

The sweetest Children!
Manmana Bava! Mathyaji Bava!
Daily Murli Thai
May 2021

สาระ: : ลูกที่แสนหวาน คงอยู่ในความซาบซึ้งทางจิตของการเป็นของครอบครัวของพระเจ้า และการก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งที่แผ่กว้างของลูก

คำถาม: นิสัยที่มั่นคงใดที่ลูกๆ ควรจะมีเพื่อให้ลูกจะอยู่อย่างมีความสุขตลอดทั้งวัน?

คำตอบ: เมื่อลูกมีนิสัยของการตื่นแต่เช้าตรู่ และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกก็จะมีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดตลอดทั้งวัน ศรีมัทของพ่อคือ: ลูกๆ ตื่นขึ้นในอมฤตเวลาและพูดอย่างอ่อนหวานกับพ่อของลูก คิดว่าลูกเป็นของครอบครัวใด และหน้าที่ของลูกคืออะไร เมื่อคงอยู่ในสติปัญญาของลูกว่า ลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้านี้ และลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรใหม่ของลูก ความสุขของลูกก็จะคงอยู่ตลอดทั้งวัน

โอม ซานติ ลูกๆ รู้ว่านี่คือครอบครัวทางจิต ที่เหลือทั้งหมดคือครอบครัวทางโลก นี่คือครอบครัวทางจิต นี่คือครอบครัวของพ่อทางจิต ในบ้านทางโลกมีแม่ พ่อ และลูก อย่างไรก็ตามนี่คือครอบครัวที่มีขีดจำกัด เวลาลูกอยู่ในครอบครัวที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ร้องเพลงว่า: ท่านคือแม่และพ่อ นั่นก็เป็นเช่นครอบครัวที่เป็นสิ่งสร้างของผู้สร้าง ในความเป็นจริง ลูกคือลูกสิ่งสร้างของพ่อ แต่ลูกไม่รู้สิ่งนี้ เวลาลูกๆ รู้แล้วว่า นี่คือครอบครัวของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริง นี่คือมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก เป็นสิ่งนี้ที่ได้รับการจดจำว่า: ผู้ที่มีความรักในสติปัญญาจะมีชัยชนะ ครอบครัวเช่นนั้นไม่ได้ถูกกล่าวไว้ในกิตะ ลูกคือครอบครัวของพระเจ้า ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่งที่แผ่กว้าง ไม่มีใครรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกมีความซาบซึ้งนี้ ผู้ที่จดจำพ่อจะมีความซาบซึ้ง เมื่อลูกกลับมามีสำนึกเป็นร่างความซาบซึ้งนั้นก็ลดลง นี่คือครอบครัวของพระเจ้า เราต้องไปที่บ้านและแล้วก็ไปสู่อาณาจักรที่สูงส่ง มีครอบครัวเทพที่นั่น คนอื่นคือครอบครัวของปีศาจ ขณะที่นี่คือครอบครัวของพระเจ้าของลูก ลูกๆ ของบัปดาตาทางจิตคือพี่น้องชายและหญิง ก็เท่านั้นเอง! นี่คือนทางครอบครัวทางจิต ในยุคทองลูกจะไม่พูดว่าเป็นครอบครัวของพระเจ้า นั่นคือครอบครัวเทพ ครอบครัวของพระเจ้านี้ทรงพลังอย่างมาก เวลาลูกรู้ว่าลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้านี้เป็นครอบครัวเทพ นี่คือครอบครัวของพระเจ้านี้มีพลังอย่างมาก เวลาลูกรู้ว่าลูกเป็นของครอบครัวของพระเจ้าและลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรที่สูงส่ง พูดกับตนเองในวิธีนี้และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ตื่นแต่เช้าตรู่และคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงและลูกก็จะพัฒนานิสัยของการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ แล้วลูกจะกระตือรือร้นอย่างต่อเนื่องด้วยเช่นกัน เมื่อทุกคนอื่นนอนหลับ นั่นก็คือเวลาเมื่อลูกตื่น ตื่นแต่เช้าตรู่และคิดเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ และแล้วลูกละก็คงอยู่อย่างมีความสุขแค่ไหน ทำตามศรีมัทอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ และแล้วลูกก็จะสัมผัสกับความสุขอย่างมาก ลูกจะจดจำครอบครัวของพระเจ้าของลูก และหัวใจของลูกก็จะถูกนำออกไปจากครอบครัวของปีศาจ เมื่อบ้านใหม่เสร็จสมบูรณ์ ความผูกพันยึดมั่นทั้งหมดก็ถูกนำออกไปจากบ้านเก่า จนกว่าบ้านใหม่จะเสร็จ บ้านเก่าก็จะเฝ้าแต่มีงานซ่อมแซมเล็กๆ น้อยๆ ครึ่งแล้วครึ่งเล่า และแล้วหัวใจก็จะถูกนำออกไปจากบ้านเก่า เป็นสิ่งเดียวกันสำหรับโลกเก่านี้ ลูกรู้ว่าเวลานี้เป็นบ้านเก่าและลูกจะไปสู่บ้านใหม่ของลูก และแล้วลูกก็จะสวมเครื่องแต่งกายใหม่ แม้แต่ร่างกายนี้ก็เก่า เวลาลูกกำลังประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรสำหรับอนาคต 21 ชาติเกิดของลูก ลูกจะไม่ปกครองที่นี่ การก่อตั้งเกิดขึ้นที่นี่ ลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ นี่คือกิตะ นี่คือราชาโยคะ นี่เรียกว่าราชาโยคะที่ง่ายดาย ลูกได้ก่อตั้งอาณาจักรเทพของลูกในวิธีนี้มาหลายครั้งด้วยการฝึกฝนราชาโยคะ ลูกจะไม่จดจำสิ่งเหล่านี้ที่นั่น ถ้าลูกจดจำสิ่งเหล่านี้ที่นั่น ลูกก็จะไม่รู้สึกร่ามีความสุข และลูกก็จะกลับมามีความวิตกกังวล เวลาลูกมีความซาบซึ้งที่แผ่กว้าง นี่คือครอบครัวของบาบาสีที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด นี่เรียกว่ารูปแบบของครอบครัวของพระเจ้านี้ที่แผ่กว้าง นี่คือนมหาวิทยาลัยทางจิตของโลก เป็นไฟบุษยาณูของพระเจ้าด้วยเช่นกัน นี่คือครอบครัว เราต้องกลับมานำรักอย่างมาก ลูกกลับมานำรักอย่างมากในอนาคต ลูกคือรูปและบาซัน ดวงวิญญาณคือรูปและบาซันด้วย ดวงวิญญาณที่สุดแสนเล็กละก็เล่นบทบาทที่ไม่สูญสลาย! ลูกกลายเป็นรูปและบาซัน เวลาลูก พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ อย่างแน่นอนท่านให้ความรู้เมื่อท่านเข้ามาในร่างนี้ ลูกรู้ว่าท่านโพรยปรายสายฝนแห่งความรู้ เพชรพลอยทุกเม็ดมีค่าเป็นแสนรูป ลูกดวงวิญญาณเวลานี้ได้รับคำแนะนำของพ่อ พ่อได้เตือนลูก อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าวงจร 84 ชาติเกิดหมุนไปอย่างไร เหตุนี้เองลูกจึงถูกเรียกว่าผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง ไม่ทั้งวิษณุหรือลักษมีและนารายณ์ที่จะเป็นผู้คงกงจักรแห่งการสำนึกในตนเอง พวกเขาไม่มีความรู้นี้ เวลาลูกดวงวิญญาณได้รับความรู้เกี่ยวกับวงจรโลกว่าหมุนไปอย่างไร ถึงแม้ว่าผู้คนจะพูดถึงตรีมูรติ พวกเขาไม่ได้วาดภาพซ้ำไว้ในนั้น ลูกต้องได้เห็นภาพของตรีมูรติมากมาย ในประชาธิปไตยบราห์มาที่มีตัวตนคงอยู่ที่นั่น ผู้นี้เก่าแก่มากเป็นปู่ของปู่ทวด นี่คือนั่นไม้ของวงศ์สกุลของประชาธิปไตยบราห์มา พ่อสร้างโลกผ่านบราห์มา ดังนั้น บราห์มาคือผู้ที่อาวุโสกว่า พวกเขาอด

ภาพบราห์มาเป็นชายชรา เขาได้วนไปรอบวงจร 84 ชาติเกิด เวลานี้ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ด้วยว่าเราทั้งหมดคือลูกของพ่อด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณต้องได้รับคำแนะนำของพ่อ บาร์ตกำลังได้รับคุณประโยชน์อย่างยิ่งเวลานี้ ดวงวิญญาณทั้งหมดจะกลับมารีสุทธิ์และไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้น เวลานี้ลูกกำลังรับใช้บาร์ต บาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ลูกคือผู้คนจำนวนน้อยมากที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกโดยย่อว่า: ลูกๆ จงกลับมา มานมานะบาฟ! และได้มีการอธิบายแยกกันให้แก่ลูกด้วยเช่นกัน อะไรก็ตามที่ลูกมี จงใช้สิ่งนั้นในการก่อตั้งอาณาจักรเทพ พายุดานธีจึงได้ทำอะไร? เขาก็เช่นกันต้องการให้มีอาณาจักรของราม นี่คือการที่มหัศจรรย์มาก! เวลานี้ลูกเฝ้าดูละครนี้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง ลูกขบขันกับการที่พวกเขาได้นำบางสิ่งจากช่วงเวลาหนึ่งและใส่สิ่งนั้นลงไปอีกช่วงเวลา! พ่อพูดว่า: ตามละคร โลกได้ไปถึงสภาพที่แย่มากๆ เวลานี้พ่อมาเพื่อประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆ มีความซาบซึ้ง ผู้เดียวที่นั่นคือพายุ (พ่อ) ที่ไม่มีตัวตนของทั้งโลก บราห์มานี้เป็นลูกของใคร? ของชีพบบา แล้วท่านเป็นลูกของใคร? ผู้เป็นแม่พูดว่าชีพบบาเป็นลูกของพวกเขา เหล่านี้คือเกมของชีพบบา มีการแทรกแซงอย่างมากโดยมายาในการเข้าฉากและในนิมิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อพวกเขาพูดว่าชีพบบาเข้ามาในพวกเขาและพูด ทั้งหมดนั้นคือการแทรกแซงของวิญญาณปีศาจร้าย ลูกๆ ต้องคงอยู่อย่างระมัดระวัง โรคภัยของวิญญาณปีศาจร้ายนี้เป็นเช่นนั้นที่ว่ามันทำให้ลูกป่วยแพ้ในทั้งสองโลก ไม่ควรจะมีผลปรารถนาใดที่จะได้รับนิมิต ความคิดเหล่านั้นทั้งหมดเป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา หนทางของความรู้ต้องเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจนมาก มายาหลอกลวงลูกในหลายๆ วิธี ไม่มีประโยชน์ใดในการได้รับนิมิต ฯลฯ พ่อพูดว่า: พ่อได้ทำการหมั่นหมายกับลูก ๆ ผ่านผู้นี้ คำสั่งของพ่อคือ: อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกาย! พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ! ลูกต้องจดจำพ่อเพื่อคุณประโยชน์ของตัวลูกเอง นี่คือการประเด็นที่ต้องทำความเข้าใจอย่างมาก ลูกคนใดก็ตามสามารถเขียนข่าวของลูกถึงบาบา ลูกบางคนไม่แม้กระทั่งจะมีสำนึกเพียงพอที่จะเขียนจดหมายเกี่ยวกับความเป็นอยู่ที่ดีของพวกเขาถึงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ถ้าลูกไม่เขียนจดหมายถึงพ่อทางโลกของลูก เขาก็จะนอนไม่หลับ ผู้เดียวที่นั่นคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เมื่อท่านเห็นว่าท่านไม่ได้รับจดหมายเป็นเวลาเกือบเดือนหรือเดือนครึ่ง ท่านก็เข้าใจว่า ลูกอาจจะไม่ได้เขียนจดหมายถึงพ่อเหนือโลกเพราะมายาได้กินลูกเข้าไปแล้ว ลูกควรเขียนอย่างน้อยที่สุดว่า: บาบา ฉันคงอยู่ในความซาบซึ้งของการกลายเป็นนารายณ์อย่างต่อเนื่อง ฉันกำลังใช้วิธีที่ท่านได้แสดงให้เห็นอย่างต่อเนื่อง และแล้วบาบา ก็จะเข้าใจว่าลูกอยู่ดีและมีความสุข ถ้าลูกไม่เขียน พ่อก็จะคิดว่าลูกป่วย และลูกไม่ได้คงอยู่ในการจดจำระลึกถึง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกก็จะให้ข่าวของลูกกับบาบาว่า: บาบา ฉันทำงานรับใช้ฉัน นอนอธิบายให้กับผู้หนึ่ง แต่สิ่งนั้นไม่ได้ฝังในสติปัญญาของเขอย่างสมบูรณ์ และแล้วบาบา ก็จะบอกลูกถึงวิธีที่ลูกจะสามารถอธิบายให้กับผู้หนึ่ง พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งใดที่พวกเขาพูดบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งหลักก็คือพวกเขาไม่รู้จักพ่อ ด้วยการรู้จักพ่อ โดยการไม่รู้จักพ่อ บาร์ตก็ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากการไม่รู้จักพ่อ บาร์ตกลับมามากอย่างสมบูรณ์ เวลานี้พ่ออธิบายให้กับลูกๆ: พ่อจะพาลูกไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และคนอื่นไปสู่การหลุดพ้น เมื่อบาร์ตมีการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนอื่นก็มีการหลุดพ้น ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานครุฑพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน อย่างแน่นอนที่ทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ สิ่งนี้เกิดขึ้นทุกวงจรในยุคแห่งการบรรจบพบกัน ลูกรู้แล้วว่าพ่อทางจิตของลูกๆ ดวงวิญญาณคือผู้เดียว เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน ลูกมี 2 พ่อบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ในยุคทองลูกมีพ่อเดียว ในยุคแห่งการบรรจบพบกันลูกมี 3 พ่อ ประชาบิดา บราห์มาคือพ่อของลูก ชีวิตก็เป็นบาบาด้วย ท่านเป็นพ่อของทุกดวงวิญญาณ ลูกต้องประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน เพียงด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย บาปของลูกจะไม่ถูกปลดปล่อยด้วยการจดจำบราห์มา เหตุนี้เองลูกต้องจดจำเพียงชีพบบาเท่านั้น เวลานี้เราเป็นของท่าน นี่คือการความจริง ความรู้ที่แท้จริงจากพ่อทางจิตสำหรับลูกทางจิต ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในสำนึกที่เป็นร่าง อะไรก็ตามที่ผู้คนที่ไม่บริสุทธิ์ที่มีสำนึกเป็นร่างจะทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น อะไรก็ตามที่พวกเขาให้ท่าน และอะไรก็ตามที่พวกเขาทำบุญ นั่นก็ทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์มากยิ่งขึ้นเท่านั้น สิ่งนี้เฝ้าแต่เกิดขึ้นในอาณาจักรของราวัน เวลานี้พ่อมาและออกคำสั่ง ท่านพูดว่า: ลูกๆ คงอยู่อย่างระมัดระวัง! อย่าได้ข้องแวะในกิเลส! เอาชนะตัณหาหาคะ พายุมากมายจะมา ลูกต้องไม่ล้มเหลวพลัดพลั้งกับสิ่งเหล่านั้น ลูกจะมีความคิดที่เป็นบาปมากมายเกี่ยวกับมายาที่ลูกไม่เคยมีบนหนทางของความไม่รู้ ความคิดที่เป็นบาปมากมายเช่นนั้นจะมา บางคนพูดว่า: เราคงอยู่อย่างมีความสุขอย่างมากบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ฉันต้องการจะจดจำท่าน ฉันไม่สามารถทำเช่นนั้น ฉันไม่สามารถจดจำจุด ถ้าท่านเป็นบางสิ่งที่ใหญ่ ฉันจะสามารถจดจำท่านได้ บาบาพูดว่า: เพียงแต่พูดว่าชีพบบาและจดจำพ่อ ลืมโลกเก่านี้ จดจำพ่อในดินแดนของความสงบ ลูกต้องไม่เพียงแต่จดจำดินแดนแห่งความสงบ เพียงด้วยการจดจำพ่อเท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ดวงวิญญาณต้องรักพ่อที่แสนหวาน ดวงวิญญาณคือความรักเป็นเวลาครึ่งวงจร ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันลืมพ่อเป็นเวลาครึ่งวงจร ใครก็ตามที่ลูกครุฑบราห์มินำมาที่นี่ พวกเขาต้องถูกนำมาที่นี่ด้วยความระมัดระวังอย่างยิ่ง พวกเขาต้อง

เป็นผู้ที่มีศรัทธาที่มั่นคงในสติปัญญา ถ้าพวกเขามาที่นี่และแล้วก็กลับมาไม่บริสุทธิ์หลังจากนั้น ครูที่เป็นเครื่องมือก็จะสัมผัสกับการลงโทษ เหตุนี้เองครูบราห์มินมีความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ บาบาก็ได้ใช้พาหนะนี้ เขามีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ไม่มีเรื่องอะไรที่ใดที่สกลปรกที่นี้ ลูกไม่ได้ถูกห้ามให้หัวเราะ เล่น หรือพูดคุยกับกันและกัน อย่างไรก็ตามถ้ามีความรักแม่เพียงน้อยนิดต่อดวงวิญญาณอื่น สิ่งนั้นก็เพิ่มขึ้นและลูกก็จะเฝ้าแต่จดจำดวงวิญญาณนั้น และเหตุนี้เองลูกต้องไปอยู่เหนือสิ่งนั้น เวลานั้นลูกกำลังนั่งที่บ้านหรือนั่งในยุคทอง?(ที่บ้าน) พ่อสอนลูกๆ ที่บ้าน นี่คือบ้านของลูกทั้งหมด ลูกจะไม่พูดสิ่งนี้เมื่อลูกอยู่ข้างนอก ลูกมีความซาบซึ้งอย่างดีมากที่นี่ ลูกต้องละทิ้งความหึงหวงของร่างกายของลูก กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ และรูปแบบทั้งหมดของการแบ่งชนชั้นและความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาจะจบสิ้น โลกเก่าตาโมประธาน และการแบ่งแยกกำลังเพิ่มมากขึ้นและมากยิ่งขึ้น เริ่มแรกในสมัยของรัฐบาลอังกฤษไม่มีความขัดแย้งเกี่ยวกับภาษามากนัก เวลานั้นแต่ละวันความขัดแย้งกำลังเพิ่มขึ้น ในยุคทองจะมีเพียงภาษาเดียวเท่านั้น จะไม่มีรูปแบบใดของการแบ่งแยก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้จดจำผู้ที่มีร่างกายใด ดังนั้น อย่ารักผู้ใด ไปอยู่เหนือสิ่งนั้นและคงอยู่อย่างระมัดระวังอย่างมาก อย่าได้กลัวความคิดที่เป็นบาปของมายา แต่จงกลับมามีชัยชนะ
2. มีการแทรกแซงอย่างมากโดยมายาในการเข้าฌานและนิมิต ดังนั้น ปกป้องตัวเองจากการแทรกแซงของวิญญาณปีศาจร้าย ให้ชาวที่แท้จริงของลูกกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นรูปของกาลิและทำลายสันสการ์ที่ไม่บริสุทธิ์ของลูกด้วยการตระหนักรู้ถึงรูปของซัคติของลูก
รักษารูปนี้ของลูกไว้ในความตระหนักรู้ของลูกเสมอว่า: ฉันเป็นซัคติที่ถืออาวุธทั้งหมดของฉัน แม้แต่เงาของสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณก็ไม่สามารถตกมาที่ฉันผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้ ไม่มีดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์สามารถแม้กระทั่งมีความคิดที่ไม่บริสุทธิ์เกี่ยวกับตัวฉันว่า: ฉันต้องการมีเบรคที่ทรงพลังเช่นนี้ หากดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ส่งผลกระทบต่อนั้น ก็หมายความว่าฉันไม่มีอิทธิพล ผู้ที่ทำลายสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ใดๆ จะไม่สามารถกลายเป็นเหยื่อของใครได้ ดังนั้นกลายเป็นรูปกาลิที่แม้ว่าใครบางคนจะมีความคิดใดๆ เช่นนี้ในเบื้องหน้าลูก เขาจะกลับมาหมดสติในความคิดของเขา

คติพจน์: รูปที่สูงศักดิ์ของความปรารถนาคือชื่อ ชื่อเสียงและเกียรติยศ ดังนั้นจงละวางจากสิ่งเหล่านั้น

*** โอม ขานติ ***

พลังแห่งการไตร่ตรองและสภาพของการหลุดหายไปในการรัก

วันนี้ พ่อผู้ทำให้ลูกได้รับมรดกทั้งสองและให้สิทธิในอาณาจักรทั้งสองแก่ลูกได้มาเป็นพิเศษเพื่อเฉลิมฉลองการพบปะกับลูกๆ ดับเบิลโฟเรนเนอร์ของท่าน บัพดาตาเห็นว่าลูกๆ ต่างแดนทั้งหมดที่มีความน่ารักและให้ความร่วมมือจากทุกหนแห่งกำลังเคลื่อนไปข้างหน้าทั้งในด้านความรักและงานรับใช้ด้วยความจริงจังและกระตือรือร้นอย่างสม่ำเสมอ ลูกแต่ละคนมีความกระตือรือร้นในจิตใจของลูกว่า ลูกจะต้องชักธงแห่งการเปิดเผยบัพดาตา เพราะความกระตือรือร้นนี้ลูกจึงเฝ้าแต่โอบยิบด้วยประสบการณ์ว่าทุกวันของยุคบรรจบพบกันเป็นเทศกาล ที่ใดมีความกระตือรือร้นทุกช่วงเวลาไม่ว่าจะเป็นการเฉลิมฉลองการพบปะกับบัพดาตาด้วยการจดจำระลึกถึงหรือความกระตือรือร้นในการสัมผัสกับผลในทันทีจากการทำงานรับใช้ – ความกระตือรือร้นทั้งสองประเภทนี้ทำให้ลูกสัมผัสว่าทุกช่วงเวลาของทุกวันเป็นเทศกาล ผู้คนในโลกสัมผัสกับความกระตือรือร้นในวันเทศกาลพิเศษ แต่สำหรับดวงวิญญาณบราห์มินแล้วยุคบรรจบพบกันเป็นยุคแห่งการเฉลิมฉลองทุกวันลูกจะได้สัมผัสกับความกระตือรือร้นใหม่ๆ ความจริงจังและกำลังใจใหม่ๆ โดยอัตโนมัติ ด้วยเหตุนี้ ทุกวันในขณะที่รับประทานอาหารบำรุงแห่งความสุขและร้องเพลงสรรเสริญของการบรรลุผลมากมายที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกกลายเป็นแสงและเบาสบายและเฝ้าแต่รำไรด้วยความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ผู้คนทำอะไรในวันเทศกาล? พวกเขากิน, ร้องเพลงและรำรำ ผู้คนในต่างแดนขณะนี้กำลังเตรียมการสำหรับเทศกาลคริสมาสต์ พวกเขาจะกิน, ร้องเพลง, เล่นดนตรีและรำรำ: นี่เป็นสิ่งที่พวกเขาจะทำได้ไหม? พวกเขาจะเฉลิมฉลองการพบปะด้วยเช่นกัน ทุกวันลูกทำอะไร? นี่เป็นสิ่งที่ลูกทำตั้งแต่อดีตเวลาจนถึงตอนกลางคืนใช่หรือไม่? นอกจากนี้ลูกยังทำงานรับใช้ด้วย และงานรับใช้หมายถึงการแสดงการรำรำแห่งความรู้ ลูกร้องเพลงแห่งคุณธรรมของบัพดาตาให้กับดวงวิญญาณ ดังนั้นลูกเฉลิมฉลองเทศกาลทุกวันใช่หรือไม่? ไม่มีแม้แต่วันเดียวที่บราห์มินที่แท้จริงไม่ทำงานนี้ ทุกวันของยุคบรรจบพบกันเป็นวันแห่งการเฉลิมฉลองที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้น ผู้คนเหล่านั้นเฉลิมฉลองเพียงแค่วันหนึ่งหรือสองวัน อย่างไรก็ตามบัพดาตาทำให้ลูกๆ บราห์มินทุกคนสูงส่งมากและมอบของขวัญทองคำเช่นนั้นให้กับลูกที่ลูกจะกลับมาเพียบพร้อมและเต็มเปี่ยมตลอดเวลา ผู้คนเหล่านั้นรอคอยวันคริสมาสต์ที่พ่อคริสมาสต์จะมาและมอบของขวัญให้กับพวกเขา พวกเขาจดจำพ่อคริสมาสต์ได้ในขณะที่ลูกจดจำพ่อผู้ทำให้ลูกอ่อนหวานเหมือนลูกเกด(คิสมิส) ลูกได้รับของขวัญมากมายของขวัญนั้นจะอยู่กับลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิดของขวัญที่สูญสลายเหล่านั้นจะคงอยู่ในช่วงเวลาสั้นๆ และหลังจากนั้นจะสูญสลายไป ในขณะที่ของขวัญที่ไม่มีวันดับสูญเหล่านั้นจะคงอยู่กับลูกไปหลายต่อหลายชาตเกิด เช่นเดียวกับที่ผู้คนเหล่านั้นตกแต่งต้นคริสมาสต์ ดังนั้นบัพดาตาจึงให้ประสบการณ์ของการเป็นตัวของตัวเองและอำนาจที่ไม่มีวันดับสูญแก่ลูกผู้ซึ่งเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย, ดวงดาวในยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งของโลกบนต้นไม้โลกที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนเหล่านั้นมีความเชื่อในดวงดาวด้วยเช่นกันและพวกเขาตกแต่งด้วยดวงดาว พวกเขาแสดงอนุสรณ์ความทรงจำของลูกดวงดาวในรูปของแสงไฟที่ส่องประกาย – พวกเขาตกแต่งด้วยแสงไฟหรือด้วยดอกไม้ นั่นเป็นอนุสรณ์ของใคร? เป็นอนุสรณ์ของดอกไม้ทางจิตที่มีกลิ่นหอมนั่นคือลูกดวงวิญญาณบราห์มิน เทศกาลเหล่านั้นทั้งหมดเป็นอนุสรณ์ของเทศกาลที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นของลูกดวงวิญญาณบราห์มินในยุคบรรจบพบกันลูกดวงวิญญาณบราห์มินคือดวงดาวที่เปล่งประกายของต้นกัลปะและดอกกุหลาบทางจิต ลูกกำลังเห็นอนุสรณ์ของตัวเอง ลูกลูกทำให้เป็นเพชรพลอยที่ไม่มีวันดับสูญด้วยพ่อที่ไม่สูญสลายและด้วยเหตุนี้ลูกจึงเห็นอนุสรณ์ของตัวเองแม้กระทั่งในชาตเกิดสุดท้ายของลูก ลูกเห็นอนุสรณ์ในสองรูป ผู้คนวาดภาพอนุสรณ์ของรูปของลูกในยุคบรรจบพบกันในรูปแบบและวิธีการที่แตกต่างกัน ประการที่สองลูกเห็นอนุสรณ์ของสถานภาพแห่งเทพในอนาคตของลูก ลูกไม่เพียงเห็นอนุสรณ์ในรูปของลูกเท่านั้น แต่ยังมิอนุสรณ์ของการกระทำที่สูงส่งของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งด้วยเช่นกันมิอนุสรณ์ของกิจกรรมที่สูงส่งของพ่อและลูกๆ เช่นกัน ดังนั้นเมื่อลูกเห็นอนุสรณ์ของลูก ลูกก็จะจำได้อย่างง่ายดายใช้ใหม่ว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณพิเศษเช่นนั้นในทุกวงจร? ลูกเป็นเช่นนั้นแล้ว, ลูกได้กลายเป็นเช่นนั้น และลูกจะกลายเป็นเช่นนั้นต่อไป

บัพดาตามีความยินดีที่ได้เห็นลูกๆ ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึงอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ และมีอนุสรณ์ของเขายู่ในเวลานี้ นี่เป็นอนุสรณ์ของผู้ที่อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกเห็นอนุสรณ์ของความสำคัญของการจดจำระลึกถึง ดังนั้นลูกๆ ต่างแดนมีความสุขที่ได้เห็นอนุสรณ์ของลูกเองใช่หรือไม่? บัพดาตามีความสุขเป็นสองเท่าที่ได้เห็นลูกๆ ต่างแดน เพราะเหตุใด? ประการแรกลูกคือลูกของวงจรก่อนหน้านี้ที่แยกจากกันไปและหายไปในรูปแบบต่างๆ และได้พบกันอีกครั้ง เมื่อลูกพบสิ่งที่ลูก

ทำสูญหายไป ลูกจะมีความสุขมาก พ่อพอใจที่ได้เห็นลูกๆ ทั้งหมดไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ในบาร์ตหรือในต่างแดน ประการที่สองลูกๆ ต่างแดนซ่อนตัวอยู่หลังม่านของศาสนาที่แตกต่างกันและขนบธรรมเนียมประเพณีและระบบที่แตกต่างกัน และพวกเขาได้ปลดปล่อยอย่างง่ายดายและตอนนี้มาเป็นของพ่อ คุณสมบัติพิเศษของพวกเขาคือการถอดม่านนั้น ออก ลูกๆ ต่างแดนมีคุณสมบัติพิเศษของการรู้จักพ่อขณะที่อยู่หลังม่าน ดังนั้นจึงมีความสุขสองเท่าใช่หรือไม่? ศรัทธาและความซาบซึ้งของลูกๆ ต่างแดนเป็นไปในทางจิตวิญญาณ วันนี้บัพตาดาโดยเฉพาะอย่างยิ่งจะให้กับลูกดัมเบิลฟอเรเนอร์จากทุกหนแห่งที่รักษาความจริงและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ลูกทุกคนที่เฉลิมฉลองเทศกาลทุกวันเป็นเทศกาลสำหรับลูกๆ เช่นนั้น บัพตาดาจะมอบของขวัญเพชรจากหัวใจของพ่อผู้ประทานพร นั่นคือพรพิเศษและความปรารถนาดีในวันที่ยิ่งใหญ่: ขอให้ลูกมีชีวิตที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นเสมอ ขอให้ลูกมีชีวิตที่สูงส่งอยู่เสมอและง่ายดายโดยสัมผัสกับสภาพที่ไบบิบิน อัจชะ

วันนี้ บัพตาดาได้เห็นลูกๆ สามประเภทในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ท่านเห็นสามประเภทใด? 1. ผู้ที่พูด 2. ผู้ที่ไตร่ตรอง 3. ผู้ที่ซึมซับอยู่กับประสบการณ์ บัพตาดาได้เห็นลูกๆ สามประเภทนี้ในบรรดาลูกทั้งหมดจากแผ่นดินนี้และในต่างแดน บัพตาดาได้เห็นบราห์มินที่เพียงแค่ว่าพูดความรู้มีจำนวนมากมาย ผู้ที่ไตร่ตรองความรู้ที่อยู่ในกลุ่มระดับกลาง และผู้ที่ซึมซับอยู่กับประสบการณ์นั้นมีจำนวนที่น้อยกว่า เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดที่จะพูดเพราะเป็นชั้นสการ์ของ 63 ชชาติเกิด หนึ่งในคือการฟัง และอีกหนึ่งคือการพูดในสิ่งที่ลูกเคยได้ยิน และลูกกำลังทำสิ่งนั้นอยู่ หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาคือการฟังและการพูดโดยการสวดมนต์และภาวนา เช่นเดียวกับสิ่งนั้น เนื่องจากการมีสำนึกที่เป็นร่าง การพูดสิ่งที่ไร้ประโยชน์จึงกลายเป็นชั้นสการ์ที่มั่นคง เมื่อมีคำพูดที่ไร้ประโยชน์ก็จะมี การขยายตัวโดยอัตโนมัติ ความคิดเกี่ยวกับตนเองทำให้ลูกพิจารณาสำรวจตนเอง ในขณะที่การคิดเกี่ยวกับผู้อื่นจะนำลูกเข้าไปสู่การขยายตัวเมื่อพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้น ดังนั้นเนื่องจากลูกมีชั้นสการ์ของการพูดมาหลายต่อหลายชาติเกิด ในชีวิตบราห์มินเช่นกันเมื่อลูกเปลี่ยนจากการไม่รู้ และเข้ามาสู่หนทางแห่งความรู้ ลูกจึงเฉลียวฉลาดในการพูดความรู้อย่างรวดเร็ว ผู้ที่พูดจะประสบกับความสุขและพลังในช่วงเวลาที่พูด แต่ไม่ใช่ตลอดเวลา การพูดถึงผู้ประทานความรู้ด้วยริมฝีปากของพวกเขาทำให้พวกเขาได้รับผลของความรู้ในทันทีซึ่งเป็นพลังและความสุข แต่พวกเขาไม่สามารถกลายเป็นตัวของพลังหรือความสุขอย่างสม่ำเสมอได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากสิ่งเหล่านี้เป็นเพชรพลอยแห่งความรู้และเป็นคำพูดโดยตรงของพระเจ้า พวกเขาจึงกลายเป็นตัวของการบรรลุผลตามความสามารถของพวกเขา

ผู้ที่ไตร่ตรองจะไตร่ตรองในสิ่งที่พวกเขาได้ยินอยู่เสมอและพวกเขาก็กลายเป็นตัวของจุดแห่งความรู้ด้วย ผู้ที่มีพลังในการไตร่ตรองจะกลายเป็นตัวของคุณธรรม เป็นตัวของพลัง เป็นตัวของความรู้และเป็นตัวของการจดจำระลึกถึงโดยอัตโนมัติ เพราะการไตร่ตรองหมายความว่าสติปัญญาของลูกย่อยอาหารแห่งความรู้ เช่นเดียวกับที่ลูกไม่สามารถสร้างพลังงานในตัวลูกเองได้หากลูกไม่สามารถย่อยอาหารที่ลูกได้รับประทานเข้าไป – แต่มันก็ยังคงเป็นรสชาติที่อยู่ในปากของลูก – ในทำนองเดียวกันสำหรับผู้ที่ยิ่งแค่พูดความรู้ ความรู้ก็จะยังคงอยู่ที่ริมฝีปากของพวกเขา อย่างไรก็ตามคนอื่นกลับมามีพลังเมื่อสติปัญญาของพวกเขาซึมซับผ่านพลังแห่งการไตร่ตรอง ผู้ที่มีพลังในการไตร่ตรองกลายเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังในทุกทาง ผู้ที่ไตร่ตรองจะยังอยู่กับความคิดเกี่ยวกับตนเองเสมอและด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงได้รับการปลดปล่อยจากอุปสรรคมากมายของมายาเพราะสติปัญญาของพวกเขาไม่ว่าง ดังนั้นเมื่อมายาเห็นว่าพวกเขากำลังยุ่งจึงก้าวออกไป ประการที่สองดวงวิญญาณกลับมามีพลังจากการไตร่ตรอง และด้วยเหตุนี้สภาพของตัวเองจึงไม่ปล่อยให้พวกเขากับความพ่ายแพ้ในสถานการณ์ใดๆ ดังนั้นผู้ที่มีพลังในการไตร่ตรองจึงสำรวจตนเองและด้วยเหตุนี้จึงมีความสุขเสมอ เนื่องจากพวกเขามีพลังที่จะใช้พลังในเวลาที่ต้องการ พวกเขาจึงหลุดพ้นจากมายา ดังนั้นลูกๆ เช่นนั้นจึงอยู่ในรายชื่อของดวงวิญญาณที่มีชัยชนะ

ความหลากหลายประการที่สามคือผู้ที่ซึมซับในประสบการณ์ทั้งหมดเสมอ การไตร่ตรองเป็นสภาพที่สอง แต่ซึมซับประสบการณ์ในขณะที่ไตร่ตรองคือสภาพแรก ผู้ที่ซึมซับจะอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคโดยอัตโนมัติ แต่พวกเขามีสภาพที่สูงกว่าการเป็นผู้ทำลายอุปสรรค นั่นคือพวกเขาเองอยู่อย่างเป็นอิสระจากอุปสรรคและพวกเขายังให้ความร่วมมือในการเป็นผู้ทำลายอุปสรรคให้กับผู้อื่น ประสบการณ์เป็นอำนาจที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยอำนาจแห่งประสบการณ์ลูกจะได้สัมผัสกับสภาพของการตัดเทียมกับพ่อผู้เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ บนพื้นฐานของประสบการณ์ของพวกเขาเองผู้ที่ซึมซับอยู่ในประสบการณ์ของพวกเขาจะกลายเป็นตัวอย่างในการทำให้ผู้อื่นเป็นอิสระจากอุปสรรคเนื่องจากเมื่อได้เห็นประสบการณ์ของพวกเขา ดวงวิญญาณที่อ่อนแอจะได้รับกล้าหาญและกลับมามีความกระตือรือร้น: เราก็สามารถกลายเป็นเช่น

นั้นได้เช่นกัน เพราะดวงวิญญาณที่ซึมซับในประสบการณ์นั้นจะติดเทียมกับพ่อ พวกเขามีทัศนคติของการวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัดโดยอัตโนมัติ พวกเขาคือผู้ใช้ที่ไม่มีขีดจำกัดและกลายเป็นผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งของการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างง่ายดาย ดวงวิญญาณผู้ที่ซึมซับในประสบการณ์จะอยู่ในสภาพความที่ทรมาน นั่นคือพวกเขาละวางจากบ่วงกรรมและเป็นที่รักของพ่อเสมอ

ดวงวิญญาณที่ซึมซับอยู่ในประสบการณ์คือดวงวิญญาณที่พอใจอย่างเต็มที่ ดวงวิญญาณที่พอใจ ดวงวิญญาณที่เต็มเปี่ยม และดวงวิญญาณที่ใกล้ความสมบูรณ์พร้อมที่สุด เนื่องจากการเป็นผู้มีอำนาจแห่งประสบการณ์อยู่เสมอ พวกเขายังได้สัมผัสกับชีวิตที่สูงส่งของการเป็นโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติ พวกเขามีประสบการณ์ของการมีชีวิตที่น่ารักและแสนพิเศษ เพราะคำพูดบนริมฝีปากของพวกเขาเป็นคำพูดที่มาจากประสบการณ์ สิ่งเหล่านี้จะเข้าไปนั่งอยู่ในหัวใจของผู้คน ในขณะที่คำพูดของคนที่ไม่เพียงแต่พูดจะนั่งอยู่ในหัวใจของพวกเขาเท่านั้น ดังนั้นลูกเข้าใจหรือไม่ว่าสภาพแรกคืออะไร? ผู้ที่ไตร่ตรองก็จะได้รับชัยชนะเช่นกัน แต่มีความแตกต่างระหว่างสิ่งนั้นกับการเป็นสิ่งนั้นอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอ ผู้ที่อยู่อย่างซึมซับในประสบการณ์จะหลอมรวมอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่ออย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นจึงเพิ่มประสบการณ์ของลูก แต่ก่อนอื่นเปลี่ยนจากการพูดเป็นการไตร่ตรอง พลังในการไตร่ตรองสามารถทำให้ลูกได้รับสภาพของการซึมซับอยู่ในประสบการณ์ได้อย่างง่ายดาย ด้วยการไตร่ตรอง ประสบการณ์ของลูกจะเติบโตขึ้นเรื่อยๆโดยอัตโนมัติ การฝึกไตร่ตรองเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นจึงเพิ่มพลังในการไตร่ตรองของลูก เป็นสิ่งที่ย่างมากที่จะฟังและพูด ผู้ที่มีพลังในการไตร่ตรองและซึมซับอยู่ในประสบการณ์มีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาเสมอในขณะที่ผู้ที่เพียงแต่พูดจะกลับมีค่าควรแก่การได้รับการสรรเสริญ ดังนั้นจงทำให้ตัวลูกเองมีค่าควรแก่การได้รับการสรรเสริญและได้รับการกราบไหว้บูชาเสมอ ลูกเข้าใจไหม? ทั้งสามเป็นผู้รับใช้ แต่ผลกระทบของการรับใช้นั้นตามลำดับกันไป อย่าได้ตามลำดับกันไป จงกลายเป็นอันดับหนึ่ง อัจชะ

ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งที่มีประสบการณ์อย่างสม่ำเสมอว่าตนเองมีสิทธิ์ในอาณาจักรทั้งสองและผู้ที่มียมกุฎสองชั้น ถึงผู้ที่สัมผัสสภาพของการซึมซับอยู่ในประสบการณ์ด้วยพลังของการไตร่ตรองของพวกเขาอยู่เสมอ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์เหมือนพ่อและผู้ที่กำลังกลายเป็นตัวของประสบการณ์ของสภาพที่เป็นนายผู้ทรงพลังอำนาจ ถึงผู้ที่บรรลุสภาพที่มีพลังของพวกเขาของการมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกๆ ที่เป็นอันดับหนึ่งที่มีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึงและนมัสตจากบัพดา

บัพดาพูดกับกลุ่มของพี่น้องหญิงชายจากต่างประเทศ:

ในขณะที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศ ลูกคือผู้ที่ตระหนักถึงดินแดนดั้งเดิมและรูปร่างดั้งเดิมของลูกอย่างสม่ำเสมอหรือไม่? เช่นเดียวกับที่พ่อมาในดินแดนต่างแดนอันเก่าแก่จากอาณาเขตสูงสุด ในทำนองเดียวกันลูกมีประสบการณ์ว่าลูกทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณโยคีที่สูงส่งและง่ายดายที่อาศัยในอาณาเขตที่สูงส่งที่สุด ที่ลูกเป็นดวงวิญญาณที่อาศัยในอาณาเขตสูงสุดที่เข้ามาในร่างที่มีตัวตนและเป็นเครื่องมือสำหรับงานของโลกหรือไม่? ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่จุติลงมาที่นี่เช่นกัน ชีวิตของสุทธได้สิ้นสุดลงแล้ว และเวลานี้ลูกเป็นดวงวิญญาณบราห์มินที่บริสุทธิ์ บราห์มินไม่เคยไม่บริสุทธิ์ บราห์มินหมายถึงความบริสุทธิ์ ดังนั้นลูกเป็นบราห์มินหรือมีการปะปน? ลูกไม่ใช่ผู้ที่วางเท้าลงในเรือทั้งสองลำ ลูกคือผู้ที่วางเท้าทั้งสองไว้ในเรือลำเดียว ดังนั้นดวงวิญญาณบราห์มินจึงเป็นดวงวิญญาณที่จุติลงมา ไม่ว่ากรณีใดๆ ดวงวิญญาณที่จุติอวตารลงมาซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นผู้ที่จุติอวตารลงมาที่นี่เพื่ออะไร? พวกเขามาเพื่อนามาซึ่งเปลี่ยนแปลงที่สูงส่ง ดังนั้นหน้าที่ของลูกๆผู้ที่จุติอวตารลงมาคืออะไร? เพื่อการเปลี่ยนแปลงโลก เพื่อเปลี่ยนกลางคืนให้เป็นกลางวัน เพื่อเปลี่ยนนรกเป็นสวรรค์ ลูกได้จุติมาเพื่อทำงานที่ใหญ่เช่นนั้น นั่นคือลูกได้กลายเป็นบราห์มินเพื่อสิ่งนี้ ลูกจดจำงานนี้ใช่หรือไม่? ทำไมลูกถึงทำงานทางโลกของลูก? ลูกใช้รายได้ของลูกเพื่อวัตถุประสงค์อะไร? ลูกหารายได้เพื่อเปิดศูนย์หรือเพื่อครอบครองทางโลก? หากลูกมีเป้าหมายในการหารายได้เพื่อใช้ในงานของพระเจ้าในขณะที่ทำงานทางโลกของลูก ลูกจะจดจำแต่งงานรับใช้เท่านั้นใช่หรือไม่? ลูกกำลังทำสิ่งนั้นในหนทางของใคร? เมื่อลูกทำสิ่งนั้นตามศรัทธาของพ่อ ลูกก็จะจดจำผู้เดียวที่ได้ให้ศรัทธานั้นแก่ลูกใช่หรือไม่? ด้วยเหตุนี้บัพดาพูดว่า: ในขณะที่ทำงานทางโลกของลูกให้พิจารณาตนเองว่าเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์เสมอ ลูกเป็นผู้ดูแลผลประโยชน์และเป็นทายาทด้วย ไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ที่ไหน ถ้าลูกอุทิศในจิตใจของลูก ลูกก็เป็นทายาท ทายาทไม่ได้หมายความว่าลูกมาและอาศัยอยู่ในมรดกนั้น หากลูกไม่มีสำนึกของ“ของฉัน” ในจิตใจของลูกในขณะที่อยู่ในสนามของงานรับใช้ นั่นคือถ้าลูกได้อุทิศตนแล้วลูกก็เป็นทายาท ดังนั้นลูกอุทิศตนแล้วหรือตอนนี้ลูกยังอยู่ภายใต้บ่วงกรรม? เมื่อลูกได้อุทิศด้วยจิตใจของลูกแล้วดวงวิญญาณที่อุทิศตนจะไม่พบสิ่งใดเป็นบ่วง

พันธะเพราะการอุทิศตนหมายความว่าลูกได้อุทิศบ่วงพันธะทั้งหมดของลูกแล้ว หากบ่วงพันธะใดดึงดูดจิตใจของลูก ลูกต้องเข้าใจว่ายังมีบ่วงพันธะอยู่ อย่างไรก็ตามถ้าสิ่งเหล่านั้นมาและก็จากไปนั้นไม่ใช่บ่วงพันธะ ดังนั้นจงตระหนักไว้เสมอว่าลูกเป็นผู้จุดอวตารลงมาจากเบื้องบน ดวงวิญญาณที่อวตารลงมาจะไม่มันเข้าสู่บ่วงพันธะของบัญญัติกรรมใดๆของร่างกาย พวกเขาจะทำงานทั้งหมดในขณะที่ไม่มีร่างกาย พวกเขารับการคำจูนของร่างกาย แต่ไม่ถูกผูกมัดด้วยบ่วงของร่างกาย ดังนั้นลูกกลายเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้ตนเองเป็นอิสระจากบ่วงใดๆของร่างกาย จงพิจารณาว่าตนเองเป็นอวตารอยู่เสมอ ดำเนินต่อไปในลักษณะนี้และลูกจะเป็นอิสระจากบ่วงและเป็นที่รักของพ่ออย่างสม่ำเสมอ

พร: ขอให้ลูกมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยศรัทธาที่รับประกันชัยชนะและความสำเร็จของลูกและด้วยเหตุนี้จึงอยู่อย่างไร้กังวลอยู่เสมอ

ลูกที่สติปัญญา มีความศรัทธาในพ่อ 100% ในบทบาทของตนเอง และในทุกการกระทำของละครในทุกวินาทีรับประกันชัยชนะและความสำเร็จอยู่เสมอ เนื่องจากมีการรับประกันชัยชนะพวกเขาจึงไร้กังวลอยู่เสมอ ไม่มีสิ่งซึ่งบอกของความกังวลปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของพวกเขา พวกเขา มีความศรัทธาเสมอว่างานหรือความคิดนั้นสำเร็จแล้ว พวกเขาไม่เคยมีคำถามในสถานการณ์ใดๆ

คติพจน์: การเปลี่ยนความตั้งใจของใครบางคนเมื่อลูกได้ยินและถ่ายทอดบางสิ่งคือการทำให้บรรยากาศเสีย

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ผีผืนสิ่งนี้ต่อไปในขณะที่กำลังเดินและเคลื่อนไหวไปมา และลูกจะทำความก้าวหน้าเป็นอย่างมากต่อไป

คำถาม: สติปัญญาของลูกคนไหนที่จะสามารถจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ?

คำตอบ: ลูกที่มีการระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ ลูกบางคนถามว่าเป็นไปได้อย่างไรที่จะจดจำจุด บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนก็จดจำระลึกถึงท่าน โดยพิจารณาว่าท่านนั้นเป็นแสงที่คงอยู่ตลอดไปไม่มีที่สิ้นสุด เวลานี้เมื่อลูกพูดว่าท่านคือจุดแห่งแสง พวกเขาก็กลับมาสับสน ด้วยเหตุนี้เองก่อนอื่นใดควรมีศรัทธาว่าพ่อไม่ใช่แสงที่คงอยู่ตลอดไปที่ไม่มีที่สิ้นสุด เพียงเมื่อลูกตระหนักว่าท่านคือจุดที่ละเอียดอ่อนมาก ลูกจึงจะสามารถมีการจดจำระลึกถึงพ่อได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

โอมซานติ ลูกๆ ทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ในการจดจำระลึกถึง มานมานะบาฟ! อันที่จริงแล้วนี้ไม่ใช่คำสันสกฤต เมื่อพ่อมาสอนนราชาโยคะที่ง่ายดายแก่ลูก ท่านไม่ได้ใช้คำสันสกฤต ผู้ที่ไม่รู้แม้กระทั่งคำสันสกฤต พ่ออธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น แม้ว่าพาท่านนี้จะรู้จักภาษาฮินดี ซินดี และภาษาอังกฤษ พ่อก็อธิบายในภาษาฮินดีเท่านั้น ไม่ว่าแต่ละคนจะเป็นของศาสนาใด พวกเขาก็มีภาษาของตนเอง ที่นี้ใช้ภาษาฮินดีเท่านั้น เป็นสิ่งที่ง่ายที่จะเข้าใจภาษานี้ โรงเรียนนี้มีความมหัศจรรย์: ไม่จำเป็นสำหรับกระดาศหรือดินสอใดๆที่นี้ ที่นี้ลูกเพียงแค่ต้องจดจำคำเดียวนั้นก็คือจดจำพ่อ เป็นสิ่งที่ง่ายสำหรับทุกคนที่ไม่จดจำพระเจ้า อิศวร หรือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ทุกคนจดจำพ่อแต่พวกเขาไม่ได้ตระหนักถึงท่าน พ่อมาและให้การตระหนักรู้ในตัวท่านเอง พ่อมาและอธิบายเกี่ยวกับช่วงระยะเวลาอันยาวนานของวงจรในคัมภีร์ศาสนา นี้ไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้ที่เป็นแม่ที่แก่ชราและผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินจะเข้าใจอะไร? นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แม้แต่เด็กเล็กๆ ก็สามารถเข้าใจสิ่งนี้ คำว่า “บาบา” มันไม่ใช่คำใหม่ เมื่อผู้คนไปวัดชีวา มันเข้าไปในสติปัญญาของพวกเขาว่านี่คือชิพบาบาและท่านไม่มีตัวตน มนุษย์ทุกคนพูดว่า “บาบา” พ่อของเราดวงวิญญาณทั้งหมดคือผู้เป็นหนึ่งเดียว ดวงวิญญาณทั้งหมดสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในร่างกายและจดจำพ่อ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นทั้งหมดเหล่านั้นจดจำพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดอย่างแน่นอน ท่านคือพ่อผู้ที่ยั่งยืนอยู่ในอาณาจักรสูงสุด เราอาศัยอยู่ในสถานที่นั้นเช่นกัน เวลานี้เราต้องจดจำพ่อ ผู้คนต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ พวกเขาแม้กระทั่งร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! โลกใหม่บริสุทธิ์และเวลานี้ก็กลับมาแล้ว ไม่มีใครที่จะเรียกมันว่าโลกใหม่อีกต่อไป ผู้คนของบาร์ตรู้ว่าเทพนั้นเคยปกครองในบาร์ตใหม่ แล้วมีอะไรก่อนที่จะมีบาร์ตใหม่? ยุคบรรจบพบกัน มีแม้กระทั่งคำตอบที่ง่ายกว่านั้น: ก่อนที่จะมีโลกใหม่มันเป็นโลกเก่า ผู้คนไม่สามารถเข้าใจเกี่ยวกับยุคบรรจบพบกันอย่างง่ายดาย ช่วงเวลาระหว่างโลกเก่าและโลกใหม่เรียกว่ายุคบรรจบพบกัน พวกเขาคลั่งถึงพ่อว่า: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ไม่มีใครร้องเรียกหาในโลกใหม่ เวลานี้ได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกแล้วว่าบาร์ตเคยบริสุทธิ์ “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา!” ผู้คนร้องเรียกหาในลักษณะนี้มาเป็นเวลานาน พวกเขาไม่รู้ว่โลกไม่บริสุทธิ์จะจบสิ้นลงเมื่อไหร่ พวกเขาพูดว่าได้มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะอยู่ไปอีก 40,000 ปี พวกเขาอยู่ในความมืดสนิท เวลานี้ลูกอยู่ในความสว่าง เวลานี้พ่อได้นำลูกไปสู่แสงสว่าง วงจรโลกก็จะจบสิ้นลงหลังจาก 5000 ปี เป็นเรื่องของเมื่อวานเท่านั้นเมื่อลูกเคยเป็นปกครอง แท้จริงแล้วเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ มันคือสวรรค์ ไม่สามารถมีภัยพิบัติใดๆเลยในโลกที่บริสุทธิ์ มีเพียงในอาณาจักรของราวันเท่านั้นที่มีภัยพิบัติ พ่อกำลังอธิบายให้แก่ลูกที่นี้และลูกกำลังฟังพ่อด้วยหูของลูกเป็นการส่วนตัว ใครกำลังฟังอยู่? ดวงวิญญาณลูกดวงวิญญาณมีความสุขมากที่ลูกได้มาพบพ่ออีกครั้ง ลูกได้รับมรดกของลูกจากพ่อ เวลานี้พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! สิ่งนี้ไม่จำเป็นต้องอ่านหรือเขียนใดๆ เมื่อใครมาเขาก็จะถูกถามว่า: ทำไมคุณถึงมาที่นี้? บางคนก็ตอบว่าพวกเขามาเพื่อพบมหาตมะที่นี้ เพราะเหตุใด? คุณต้องการอะไร? บอกฉันว่าคุณต้องการของบริจาคนั้นไหม? ถ้าหากเขาเป็นชั้นยาสีเขาก็ต้องการจาปาตี เมื่อผู้คนไปพบกับชั้นยาสีหรือถ้าพวกเขาเจอโดยบังเอิญระหว่างทาง ผู้ที่นับถือศาสนานั้นจะรู้สึกเช่นนั้นว่าเพราะพวกเขามีสติจึงเป็นสิ่งที่ดีที่จะให้อาหารแก่พวกเขา เวลานี้ไม่มีแม้กระทั่งความบริสุทธิ์นั้น โลกนี้ตาไม่ประจักษ์อย่างสมบูรณ์และมีขยะมากมายอยู่ในโลกนี้ ผู้คนก็ทุกข์ใจอย่างมาก! ไม่มีเรื่องของความทุกข์ใจที่นี้ พ่อพูดว่า: ไม่จำเป็นต้องเขียนสิ่งใด ประเด็นที่ลูกเขียนลงไปนั้นก็เพื่อให้ลูกซึมซับ หมอก็มีมากมายเช่นกัน พวกเขาสมาธจำยาเหล่านั้นทั้งหมดได้ นักกฎหมายก็ต้องเก็บประเด็นต่างๆมากมายของกฎหมายไว้ในสติปัญญาของเขา ลูกต้องจดจำอะไร? เพียงสิ่งเดียวและนั่นก็ง่ายมากเช่นกัน ลูกพูดว่า: เพียงแค่จดจำชิพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ผู้คนเหล่านั้นก็ถามว่า: ชิพบาบาจะมาได้อย่างไร? ไม่

มีใครนอกจากลูกที่รู้สิ่งเหล่านี้ พระเจ้าอยู่ที่ไหน? พวกเขาพูดเช่นกันว่าท่านอยู่เหนือรูปและนามหรือที่พวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่ง มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืนระหว่างสองสำนวนนี้ ไม่มีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปหรือนาม แล้วพวกเขาก็พูดว่าพระเจ้าอยู่ในแมวและสุนัข ฯลฯ ซึ่งทั้งสองแนวคิดนี้ตรงกันข้ามกันอย่างสิ้นเชิง พ่อได้ให้คำแนะนำของท่านเองและพูดว่า: จดจำพ่อ พ่อของลูก! “ราชาโยคะที่ง่ายดาย” เป็นที่จดจำ บาบาสพูดว่า: ลบคำว่า “โยคะ” ออกไป เพียงแค่จดจำพ่อ เด็กเล็กๆ จะเข้าไปกอดพ่อกับแม่ทันทีเมื่อเขาเห็นพ่อแม่ของเขา เขาจะคิดก่อนไหมว่าพ่อกับแม่เขาเป็นใคร? ไม่เลย! ไม่จำเป็นต้องคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้ ลูกเพียงแค่มองจดจำชิพบาบา ลูกได้ถวายดอกไม้ให้แก่ชีวาในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา วัดโสมนาถยิ่งใหญ่ดังมาก! มาห่มสกุสนาวิมาและปล้นวัดนั้นในภายหลัง วัดโสมนาถมีชื่อเสียงมากในบารัต ก่อนอื่นควรเป็นการกราบไหว้บูชาชีวา ความรู้ทั้งหมดนี้เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ แม้ว่าลูกจะเคยกราบไหว้บูชา ลูกก็ไม่เข้าใจว่าภาพลักษณ์ทั้งหมดนั้นไม่มีชีวิต ชิพบาบาต้องมาในรูปที่มีชีวิตแน่นอน ด้วยเหตุนี้เองผู้คนจึงเฉลิมฉลองวันเกิดของชิพบาบาทุกปี พวกเขาพูดเช่นกันว่าชีวาดวงวิญญาณสูงสุดนั้นไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณรู้ว่าท่านไม่มีตัวตนเช่นกัน เวลาลูกกลับมาฉันนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เป็นสิ่งที่ง่ายมาก ท่านคือพ่อของเรา ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความสุข และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีการสรรเสริญท่านเป็นอย่างมาก ไม่มีการสรรเสริญบราห์มา วิษณุ หรือชาก้าได้มากเท่า ทุกคนร้องเพลงสรรเสริญเพียงผู้เดียวเท่านั้น เวลาลูกๆ รู้ว่าบาบามาและก็ให้มรดกแก่เรา พ่อทางโลกจะจัดหาทุกสิ่งให้กับลูกของเขา แต่เขาไม่ได้สอนลูกของเขา เด็กๆ ไปโรงเรียนเพื่อศึกษาเล่าเรียนและจากนั้นในวัยเกษียณของเขาพวกเขาก็จะรับครู ทุกวันนี้พวกเขาแม้กระทั่งทำให้เด็กในวัยเยาว์รับครู ที่นี้ลูกๆ จะได้รับการบอกให้จดจำชิพบาบาทุกคนมีสิทธิ์ ทุกคนเป็นลูกของพ่อ มีบางคนในบรรดาลูกเช่นกันที่จดจำพ่อเป็นอย่างดี บางคนถามว่า: บาบามาเราควรจดจำใคร? เราจะจดจำจุดได้อย่างไร? สิ่งที่ใหญ่ก็จะได้รับการจดจำ อัจชะ ใครคือดวงวิญญาณสูงสุดที่ลูกเคยจดจำ? พวกเขาบอกว่าท่านคือแสงที่คงอยู่ตลอดไปและไม่มีที่สิ้นสุด อย่างไรก็ตามท่านไม่ได้เป็นเช่นนั้น เป็นสิ่งที่ผิดที่จดจำแสงที่ไม่มีที่สิ้นสุด จะต้องมีการจดจำระลึกถึงที่ถูกต้องแม่นยำ แต่ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักท่านอย่างถูกต้องแม่นยำ พ่อมาและให้คำแนะนำตัวพ่อเอง แล้วพ่อก็ยังให้ข้อมูลของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลกในรายละเอียดและย่อแ่กลูกด้วยเช่นกัน เวลานั้นพ่อพูดว่า: ลูกๆ ถ้าลูกต้องการที่จะกลับมาบริสุทธิ์ก็มีวิธีเดียวเท่านั้นคือ: จดจำพ่อ! เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณจะต้องถูกทำให้บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณพูดว่าเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ ฉันเคยบริสุทธิ์และเวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ทั้งหมดนั้นตาโมประธาน ทุกสิ่งในตอนแรกสะโตประธานและจากนั้นก็ตาโมประธาน ดวงวิญญาณเองก็เข้าใจว่าพวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์และต้องการได้รับการชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์ในดินแดนแห่งความสงบ ที่นี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีความสุข เมื่อพวกเขาบริสุทธิ์พวกเขาก็มีความสุข ดวงวิญญาณพูดว่า: จงชำระเราให้บริสุทธิ์ที่เราจะได้รับการปลดปล่อยจากความทุกข์ ลูกๆ เข้าใจว่าคือดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง ดวงวิญญาณกลายเป็นผู้พิพากษาหรือนักกฎหมาย ฯลฯ ดวงวิญญาณพูดว่า: ฉันเป็นราชา ฉันเป็นคนนั้นคนนี้ เวลานั้นฉันต้องละร่างนี้และรับอีกร่างหนึ่ง สิ่งนี้เรียกว่าสำนักที่เป็นดวงวิญญาณขณะที่อยู่ในร่างกาย ในอาณาจักรของราวันพวกเขามีสำนักที่เป็นร่าง เวลานั้นเท่านั้นที่พ่อทำให้ลูกมีสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุข และดังนั้นพวกเขาจึงร้องเรียกหาพ่อ: โอ บาบามาได้โปรดมา! ลูกรู้ว่าลูกยังคงกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์ต่อไปตามแผนของละคร วงจรยังคงหมุนไปเรื่อยๆ ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไรเวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูก เวลานั้นอย่าได้ลืมสิ่งนี้! คงอยู่อย่างเป็นสวาคซันจักรกระดารี ลูกมีความรู้ทั้งหมดนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกนั่งเดินและเคลื่อนไหวไปมา ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่ออธิบายให้กับลูกๆ ว่าลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น สิ่งที่คุณต้องการทำคือจดจำพ่อและรับประทานจาปาตี แค่นี้เอง! พ่อมาบอกลูกที่สุดแสนหวานผู้เป็นที่รักที่จากหายไปนานเวลานี้ได้พบพานอีกครั้งซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ลูกๆ ทั้งหมดที่ท้องต้องการก็คือจาปาตี ท้องไม่ต้องการอะไรมากนัก ทั้งหมดที่ต้องการคือแบ่งหนึ่งออนซ์ ดาลและโรตีแค่นี้! คนสามารถเลี้ยงตนเองด้วยเงิน 10 รูปี หรือคนจะสามารถเลี้ยงตนเองด้วยเงิน 10,000 รูปี คนจนกินอะไร? พวกเขายังคงแข็งแรงและมีสุขภาพดี! เมื่อคนเรากินสิ่งต่างๆ มากมายพวกเขาก็จะยิ่งเจ็บป่วยมากขึ้น แม้กระทั่งหมอยังแนะนำให้ลูกกินอาหารประเภทเดียวที่ลูกจะได้ไม่เจ็บป่วย ดังนั้นพ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่า: เพียงแค่มองจาปาตี อยู่อย่างมีความสุขกับอะไรก็ตามที่ลูกได้รับ ไม่มีอะไรที่เป็นเหมือนกับดาลและโรตี จะต้องไม่มีความละโมภมากด้วยเช่นกัน ชันยาสซีทำอะไร? พวกเขาทั้งบ้านและครอบครัวของเขาแล้วเข้าไปอยู่ในป่า พวกเขาพิจารณาว่าธาตุแห่งแสงเป็นพระเจ้าและจดจำสิ่งนั้นและคิดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับธาตุบราห์ม อย่างไรก็ตามมันไม่ได้เป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณเป็นอมตะ ไม่มีเรื่องของการหลอมรวมดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่กลับมาบริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับความรู้ที่ดีเช่นนั้น! ลูกได้สัมผัสกับรางวัลและก็ลืมความรู้ แล้วลูกก็ต้องลงบันไดมา เวลานั้นสติปัญญาของลูกมีความรู้ทั้งหมดว่าลูกมีประสบการณ์กับ 84 ชาติเกิดอย่างไร ไม่มีบทบาทของใครที่สามารถถึงจุดสิ้นสุดได้ ละครนี้ลูกกำหนดไว้แล้วและยังคงดำเนินต่อไป ลูกไม่สามารถถามได้ว่าพระเจ้าสร้างละครเรื่องนี้

เมื่อใดหรืออย่างไรหรือที่ไหน มันดำเนินต่อไปตลอดเวลา ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกช้ารอย ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ลูกรู้ว่าลูกมาที่นี้ตามแผนของละคร เป็นอีกครั้งที่ลูกจะประกาศสิทธิในอาณาจักรของลูกตามละคร ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้ มีการถามว่า: ละครหรือพ่อเป็นผู้ทรงอำนาจ? พวกเขาพูดว่าพระเจ้าคือผู้ทรงอำนาจ พวกเขา รู้สึกว่าท่านสามารถทำได้ทุกอย่าง พ่อพูดว่า: พ่อก็ถูกผูกด้วยละครเช่นกัน พ่อต้องมาที่นี้เพื่อชำระผู้ที่ไม่มีบริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ลูกกลับมามีความสุขในยุคทอง พ่อไปพักผ่อนในอาณาจักรสูงสุด ลูกปีนขึ้นไปบนศีรษะของพ่อ จากนั้นลูกก็ขี่สิงโต(ในยุคทอง) ลูกเข้าใจว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในแต่ละวันที่ถูกกำหนดไว้แล้วในละคร ลูกๆมีความรู้ที่ดีมาก เวลานั้นลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและมรดก แค่นั้นเอง! ไม่จำเป็นต้องใช้กระดาษหรือดินสอ ฯลฯ แม้บรรพบุรุษกำลังศึกษาอยู่ แต่ท่านก็ไม่เก็บอะไรเลย ลูกเพียงแค่ต้องจดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก เป็นสิ่งที่ง่ายมาก! ด้วยการจดจำระลึกถึงที่ลูกจะกลับมามีความสุขตลอดไป นี่เป็นเรื่องของการดูดซับ การเขียนลงไปจะมีประโยชน์อะไร? ทั้งหมดกำลังจะถูกทำลาย อย่างไรก็ตามบางคนเขียนประเด็นต่างๆเพื่อช่วยให้พวกเขาจำได้ เมื่อใครบางคนต้องจดจำบางสิ่งเขาก็จะผูกปม ลูกเช่นกันควรผูกปมเพื่อให้ลูกจะจดจำชิพบาบาและมรดก นี่เป็นสิ่งที่ง่ายมาก โยคะหมายถึงการจดจำระลึกถึง บางคนพูดว่า: บาบานั้นไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ฉันจะสามารถอยู่ในโยคะได้อย่างไร? โอ! แต่ลูกสามารถจดจำพ่อทางโลกของลูกได้ในขณะที่นั่ง เดินเคลื่อนไหวไปมาและทำทุกสิ่ง! ลูกก็เช่นกันเพียงแค่ต้องอยู่ในการจดจำระลึกถึง แค่นั้นเอง! และแล้วเรือของลูกก็จะข้ามฝากไป อ้าวชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ที่ควงกจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองและควงวงจรของ 84 ชาติเกิดในสติปัญญาของลูกต่อไป จดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดและประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก จงกลับมาบริสุทธิ์
2. อย่าละโมภในสิ่งใด คงอยู่อย่างมีความสุขกับสิ่งใดก็ตามที่ลูกได้รับ เพียงรับประทานจาปาตีและอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ

พร: พร: ขอให้ลูกรักษาเท้าของสติปัญญาของลูกให้อยู่ในกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอยู่เสมอและเต็มไปด้วยการบรรลุผลทั้งหมดและมีพลัง
ลูกที่ไม่เคยปล่อยให้เท้าของสติปัญญาของพวกเขาออกนอกกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยกลายเป็นคนโสดและน่ารัก พวกเขาไม่สามารถพบกับอุปสรรคใดๆความทุกข์หรือการไม่มีความสุขใดๆ ถ้าสิ่งเหล่านี้มาถึงลูกลูกก็ต้องเข้าใจว่าลูกได้ก้าวออกนอกเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยด้วยเท้าของสติปัญญาของลูกอย่างแน่นอน การก้าวออกนอกเส้นหมายถึงการเป็นขอทาน ดังนั้นอย่าเป็นคนที่ร้องขอ แต่จงเต็มไปด้วยการบรรลุผลและพลังทั้งหมด

คติพจน์: ผู้ที่ละวางและมีความรักต่อพ่อเสมอจะปลอดภัย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ถามตนเองว่าลูกอยู่ในการจดจำฟอนานแค่ไหน? ลูกๆ มีสภาพที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณนานแค่ไหน?
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้มีโชคของพ่อทำตามคำแนะนำใด?
- คำตอบ:** คำแนะนำของพ่อก็คือ ลูกๆ ที่แสนหวาน ขอให้ลูกมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! ลูกๆ ทั้งหมดเป็นเพศชาย ไม่ใช่เพศหญิง บทบาททั้งหมดถูกบันทึกไว้ในลูกแต่ละดวงวิญญาณ เวลานี้ทำความเข้าใจพยายามนี้และฝึกฝนสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นี่คือการจดหมายปลายทางที่สูงส่งที่สุด
- เพลง:** นั้นมาเพื่อปลุกโชคของฉัน...

โอมชานติ ลูกทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลง ลูกทางจิตนั่นคือเป็นตัวของดวงวิญญาณพูดว่าพวกเขากำลังนั่งอยู่กับพ่อทางจิตเพื่อที่จะสร้างโชคของเขาสำหรับโลกใหม่ นั่นคือโชคแห่งสวรรค์ เวลานี้ลูกๆ ต้องมีจิตสำนึกที่เป็นทางจิต นั่นคือลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามที่สุด พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ และลูกดวงวิญญาณควรพิจารณาว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเช่นกัน บางครั้งลูกกลายเป็นนักกฎหมาย บางครั้งเป็นอีกสิ่งหนึ่งและบางครั้งก็เป็นอีกสิ่งหนึ่ง ดวงวิญญาณเป็นเพศชาย และเราทั้งหมดคือบราเธอร์(พี่น้องชาย) ไม่ใช่ซิสเตอร์(พี่น้องหญิง) ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือการร่างกายของฉัน ดังนั้นในแง่ของคำพูดเหล่านี้แม้ว่าร่างกายอาจเป็นหญิงแต่ดวงวิญญาณก็เป็นชาย ทุกสิ่งจะต้องเข้าใจชัดเจนมาก พ่อขัดเกลาสติปัญญาของลูกและทำให้สติปัญญาของลูกกว้างไกลมาก เวลานี้ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิด ชัยชนะที่ดีและไม่ดีอยู่ในดวงวิญญาณ ลูกได้รับร่างกายตามชัยชนะเหล่านั้น ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับดวงวิญญาณ จำเป็นต้องใช้ความพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ ลูกจดจำพ่อทางโลกของลูกมาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกต้องจดจำพ่อของลูกที่อยู่เหนือโลกนี้ พิจารณาว่าตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ฉันดวงวิญญาณรับร่างกายนี้ เวลานี้พ่อกำลังมาสอนเราดวงวิญญาณ นี่คือการรู้ทางจิตที่ให้โดยพ่อทางจิต สิ่งแรกและสำคัญที่สุดคือลูกๆ ต้องอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เป็นจุดหมายปลายทางที่สูงมากที่จะอยู่ในสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ความรู้ไม่ได้สูงเท่า ไม่มีความเพียรพยายามในความรู้ การเข้าใจจริงโลกคือการเข้าใจประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ พ่อคือผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด จากนั้นก็มีเทพที่อยู่ในอาณาเขตละเอียดอ่อน ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกอยู่ในโลกมนุษย์ ไม่มีประวัติศาสตร์หรือภูมิศาสตร์ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ ยุคทองคือดินแดนแห่งความสุขในขณะที่ยุคเหล็กคือดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครสามารถได้รับความสงบที่นี้ในอาณาจักรของเรา วัน เวลานี้ลูกๆ ได้รับความรู้แล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ อวัยวะเหล่านั้นมีไว้เพื่อให้ลูกแสดงการกระทำไม่ว่าลูกจะแสดงการกระทำหรือไม่ก็ตาม ฉันคือดวงวิญญาณและศาสนาดั้งเดิมของฉันคือความสงบ ลูกคือคามาโยคี ลูกยังต้องแสดงการกระทำอย่างแน่นอน ไม่อาจมีการสละละทิ้งการกระทำได้ ชัยนาสซีแต่ละคนเล่นบทบาทนั้น พวกเขาทั้งบ้านและจากไป พวกเขาไม่ทำอาหาร แต่เฝ้าแต่ร้องขอจากผู้ครองเรือนเพื่อขออาหาร พวกเขาต้องไปหาผู้ครองเรือนเพื่อรับประทานอาหาร พวกเขาละทิ้งบ้านและครอบครัวของตนเอง แต่ก็ยังคงต้องดำเนินการกระทำต่อไป พวกเขาไม่สามารถสละละทิ้งกรรมได้ เมื่อดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบจึงมีการสละละทิ้งกรรมที่นั่นที่นั่นไม่มีอวัยวะทางร่างกาย ดังนั้นดวงวิญญาณจะมีการกระทำได้อย่างไร? นี่เรียกว่าสนามของการกระทำ ทุกคนต้องลงมาสู่สนามของการกระทำ นั่นคือดินแดนแห่งความสงบ โลกที่ไม่มีตัวตน ไม่ใช่ดวงวิญญาณต้องหลอมรวมอยู่ในธาตุบราห์ม ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นพวกเขาก็มาที่นี้สู่สนามของการกระทำเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องของรายละเอียด บาบามีบอกกับลูกโดยสังเขปว่าจงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพ่อเพื่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย สิ่งนี้เรียกว่าโยคะโบราณของบาร์ต อันที่จริงแล้ว สิ่งนี้ไม่ควรเรียกว่าโยคะ แต่ควรเป็นการจดจำระลึกถึง สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายาม น้อยคนนักที่จะกลายเป็นโยคี อันดับแรกต้องมีการสอนโยคะและจากนั้นก็เป็นความรู้ ก่อนอื่นใดต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อ พ่อพูดว่าจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! นี่คือการจารึกแสงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงทางจิต ไม่ใช่การจารึกแสงบุญของความรู้ ลูกๆ ต้องเพียรพยายามอย่างมากสำหรับสิ่งนี้ แม้ว่าบางคนจะเรียกตนเองว่าบีเค พวกเขาไม่ได้จดจำพ่อ พ่อมาและทำให้ลูกๆ มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณผ่านบรรพหามา ผู้ที่มีสำนึกเป็นร่างและเวลานี้เพียรพยายามที่จะกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ บรรพหามาไม่ใช่พระเจ้า ที่นั่นมนุษย์ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ไม่มีแม้แต่สิ่งมีชีวิตเดียวที่บริสุทธิ์และสูงส่ง มันหมายถึงดวงวิญญาณเมื่อกล่าววว่า: ดวงวิญญาณบุญ

ดวงวิญญาณบาป มนุษย์พูดว่า อย่ารบกวนดวงวิญญาณฉัน! อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เข้าใจว่าพวกเขาเป็นใคร มีการถามว่า: โอ ดวงวิญญาณมนุษย์ คุณกำลังทำธุรกิจอะไร? เขาก็ตอบว่า ฉันดวงวิญญาณกำลังทำธุรกิจนั้นธุรกิจนี้ด้วยร่างนี้ ดังนั้นก่อนอื่นใดจงมีศรัทธาและจดจำพ่อ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถให้ความรู้ทางจิตนี้ได้ พ่อมาและทำให้ลูกมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่ใช่ว่าใครก็ตามที่ฉลาดในความรู้อะไรจะเป็นดวงวิญญาณที่แข็งแกร่งมาก ผู้ที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะซึมซับความรู้นี้ได้เป็นอย่างดี มีมากมายหลายคนที่ไม่เข้าใจความรู้เป็นอย่างดี แต่พวกเขาก็ล้มชิพบาบา ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกต้องกลายมาเป็นเช่นจินนี่ในสิ่งนี้ มีเรื่องราวของจินนี่พ่อให้งานนี้แก่ลูก: จดจำพ่อ มิฉะนั้นมาจะกินลูก! มาจาคือจินนี่ ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไรบาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และลูกจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดมากขึ้น มายาทำให้ลูกกลับหัวกลับหางและนำลูกไปสู่พายุมากมาย มันควรอยู่ในสติปัญญาของลูกดวงวิญญาณว่าลูกคือลูกของพ่อ ลูกเพียงแค่ต้องอยู่ในความสุขนี้ มายาจะตบตีลูกเมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจะแสดงการละเล่นของอิทัมโต (บางคนใส่ลูกปิดเข้าไปในปาก) เมื่อใครบางคนใส่ลูกปิดเข้าไปในปากปัญหาก็จะหายไป สิ่งนี้หมายความว่ามายาจะไม่รบกวนลูกเมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการรบบราเพราะสิ่งนี้ลูกเพียรพยายามที่จะอยู่ในการจดจำระลึกถึง แต่มายาก็มาคว้าลูกของลูกและไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง จากนั้นลูกก็เป็นทุกข์แล้วก็ไปนอน มีการต่อสู้กับมายาอย่างมากมาย อย่างไรก็ตาม ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกนั้นง่ายที่สุด ลูกถูกบอกครั้งแล้วครั้งเล่าว่าลูกต้องคิดไว้เสมอว่าเวลานี้ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดครบสมบูรณ์แล้ว และตอนนี้ลูกจะได้พบกับบาบา เป็นเรื่องยากที่จะจดจำสิ่งนี้ แต่ก็ไมยากที่จะอธิบายให้แก่ผู้อื่น อย่าคิดว่าลูกอธิบายได้ดีมาก ไม่เลย สิ่งแรกคือการจดจำระลึกถึง ผู้คนมากมายมาที่นิทรรศการ สอนบทเรียนแรกของการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ เพื่อที่ว่าพวกเขาจะได้กลับมาสะอาดปราศจากที่ตาโมปราณ นี่คือบทเรียนแรกที่ต้องสอนพวกเขา ไม่มีใครสอนราชาโยคะโบราณของบาร์ตได้ เมื่อพ่อมาสอนสิ่งนี้เท่านั้นที่ลูกจะเรียนรู้ เป็นไปไม่ได้ที่มนุษย์จะสอนราชาโยคะให้แก่มนุษย์ ในยุคทองลูกบริสุทธิ์และลูกได้สัมผัสกับรางวัลที่นั่น ไม่มีเรื่องของความรู้หรือความไม่รู้ที่นั่น ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่ผู้คนร้องเรียกหาพ่อเพื่อขจัดความทุกข์และให้ความสุขแก่พวกเขา ไม่มีกฎและนักบุญในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นพวกเขาได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ลูกสามารถประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเพื่อการหลุดพ้นจากบาปเป็นเวลา 21 ชาติเกิดหรือ 21 ชั่วโมงคน มีคำกล่าวว่า บราห์มาภุมาริคือผู้ยกระดับถึง 21 ชั่วโมงคน สิ่งนี้ได้รับการจดจำในบาร์ตเท่านั้น เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกเป็นเวลาถึง 21 ชั่วโมงคน ที่นั่นลูกเป็นของศาสนาเทพเดียว ไม่มีศาสนาอื่นที่นั่น พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากมนุษย์เป็นเทพ เราจะกลับบ้านได้อย่างไรโดยไม่กลับมาบริสุทธิ์? ทุกคนที่นี่ไม่บริสุทธิ์และมีกิเลส ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาต้องหล่อเลี้ยงศาสนาของตนเช่นกันในขณะที่ศาสนาเติบโตขึ้นเรื่อยๆ ไม่มีใครกลับบ้านได้ ไม่มีนักแสดงแม้แต่คนเดียวสามารถกลับบ้านได้ ทุกคนต้องกลับมาสะอาดปราศจากที่ตาโมปราณและไปสู่สภาพของสะอาด ราโจและตาโม สำหรับบราห์มาก็เช่นกัน มีการกล่าวว่า กลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มา จะมีเพียงบราห์มาผู้เดียวเท่านั้นในโลกนี้หรือไม่? เวลานั้นลูกได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มิน ลูกอยู่ในกลางคืนและเวลานี้ลูกกำลังจะไปสู่กลางวัน มีการอธิบายให้แก่ลูกว่าลูกอยู่อย่างมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชานานเท่าไร และลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาที่ชาติ ไม่มีใครกลับมาสูงส่งจากความเสื่อมทรามได้จนกว่าพ่อจะมา ผู้ที่เกิดมาจากกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองจึงเรียกว่านรก หากมีความทุกข์ทั้งในนรกและสวรรค์แล้วสวรรค์ก็จะไม่ถูกเรียกว่าสวรรค์ จนกว่าจะมีคนเข้าใจอย่างถูกต้องมิฉะนั้นเขาก็จะเฝ้าแต่ถามคำถามที่ผิดอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องอธิบายว่าบาร์ตนั้นเคยสูงส่งมาก เช่นที่การยกย่องของพระเจ้าไม่มีที่สิ้นสุด การยกย่องของบาร์ตก็ไม่มีที่สิ้นสุดเช่นกัน บาร์ตคืออะไร? ใครทำให้บาร์ตเป็นเช่นนั้น? พ่อผู้ที่ลูกร้องเพลงสรรเสริญ พ่อมาและทำให้ลูกๆ ไปเป็นนายของโลก พ่อทำให้มนุษย์ทุกคนจากความตกต่ำไปสู่การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่อพาพวกเขาไปยังดินแดนแห่งความสงบที่มนุษย์ใช้ความพยายาม นั่นเรียกว่าความสุขอย่างสมบูรณ์ ความสงบอย่างสมบูรณ์ และความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ที่นั่นลูกอยู่อย่างมีความสุขและสงบเช่นกัน ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดจะอยู่ในดินแดนแห่งความสงบเท่านั้น ลูกใช้จำนวนชาติเกิดสูงสุด ผู้ที่ใช้จำนวนชาติเกิดน้อยสุดจะอยู่ในความสงบอย่างแท้จริง พวกเขาเพียงแค่มาเหมือนฝูงยุงและก็เล่นบทบาทของตนเองเป็นเวลาหนึ่งชาติเกิดหรือครึ่งชาติเกิด แล้วสิ่งนั้นจะมีค่าอะไร? พวกเขาไม่มีค่าเลย ยุงมีค่าอะไร? พวกมันเกิดในเวลากลางคืนและก็ตายในเวลากลางคืน เวลานั้นผู้คนส่วนใหญ่ต้องการความสงบเพราะกูรูของทุกวันนี้คือผู้ที่เข้าสู่ความเจ็บ ลูกมาที่นั่นเพื่อกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ ผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์จะไม่ถูกเรียกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบ ผู้ที่อาศัยอยู่ในความสงบคือผู้ที่อาศัยอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตน ผู้คนได้เรียนรู้คำว่า “การหลุดพ้น” จากกูรูของพวกเขา ผู้หญิงถืออดเพื่อที่จะไปยังดินแดนแห่งสวรรค์ เมื่อมีบางคนตาย ผู้คนก็จะบอกว่าเขาจะกลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาไม่ได้กลายเป็นเช่นนั้นจริงๆ แต่ผู้คนในบาร์ตมีความเชื่อในสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าบาร์ตคือสวรรค์ ชิพบาบาในบาร์ตและสร้างสวรรค์ ดังนั้นท่านจะสร้างสวรรค์ที่นี้อย่างแน่นอน ท่านจะไม่มาในสวรรค์เพื่อทำสิ่งนั้น พ่อพูดว่า: พ่อมาในจุดที่บรรจบกันของนรกและสวรรค์ พ่อมาวงจร

แล้ววงจรถูกล่าในยุคนั้นพบกัน พวกเขาได้เขียนว่าท่านมาในทุกยุค พวกเขาได้ลืมหาคำว่า“วงจร”ไปแล้ว การละเล่นนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว แล้วจะกลับมาเล่นซ้ำเช่นเดิม ลูกมารู้จักพ่อและวงจรโลกในชาติสุดท้ายนี้ เวลานี้ลูกรู้แล้วตามลำดับกันว่าการก่อตั้งเกิดขึ้นได้อย่างไร การละเล่นทั้งหมดอยู่บนพื้นฐานของผู้คนในบาร์ต เวลานี้ลูกกำลังศึกษาราชชาโยคกับพ่อ ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อ มีรูปภาพ ใครทำภาพทั้งหมดนี้? ผู้ที่ไม่มีกูรูคนไหน แม้ว่าเขาจะมีกูรู แต่กูรูนั้นก็ไม่ได้มีสาวกเพียงแค่นั้นเดียว! เขาจะมีสาวกมากมาย ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ผู้คนมากมายถามว่าดาต้าของเธอให้ภาพเหล่านี้หรือไม่ พ่อให้ฉันคิดด้วยความเข้าใจที่สูงส่ง พ่อยังให้ฉันคิดของสวรรค์ด้วย ลูกมีนิมิตว่าโรงเรียนดำเนินการอย่างไรและที่นั่นใช้ภาษาอะไร เมื่อลูกๆอยู่ในเตาอบ บาบาคอยทำให้ลูกสนุกสนาน ในการจีลูกอาศัยอยู่คนเดียวโดยลำพังและเหมือนราวกับว่ามันเป็นอาณาจักรของลูกในตอนนั้น ลูกเคยมีทุกสิ่งเป็นของตนเอง คนอื่นไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ ลูกเคยเชื่อว่านั่นคือท้องพระโรงของคูดา (พระเจ้า) บาบาอธิบายว่าลูกเป็นแม่ชีที่ไม่ใช่ของใคร แต่เป็นหนึ่งในเดียวเท่านั้น ลูกต้องไม่จดจำใครนอกจากพ่อผู้เดียว แม้จะเป็นของพระคริสต์เท่านั้นและไม่เป็นของใคร ลูกรู้ว่าลูกได้รับมรดกของลูกจากชิพบาบาผู้เดียวเท่านั้น ชิพบาบาเป็นเพียงจุด ท่านต้องอธิบายผ่านใครบางคนเช่นกันใช่ไหม? ประชาบิดาบรรพบุรุษมาอยู่ที่นั่นแน่นอน พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ของผู้ที่ในตอนท้ายของชาติเกิดสุดท้ายจากหลายชาติเกิดของเขา อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ซึมซับความรู้เป็นอย่างดีและกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม นี่คือการจดหมายปลายทางสูงสุด ทำให้ตัวลูกเองดวงวิญญาณสะโตประธานโดยการทำความเพียรพยายามนี้

2. กลายเป็นจีนี่และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ไม่ว่ามายาจะนำอุปสรรคเข้ามามากมายแค่ไหน เพียงแค่ใส่ลูกปัดเข้าไปในปากของลูก อย่าได้รู้สึกเป็นทุกข์เพราะมายา อยู่ในการจดจำระลึกถึงผู้เดียวและขจัดพายุออกไป

พร: พร: ขอให้ลูกมีพลังอย่างสม่ำเสมอโดยการเล่นเกมทางจิตกับของเล่นทางจิตและด้วยเหตุนี้จึงไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนได้

หากต้องการสัมผัสกับอุปสรรคของมายาในชีวิตทางจิตนี้ก็เป็นเกมทางจิตเช่นกัน เช่นเดียวกับที่ลูกถูกสร้างมาเพื่อเล่นเพื่อให้ได้รับความแข็งแรงทางร่างกาย ในทำนองเดียวกันในยุคทางจิตนี้ให้พิจารณาสถานการณ์ที่เลวร้ายว่าเป็นของเล่นและเล่นเกมทางจิต อย่ากลัวหรือกังวลเกี่ยวกับพวกเขา อุทิศตนต่อบัณฑิตดาด้วยความคิดทั้งหมดของลูกและมายาจะไม่จู่โจมลูก ทุกวันในเวลาอมฤตจงเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและตกแต่งตัวเองด้วยพลังทั้งหมดแล้วลูกจะอยู่อย่างไม่ไหวหวั่นสั่นคลอน

คติพจน์: การรับฟังและถ่ายทอดข่าวสารทางโลกคือการสะสมขยะในตนเองเช่นกัน

***** โอม ขานติ *****

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ทำตามศรัทธาและทำให้ทุกคนมีความสุข ลูกได้ทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจ เวลาทำให้ความสุขและรับความสุข
- คำถาม:** ด้วยการเข้าใจความลับใดซึ่งลูกที่ฉลาดจะทำความพยายามเพื่อประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง?
- คำตอบ:** พวกเขาเข้าใจว่านี่คือการละเล่นเกี่ยวกับความสุขและความทุกข์ ชัยชนะและความพ่ายแพ้ การละเล่นแห่งความสุขเวลานี้จะดำเนินต่อไปเป็นเวลาครึ่งวงจร จะไม่มีความทุกข์ประเภทใดที่นั่น อาณาจักรใหม่เวลานี้กำลังจะมา สำหรับสิ่งนั้น พ่อได้ออกมาจากอาณาเขตสูงสุดและมาที่นี่เพื่อสอนพวกเราลูกๆ เวลาจึงเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างแน่นอน
- เพลง:** โลกอาจจะเปลี่ยนไป แต่เราจะไม่เปลี่ยน

โอมชานติ ลูกที่แสนหวานเข้าใจความหมายของสิ่งนั้นแล้ว ไม่จำเป็นต้องทำสัญญาที่นี้ ดวงวิญญาณต้องมีความเข้าใจ เพราะดวงวิญญาณตาโมประธาน พวกเขาจึงกลับมาสิ้นคิดโดยสิ้นเชิง ลูกๆ รู้ว่าลูกสิ้นคิดอย่างไรและตอนนี้ลูกกลับมารู้คิดอย่างไร สิ่งเช่นนั้นไม่คงอยู่ในชุมชนทางจิตอื่น พวกเขาศึกษาคัมภีร์และรามยานะ ฯลฯ พวกเขาเพียงแค่รับฟังด้วยหูข้างหนึ่งและผ่านออกไปด้วยหูอีกข้างหนึ่ง ไม่มีการบรรลุผลใดที่นั่น พวกเขาทำทาปาเซียอย่างมาก, บริจาตทานและทำบุญ ฯลฯ พวกเขายังคงสะดุดล้มไปทั่วต่อไป แต่พวกเขาก็ไม่ได้มาซึ่งการบรรลุผลใด ไม่มีใครในโลกนี้มีความสุข เวลานี้พ่อให้ความเข้าใจอย่างสมบูรณ์แก่ลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสงบและความสุขแก่ทุกคน ผู้คนอยู่ในความมืดมิด ผู้คนบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเฝ้าแต่จดจำท่าน: โอ ผู้จัดความทุกข์! ผู้ประทานความสุข! ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาป! ดูซิว่าอะไรเกิดขึ้นทุกหนแห่งในโลก! ทุกคนประสบกับความทุกข์ ไม่มีมนุษย์คนใดรู้ว่าพ่อคือใครหรือลูกได้รับมรดกอะไรจากพ่อ พวกเขาไม่รู้จักพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเลย พวกเขายังคงสะดุดล้มต่อไปในการแสวงหาความสงบ ใครพูดว่าพวกเขาต้องการความสงบของจิตใจ? เป็นดวงวิญญาณที่พูดสิ่งนี้ แต่ผู้คนก็ยังไม่รู้สิ่งนี้มากนัก พวกเขามีสำนึกที่เป็นร่างนักปราชญ์และผู้เคร่งศาสนาไม่มีความสุขและพวกเขาทั้งหมดต้องการความสงบ แม้แต่นักปราชญ์และผู้เคร่งศาสนาก็เจ็บป่วย มีอุบัติเหตุด้วย ไม่มีสิ่งใดนอกจากความทุกข์ในโลก เวลานี้ลูกกลับมานฉลาด พ่ออธิบายว่า: การแสดงนี้เกี่ยวกับโลกใหม่และโลกเก่า, ความสุขและความทุกข์ได้ถูกสร้างขึ้นในละคร พ่อได้มาเปิดลิ้นคบนสติปัญญาของลูกในขณะที่มนุษย์อื่นๆ มีกุญแจก๊อดสำเร็จลือคที่ลือคสติปัญญาของพวกเขา พวกเขามีสติปัญญาที่ตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ ลูกๆ รู้ทุกสิ่งตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกได้พบพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอย่างแท้จริง ท่านกำลังบอกความลับของตอนเริ่มตอนกลางและตอนจบของโลกและละครนี้ลูกสร้างขึ้นมาได้อย่างไร เมื่อมีความสุขก็จะมีการกล่าวถึงความทุกข์ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกของความสงบ ความสุขและความเจริญรุ่งเรืองจากพ่อ จะไม่มีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเงิน เวลานี้ลูกอยู่ในแสงสว่าง ลูกแต่ละคนกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากกว่าที่แล้วมาในอาณาจักรของลูกเอง นี่คือการเรียนที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนลูก ลูกรู้ว่าท่านคือพ่อผู้เป็นที่รักที่สุด ผู้ที่การยกย่องของท่านไม่มีขีดจำกัด พ่อสูงสุดเหนือสิ่งใดกำลังให้ศรัทธาแก่ลูก มนุษย์คนอื่นๆ ทั้งหมดยังคงทำให้กันและกันไม่มีความสุขต่อไปด้วยการทำตามคำสั่งของปีศาจ ลูกต้องทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยการทำตามศรัทธา ไม่มีใครเข้าใจว่าเราเป็นนักแสดงในละครนี้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่า มีเพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่มีบทบาทรอบด้านในละครนี้ ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้อะไรเลย เวลานี้ลูกรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับโลกที่ไม่มีตัวตน, อาณาเขตที่ละเอียดอ่อนและโลกที่มีตัวตน เวลานี้ลูกมีความรู้ที่แท้จริง พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดกำลังสอนเราผ่านผู้นี้ บาบากำลังให้ความรู้ทั้งหมดของสามโลกแก่เรา นี่คือการปาแห่งขวากหนาม ลูกๆ รู้ว่าเวลานี้ลูกเปลี่ยนจากหนามไปเป็นดอกไม้ นั่นคือจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ที่นี้ทุกคนทั้งเด็กและผู้ใหญ่ยังคงก่อให้เกิดความทุกข์กันต่อไป แม้กระทั่งเด็กทารกในครรภ์ก็ก่อให้เกิดความทุกข์แก่มารดา นี่เป็นโลกเก่าที่สกปรกมาก ไม่มีใครรูัจจริงของโลกนี้ ไม่มีใครรู้ว่าเรามาจากไหน เราได้ใช้ชาติเกิดมาก็ชาติ หรือเราต้องไปที่ไหน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดนั่นคือรามผู้เดียวของสิดา ทั้งหมดคือผู้ไม่มีตัวตน ลูกทั้งหมดคือสิดาและพ่อคือเจ้าปาว ลูกทั้งหมดเป็นเจ้าสาว ผู้เลื่อมใสศรัทธาของเจ้าปาวผู้เดียว เวลานี้สิดาทั้งหมดติดอยู่ในกรงขังของราวันในกระท่อมแห่งความทุกข์ มนุษย์ทั้งหมดของโลกจดจำพระเจ้าผู้เดียว พระเจ้าได้รับการกล่าวว่า เป็นผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด เวลานี้ลูกทั้งหมดคือบราห์มินซึ่งเป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา ลูกบราห์มินรู้ว่าชีพบบากำลังสอนลูก ลูกได้รับมรดกจากบาบาอย่างแน่นอน ชีพบบาคือผู้สร้างสวรรค์

ลูกสามารถเรียกว่าสวรรค์หรืออาณาจักรที่สูงส่งของพระเจ้า นี่คืออาณาจักรแห่งสวรรค์ ลักษณะและนารายณ์คือนายแห่งสวรรค์ เวลาที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้แล้ว เมื่อเป็นยุคทองที่นี้เป็นอาณาจักรของลักษณะและนารายณ์ เวลาที่คือยุคเหล็ก เนื่องจากคนที่ยากจนที่หมดหนทางเหล่านั้นอยู่ในความมืดมิด เวลาที่พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลยว่าเป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก การทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า รามผู้เดียวคือผู้ประทานครุฑพักษจากบาปให้แก่ลูกๆ สิดา เวลาที่สิดาทั้งหมดอยู่ในความตกต่ำ อย่างไรก็ตามผู้คนไม่เข้าใจว่าพวกเขาอยู่ในความตกต่ำ พวกเขาไม่มีความซาบซึ้งอยู่กับสมบัติของพวกเขา พวกเขาบอกว่า: เรามีทรัพย์สินสมบัติมากมาย มีความมั่งคั่งมากมาย มีพระราชวังมากมาย ไม่มีใครรู้ว่าโลกแห่งความทุกข์นี้กำลังจะเปลี่ยนไป ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ทุกสิ่งกำลังจะกลายเป็นฝุ่น ทุกสิ่งที่ลูกเห็นในโลกเก่ากำลังจะถูกทำลาย กำลังมีการเตรียมการอย่างเต็มที่สำหรับการทำลายล้าง นี่คือการสมมติบาปเดียวกัน นี่คือพระเจ้าแห่งที่เดียวกัน อย่างไรก็ตามพวกเขาได้ใส่ชื่อของเด็กไว้ในชีวประวัติของพ่อ เวลาที่ชีบบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ความผิดพลาดที่ใหญ่ที่สุดคือพวกเขาทำให้ชื่อของพระเจ้าหายไป ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่มนุษย์ นักปราชญ์ หรือผู้เคร่งศาสนาที่กำลังสอนพวกเรา ชีบบาบากำลังสอนเรา ท่านคือพ่อ ครูและสัจครู ท่านคือทุกสิ่ง ลูกไม่ควรลืมสิ่งนี้ใช่ไหม? พ่อพูดว่า: ทั้งหมดเป็นลูกของพ่อ แต่พ่อไม่ได้สอนทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาสอนราชาโยคะแก่ลูกผู้คนของบาร์ตอีกครั้ง ผู้คนของบาร์ตเคยเป็นชาวสวรรค์ พวกเขาเป็นเช่นเพชรและเวลานี้กลายเป็นเช่นเปลือกหอย มีความไม่สงบอย่างมากในทุกบ้าน! บางคนพูดว่า: บาบานั้นมีความโกรธและนั่นต้องสอนวินัยให้กับลูกของฉัน ฉันกังวลเพราะฉันได้ให้ท่านกิเลสทั้งห้าแก่ชีบบาบแล้วทำไมฉันถึงทำสิ่งนี้? พ่ออธิบาย: ในเวลานี้มีลางร้ายของกิเลสทั้งห้าเข้าครอบงำทุกคน เมื่อวิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างเข้ามา, วิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆ ทั้งหมดก็จะมาด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: เวลาที่จงกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกได้รับความเข้าใจแล้ว เรามีจิตสำนักเป็นดวงวิญญาณแม้กระทั่งในยุคทอง ลูกเข้าใจว่าเวลานี้ร่างกายของดวงวิญญาณนี้กลับมาเก่า เวลาที่อายุขัยของนั้นครบสมบูรณ์แล้ว ดังนั้นฉันจะสลักร่างนี้และใช้ร่างใหม่ เมื่อหนึ่งของงูกลับมาเก่า งูก็จะลอกคราบและรับหนึ่งใหม่ นี่คือการตัวอย่างของยุคทอง ที่นั้นลูกสลักร่างของลูกในลักษณะเช่นนั้นที่ไม่มีเรื่องของความทุกข์เลย ที่นี้มีความทุกข์มากมาย! มีการร้องไห้คร่ำครวญอย่างมากมาย เวลาที่ลูกๆ รู้ว่านี่คือหนึ่งเก่า ลูกจะไม่ได้รับหนึ่งใหม่ที่นี่ นี่คือการเก่าแก่ที่สุดท้ายซึ่งเวลานี้ลูกเปื้อนแล้ว ที่นั้นลูกสลักร่างกายและรับอีกร่างหนึ่งในความสุขเป็นอย่างยิ่ง ลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้ มีคนใหม่มากมายมาที่นี่ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขามาที่นี่เป็นเวลาสองหรือสัปดาห์เพื่อทำความเข้าใจทุกสิ่งและจากนั้นพวกเขาก็ลืมทุกสิ่ง! ใช่ ถ้าพวกเขาฟังทุกสิ่งอย่างตั้งใจมากและประทับใจกับความสุข พวกเขาก็จะกลายเป็นปวงประชา ปวงประชามากมายต้องถูกสร้างขึ้นเช่นกัน นี่คือการบ้านและหน้าประตูของพระเจ้า ลูกกำลังนั่งในบ้านของพระเจ้า ดวงวิญญาณสูงสุดได้ออกจากอาณาเขตสูงสุดของท่านและเวลานี้กำลังนั่งอยู่ที่นี้ในร่างธรรมดา ที่นั้นดวงวิญญาณอาศัยอยู่กับพ่อ ที่นั้นบาบามาในยุคบรรจบพบกันเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ท่านลูกเรียกว่าชีวาไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อผู้ไม่มีตัวตน โอ พระเจ้า พ่อ! ผู้คนพูดโดยเข้าใจใดๆ: โอ พระเจ้า พ่อ ชาวยุโรปเรียกลักษณะและนารายณ์ว่าเทพเจ้า ใครทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น? ผู้คนพูดถึงเทวรูปของเทพว่า: ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์เต็ม แล้วพวกเขาพูดถึงตนเองว่าอย่างไร? พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขา (เทพ) เป็นมนุษย์ที่ดำรงอยู่และปกครองในบาร์ต พวกเขาไปอยู่เบื้องหน้ารูปเคารพของพวกเขาและร้องเพลงสรรเสริญ พวกเขาเฝ้าแต่เรียกตนเองว่าคนบาปที่ตกต่ำ พวกเขาแม้กระทั่งไปวัดกฤษณะและร้องเพลงยกย่องเขา พวกเขาจะไม่ร้องเพลงยกย่องนี้เกี่ยวกับชีวา การยกย่องของท่านแตกต่างหาก โดยทั่วไปเมื่อพวกเขาไปวัดชีวา พวกเขาจะขอให้อาจารย์ของพวกเขาได้รับการเติมเต็ม แล้วพวกเขาพูดว่าท่านดื่มเครื่องดื่มมินเมาและรับประทานดอกไม้ที่มีพิษ จะสามารถมีเครื่องดื่มที่มินเมาและดอกไม้ที่มีพิษอยู่ที่นั่นได้อย่างไร? พวกเขาไม่มีความเข้าใจเลย! พวกเขาเฝ้าแต่ร้องขอทุกสิ่ง: พวกเขาต้องการสามี พวกเขาต้องการสิ่งนี้สิ่งนั้นและอื่นๆ ที่ดีพมาลา พวกเขาปลุกเรียกลักษณะ ไม่มีใครรู้ว่าเธอเป็นใคร มีใครที่เคยมีแปดหรือสิบแขนไหม? ภาพสี่แขนแสดงให้เห็นถึงหนทางครอบครัว พวกเขาได้ตั้งชื่อภาพนั้นว่าวิษณุ ลักษณะและนารายณ์อยู่ในยุคทอง ผู้คนไม่เข้าใจว่าการหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นผ่านสองรูปของวิษณุ – ลักษณะและนารายณ์ พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นภาพของลักษณะที่มีสี่แขน ใครก็ตามที่มีสี่แขนก็จะมีลูกที่มีสี่แขนเช่นกัน! พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย! เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกไม่รู้สิ่งใดเลยจนกระทั่งบาบามา เวลาที่ลูกรู้ถึงตอนเริ่มต้นกลางและตอนจบของทั้งโลก พ่อมาและชำระโลกที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ผู้คนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พระเจ้ามาอย่างไร? ท่านมาชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อสร้างอำนาจในการปกครองตนเองของเทพเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ก่อนหน้านั้นสติปัญญาของลูกไม่เข้าใจเลยว่าลูกใช้ 84 ชาติอย่างไร แม้กระทั่งบราห์มานี้ก็ไม่มีสิ่งใดเลย เขาเฝ้าแต่กราบไหว้บูชาเขาได้และกฤษณะและลักษณะและนารายณ์ แต่เขาไม่รู้วาระเขาได้และกฤษณะกลายเป็นลักษณะและนารายณ์หลังจากการแต่งงานของพวกเขา เหตุนี้เองจึงกล่าวว่า: เจ้าหญิงราเดและเจ้าชายกฤษณะ หลังจากการแต่งงานของพวกเขา พวกเขาก็กลายเป็นจักรพรรดินีและจักรพรรดิ ผู้คนที่กำลังกลายเป็นสิ่งนั้นก็ไม่รู้ตัวเองเลย แม้ว่าใครบางคนอาจมีนิมิต แต่เขาก็ไม่เข้าใจอะไรเลย พ่อยังคงให้นิมิตแก่ผู้เลื่อมใสศรัทธา

เพื่อตอบสนองความปรารถนาของพวกเขาเป็นระยะเวลาชั่วคราว ไม่มีเรื่องของการเข้ามานหรือมีมิตที่นี้ พ่ออธิบาย: ถ้ามาปรากฏในนิมิตของลูก สถานภาพของลูกจะถูกทำลาย หลายคนมาและขอมีมิตของชีพบาบา มีการอธิบายให้แก่ลูกแล้วว่าหิ้งห้อยตัวเล็กเพียงใด อย่างน้อยหิ้งห้อยก็สามารถมองเห็นได้ด้วยตา ดวงวิญญาณเป็นจุดที่เล็กยิ่งกว่านั้น ดวงวิญญาณเป็นเช่นไร รูปของดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นนั้นเช่นกัน แม้ว่าลูกจะมีมิต แต่ก็จะเป็นเพียงจุดเล็กๆ เป็นเพียงจุดเล็กๆที่อาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผาก แม้ว่าพวกเขาจะมีมิตของดวงวิญญาณ แต่พวกเขาก็ไม่เข้าใจอะไรเลย ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆของชีพบาบา ลูกบราห์มา Kumar และกุมารีทั้งหมดกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบา นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของเรา ลูกคือนักเรียน ลูกพูดว่าลูกมาเพื่อศึกษาราชายะที่จะทิ้ง่ายตายกับพ่อ นี่คือการเป่าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก ลูกๆไม่ควรลืมสิ่งนี้ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาเก็บภาพของเทพไว้กับพวกเขา ดังนั้นลูกควรเก็บภาพของตรีมูรติไว้ในกระเป๋าลูกด้วยเช่นกัน เรากำลังกลายเป็นลัทธิและนารายณ์ด้วยชีพบาบา อัจชะ

ถึงลูกๆที่ สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. หลังจากให้ทานกิเลสแก่ชีพบาบาแล้วอย่าได้น่ากลับไป ปกป้องตนเองจากวิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างวิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆทั้งหมดมาจากวิญญาณปีศาจร้ายนี้ ดังนั้นฝึกที่จะอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ
2. อย่าได้มีความปรารถนาที่จะเข้ามาหรือมีมิต เพียรพยายามในขณะที่รักษาเป้าหมายและวัตถุประสงค์ไว้เบื้องหน้าลูก ให้ความสุขกับทุกคนด้วยการทำตามศรัทธา

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวของอำนาจโดยมีความตระหนักรู้ในตัวเองและทำให้ทุกการกระทำของลูกมีระเบียบวินัย

ในรูปทางกาย โดยการมีความตระหนักรู้ในตัวเอง ไม่ว่าบาบาจะกระทำสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นก็กลายเป็นระเบียบวินัยสำหรับสกุลบราห์มิน ด้วยการมีความซาบซึ้งในตัวเองเขาสามารถพูดด้วยอำนาจว่าหากมีสิ่งใดที่ผิเกิดขึ้นผ่านรูปสัการเขาจะทำให้สิ่งนั้นถูกต้อง ด้วยการมีสำนึกถึงรูปของเขา เขาจึงมีความซาบซึ้งว่าไม่มีการกระทำใดที่ผิด เมื่อลูกๆอยู่อย่างมั่นคงในสภาพของลูกเอง ไม่ว่าลูกจะมีความคิดคำพูดหรือการกระทำใดๆก็ตามพวกเขาจะมีระเบียบวินัย

คติพจน์: ทำให้เสาหลักแห่งความบริสุทธิ์แข็งแกร่งและเสานี้จะทำงานเหมือนประภาคาร

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน นั่นคือก่อนอื่นจิตใจให้ความรู้แก่ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพและผู้ที่ยกราบไหว้บูชาชีวาและเทพ
- คำถาม:** การกระทำใดของพ่อที่ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถกระทำได้และเพราะเหตุใด?
- คำตอบ:** การก่อตั้งความสงบในทั้งโลกเป็นการกระทำของพ่อเพียงผู้เดียวเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถก่อตั้งความสงบในโลกได้เพราะพวกเขาทั้งหมดมีกิเลส ความสงบจะสามารถก่อตั้งได้เมื่อพวกเขารู้จักพ่อและกลับมาบริสุทธิ์ เนื่องจากไม่รู้จักพ่อพวกเขาจึงกลายเป็นเด็กกำพร้า
- เพลง:** มีชีวิตอยู่ในหนทางของท่านและตายในหนทางของท่าน!

โอมซานติ ลูกๆ ต้องอธิบายความหมายของ “โอม ซานติ” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า เพราะไม่มีใครเข้าใจความหมายของ “โอม ซานติ” ในทำนองเดียวกันลูกต้องพูด “มานมานะบาฟ” ซ้ำแล้วซ้ำเล่า นั่นคือจดจำพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้คนพูดว่าความหมายของ “โอม” คือพระเจ้า พ่อพูดว่า “โอม” หมายถึงฉันคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างกายของฉัน พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดก็พูดเช่นกันว่า: โอม พ่อคือดวงวิญญาณเช่นกัน ผู้อาศัยในอาณาเขตสูงสุด ลูกดวงวิญญาณเข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย แต่พ่อไม่ได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตาย ใช่ พ่อมาในรูปแบบที่มีตัวตนอย่างแน่นอนเพื่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ถึงสาระของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลก ไม่มีใครอื่นที่สามารถอธิบายสิ่งนี้ หากลูกไม่มีศรัทธาแล้วก็จะไปท่องไปทั่วทั้งโลกและค้นหาว่ามีใครบ้างไหมที่สามารถให้ความรู้ของตนเองและตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของโลกได้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดที่สามารถบอกความลับของตอนเริ่มต้น ตอนกลางและตอนจบของวงจรโลกหรือสอนราชาโยคะให้แก่ลูกได้ ไม่มีใครสามารถชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ก่อนอื่นใดพยายามที่จะอธิบายให้กับผู้ที่กราบไหว้บูชาบูชาเทพ เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเท่านั้นคือผู้ที่ใช้ 84 ชาตเกิดครบสมบูรณ์ พวกเขาคือผู้ที่จะสามารถเข้าใจได้เป็นอย่างดี ผู้ที่มาในภายหลังไม่สามารถใช้ 84 ชาตเกิด เพียงผู้ที่กราบไหว้บูชาบูชาเทพและผู้ที่ศีกษากิตะเท่านั้นที่จะรับฟังความรู้นี้ ในกิตะพวกเขาได้ทำผิดพลาดด้วยการใส่ชื่อของกฤษณะเข้าไปแทนที่จะเป็นชื่อของพระเจ้า ดังนั้นลูกควรจะอธิบายให้กับผู้ที่อ่านกิตะ ลูกควรถามพวกเขา: คุณมีความเกี่ยวข้องกับพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดชีวา? ท่านถูกเรียกว่าพระเจ้า ศรีกฤษณะเป็นผู้ที่มีคุณธรรมที่สูงส่ง เขามีอาณาจักรที่สูงส่งและทุกคนในอาณาจักรนั้นมีคุณธรรมที่สูงส่ง เวลานี้จากผู้ที่มีความเคารพแก่การกราบไหว้บูชา พวกเขาได้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชาบูชา ดังนั้นก่อนอื่นลูกควรจะยกระดับผู้ที่เป็นของศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไป การทำบุญเริ่มต้นที่บ้าน! ลูกต้องอธิบายให้กับผู้ที่กราบไหว้บูชาบูชาชีวาเช่นกัน ชีวามาอย่างแน่นอนเพราะพวกเขาลองวันเกิดของท่าน ท่านคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พ่อต้องมาสอนราชาโยคะแก่ลูกอย่างแน่นอน ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถสอนสิ่งนี้แก่ลูกได้ ทั้งกฤษณะและบราห์มาไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า เพราะผู้ประทานการหลุดจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคนคือพ่อผู้เดียว เพราะท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านเป็นครูของทุกคนเช่นกัน ไม่มีใครอื่นรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก พ่อพูดว่า: พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้และเมล็ดที่มีชีวิตด้วยเช่นกัน เมล็ดนี้จะมีชีวิตของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของต้นไม้กลับหัว เหตุนี้เองพ่อจึงถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ทรงอำนาจ พ่อมีอำนาจอะไร? พ่อรู้พระเวท คัมภีร์และกรันท์ทั้งหมด ฯลฯ ท่านอธิบายให้กับลูกๆ ผู้คนที่ถ่ายทอดคัมภีร์กล่าวว่าช่วงระยะเวลาของวงจรมานานหลายแสนปี แต่ก็ไม่สามารถเป็นเช่นนั้นได้ นี่คือต้นไม้โลกมนุษย์ของศาสนาที่หลากหลาย ในภคัตพวกเขาได้เขียนไว้ว่าช่วงระยะเวลาของต้นไม้โลกมนุษย์นั้นยาวนานมาก ภคัตไม่ใช่คัมภีร์ศาสนา กิตะเป็นคัมภีร์ศาสนาซึ่งศาสนาเทพได้รับการก่อตั้งขึ้น ไม่มีการก่อตั้งศาสนาใดผ่านมหาภารตะหรือภคัต พวกเขาเพียงแค่เขียนเป็นประวัติศาสตร์ของศรีกฤษณะ พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อธิบายให้กับผู้ที่เป็นของศาสนาเทพว่าพวกเขาได้ใช้ 84 ชาตเกิด ในยุคทองมีเพียงบาร์ตเท่านั้นไม่มีศาสนาอื่น บาร์ตเท่านั้นที่เป็นสวรรค์ เพียงบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าสูงสุดเหนือสิ่งใด ซึ่งเป็นสถานที่เกิดของชีวาพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเช่นกันที่มาชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ดังนั้นชีวาจึงได้รับการกราบไหว้บูชาที่นี่และมีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาที่นี่ด้วยเช่นกัน ท่านต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์แน่นอน ทุกคนร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! บาร์ตเคยบริสุทธิ์และผู้อยู่อาศัยในบาร์ตก็วนเวียนไปรอบวงจรของ 84 ชาตเกิด บรรดาผู้ที่อาศัยอยู่ในสวรรค์ที่บริสุทธิ์ได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในนรกที่ไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบาทำให้พวกเขาบริสุทธิ์และราวันทำให้พวกเขาไม่บริสุทธิ์ เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน ผู้ชายและผู้หญิงทุกคนมี

กิเลสทั้งห้าอยู่ในพวกเขา ในยุคทองไม่มีกิเลส ทุกคนปราศจากกิเลส เวลานี้พวกเขาทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: มาอีกครั้งหนึ่งและชำระเราให้บริสุทธิ์! ในยุคทองเราบริสุทธิ์ เราอยู่ในอาณาจักรของรามเป็นเวลา 21 ชาติ เวลานี้เป็นอาณาจักรของราวันและทุกคนมีกิเลส พ่อพูดว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด มันเป็นเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางจนถึงตอนจบ เวลานี้จึงเอาชนะมันและกลับมาบริสุทธิ์! ลูกได้กระทำบาปมาชาติแล้วชาติเล่า ลูกได้กลับมาตาโมประธานที่สุด อัลลอยปะปนในดวงวิญญาณ ในตอนแรกลูกเป็นยุคทองจากนั้นลูกก็กลายเป็นยุคเงินแล้วเป็นทองแดงและเป็นเหล็ก ในขณะที่อัลลอยเข้ามาปะปนในลูก ลูกก็ยังคงลงบันไดมาเรื่อยๆ สิ่งนี้หมายถึงบาร์ตเท่านั้น ลูกใช้ 8 ชาติในยุคทอง และ 12 ชาติในยุคเงิน ผู้คนของบาร์ตคนเดียวกันนั้นก็กลายเป็นจันทรารวงศ์และวงศ์สกุลพ่อค้า ดวงวิญญาณกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: พ่อมาและทำให้บาร์ตไปเป็นสวรรค์ทุกวงจร และแล้วราวันก็ทำให้สวรรค์เป็นนรก ละครันลูกกำหนดไว้แล้ว เวลานี้พ่ออธิบายว่า: ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ชีวสูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้เดียวที่มีค่าควรการได้รับการกราบไหว้บูชาจากทุกคน ท่านคือผู้ที่ได้รับการกราบไหว้บูชาเป็นอันดับแรก ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากท่านอย่างแน่นอน ผู้คนของบาร์ตได้ล้มไปแล้วว่าเพียงผู้เดียวที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่เรียกว่าพระเจ้า ผู้คนจดจำท่าน ไม่ใช่ว่าทุกคนเป็นพระเจ้า ในด้านหนึ่งพวกเขาจดจำพระเจ้าและจากนั้นพวกเขาก็ประณามท่านด้วยเช่นกัน อีกด้านหนึ่งพวกเขาพูดว่าท่านอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกันและแล้วพวกเขาก็ร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! พ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายผ่านร่างของบราห์มาให้แก่บราห์มินที่เป็นสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกบราห์มินเวลานี้คือจุก ชีวอยู่เหนือบราห์มิน ในภาพลักษณ์ที่หลากหลายพวกเขาได้แสดงให้เห็นถึงเทพ นักรบ พ่อค้าและศูทร พวกเขาไม่ได้กล่าวถึงบราห์มินเลยเพราะพวกเขาเห็นว่าบราห์มินเหล่านั้นมีกิเลส ดังนั้นจะเรียกว่าพวกเขาเป็นผู้ที่สูงส่งกว่าได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่าพวกเขาแม้กระทั่งร้องเพลงว่า: ขอคารวะต่อบราห์มินผู้ที่จะกลายเป็นเทพ ไม่มีใครรู้อย่างถูกต้องแม่นยำว่าเป็นอาณาจักรของพวกเขาเมื่อใด สวรรค์มาจากไหน? เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าบาบาได้มาแล้วและท่านกำลังก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา ท่านมาดลใจการทำลายล้างนรกผ่านชางก้า นอกจากนี้ยังมีสงครามมหากาฬด้วยเช่นกันซึ่งประตูของสวรรค์ได้เปิดออก พวกเขาร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาแม้กระทั่งแสดงให้เห็นว่าเปลวไฟของการทำลายล้างปรากฏออกมาจากไฟบุษย์ญูของความรู้อันสูงส่ง บทบาทนั้นกำลังแสดงอยู่จริงในเวลานี้ สงครามได้เกิดขึ้นเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและโลกที่ไม่บริสุทธิ์ก็ถูกทำลายไปในเวลานั้นด้วยเช่นกัน เมื่อพวกเขาถ่ายทอดความรู้ของกิตะ พวกเขาพูดว่ามีสามกองทัพอียาดาวาสเป็นชาวยุโรปที่ประดิษฐ์คิดค้นชิปนาวิด้วยวิทยาศาสตร์ มีการพูดกิตะเมื่อ 5000 ปีที่แล้วอย่างแน่นอน พ่ออธิบายว่าทั้งสามกองทัพนี้ยังคงอยู่แม้กระทั่งในเวลานี้ มีการร้องเพลงว่า: มีผู้ที่มีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง นั่นคือมีผู้ที่มีสติปัญญาของพวกเขาไม่มีความรักสำหรับพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่เข้าใจอะไรเลย! นอกจากลูกแล้วไม่มีใครที่มีความรัก ทุกคนไม่มีความรักในสติปัญญาในช่วงเวลาของการทำลายล้าง เพียงลูกพันดาวาสเท่านั้นที่มีสติปัญญาที่มีความรัก ลูกจดจำชีพบาบาเท่านั้น ลูกรู้ว่าชีพบาบาได้มาเพื่อให้มรดกเป็นเวลา 21 ชาติแก่ลูก สติปัญญาของลูกมีความรักต่อชีพบาบา ไม่มีใครอื่นที่รู้จักพ่อเลย ดังนั้นจึงมีกองทัพอียาดาวาส นี่คือการทำลายล้าง ลูกรู้ว่าความตายอยู่เบื้องหน้าลูก ชีพบาบาพูดว่า: เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะกลายเป็นนายของโลกใหม่ ในยุคทองมีเพียงศาสนาเทพเดียวเท่านั้น ไม่มีศาสนาอื่นใด เวลานี้ศาสนาอื่นทั้งหมดคงอยู่แต่ศาสนาเทพที่คงอยู่ตลอดไปไม่คงอยู่ พวกเขาไม่คิดว่าตัวเขาเองเป็นเทพ พวกเขาพูดว่า: เราไม่บริสุทธิ์ พวกเขาไปและร้องเพลงยกย่องเบื้องหน้ารูปปั้นเทพ: “ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม มีความสมบูรณ์เต็ม 16 องค์” ในขณะที่พวกเขาพูดถึงตัวเขาเองว่า “ฉันมีกิเลส ฉันไร้คุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรม” พวกเขาจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็ต้องจดจำพ่อผู้เดียวเช่นกัน หากไม่จดจำพ่อลูกก็ไม่สามารถกลับมาบริสุทธิ์ได้ ในกรณีนั้นลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงได้ จะสามารถมีความสงบในโลกก็ต่อเมื่อโลกที่ไม่บริสุทธิ์ถูกทำลายไปแล้วเท่านั้น ผู้คนพยายามที่จะมีความสงบในบาร์ตและในโลก แต่นั่นเป็นงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้น มนุษย์นั้นชั่วร้ายมีกิเลส พวกเขาจะก่อตั้งความสงบขึ้นมาได้อย่างไร? มีการต่อสู้รบราในทุกลาน เพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อ พวกเขาจึงกลายเป็นลูกกำพร้าอย่างสิ้นเชิง ในยุคทองพวกเขาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์และมีความสงบและความสุข เวลานี้พ่อกำลังก่อตั้งความบริสุทธิ์ ความสงบ และความสุขอีกครั้ง ไม่มีใครอื่นสามารถทำได้ ผู้คนของบาร์ตเวลานี้อาศัยอยู่ในนรก เมื่อพวกเขาอาศัยอยู่ในสวรรค์พวกเขาก็มาใช้ชาติเกิดใหม่ในสวรรค์ เวลานี้พวกเขาไม่บริสุทธิ์และเหตุนี้เองพวกเขาก็จดจำพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าเป็นเพียงการจดจำระลึกถึงพ่อจากเหนือโลกนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ลูกได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดจากพ่อทางโลกของลูก ในขณะที่เวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่อยู่เหนือโลกนี้ เรื่องเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ นี่ไม่เหมือนกับขมขื่นทางจิตอื่นๆ นั่นคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ในขณะที่นี่คือหนทางของความรู้ ลูกมีความสุขที่บาบากำลังทำให้ลูกกลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้ที่กลายเป็นชาวสวรรค์ในวงจรก่อนหน้านั้นก็จะกลายเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ลูกไม่สามารถกลายเป็นเทพได้โดยไม่กลายเป็นบราห์มิน เรื่องเหล่านี้

ต้องเป็นที่เข้าใจ ในปัจจุบันไม่มีมืองสา (ของความเป็นบริสุทธิ์) ในบาร์ดเลย ไม่มีใครรู้อะไรเลย ทั้งหมดกำลังนอนหลับในการหลับไหลของกุ่มภรณ์ เวลานี้พ่อได้ปลุกลูกให้ตื่นแล้ว เวลานี้ลูกๆ มาที่นี่เพื่อกลายเป็นชาวสวรรค์ ไม่มีใครนอกจากพ่อที่สามารถทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นได้ ยุคทองเรียกว่าสวรรค์และยุคเหล็กเรียกว่านรก ราชาและราชินีเป็นเช่นไร ปวงประชาที่เป็นเช่นนั้น ทุกคนเวลานี้เกิดผ่านกิเลส เทพไม่เคยกลับมาเกิดใหม่ด้วยกิเลส ลูกๆสัญญากับพ่อว่าลูกจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ แต่ในขณะที่ลูกก้าวไปลูกก็พ่ายแพ้ แล้วรายได้ที่ลูกหามาได้ก็หายไปทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ลูกเจ็บปวดมาก ผู้ที่ประหลาดใจเมื่อได้ยินความรู้นี้และผู้ที่ย่ำทอดความรู้นี้ให้กับผู้อื่นก็วิ่งหนีไป แม้ว่าพวกเขาจะมีนิมิต แต่ก็มีการรบกวนมากมายในนิมิตเหล่านั้น เช่นที่ผู้คนก่อให้เกิดสัญญาณรบกวนในช่วงความยาวคลื่นวิทยุที่ไม่สามารถได้ยินสิ่งใดได้ ก็เหมือนกันกับที่นี่ มายาสรางอุปสรรคในโยคะ ความพยายามทั้งหมดอยู่ในโยคะ โยคะโบราณของบาร์ดเป็นที่จดจำ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียวและกลายเป็นพันดาวาสที่แท้จริง ความตายแค่อยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นจงกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์
2. เอาชนะตัณหาหาคะตัตวที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่เป็นสาเหตุของความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นตลอดจนตอนกลางไปถึงตอนจบ และกลับมาบริสุทธิ์ ขจัดอัลลอยของกิเลสออกไปด้วยการจดจำระลึกถึงและทำให้ตนเองเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง

พร: พร: ขอให้ลูกกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จโดยเข้าใจความรู้สึกในจิตใจของแต่ละคนด้วยสภาพ "มานะบาฟ"

ลูกที่อยู่อย่างมั่นคงอยู่ในสภาพของ "มานะบาฟ" สามารถล่วงรู้ความรู้สึกในจิตใจของผู้อื่น ไม่ว่าคำพูดของพวกเขาจะเป็นอย่างไร จงฝึกฝนอยู่เรื่อยๆที่จะทำความเข้าใจความรู้สึกและเจตนาของพวกเขา ด้วยการเข้าใจความรู้สึกในจิตใจของแต่ละคน ลูกจะสามารถตอบสนองความต้องการและความปรารถนาของพวกเขาเพื่อการบรรลุผลได้ ด้วยวิธีนี้พวกเขาจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามตลอดไป และแล้วในช่วงเวลาสั้นๆ ลูกจะเห็นความสำเร็จอย่างมากในงานรับใช้และแทนที่จะเป็นผู้เพียรพยายามลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

คติพจน์: ในช่วงเวลาของการนอนหลับ จมอมทุกสิ่งให้กับพ่อและกลับมาว่างเปล่า และลูกจะไม่มีความฝันที่ไร้สาระหรือมีกิเลส

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน รำวันทำให้ลูกๆ ทุกข์อย่างมาก และดังนั้นพระเจ้า ผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา เวลานี้ได้มาเพื่อจัดความทุกข์ของลูก
- คำถาม:** อะไรคือสิ่งชี้บอกลูก 2 สิ่ง ของลูกๆ ที่มีค่า?
- คำตอบ:** ลูกที่มีค่าทำตามแม่และพ่ออย่างต่อเนื่องและประกาศสิทธิในบัลลังก์ของเขา พวกเขาอยู่อย่างซื่อสัตย์ในการทำความเพียรพยายามอย่างมาก พวกเขาเชื่อสัตย์กับพ่อมาก ผู้ที่มีหัวใจที่ซื่อสัตย์ทำตามศรัทธาอย่างต่อเนื่อง ถ้าไม่มีความซื่อสัตย์ภายใน ลูกจะไม่สามารถคงอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอม ชานติ ลูกๆ ที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่เข้าใจความหมายของเพลงนี้ ลูกกลายเป็นลูกๆ ของพระเจ้า พระเจ้าคือผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ลูกก็คือผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธาด้วย ลูกปกป้องผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้เลื่อมใสศรัทธามีเหตุผลภัยใดที่ทำให้พวกเขาเรียกหาพระเจ้าให้มาและปกป้องพวกเขา? ผู้เลื่อมใสศรัทธาได้รับความทุกข์อย่างมากจากรำวัน ชุมชนของรำวันกำลังทุกข์ทรมานอย่างมากจากความทุกข์ทั้งหมดของเขา ดังนั้นพวกเขาจึงจดจำเจ้าผู้ไร้เดียงสา นั่นคือชุมชนของรำวัน ขณะที่นั่นคือชุมชนของราม ผู้เลื่อมใสศรัทธาไม่รู้ว่าใครคือผู้ปกป้องของพวกเขา แม้ว่าพวกเขาร้องเพลงว่าเจ้าผู้ไร้เดียงสาคือผู้ปกป้อง พวกเขาก็ไม่รู้ว่าท่านปกป้องพวกเขาอย่างไร เวลาที่ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบบา เจ้าผู้ไร้เดียงสาสามารถปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ลูกๆ ทำให้เสียหายไปแล้ว โลกไม่รู้ว่าใครคือพระเจ้า ถ้าพวกเขารู้จักพระเจ้า พวกเขาก็จะรู้ตอนต้น ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้างของท่าน พวกเขารู้จักพระเจ้าและไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับสิ่งสร้างของท่าน ดังนั้น ชุมชนมนุษย์เช่นนั้นจึงถูกเรียกว่ามีดบอด ในทางตรงกันข้ามมีลูกทั้งหมดผู้ที่ได้รับนิมิตที่สูงส่ง ชื่อของลูกคือบราห์มา कुमार และกุมารี ชื่อที่เขียนไว้บนกระดานคือ “บราห์มา กุมารี มหาวิทยาลัยทางจิตของโลก” ไม่สามารถเป็นเพียงแค่ บราห์มา กุมารี พ่อของปวงประชาคือบราห์มา พ่อคนใดคนหนึ่งมีทั้งลูกชายและลูกสาว เพียงประชาบิดาบราห์มาเท่านั้นที่สามารถมีลูกๆ มากมายเช่นนั้น ดังนั้นลูกควรเข้าใจว่าเขาคือพ่อที่ไม่มีการจำกัด ลูกรู้ด้วยว่าเป็นเพียงพ่อเท่านั้นที่เป็นผู้สร้างบราห์มา วิษณุ และชางกา และท่านถูกเรียกว่าผู้ที่ไม่มีความกังวล ท่านคือพ่อที่ไม่มีการจำกัด ลูกรู้ด้วยว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา สิ่งสร้างของท่านทั้งหมดมนุษย์ทั้งหมดในความเป็นจริงคือราชวงศ์ของชีวา เวลาที่ลูกกลายเป็นลูกๆ ของประชาบิดาบราห์มา นี่คือการสร้างใหม่ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด สร้างสิ่งสร้างผ่านประชาบิดาบราห์มา ดังนั้นลูกจึงถูกเรียกว่าบราห์มา कुमार และกุมารี มีลูกที่ไม่มีการจำกัดมากมาย และดังนั้นอย่างแน่นอนพวกเขาต้องกำลังประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีการจำกัด ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาได้นำลูกบราห์มา कुमार และกุมารีมาเลี้ยงดู ชีพบบาพูดว่า ลูกคือลูกของพ่อ ลูกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ความรู้เป็นสิ่งที่ต้องการผ่านรูปที่มีตัวตน ลูกรู้ว่าลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป สิ่งสร้างเกิดขึ้นที่นั่นผ่านบราห์มา วันเกิดของชีวาก็ได้รับการเฉลิมฉลองที่นี่ด้วยเช่นกัน ท่านถือกำเนิดในดินแดนที่ไม่บริสุทธิ์นี้ พ่อพูดว่า โลกนี้เคยเป็นสวรรค์ที่บริสุทธิ์ เวลาที่ลูกเรียกว่านรก ดินแดนที่สกปรกไม่บริสุทธิ์ โลกนี้ต้องกลับมาเป็นสวรรค์อีกครั้ง สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าชีพบบากำลังสอนราชาโยคะให้กับลูกและกำลังทำให้ลูกบริสุทธิ์อีกครั้ง พวกเขาร้องเพลงว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือพระเจ้า ผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา เพียงผู้เลื่อมใสศรัทธาเท่านั้นที่เรียกหา แม้ว่าพวกเขาไม่บริสุทธิ์ พวกเขาก็ไม่พิจารณาว่าตัวเองไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบายว่าลูกทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ยุคทองเรียกว่าโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งที่พ่อบอกกับลูกๆ ต้อง ไม่สามารถมีสิ่งใดที่มีอายุแสนปี ผู้คนอยู่ในความมืดสนิทที่สุด พวกเขาคิดว่ายุคเหล็กยังอยู่ในระยะแรกๆ ลูกรู้ว่าความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้นที่ลูกพุดถึงความมืดและความสว่าง เวลาที่ลูกเข้ามาสู่ความสว่างอย่างสมบูรณ์ ลูกจะไม่สามารถพุดถึงสิ่งเหล่านี้ในยุคทอง ความรู้ที่ไม่คงอยู่นั้น พ่อหนึ่งทีนี้เวลานี้และอธิบายกับลูกว่า ในยุคทองลูกเป็นของสกุลสุริยวงศ์และในเวลาสุดท้ายลูกก็กลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลศูทร เวลาที่ลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของสกุลบราห์มินอีกครั้ง ลูกเป็นของสกุลบราห์มินที่สูงส่งที่สุด ลูกสูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด นี่คือการของพระเจ้า เมื่อลูกมาหาพ่อ พ่อถามลูกว่า ลูกมาหาใคร? ลูกตอบว่า: มาหาพ่อ มีสองพ่อ พ่อทางโลกและพ่อจากเหนือโลกนี้ พ่อของชาลิแกรมทั้งหมดคือชีวาเท่านั้น ความรู้ที่ซึมเข้าไปในสติปัญญาของลูกอย่างต่อเนื่อง เราคือลูกของพ่อผู้เดียวผู้ที่เราประกาศสิทธิในมรดกของเราจากท่าน ผู้ที่ไม่มีความกังวลให้มรดกผ่านผู้ที่มีตัวตน พ่อเองพูดว่า พ่อมาและเข้ามาในร่างที่ธรรมดา เวลาที่พ่อพูดว่า ลูกๆ ขอให้ลูกมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ พิจารณาว่า

ตัวลูกเองเป็นดวงวิญญาณ ร่างกายนี้สูญสลายขณะที่ดวงวิญญาณไม่สูญสลาย เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ต้องใช้ 84 ชาติเกิด ร่างกายเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงและก็มีเพื่อนฝูงและญาติมิตรที่แตกต่างกันด้วย เวลานี้ดวงวิญญาณต้องได้รับมรดก ของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกรับฟังความรู้แล้วก็ซึมซับความรู้ สันสการอยู่ในลูก ดวงวิญญาณ สันสการอยู่ในดวงวิญญาณเสมอ ลูกจะไม่พูดว่าสันสการคือสันสการของร่างกาย ไม่เลย นั่นคือสันสการของลูกดวงวิญญาณที่ตาโมประธาน เวลานี้ลูกต้องเปลี่ยนแปลงสันสการเหล่านั้น ได้กล่าวไว้ว่า ร่างกายคงอยู่ตลอด ไป ร่างกายกลับมาคงอยู่ตลอดไปเช่นเดียวกับต้นกล้วย นั่นหมายความว่าร่างกายมีช่วงชีวิตที่ยาวนาน ลูกรู้ว่าช่วงชีวิตที่นี้สั้นมาก เมื่อพวกเขาเพียงแต่กำลังนั่งอยู่บางแห่ง บางคนก็ตายก่อนเวลาอันควรในตอนวัยเยาว์ เวลานี้ลูกกำลังเอาชนะความตาย ความตายไม่เคยมาหาลูกที่นั่น ไม่มีใครจากร่างของเขาก่อนเวลาอันควรที่นั่น ลูกรู้ว่าร่างนี้เวลานี้กลับมาเก่า ลูกต้องละทิ้งร่างนี้และรับร่างใหม่ ที่นั่นฮาโมเนี่ยมเล่นเพลงในเวลาของการจากร่างและในเวลาที่กำลังจะถือกำเนิด ไม่มีเรื่องของการร้องไห้ที่นั่น ได้มีการอธิบายตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงร้องหึ่ง ๆ ให้กับลูก ลูกคือบราห์มิน เสียงของคำว่า “บราห์มิน” และ “บรามมารี” (แมลงที่ส่งเสียงร้องหึ่งๆ) คล้ายกัน ลูกก็ทำงานแบบเดียวกันกับที่แมลงที่ส่งเสียงร้องหึ่งๆด้วย นี่คือความมหัศจรรย์ใช่หรือไม่ ตัวอย่างของแมลงที่ส่งเสียงร้องหึ่งๆ เตะและงูทั้งหมดเหล่านี้ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ ชันยาสซี ก็ให้ตัวอย่างเหล่านี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อได้ให้ความเข้าใจทั้งหมดนี้แก่ลูกๆ นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่พวกเขาจดจำได้ดี ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นที่นี้ได้รับการจดจำกันในเวลาต่อมา เป็นเพียงเวลานี้เท่านั้นที่พ่อเข้ามาในร่างนี้ ผู้นี้ (บราห์มา) ไม่ได้ถูกเรียกว่าพระเจ้า นั่นจะเป็นศรัทธาที่มีดบอด มีผู้คนเรียกรามและกฤษณะว่าพระเจ้า พวกเขาแม้กระทั่งพูดว่ารามและกฤษณะอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน บางคนเป็นของหนทางของราเด่และผู้อื่นก็เป็นของหนทางของกฤษณะ ผู้ที่เชื่อในราเด่พูดว่าพวกเขาเห็นเพียงราเด่เท่านั้นที่ไหนก็ตามที่เขามอง ผู้ที่เชื่อในกฤษณะก็พูดว่าพวกเขาเห็นเพียงกฤษณะเท่านั้นที่ไหนก็ตามที่เขามอง ผู้ที่เชื่อในรามเห็นเพียงรามเท่านั้นในทุกหนแห่ง พวกเขาคิดว่ารามสูงส่งกว่ากฤษณะเพราะรามได้ถูกแสดงไว้ในยุคเงิน ขณะที่กฤษณะถูกแสดงไว้ในยุคทองแดง มีความไม่รู้อย่างมาก! เวลานี้พ่อกำลังอธิบายให้กับลูก มีบราห์มา กุมารและกุมารีมากมายและดังนั้นอย่างแน่นอนต้องมีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกสามารถถามใครก็ตามว่าเขาเคยได้ยินชื่อของประชาบิดา บราห์มาหรือไม่ พ่อได้สร้างสิ่งสร้างใหม่ของสวรรค์ เป็นที่จดจำว่าบราห์มินถูกสร้างผ่านบราห์มา ลูกไม่สามารถประกาศสิทธิในมรดกของปู่จนกว่าลูกจะกลายเป็นบราห์มินสิ่งสร้างที่เกิดจากปากของบราห์มา ลูกๆที่ไม่มีขีดจำกัดประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อเท่านั้น ลูกเคยได้รับมรดกจริงๆ แล้ว ลูกเคยเป็นผู้อาศัยอยู่ในสวรรค์จริง ๆ เวลานี้ลูกกลายเป็นผู้อาศัยของนรก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้กำลังสร้างดินแดนของวิษณุ สวรรค์ ผ่านประชาบิดา บราห์มา สิ่งนี้ง่ายดายมาก! ชีพบาบาถามว่า ลูกเคยมีความรู้ที่มากก่อนไหม? ดวงวิญญาณนี้ (บราห์มา) ก็พูดว่า ฉันไม่มีความรู้ในตัวเอง ฉันเคยเป็นผู้กราบไหว้วิษณุด้วย เราผู้ที่เคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้เวลานี้กลายเป็นผู้กราบไหว้ เวลานี้บาบาได้มาและกำลังทำให้เราผู้กราบไหว้กลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้อีกครั้ง ลูกๆควรมีความสุขนี้อยู่ภายในลูก พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดได้มาและนำลูกมาเลี้ยงดู มนุษย์รับมนุษย์มาเลี้ยงดู มีผู้คนมากมายที่รับเด็กๆมาเลี้ยงดูเมื่อพวกเขาไม่มีลูกๆของตัวเอง พ่อรู้ว่าลูกของพ่อทั้งหมดเวลานี้เป็นของราวันและเหตุนี้เองพ่อจึงต้องมาและนำลูกมาเลี้ยงดูอีกครั้ง พ่อรับลูกของพ่มาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา การรับมาเลี้ยงดูนี้ช่างแสนมหัศจรรย์มาก! เพียงลูกเท่านั้นที่รู้ว่าชีพบาบานำลูกมาเลี้ยงดูผ่านบราห์มา ชีพบาบาพูดว่า พ่อได้รับลูกมาเลี้ยงดูเพื่อที่จะให้มรดกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูก บราห์มานี้ไม่สามารถให้มรดกแห่งความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกแก่ลูกได้ ประชาบิดา บราห์มาก็คือมนุษย์ด้วยเช่นกัน มนุษย์ไม่สามารถให้ความรู้นี้ได้ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้ไม่มีตัวตนหนึ่งที่นี้และให้ความรู้ที่นี้ ไม่ใช่ทั้งบราห์มาและวิษณุที่จะสามารถถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ค่ายกย่องสรรเสริญของทั้งสามนั้นแตกต่างกัน เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้คนทั้งโลกเรียกหาท่าน ในภาษาอังกฤษพวกเขาพูดว่าท่านคือผู้ปลดปล่อย(Liberator) ลูกต้องได้รับการปลดปล่อยให้เป็นอิสระจากบางคนผู้ที่เป็นเหตุของความทุกข์ พ่อมาที่นี้และปลดปล่อยลูกจากราวัน อาณาจักรของราวันอยู่ที่นี้ด้วยเช่นกัน เป็นที่นี้ที่พวกเขาเผาราวัน พวกเขาเผาราวันและแล้วก็ไปและปล้นล้างกาทองคำ พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเกี่ยวกับว่าใครคือราวันหรือราวันเป็นศัตรูของลูกเมื่อไร พวกเขาเชื่อว่าสีดำของรามถูกลักพาตัวไป พวกเขาไม่เข้าใจว่าเราทุกคนคือสีดำ เราติดกับอยู่ในกรงขังของราวัน มากมายนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวทางศาสนา แต่ไม่มีใครมีความรู้ที่นี้ ชีพบาบาพูดว่า พ่อผู้อาศัยของดินแดนไกลโพ้นได้มาที่นี้เข้ามาในดินแดนต่างแดนนี้ โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้เก่า นี่คือโลกของราวัน ผู้คนเรียกหา: โอ บาบา ได้โปรดมา เราได้กลับมาไม่บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า: พ่อต้องเข้ามาในโลกที่ไม่บริสุทธิ์เพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ พ่อต้องเข้ามาในร่างที่เคยเป็นร่างที่บริสุทธิ์อันดับหนึ่ง ผู้ที่เคยสวยงามเวลานี้ได้กลับมาน่าเกลียด เหล่านี้คือเรื่องราวที่น่ามหัศจรรย์อย่างมาก! ไม่มีใครรู้ว่าทำไมกฤษณะจึงถูกเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม เพียงกฤษณะเท่านั้นหรือที่ถูกงูกัด ไม่มีงูในยุคทอง พ่อพูดว่า: เพื่อพ่อ จงกลับมาบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้และลูกจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ เพียงแต่จดจำ

พ่อและกลับมาบริสุทธิ์! จดจำอัลฟาและแล้วเบต้าอาณาจักรจะเป็นของลูก นี่คือการโยกย้ายที่ง่ายดาย อาณาจักรที่ง่ายดาย
ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็ได้รับสิทธิ์ในมรดก ที่นั่นเช่นกัน ลูกรู้ว่าเพราะลูกเป็นของพ่อ ลูกมีสิทธิ์ในอาณาจักรแห่งสวรรค์ พ่อ
พูดว่า: จากสะโตประธาน เวลานั้นลูกได้กลับมาตาโมประธาน เวลานั้นลูกต้องกลับมาสะโตประธานอีกครั้ง ใช้เวลาหนึ่งวัน
เพื่อสอนโยคะและความรู้ ทันทีที่เด็กเกิดมาเขาก็มีศรัทธาว่าเขาคือทายาท เวลานั้นลูกเป็นของพ่อและดังนั้นมรดกแห่ง
อาณาจักรก็เป็นของลูก อย่างไรก็ตามไม่ใช่ทุกคนจะกลายเป็นราชาหรือราชินี นี่คือการโยกย้าย ทั้งหมดเป็นสิ่งที่ต้องการ -
ราชาและราชินี ปวงประชา คนรวย และคนจน เหตุนี้เองบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนจึงหมั่นลูกปัดของลูกประจำ
ของรูตราที่ได้ลูกสร้างขึ้น ลูกรู้ว่าลูกได้มาที่นี่เพื่อศึกษาราชโยคะ ด้วยการทำตามแม่และพ่อ สิ่งแรกลูกจะกลายเป็นส่วน
หนึ่งของสุริยวงศ์และจันทร์ราศี ลูกที่มีค่าคือผู้ที่ทำตามแม่และพ่อและประกาศสิทธิ์ในบัลลังก์ของพวกเขา ลูกต้องเพียร
พยายามอย่างมาก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! อย่างไรก็ตามลูกไม่ทำเช่นนั้น ลูกไม่ทำตามศรัทธา ไม่มีความซื่อสัตย์นั้นภายในลูก
ถ้าลูกมีความซื่อสัตย์ในหัวใจของลูก ลูกจะทำตามศรัทธาและจดจำพ่อ เป็นเพียงด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะได้รับ
มรดกของปู่ บราห์มาไม่สามารถให้มรดกแห่งสวรรค์แก่ลูก หลานมีสิทธิ์ในทรัพย์สินสมบัติของปู่ของเขา ลูกๆรับมรดกของ
รายได้ของพ่อของเขาและดังนั้นพวกเขามีสิทธิ์ต่อมรดกนั้น ที่นี้ลูกกำลังได้รับมรดกจากชีพบบา จากพ่อเท่านั้นที่ลูกได้รับ
เพชรพลอยของความรู้ ลูกบราห์มินรู้ว่าลูกจะกลายเป็นเทพ ใครคือจากัดอัมบาแม่ของโลก พ่ออธิบายว่าเธอก็คือบราห์มิน
เธอคือผู้หนึ่งที่ได้รับการเติมเต็มด้วยความรู้ ผู้ที่ต่อมาจะกลายเป็นเจ้าหญิง ลูกก็จะกลายเป็นเช่นนั้นด้วย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน และเวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จาก
แม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เปลี่ยนสันสการ์ที่ตาโมประธานที่อยู่ในดวงวิญญาณด้วยพลังโยคะ กลับมาสะโตประธาน
2. เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งอาณาจักรของลูกจากพ่อ จงเป็นลูกที่มีค่าอย่างต่อเนื่องและทำตามศรัทธาของพ่อ คง
อยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่อที่แท้จริง ทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ เผาแต่ให้ทานเพชรพลอยแห่งความรู้

พร: พร: ขอให้ลูกกลับมาเป็นเช่นพ่อและยกระดับผู้ที่ประณามลูกด้วยพลังแห่งความร่วมมือและทำให้ผู้ที่ไม่ให้
ความร่วมมือกลับมาร่วมมือ
ไม่ใช่การกระทำที่กล้าหาญที่จะร่วมมือกับผู้ที่ให้ความร่วมมือ แต่เช่นเดียวกับที่พ่อยกระดับผู้ที่ประณาม
ท่าน ลูกๆ ต้องกลับมาเป็นเช่นพ่อในวิธีเดียวกัน ไม่ว่าผู้ที่ไม่ร่วมมือจะเป็นอย่างไรด้วยพลังของความ
ร่วมมือของลูกทำให้ผู้ที่ไม่ร่วมมือกลับมาร่วมมือ อย่าคิดว่า เนื่องจากบางเหตุผล บางคนไม่ได้ก้าวหน้า
อย่าทิ้งผู้ที่อ่อนแอไว้ โดยการคิดว่าพวกเขาอ่อนแอ แต่จงให้พลังแก่พวกเขาและทำให้พวกเขาเข้มแข็ง ให้
ความใส่ใจกับสิ่งนี้และเพชรพลอยของแผนงานรับใช้จะกลับมาได้รับการประดับประดาด้วยเพชร นั่นคือ
การเปิดเผยจะเกิดขึ้นได้อย่างง่ายดาย

คติพจน์: สาเหตุสำหรับความโกรธคือความเห็นแก่ตัวและความอิจฉา สิ่งเหล่านี้คือรากเง้าของความขุ่นเคือง ดังนั้น
ก่อนอื่นใด จบสิ้นสิ่งเหล่านี้

***** โอม ชานติ *****

สาระ: : ลูกที่แสนหวาน ถามตนเอง: ฉันได้กลับมาเอาชนะประสาทสัมผัสของฉันไหม? มีประสาทสัมผัสใดของ ฉันที่หลอกลวงฉัน?

คำถาม: ลูกแต่ละคนนั้นควรจะทำสัญญาอะไรกับตนเอง เพื่อที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม?

คำตอบ: สัญญากับตนเองว่า จะไม่มีประสาทสัมผัสใดที่จะสร้างความทุกข์ ฉันจะต้องควบคุมประสาทสัมผัสของ ฉัน ฉันจะต้องนำทุกคำแนะนำของบาบาที่ได้ให้ไว้ไปปฏิบัติอย่างแนบแน่น บาบาพูดว่า: ลูกๆ ที่แสนหวาน ถ้าลูกต้องการที่จะกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม อย่าได้ทำกรรมที่เป็นบาปด้วยอวัยวะประสาทสัมผัสใดๆ ของ ลูก มายานี้มีพลังมาก สายตาก็หลอกลวงมาก และเหตุนี้เองลูกต้องระมัดระวังตัวเอง

โอมขานติ ลูกๆ กำลังนั่งที่นี้ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณใช่ไหม? ให้ถามตนเองในสิ่งนี้ ลูกแต่ละคนต้องถามตนเองทุกสิ่ง ฟอได้มาแสดงถึงวิธีให้แก่ลูก: ถามตนเองว่าลูกกำลังนั่งที่นี้ในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณหรือไม่ ฉันกำลังจดจำฟอไหม? เพราะนี่คือกองทัพอากาศจิต ในกองทัพอากาศจิตก็มีแต่คนหนุ่มเท่านั้นผู้ที่สมควรเข้าเป็นทหาร ในกองทัพอากาศจิตนี้มีผู้ที่อยู่ในวัยเยาว์ ผู้ที่มีอายุ 14 หรือ 15 เท่านั้นและแม้กระทั่งผู้แก่ชราอายุ 90 ปีมีจำนวนเท่าๆ กัน พร้อมๆ กับเด็กเล็ก นี่คือกองทัพสำหรับเอาชนะมายา ลูกแต่ละคนต้องเอาชนะมายาและประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากฟอ เพราะมายามีพลังมาก ลูกๆ สามารถเข้าใจสำหรับตัวเองว่ามายานี้มีพลังมาก แต่ละประสาทสัมผัสนั้นเป็นเหตุของความหลอกลวงอย่างมาก ประสาทสัมผัสใดที่หลอกลวงลูกมากที่สุด? นั่นคือดวงตาที่หลอกลวงลูกมากที่สุด แม้ว่าบางคนอาจมีภรรยาของตนเองอยู่แล้ว เมื่อเขาเห็นผู้หญิงสวยคนอื่น เขาก็จะถูกดึงดูดไปหาเธออย่างรวดเร็ว สายตานั้นหลอกลวงเขาเป็นอย่างยิ่งที่หัวใจ นั้นปรารถนาที่จะสัมผัสเธอ มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ แล้วว่าสติปัญญาของลูกนั้นจะต้องเข้าใจว่าลูกคือบราห์มา कुमार และ กุมารี เป็นพี่น้องหญิงชายอยู่เสมอ มายาได้หลอกลวงลูกเป็นอย่างยิ่งในทางที่แฝงตัวมาก ด้วยเหตุนี้ลูกก็ควรที่จะเขียน ขาร์ทของลูกว่าประสาทสัมผัสใดที่หลอกลวงลูกตลอดทั้งวัน ศัตรูที่ร้ายที่สุดคือดวงตา ดังนั้นลูกควรที่จะเขียนว่าเมื่อลูกเห็น คนนั้นคนนั้นสายตาของลูกก็ถูกดึงดูดไป มีตัวอย่างของซุรดาส(ผู้ที่ทำให้เขาเองตาบอดเพราะดวงตาของเขาหลอกลวงเขา) เขา ทำให้ตัวเองตาบอด เมื่อลูกตรวจสอบตนเองลูกก็จะพบว่าดวงตาของลูกหลอกลวงลูกที่สุด บางครั้งผู้ชายก็จะทิ้งภรรยา ของตนเอง และไปหลงใหลกับผู้หญิงสวยคนอื่น ดวงตานี้ก็จะเป็เหตุของความทุกข์(ที่ถูกดึงดูดไป)อย่างรวดเร็วมาก ถ้า หากใครเป็นนักร้องที่ดีมากและแต่งหน้าอย่างสวยงาม ด้วยเหตุนี้เองบาบาพูดว่า: ดวงตานี้หลอกลวงเป็นอย่างยิ่ง แม้ว่า ลูกอาจจะทำงานรับใช้ ดวงตาก็หลอกลวงลูกเป็นอย่างยิ่ง ลูกต้องระมัดระวังศัตรูที่เป็นอย่างมาก มิฉะนั้นแล้วก็จะเข้าใจได้ว่า ลูกนั้นกำลังทำลายสถานภาพของตนเอง ลูกที่รู้จักควรเขียนบันทึกของเขาเป็นประจำทุกวัน: เมื่อนั้นเห็นผู้หนึ่งผู้หนึ่งสายตา ของฉันก็ถูกดึงดูดไปหาผู้หนึ่ง ในกรณีนั้นลูกควรลงโทษตนเอง! บทหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน ถ้าหากสติปัญญา ของพวกเขาเร่ร่อนไปสู่หนทางอื่นขณะที่พวกเขากำลังสวดมนต์พวกเขาก็จะหยิกตนเอง เมื่อผู้หญิงผู้หนึ่งเข้ามาอยู่ เบื้องหน้าลูก ลูกก็ควรที่จะเคลื่อนออกไป ลูกๆ ไม่ควรที่จะยืนอยู่ตรงนั้นแล้วเฝ้ามองเธอ สายตาก็เป็นเหตุของการ หลอกลวงเป็นอย่างมาก และเหตุนี้เองขันยาสซึ่งนั่งหลับตา เขาจะให้ผู้ชายนั่งข้างหน้าและให้ผู้หญิงนั่งข้างหลัง มีขันยาส ขีบบางคนผู้ที่ไม่มองดูผู้หญิงเลย ลูกๆ จะต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยที่จะประกาศสิทธิในโชคของ อาณาจักรของโลก! ผู้คนเหล่านั้นก็จะเก็บเงินได้เป็นหนึ่งหมื่น หนึ่งแสน สองหมื่น หรือหนึ่งหรือสองแสน หรือเป็นล้าน อย่างไรก็ตามแล้วทุกสิ่งก็จะถูกทำลาย ลูกๆ นั้นได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกได้รับทุกสิ่ง ไม่มีอะไรที่ได้มาซึ่งลูกจะ ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีความแตกต่างระหว่างกลางวันและกลางคืนระหว่างตอนสุดท้ายของยุคเหล็กและ ตอนเริ่มต้นของยุคทอง ไม่มีอะไรเลยที่นี้ เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุดของลูก แน่แน่นอนลูกต้องเขียนในหัวข้อ “สูงส่งที่สุด” ไม่ได้ใช้เวลานานเลยสำหรับพระเจ้าที่จะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ เวลานี้ลูกกลายเป็นบราห์มิน ผู้คนนั้น อยู่ในความมืดสนิท มีมากมายผู้ที่ไม่สามารถเห็นสวรรค์ได้ ฟอพูดว่า: ลูกๆ ศาสนาของลูกคือศาสนาที่ทำให้ความสุขเป็น อย่างมาก ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย แม้แต่ผู้คนของบาร์ตาได้ลืมนิยามสวรรค์คืออะไร ชาวคริสเตียนเองก็พูดถึงการคงอยู่ของ สวรรค์ ลักษณะและนารายณ์เรียกว่าเทวีและเทวา ดังนั้นอย่างแนบแน่นพระเจ้าเท่านั้นผู้ที่ทำให้พวกเขาเป็นเช่นนั้น ฟอ อธิบายว่า: ลูกต้องเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ตรวจสอบขาร์ทของลูกทุกวัน ประสาทสัมผัสใดที่หลอกลวงลูกในวันนี้? แม้ กระทั่งปากก็หลอกลวงอย่างมาก ในสมัยก่อนบาบาก็เคยตั้งศาลขึ้นมาซึ่งทุกคนจะสารภาพถึงความผิดที่พวกเขาได้กระทำ มา “ฉันได้ทานบางสิ่งไปอย่างลับๆ” แม้กระทั่งลูกสาวบางคนจากครอบครัวที่ดีมากก็จะยอมรับสิ่งนี้ มายาได้มาหลอกลวง

ในลักษณะนี้ การกินบางสิ่งอย่างลับๆ คือการขโมย สิ่งนั้นก็เช่นกันมาจากยักษ์ของชีพบบา! นั่นเป็นสิ่งที่แย่มาก บางคนผู้ขโมยแม้กระทั่งเศษฟางก็เท่ากับผู้ที่ขโมยหนึ่งแสน มายานี้หมายความว่ามุกของลูกอย่างสมบูรณ์ นี่คือนิสัยที่แย่มากๆ ลูกจะกลายเป็นอะไรถ้าลูกมีนิสัยที่แย่งอย่างนั้น? ไม่ใช่เรื่องใหญ่โตเลยที่จะไปสวรรค์ แต่มีระดับที่แตกต่างกันของสถานภาพที่นั่นมีความแตกต่างระหว่างราชาและปวงประชาเป็นอย่างมาก! ประสาทสัมผัสหลอกลวงลูกเป็นอย่างยิ่ง ลูกควรจะมีดวงตารับต่อประสาทสัมผัสนั้น ถ้าลูกต้องการที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องทำตามคำแนะนำของพ่ออย่างเต็มที่ พ่อได้ให้คำแนะนำและมายาก็มาแทรกกลางและก็สร้างอุปสรรค พ่อพูดว่า: อย่าลืม! มิฉะนั้นแล้วก็จะมีการสำนึกผิดอย่างมากในเวลาสุดท้าย และแล้วลูกก็จะมีนิมิตของการสอบตก เวลานั้นลูกพูดว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ที่ธรรมดาไปเป็นนารายณ์ แต่ลูกควรจะต้องตรวจสอบตนเองและเขียนชาร์ตของลูกด้วยเช่นกัน มีมากมายผู้ที่เข้าใจสิ่งนี้ว่ายากมากและนำไปปฏิบัติ อย่างไรก็ตามบาบาพูดว่า: ลูกจะก้าวหน้าเป็นอย่างยิ่งด้วยการทำสิ่งนี้ ลูกควรเขียนชาร์ตของลูกตลอดทั้งวัน สายตาของคนนั้นก็หลอกลวงเขาเป็นอย่างยิ่ง เมื่อบางคนเห็นอีกคน เขาก็คิดว่าเธอดีมาก และแล้วก็จะพูดคุยกับเขา และแล้วก็อยากให้อาหารของเธอ หรือเลี้ยงอาหารเธอ เขาจะคิดเกี่ยวกับเธออย่างต่อเนื่อง ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าสิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามเป็นอย่างมาก ประสาทสัมผัสหลอกลวงลูกเป็นอย่างยิ่ง เพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน พ่อพูดว่า: ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวลที่นั่น เพราะว่าอาณาจักรของราวันไม่ได้อยู่ที่นั่น ไม่มีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวลเลย ถ้ามีสิ่งใดที่ต้องวิตกกังวลที่นั่น และแล้วจะมีความแตกต่างอะไรระหว่างสวรรค์และนรกเล่า? ลูกๆ กำลังศึกษากับพระเจ้าเพื่อที่จะได้มาซึ่งสถานภาพที่สูงมาก พ่ออธิบาย: มายาทำให้ลูกประณามพ่อ ลูกประณามพ่อและพ่อก็มาและยกระดับลูก ลูกๆ ถ้าลูกมีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์ลูกจะเป็นเหตุของการสูญเสียให้กับตนเอง จุดหมายปลายทางนั้นสูงมาก เหตุนี้เองบาบาพูดว่า: จงมองดูชาร์ตของตนเอง ฉันได้กระทำการที่เป็นบาปใดไหม? ฉันได้หลอกลวงใครไหม? เวลานั้นลูกต้องกลับมาเอาชนะการกระทำบาป ไม่มีใครนอกจากลูกๆ ที่รู้ถึงช่วงระยะเวลาของการเอาชนะการกระทำบาป พ่ออธิบายว่าเวลานี้ 5000 ปี เมื่อเป็นช่วงระยะเวลาของการเอาชนะการกระทำบาป และแล้วเมื่อพวกเขากระทำบาปพวกเขาก็ไปสู่หนทางของบาป มีประเด็นที่ว่าเกี่ยวกับเรื่องการกระทำ คือการกระทำที่เป็นกลาง และการกระทำที่เป็นบาป การกระทำของผู้คนในอาณาจักรของมายาเป็นบาป ไม่มีกิเลสในยูกทอง ก็ไม่มีการกระทำที่เป็นบาปที่นั่น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งเหล่านี้ เพราะว่าลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ลูกได้กลับมาเป็นผู้ที่มีดวงตาที่สาม เป็นพ่อที่ทำให้ลูกเป็นตริกาลดาร์ชีและตริเนตริ เพราะลูกได้กลับมานับถือพระเจ้า ลูกก็กลายเป็นตริกาลดาร์ชีด้วยเช่นกัน ลูกมีความลับของทั้งละครในสติปัญญาของลูก มีโลกที่ไม่มีตัวตน อาณาเขตที่ละเอียดอ่อน และโลกที่มีตัวตน และวงจรของ 84 ชาติ และผู้นำของศาสนาอื่นๆ มาได้อย่างไร พวกเขาไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์กับลูกได้ พวกเขาไม่สามารถแม้กระทั่งจะลูกเรียกว่ากูรู เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน เวลานั้นทุกคนจะได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเหล่านั้นเรียกได้ว่าเป็นผู้ก่อตั้งศาสนา ไม่ใช่กูรู ผู้ก่อตั้งศาสนาคือเครื่องมือของการก่อตั้งศาสนา พวกเขาไม่ได้ให้การหลุดพ้นเพื่อหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ใคร ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ด้วยการจดจำพวกเขา และไม่มีบาปของใครได้รับการปลดปล่อย ทั้งหมดนั้นคือความเลื่อมใสศรัทธา พ่ออธิบายว่า: มายามีพลังมาก มีสงครามกับเธอ ลูกคือกองทัพพิชิตดีพันดาฟ ลูกทั้งหมดคือพันดาฟ ผู้นำทาง ลูกแสดงให้เห็นหนทางไปสู่ดินแดนของความสงบและดินแดนของความสุข ลูกคือผู้นำทาง ลูกบอกทุกคนให้จดจำพ่อที่บาปของเขาจะสามารถได้รับการปลดปล่อย ถ้าหากบางคนกระทำบาปแล้ว เขาก็เช่นกันสะสมการลงโทษเป็นร้อยเท่าด้วยเช่นกัน มากเท่าที่เป็นไปได้จะได้กระทำบาปใดๆ ประสาทสัมผัสหลอกลวงลูกอย่างมาก พ่อเข้าใจจากกิจกรรมของลูกแต่ละคน ลูกๆ สัมผัสกับพายุของมายา เมื่อมีสำนึกของการเป็นผู้ชายและผู้หญิงเท่านั้นที่จะมีพายุเกิดขึ้น ดังนั้นจะต้องมีการควบคุมสายตาของลูกเอง นั่นคือลูกของชีพบบา ลูกบางคนแม้กระทั่งสัญญาากับพ่อและได้ถูกรักก็ แต่ทั้งๆ ที่เป็นเช่นนั้นมายาก็ยังหลอกพวกเขาอย่างมาก และพวกเขาไม่สามารถเป็นอิสระได้ เมื่อลูกควบคุมประสาทสัมผัสของลูกได้เท่านั้นที่ลูกสามารถไปถึงสภาพเหนือปวงกรรมของลูก เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะพูดว่าลูกจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์ แต่ต้องมีความเข้าใจด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: จงนำคำแนะนำไปสู่การปฏิบัติ จงเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” เราประกาศสิทธิ์ในมรดกอย่างเต็มที่ของเราจากบาบา เราจะไม่มีวันพบครูเช่นนั้นในที่อื่นใด แม้กระทั่งเทพก็ไม่รู้สิ่งเหล่านี้ แล้วผู้อื่นที่เป็นของศาสนาอื่นมาที่หลังจะรู้สิ่งใดได้อย่างไร? บาบาพูดว่า: แม้ว่าผู้นี้จะพูดบางสิ่ง เพียงแต่คิดว่าเป็นชีพบบาผู้ที่กำลังพูดสิ่งนั้น อย่าได้คิดว่าคือดาด้านผู้ที่กำลังพูดสิ่งนั้น นี่คือนาหนะของพ่อ เขาจะทำอะไรได้? พ่อกำลังให้อาณาจักรแก่ลูก นาหนะนี้ไม่ได้ทำสิ่งนั้น เขาคือขอทานอย่างสมบูรณ์ เขาก็เช่นกันประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาจากบาบา เช่นที่ลูกกำลังทำความเพียรพยายาม ผู้นี้ก็ทำสิ่งเดียวกัน เขาก็นำไปสู่ชีวิตของการเป็นนักเรียนด้วยเช่นกัน พ่อเป็นผู้มาใช้พาหนะนี้เพื่อแสดงบทบาท เวลานั้นเขาไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเพื่อที่จะกลับมาเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้กลายเป็นเทพจากมนุษย์ ถ้าหากไม่ใช่โชคของผู้ใด แล้วเขาก็จะพูดว่า เขามีความสงสัยเกี่ยวกับว่าชีพบบามาและสอน

อย่างไร นั่นคือเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย บาบของลูกไม่สามารถถูกปลดเปลื้องถ้าลูกไม่จดจำระลึกถึงพ่อ และแล้วก็ต้องมีการลงโทษอย่างเต็มที่ อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ราชานั้นมีคนรับใช้มากมาย! บาบานั้นมีความสัมพันธ์กับภักษัตริย์ต่างๆ มากมาย สาวใช้ก็ได้ถูกให้ในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของสินสอด เมื่อมีสาวใช้มากมายในที่นี้ เพียงแต่คิดดูว่าจะมีมากมายเพียงใดที่อยู่ในยุคทอง! นี่ก็เป็นอาณาจักรที่ถูกก่อตั้งขึ้นด้วยเช่นกัน บาบารู้ว่าลูกแต่ละคนกำลังทำอะไร บาบสามารถบอกลูกคนไหนก็ตามจากชาร์ทของลูกว่าลูกนั้นจะกลายเป็นอะไรถ้าลูกตายในขณะนี้ ลูกจะไปถึงสภาพเหนือปวงกรรมของลูกในเวลาสุดท้ายตามลำดับกันไป นี่คือการได้ ผู้คนอยู่อย่างไม่วางไว้ในการหารายได้ ที่พวกเขาไม่พอใจอยู่ที่หูของเขาแม้กระทั่งขณะรับประทานอาหารของเขา ผู้คนเช่นนั้นไม่สามารถรับความรู้ได้ เพียงคนจนและคนธรรมดาเท่านั้นที่มาที่นี่ คนที่มั่งคั่งก็จะพูดว่าเขาไม่มีเวลาเลย โอ้อโฮ! ทั้งหมดที่ลูกจะต้องทำคือเพียงจดจำพ่อที่บาบของลูกจะถูกปลดเปลื้อง บาบได้อธิบายซ้ำแล้วซ้ำเล่าแก่ลูก ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน จงให้สาสน์นี้กับทุกคนที่ไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาไม่รู้วิธีพบบาบาได้มาแล้ว ตลอดทั้งวันจงเฝ้าแต่พูดว่า “บาบา บาบา!” ลูกสาวบางคนจดจำบาบาอย่างมาก ลูกบางคนนั้นมีน้ำตาของความรักเพียงแค่อายุถึงชื่อของชีพบาบา พวกเขามีความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะมาและพบบาบา พวกเขาไม่แม้กระทั่งเคยเห็นบาบา และพวกเขายังจะสิ้นหวังที่จะพบกับบาบา ขณะที่ผู้อื่นนั้นเคยเห็นบาบาแต่ไม่มีความเชื่อถือนในบาบา! ผู้คนเหล่านั้นหลังน้ำตาของความรัก ขณะที่กำลังนั่งอยู่ในระยะไกล เป็นความมหัศจรรย์! มากมายที่มีนิมิตของบราห์มา เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกมากมายก็จะมีนิมิต เมื่อผู้คนกำลังจะตายคนอื่นมากมายก็จะมาและบอกกับพวกเขาว่าให้จดจำพระเจ้า ลูกก็ควรที่จะจดจำชีพบาบาเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงเฝ้าแต่หาเวลาในการทำสมาธิเพียรพยายามของลูก เมื่อไรก็ตามที่ลูกมีโอกาสลูกควรจะหาเวลา รายได้นั้นยิ่งใหญ่มาก บางคนก็เป็นเช่นนั้น ไม่ว่าลูกจะอธิบายให้กับพวกเขาเท่าไร สิ่งนั้นก็ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของเขา พ่อพูดว่า: อย่าได้กลับมาเป็นเช่นนั้น! จงนำประโยชน์มาให้กับตนเอง ทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อกำลังทำให้ลูกไปเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นี่คือการเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูก บาบานั้นก็เฝ้าแต่ชี้ถึงวิธีการมากมายให้ลูกทำงานรับใช้ ลูกต้องให้สาสน์กับทุกคนที่พวกเขาเข้าใจว่าลูกกำลังบอกสัจจะกับพวกเขา เพียงด้วยสงครามนี้ที่จะมีความสงบและความสุขในบาร์ตโดยเฉพาะอย่างยิ่งและโลกโดยทั่วไป ลูกต้องพิมพ์แผ่นพับเช่นนั้นในทุกภาษา บาร์ตนั้นใหญ่โตมาก! ทุกคนจะต้องรู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ที่จะไม่มีใครสามารถพูดว่าพวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งนี้เลย ลูกจะพูดว่า: โอ! แต่เราก็ได้หย่อนแผ่นพับจากเครื่องบิน แล้วก็ตีพิมพ์สิ่งนั้นในหนังสือพิมพ์ และคุณไม่ตื่นขึ้นมาหรือ! ฉะนั้นสิ่งนี้ก็ได้นำเสนอเอาไว้ให้เห็นด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตรวจสอบนิสัยที่ไม่ดีทั้งหมดที่มีในตัวของคุณเอง และทำความเพียรพยายามที่จะขจัดสิ่งเหล่านั้นออกไป รักษาชาร์ทของลูกด้วยความซื่อสัตย์ ทำตามคำแนะนำของพ่อ

2. อย่าได้กระทำการใดๆ เช่นนั้นที่ลูกจะประณามชื่อเสียงของพ่อ จงใส่ใจต่อความก้าวหน้าของตัวลูกเอง อย่าได้มีสายตาที่ไม่ดีแม้แต่แต่น้อยนิด!

พร: พร: ขอให้ลูกทำให้โชคของลูกสูงส่งโดยการละทิ้งจิตสำนึกของการเป็นร่างและกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ

โดยการละทิ้งจิตสำนึกของการเป็นร่าง นั่นคือ โดยการกลับมามีสำนึกของการเป็นดวงวิญญาณ ลูกจะสัมผัสกับการมีความสัมพันธ์กับพ่อทั้งหมดและมีพลังทั้งหมด ประสบการณ์นี้คือโชคที่สูงส่งที่สุดของยุคแห่งการบรรจบพบกัน เมื่อลูกนำวิธีการนี้มาใช้สอนโดยเป็นผู้ประทาน ก็จะมีการขยายตัวและลูกจะได้รับความสำเร็จทั้งหมดด้วยเช่นกัน เนื่องจากความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกและความรักของลูกสำหรับพวกเขา ลูกได้ละทิ้งมงกุฏ บัลลังก์และรูปดั้งเดิมของลูก ดังนั้น หากไม่มีความรักที่มีต่อพ่อลูกก็ไม่สามารถละทิ้งจิตสำนึกของการเป็นร่างกายของลูกใช้ไหม? ด้วยการสละละทิ้งเพียงครั้งเดียวนี้ ลูกจะได้รับโชคของทุกสิ่ง

คติพจน์: เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความโกรธ แทนที่จะเห็นแก่ตัว ให้กลับมาเป็นผู้ที่ไม่เห็นแก่ตัว และเปลี่ยนแปลงรูปของความปรารถนาใดๆ

สิ่งบ่งบอกของเพชรพลอยแห่งชัยชนะซึ่งสติปัญญาที่มีความศรัทธา

วันนี้บัฟดาตากำลังมองดูลูก ๆ ที่ได้รับชัยชนะจากทุกหนทุกแห่งที่สติปัญญาที่มีความศรัทธา ท่านกำลังดูสิ่งบ่งบอกแห่งความศรัทธาในตัวลูกทุกคน สิ่งบ่งบอกหลักของศรัทธาคือ:

1. ตามความศรัทธาของลูก ดังนั้นความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณจะปรากฏให้เห็นในการกระทำและคำพูดและบนใบหน้าของลูกในทุกขณะ
2. ลูกจะได้รับชัยชนะอย่างง่ายดายในทุกการกระทำและความคิดในทางปฏิบัติ ลูกจะได้รับชัยชนะไม่ใช่ในรูปแบบของความพยายามบางอย่าง แต่อยู่ในรูปของผลที่มองเห็นได้และถูกต้อง
3. จะไม่มีความสงสัยเลยแม้แต่เปอร์เซ็นต์เดียวแม้กระทั่งในความคิดของลูก ในโชคที่สูงส่ง ในชีวิตที่สูงส่ง ในพ่อ หรือในสายสัมพันธ์และความสัมพันธ์ของลูกกับครอบครัว
4. เครื่องหมายคำถามทั้งหมดจะจบสิ้นและลูกจะกลายเป็นจุดที่ใสสุดฟูสตัดอปในทุกสถานการณ์
5. เมื่อสติปัญญาของลูกมีศรัทธา ลูกจะสัมผัสสว่าตนเองเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลได้อย่างง่ายดายและโดยอัตโนมัติในทุกขณะ นั่นคือลูกจะไม่ต้องเพียรพยายามชั่วแล้วชั่วเล่าเพื่อนำมาซึ่งความตระหนักรู้ นั่น ลูกไม่จำเป็นต้องลำบากตรากตรำที่จะพูดว่า "ฉันคือจักรพรรดิ" แต่ลูกจะอยู่อย่างมั่นคงบนที่นั่งที่สูงส่งของบัลลังก์ของลูกอย่างสม่ำเสมอ ในชีวิตทางโลกสภาพของลูกถูกสร้างขึ้นตามสถานการณ์ ไม่ว่าจะเป็นสภาพแห่งความสุขหรือความทุกข์ลูกจะอยู่ในประสบการณ์ของสภาพนั้นโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ต้องเตือนตนเองซ้ำๆว่า: "ฉันมีความสุข" หรือ "ฉันไม่มีความสุข" ลูกสัมผัสกับสภาพของการเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลได้อย่างง่ายดายและเป็นธรรมชาติ ในชีวิตทางโลกสภาพของลูกถูกสร้างขึ้นตามสถานการณ์ แต่ในชีวิตบราห์มินทางจิตที่ทรงพลังนี้สภาพของลูกไม่ได้ถูกสร้างขึ้นตามสถานการณ์ สำหรับลูกแล้วลูกมีสภาพที่สูงส่งของจักรพรรดิที่ไร้กังวลโดยการรับแสงสว่างและอำนาจแห่งความรู้จากบัฟดาตาและจากพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกจะกล่าวถึงสิ่งนี้ว่า: การได้รับมรดกของพลังแห่งความรู้และโยคะจากพ่อ ในชีวิตบราห์มินลูกบรรลุสภาพของลูกด้วยมรดกจากพ่อ, ด้วยพรจากสัตกูรูและโชคที่สูงส่งที่ลูกได้รับจากผู้ประทานโชค ถ้าสภาพของลูกขึ้นอยู่กับสถานการณ์แล้วใครจะมีพลังมากกว่ากัน? สถานการณ์จะมีพลังมากกว่าใช่หรือไม่? ผู้ที่สร้างสภาพของพวกเขาบนพื้นฐานของสถานการณ์จะไม่มีวันที่จะกลับมาไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนได้ ในชีวิตที่ปราศจากความรู้, หนึ่งในห้าที่พวกเขา กำลังร้ายรำด้วยความสุขมากมายและในนาที่ต่อมาพวกเขาก็นอนบนท้องของพวกเขา ในชีวิตทางจิตลูกไม่มีความแปรปรวนขึ้นๆลงๆเช่นนี้ ลูกไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ แต่บนพื้นฐานของมรดก, พรและสภาพที่สูงส่งของลูกลูกจึงเปลี่ยนสถานการณ์ ด้วยเหตุนี้ผู้ที่สติปัญญาที่มีศรัทธาจึงเป็นจักรพรรดิที่ไร้กังวลเสมอ ลูกกังวลเมื่อมีบางสิ่งบางอย่างขาดไปหรือบางสิ่งบางอย่างหายไป แต่ถ้าลูกเป็นตัวของการบรรลุผลทั้งหมด ถ้าลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจที่ยิ่งใหญ่แล้วมีอะไรที่ต้องกังวลหรือ?

6. เมื่อสติปัญญาของลูกมีศรัทธาลูกจะอุทิศตนต่อพ่อเสมอ การอุทิศตนหมายถึงการอุทิศตนโดยสิ้นเชิง เพื่ออุทิศทุกร่องรอยและลูกหลาน, ไม่ว่าจะเป็นลูกหลานของกิเลสที่น่าลูกเข้าสู่จิตสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกหลานของความสัมพันธ์ทางร่างหรือลูกหลานของความปรารถนาในสิ่งชั่วคราวที่เกี่ยวข้องกับร่างกาย สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดรวมอยู่ในลูกหลาน การอุทิศตนโดยสิ้นเชิงและเป็นการสละทิ้งอย่างสมบูรณ์นั้นเป็นสิ่งเดียวกัน การอุทิศตนไม่ได้หมายความว่าลูกจะนั่งในมธุบันหรือที่ศูนย์ การเสนอตัวเพื่อมารับใช้เป็นการก้าวขึ้นบนบันไดขั้นหนึ่ง แต่การอุทิศตนอย่างสมบูรณ์คือปลายทางของบันได ลูกได้ปีนขึ้นบนบันไดไปหนึ่งขั้นแล้ว แต่สิ่งบ่งบอกของผู้ที่สติปัญญาที่มีศรัทธาที่ไปถึงจุดหมายปลายทางคือเขาจะอุทิศลูกหลานทั้งสามนี้ ตอนนี้ลูกรู้ทั้งสามสิ่งอย่างชัดเจนแล้วใช่ไหม? ลูกหลานทั้งหมดจะจบสิ้นลงเมื่อไม่มีร่องรอยแม้แต่รอยในความฝันหรือความคิดของลูก หากร่องรอยใด ๆ ยังคงอยู่ก็จะมี การสร้างลูกหลานขึ้นมา เหตุนี้เองคำจำกัดความของการ

สละทิ้งอย่างสมบูรณ์จึงลึกล้ำมาก บาบ่าจะบอกลูกเพิ่มเติมในเวลาอื่น

7. ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาจะไร้กังวลและปราศจากความกังวลเสมอ เขาจะสัมผัสกับความซาบซึ้งของชัยชนะที่ได้รับการรับประกันในทุกสถานการณ์ ศรัทธาทำให้ลูกสัมผัสได้ถึงความรักที่มิมีการรับประกันในทุกขณะ

8. ดวงวิญญาณเช่นนี้จะอยู่อย่างซาบซึ้งอยู่เสมอและเมื่อเห็นความซาบซึ้งของเขา,ผู้อื่นก็จะสัมผัสกับความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณนั้นเช่นกัน เขาจะให้ประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณแก่ผู้อื่นด้วยความช่วยเหลือจากพ่อและจากสภาพของเขาเอง

คุณสมบัติพิเศษของผู้ที่มีสติปัญญา มีความศรัทธาและผู้ที่อยู่ในความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณคืออะไร? ประการแรกมากเท่าที่มีความซาบซึ้งที่สูงส่งดังนั้นเขาก็จะมีความถ่อมตัวในทุกการกระทำของชีวิตตามนั้น เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษของความถ่อมตนเขาจึงมีสติปัญญาที่สร้างสรรค์ เขาจะให้ความใส่ใจกับสติปัญญา: มีความถ่อมตนมากเท่าไรก็มีความคิดสร้างสรรค์มากเท่านั้น ลูกพูดถึงการเริ่มใหม่ ดังนั้นสติปัญญาของเขาจะเป็นสิ่งที่นำมาซึ่งการเริ่มใหม่ เขาจะมีความคิดสร้างสรรค์และถ่อมตนด้วย ที่ใดที่มีคุณสมบัติพิเศษเหล่านี้บุคคลเช่นนั้นเรียกว่ามีชัยชนะเพราะสติปัญญาของเขามีศรัทธาเป็นเครื่องมือ,สร้างสรรค์และถ่อมตน ภาษาของคนที่มีความศรัทธาในสติปัญญาจะเป็นอย่างไร? การพูดภาษาที่ไพเราะอ่อนหวานอยู่เสมอเป็นเรื่องธรรมดาสำหรับคนที่สติปัญญามีศรัทธา แต่เขาจะมีความใจกว้างเช่นกัน ความใจกว้างหมายความว่าเขาจะมีความใจกว้างที่จะทำให้ทุกดวงวิญญาณก้าวไปข้างหน้า "ท่านก่อน" ไม่ใช่ "ฉัน ฉัน" ความใจกว้างหมายถึงการให้ผู้อื่นนำหน้าเช่นที่พ่อบราห์มาทำให้แม่จากัดดัมบาและลูกอยู่ข้างหน้าเสมอ จากัดดัมบาฉลาดกว่าพ่อ ลูกเหล่านี้ฉลาดกว่าพ่อ นี่คือภาษาของความใจกว้าง ที่ใดมีความใจกว้าง,ที่นั่นลูกไม่มีความปรารถนาที่จะให้ตนเองอยู่ข้างหน้า ดังนั้นตามละครลูกจะได้รับผลที่ลูกปรารถนาโดยอัตโนมัติ ยิ่งลูกอยู่ในสภาพของการวางเฉยต่อความปรารถนาทั้งหมดมากเท่าไร พ่อและครอบครัวก็ยิ่งถือว่าลูกมีค่าและให้ลูกอยู่ข้างหน้ามากเท่านั้น ดังนั้นผู้ที่พูดคำว่า "ท่านก่อน" ในจิตใจ (หัวใจ) ของพวกเขาจึงไม่สามารถถูกทิ้งไว้ข้างหลังได้ พวกเขาพูดว่า "ท่านก่อน" ในจิตใจของพวกเขา และดังนั้นทุกคนจึงให้พวกเขาเป็นอันดับแรกโดยอัตโนมัติ อย่างไรก็ตามคนที่มีความปรารถนาก็จะไม่เป็นเช่นนั้น ดังนั้นภาษาของคนที่มีสติปัญญา มีศรัทธาคือภาษาแห่งความใจกว้าง,ภาษาแห่งความพอใจและภาษาที่ให้ประโยชน์กับทุกคน คนที่พูดภาษาเช่นนี้กล่าวได้ว่าจะได้รับชัยชนะเพราะสติปัญญาของเขามีศรัทธา สติปัญญาของลูกทั้งหมดมีศรัทธาใช้ไหม? เพราะศรัทธาเป็นรากฐาน

อย่างไรก็ตามเมื่อพายุของสถานการณ์,ของมายา,ของชั้นสการ์และธรรมชาติในรูปแบบต่างๆมาถึงแล้วลูกจะรู้ว่ารากฐานแห่งศรัทธาของลูกแข็งแกร่งเพียงใด ในโลกเก่านี้ลูกมีพายุหลายประเภทใช้ไหม? บางครั้งก็มาจากลม บางครั้งก็มาจากมหาสมุทร ในทำนองเดียวกันที่นี้ลูกก็มีพายุประเภทต่างๆเช่นกัน พายุทำอะไร? มันเป่าลูกก่อนแล้วพัดพาไป ดังนั้นที่นี้พายุก็ดึงลูกเข้าสู่ตัวมันเองก่อนด้วยความยินดีเป็นอันดับแรก พวกเขาทำให้ลูกสูงขึ้นในความซาบซึ้งชั่วคราเพราะมารู้ดีว่าลูกจะไม่ไปหาเธอถ้าไม่มีการบรรลุผลบางอย่าง ดังนั้นเธอจึงทำให้ลูกบินสูงด้วยการบรรลุผลจอมปลอมก่อน และจากนั้นเธอก็ทิ้งลูกลงในสภาพที่ตกลงมา เธอมีความฉลาด ดังนั้นสายตาของผู้ที่มีสติปัญญา มีศรัทธาคือผู้ที่มิดวงตาสามดวง (ตริเนตร) พวกเขามองเห็นรูปกาลเวลาทั้งสามด้านด้วยดวงตาที่สาม ดังนั้นพวกเขาจึงไม่มีวันถูกหลอกหลวง ดังนั้นความศรัทธาจึงถูกทดสอบเมื่อเกิดพายุ เช่นเดียวกับที่พายุถอนรากถอนโคนและทำลายรากฐานของต้นไม้ใหญ่ที่เก่าแก่ ดังนั้นพายุของมายาเหล่านี้ก็พยายามทำลายรากฐานแห่งศรัทธาของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามผลที่ได้คือรากฐานไม่ได้ถูกถอนหรือถูกทำลายมากขนาดนั้น แต่มันสั่นคลอนมาก รากฐานแม้จะอ่อนแอเพราะลูกเขย่า ดังนั้นในเวลานั้นจงตรวจสอบรากฐานของความศรัทธาของลูก ถ้าลูกถามใครก็ตามว่าพวกเขามีศรัทธาที่มั่นคงไหม พวกเขาจะตอบว่าอย่างไร? พวกเขาจะให้การบรรยายที่ดีมากกับลูก เป็นการดีที่จะมีศรัทธา อย่างไรก็ตามหากในเวลานั้นศรัทธาของลูกสั่นคลอนแล้วการที่ความศรัทธานั้นสั่นคลอนนั้นหมายความว่าลูกสั่นคลอนจากรางวัลของลูกชาติแล้วชาติเล่าด้วยเช่นกัน ดังนั้นตรวจสอบในช่วงเวลาที่มีพายุ: เมื่อใครบางคนไม่ได้ให้ชื่อเสียงหรือความเคารพที่มีขีดจำกัดบางอย่างแก่ลูกหรือเมื่อพายุของมายามาในรูปของความคิดที่ไร้ประโยชน์ เมื่อความปรารถนาที่ลูกมีไม่ได้รับการเติมเต็มแล้วในเวลานั้นลูกได้จดจำศรัทธาของลูกของการเป็นดวงวิญญาณที่มีพลังของพ่อผู้ทรงพลังอำนาจได้หรือไม่? หรือสิ่งที่ไร้ประโยชน์จะได้รับชัยชนะเหนือผู้มีพลัง? หากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ได้รับชัยชนะแล้วรากฐานแห่งศรัทธาของลูกจะสั่นคลอนใช่หรือไม่? และแล้วแทนที่จะสัมผัสว่าตนเองมีพลังลูกจะสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่อ่อนแอ แล้วลูกก็จะท้อแท้ เหตุนี้เองลูกจึงได้รับการบอกให้ตรวจสอบในช่วงเวลาที่มีพายุ ชื่อเสียงและเกียรติยศที่มีขีดจำกัดและจิตสำนึกของ"ฉัน" นำลูกลงจากความภาคภูมิใจทางจิต

วิญญาณ ความปรารถนาที่มีขีดจำกัดใดๆ จะนำลูกลงมาจากความศรัทธาในการเพิกเฉยต่อความรู้เกี่ยวกับความปรารถนา โดยสิ้นเชิง ดังนั้นศรัทธาไม่ได้หมายความว่า: "ฉันไม่ใช่ร่างกาย แต่เป็นดวงวิญญาณ" แต่ "ฉันเป็นวิญญาณประเภทไหน?" การได้สัมผัสกับความซาบซึ้งและการเคารพตนเองในเวลานั้นเรียกว่าการได้รับชัยชนะเพราะสติปัญญาที่มีศรัทธา ถ้าใครบางคนไม่ได้มีการทำข้อสอบ แต่เขาบอกว่าเขาสอบผ่านด้วยเกียรติยศแล้วมีใครจะเชื่อเขาไหม? ต้องมีใบประกาศนียบัตร ไม่ว่าใครจะสอบผ่านได้ก็คะแนนหรือมีวุฒิการศึกษาหรือไม่ เขาไม่มีค่าใดๆเลยจนกว่าเขาจะได้รับใบประกาศนียบัตรของเขา เมื่อลูกทำข้อสอบในช่วงเวลาของการสอบ และลูกสอบผ่าน และได้รับใบประกาศนียบัตรจากพ่อ และครอบครัวแล้วก็สามารถเรียกได้ว่าลูกได้รับชัยชนะจากการมีศรัทธาในสติปัญญา ลูกเข้าใจไหม? ดังนั้นจงตรวจสอบรากฐานของลูกต่อไป ลูกเคยได้ยินคุณสมบัติพิเศษของการมีสติปัญญาที่มีศรัทธาใช้หรือไม่? ให้ความซาบซึ้งทางจิตวิญญาณตามเวลาปรากฏให้เห็นในชีวิตของลูก อย่าให้เป็นเพียงแค่จิตใจของลูกที่ยินดี แต่ผู้คนก็ควรยินดีด้วยเช่นกัน ให้ทุกคนสัมผัสว่าลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความซาบซึ้ง อย่าเป็นเพียงคนที่เป็นที่ชื่นชอบของตนเอง แต่ต้องเป็นที่ชื่นชอบของผู้คนและของพ่อด้วย นี่คือสิ่งที่จะได้รับชัยชนะ อัจชะ

แต่เพชรพลอยแห่งชัยชนะที่สติปัญญาที่มีศรัทธา แต่ลูก ๆ ที่ไร้กังวลทุกคนที่เป็นอิสระจากความกังวล แต่ดวงวิญญาณทางจิตที่คงอยู่ในความซาบซึ้งจากการได้รับชัยชนะที่ได้รับการประกันไว้แล้ว แต่ดวงวิญญาณพิเศษทั้งหมดที่อยู่เหนือพายุทั้งหมดและสัมผัสได้ว่าพายุนั้นเป็นของชั่วร้าย แต่ลูกที่สติปัญญาที่มีศรัทธาและอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอนอยู่เสมอและมั่นคงในสภาพที่สม่ำเสมอ ด้วยความรักระลึกถึงและนมัสตจากบิดา

บิดาดาพบปะบรรณาธิการและวีดิเตอร์ชาวต่างชาติ:

ลูกรู้สึกว่าเป็นเพชรพลอยที่ใกล้ชิดหรือไม่? สัญลักษณ์ของเพชรพลอยที่ใกล้ชิดคืออะไร? พวกเขาจะสัมผัสกับการเป็นดวงวิญญาณญาณและโยคีที่ง่ายดายและเป็นธรรมชาติซึ่งเป็นตัวของคุณธรรมและผู้รับใช้ คุณสมบัติพิเศษทั้งสี่นี้จะสัมผัสได้อย่างง่ายดายในทุกย่างก้าวของเพชรพลอยที่ใกล้ชิด ไม่มีแม้แต่คนเดียวที่จะน้อยไปกว่านี้ ไม่ใช่ว่าเขาจะมีโยคะที่ไม่ดีหรือมีโยคะที่ดีกว่า หรือจะอ่อนแอเมื่อต้องสัมผัสกับคุณธรรมที่สูงส่งเขาจะสัมผัสกับมั่นคงในทุกสิ่งได้อย่างง่ายดาย เพชรพลอยที่ใกล้ชิดจะไม่มีความสัมผัสว่าสิ่งใดเป็นการทำงานหนัก แต่จะประสบความสำเร็จได้อย่างง่ายดายเพราะบิดาปลดปล่อยลูกๆจากความลำบากตรากตรำในยุคบรรจบพบกัน ไม่ว่าจะเป็นความพยายามทางร่างกายหรือความพยายามทางจิตใจ ลูกลำบากตรากตรำมาตั้ง 63 ชาติเกิดแล้วใช้หรือไม่? ลูกพยายามใช้วิธีการต่าง ๆ เพื่อพบพ่อ นั่นคือความพยายามของจิตใจและแม้กระทั่งการมองไปที่ความมั่งคั่ง – งานรับใช้ที่ลูกทำ, ซึ่งลูกเรียกว่างาน - ดูสิว่าลูกทำงานหนักแค่ไหน นั่นต้องใช้ความพยายามด้วยหรือไม่? อย่างไรก็ตามลูกจะไม่ต้องทำงานนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานี้ลูกได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นเช่นกัน ลูกจะไม่มีทั้งงานทางโลกและลูกจะไม่มีทางเลือกในศรัทธา: ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากทั้งสองอย่าง ถึงแม้ตอนนี้ลูกจะทำงานทางโลกในขณะที่อยู่ในชีวิตบราห์มิน แต่ตอนนี้ลูกก็พบว่ามันแตกต่างไปจากการทำงานทางโลกของลูกหรือไม่? ตอนนี้ในขณะที่ทำงานทางโลกของลูกลูกก็ยังอยู่อย่างเป็นแสงและเบาสบาย เพราะเหตุใด? เพราะในขณะที่ทำงานทางโลกของลูกลูกมีความสุขที่ได้ทำงานนั้นเพื่อประโยชน์ในงานรับใช้ทางจิต ลูกไม่มีความปรารถนาใดๆในจิตใจของลูกเลยใช่ไหม? ที่ใดมีความปรารถนาลูกจะพบว่าต้องใช้ความพยายาม ตอนนี้ลูกแค่ทำเพียงในนาม เพราะลูกรู้ว่าการใช้ทั้งสามอย่างคือร่างกายจิตใจและสมบัติ ลูกกำลังสะสมผลตอบแทนหลายล้านเท่าสำหรับหนึ่งในธนาคารที่ไม่มีวันสูญสลาย และจากนั้นลูกก็จะกินในสิ่งที่ลูกสะสมไว้ต่อไป ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามที่จะมีโยคะในการฟังและการถ่ายทอดความรู้ บางครั้งลูกก็เบื่อกับที่จะฟังคลาสใช้หรือไม่? ที่นั่นลูกจะมีการศึกษาทางโลกเกี่ยวกับราชวงศ์ในขณะที่เล่น ลูกจะไม่ต้องจำหนังสือมากมาย ลูกจะได้รับการปลดปล่อยจากความพยายามทุกประเภท บางคนมีการะในการศึกษาเล่าเรียน ในยุคบรรจบพบกันลูกกำลังบันทึกชั้นสการของการเป็นอิสระจากการตรากตรำ แม้ว่าพายุของมายาจะมาลูกก็พิจารณาว่าการได้รับชัยชนะเหนือมายาเป็นเกมไม่ใช้การตรากตรำ เกิดอะไรขึ้นในเกม? ลูกต้องได้รับชัยชนะหรือไม่? ดังนั้นลูกเล่นเกมแห่งชัยชนะเหนือมายา ลูกคิดว่ามันเป็นเกมหรือเป็นอะไรที่ยากหรือไม่? เมื่อลูกมีความมั่นคงในสภาพของการเป็นผู้ทรงอำนาจลูกจะพบว่ามันเป็นเกม ในความเป็นจริงลูกทำทนายเธอให้มากมายขึ้น และลาจากเธอเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นเธอจึงมาเพื่อทดลองพิชิตอาลาไมโซเพื่อต่อสู้กับลูก เพชรพลอยแห่งชัยชนะมีชัยชนะในทุกงานในทุกขณะ ลูกได้รับชัยชนะหรือไม่? (ฮาจิ - ใช่แน่นอน!) ดังนั้นเมื่อลูกกลับไปให้พูดว่า "ฮาจิ" ที่นั่นด้วย อย่างไรก็ตามลูกมีความกล้าหาญมาก ก่อนหน้านั้นลูกเคยกลัวอย่างเร็วมาก ตอนนี้ลูกกลายเป็นคนกล้าหาญแล้ว ตอนนี้ลูกมีประสบการณ์แล้ว ดังนั้นลูกจึงกลายเป็นผู้ที่มีอำนาจแห่งประสบการณ์ ลูกยังได้พัฒนาพลังในการแยกแยะเช่นกันและดังนั้นลูกจึงไม่กลัว ลูกได้รับชัยชนะมาแล้วหลายต่อหลายครั้ง ลูกมีชัยชนะและลูกจะได้รับชัยชนะ: จงมีความตระหนักรู้

อยู่เสมอ อัจชะ

บรรพตาดูกับดาตีในช่วงเวลาแห่งการอำลา (ดาตีแจงก็กลับมาหลังจากหัวรับอมเบย์สามถึงสี่วัน)

ตอนนี้ลูกกลายเป็นผู้ปกครองโลกแล้ว นี่เป็นสิ่งที่ดี มีงานรับใช้ที่นี่และงานรับใช้ที่นั่นด้วย ในขณะที่อยู่ที่นี้ลูกทำงานรับใช้ และไม่ว่าลูกไปที่ไหนงานรับใช้ก็เกิดขึ้น ลูกได้ทำสัญญาที่ยิ่งใหญ่มากของงานรับใช้ ลูกเป็นผู้ทำสัญญาที่ยิ่งใหญ่ใช่หรือไม่? มีผู้ทำสัญญาเล็กน้อยจำนวนมาก แต่ผู้ที่ทำสัญญาใหญ่ต้องทำงานใหญ่ (บาบาวันนี้ตัวฉันเองสนุกมากที่ได้ฟังเมอร์ลี) ไม่มีอะไรนอกจากความสุข นี่เป็นสิ่งที่ดี ลูกเข้าใจสิ่งนี้และทำให้มันชัดเจนสำหรับคนอื่น ๆ ไม่ใช่ทุกคนจะสามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ในระดับเดียวกัน เช่นเดียวกับที่จากัดดัมบ้าเคยฟังเมอร์ลี อธิบายให้ความกระจ่างชัด และช่วยทำให้ทุกคนซึมซับได้โดยการทำให้มันง่ายตาย ในทำนองเดียวกันตอนนี้ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับสิ่งนั้น คนใหม่บางคนไม่สามารถเข้าใจได้ แต่บรรพตาดูไม่ได้มองเฉพาะคนที่อยู่ข้างหน้าท่าน บาบาไม่เพียงแต่มองไปที่คนที่นั่งอยู่ข้างหน้าท่านเท่านั้น ท่านให้ทุกคนอยู่ข้างหน้าท่าน อย่างไรก็ตามเมื่อคนที่รักเป็นพิเศษนั่งอยู่ข้างหน้า มันก็ปรากฏออกมาสำหรับพวกเขา ลูกสามารถอ่านและเข้าใจได้ อัจชะ

พร: พร: ขอให้ลูกใช้จ่ายน้อยลงและนำมาซึ่งการยกย่องสรรเสริญมากขึ้น และกลับมามีพลังโดยหยุดการร่ำไห้ที่ไร้ประโยชน์ใดๆ

รักษาสมบัติทั้งหมดที่ลูกได้รับจากบรรพตาดูในยุคบรรจบพบกันจากการสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ใดๆ และลูกจะกลายเป็นผู้ที่นำมาซึ่งการยกย่องสรรเสริญมากขึ้นด้วยการใช้จ่ายน้อยลง การประหยัดสิ่งใดๆจากการสูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์หมายถึงการมีพลัง เป็นไปไม่ได้ที่จะมีการสูญเสียใดๆในที่ที่มีพลัง หากมีการร่ำไห้ของการสูญเสียใดๆแล้วไม่ว่าลูกจะพยายามมากแค่ไหนหรือทำงานหนักแค่ไหนลูกก็ไม่สามารถมีพลังได้และด้วยเหตุนี้เองลูกต้องตรวจสอบการร่ำไห้และหยุดการร่ำไห้นั้น และแล้วจากสูญเสียลูกจะกลับมามีพลัง

คติพจน์: การรักษาความบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ในขณะที่อยู่บ้านกับครอบครัวเป็นความท้าทายของดวงวิญญาณโยคีและญาณิ

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวาน รักษาความสุขไว้เสมอที่พระเจ้าเองกลายเป็นครูของลูกและกำลังสอนลูก ลูกกำลังศึกษาราชโยคะ ไม่ใช่ประชาธิปไตย (โยคะเพื่อกลายเป็นปวงประชา) จากท่าน

คำถาม: อะไรคือความมหัศจรรย์ของการศึกษานี้? ลูกจะต้องเพียรพยายามต่อไปอีกนานแค่ไหน??

คำตอบ: ในการศึกษาที่ลูกได้ศึกษามาเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ลูกใหม่ไปข้างหน้าอย่างรวดเร็ว เป็นความมหัศจรรย์ที่ลูกสามเดือนสามารถไปล้ำหน้าลูกที่แก่กว่าได้ เพราะว่าสติปัญญาของพวกเขานั้นเฉียบแหลมกว่า ลูกต้องเพียรพยายามต่อไปจนกว่าลูกจะสอบผ่านอย่างเต็มที่และไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก และกลับมาเป็นอิสระจากบัญญัติกรรมทั้งหมด

โอมชานติ ลูกกำลังนั่งอยู่ที่ไหน? ในโรงเรียนของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกๆ ควรมีความสุขซึ่งที่สูงส่งมาก ลูกของใครที่ควรมีความสุขซึ่งนี้? ลูกของพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่เป็นลูกทางจิต พ่อสอนจิตวิญญาณเท่านั้น ท่านไม่ได้สอนกัจจารัตี หรือมาราตี นั่นคือชื่อและรูป พ่อสอนลูกจิตวิญญาณเท่านั้น เพียงลูกเท่านั้นที่เข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกคือผู้เดียวกันที่ถูกเรียกว่าพระเจ้า มีคำพูดของพระเจ้าอย่างแน่นอน แต่ผู้คนไม่เข้าใจใครคือพระเจ้า พวกเขาพูดว่า: ขอคารวะดวงวิญญาณสูงสุดชีวา มีเพียงพระเจ้าเดียวเท่านั้น ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด ผู้ที่ไม่มีตัวตน พระเจ้ากฤษณะไม่ได้สอนลูกและไม่เคยสอนลูกมาก่อน ลูกรู้แล้วว่าพ่อของเราดวงวิญญาณกำลังสอนพวกเรา พระเจ้าไม่มีตัวตน ผู้คนยังคงไปวัดของชีวาเพื่อกราบไหว้บูชาท่าน และดังนั้นท่านต้องเป็นบางสิ่งอย่างแน่นอน ไม่สามารถมีสิ่งใดที่อยู่เหนือรูปและนาม ในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกเข้าใจสิ่งนี้ ไม่มีใครในทั้งโลกที่เข้าใจสิ่งนี้ เวลานี้เท่านั้นที่ลูกเริ่มเข้าใจสิ่งนี้ ลูกได้ศึกษาสิ่งนี้มาเป็นเวลานาน ไม่ใช่ว่าผู้ที่มาในเวลานี้จะไม่สามารถนำหน้าผู้ที่มาก่อนเป็นเวลานานเท่านั้น สิ่งนี้เป็นความมหัศจรรย์ด้วยเช่นกันที่แม้กระทั่งลูกสามเดือนก็สามารถนำหน้าไปได้อย่างรวดเร็วมาก บางคนพูดว่า: บาบาสติปัญญาของดวงวิญญาณนี้เฉียบแหลมมากเมื่อคนใหม่ได้ฟังความรู้นี้ พวกเขาที่มีความสุขท่วมท้นอยู่ภายใน ลูกทั้งหมดคือนักเรียนของพระเจ้า พ่อไม่มีตัวตน มหาสมุทรแห่งความรู้กำลังสอนลูก “คำพูดของพระเจ้า” เป็นที่จดจำ แต่เมื่อไหร่? พวกเขาได้ลืมสิ่งนี้ไปแล้ว เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่ามิได้มีบางคนที่เป็นครูของเขาด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามเขาจะสอนเพียงวิชาเดียวเท่านั้นและพวกเขาจะมีครูคนอื่นๆ สำหรับวิชาต่างๆ ที่นั่นพ่อคือครูของลูกๆ ทุกคน นี่คือนักเรียนที่มีศรัทธาว่าชีพบบาบากำลังสอนพวกเขา ศรีกฤษณะไม่สามารถเรียกว่าบาบาได้ พวกเขาไม่พิจารณาถึงกฤษณะว่าเป็นครูหรือครู ผู้เดียวนี่กำลังสอนลูกในทางปฏิบัติ ลูกทั้งหมดกำลังนั่งอยู่ที่นั่นเป็นนักเรียนที่แตกต่างกัน บาบาคูจะสอนลูกจนกว่าลูกจะสอบผ่านและไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูก ในระหว่างนี้ลูกต้องเพียรพยายามต่อไป ลูกต้องกลับมาเป็นอิสระจากบัญญัติกรรม ลูกควรมีความสุขอย่างยิ่งภายในตัวลูกที่บาบากำลังพาไปสู่อะไรเช่นนั้น ไม่มีโรงเรียนอื่นที่เป็นเช่นนั้นที่เด็กๆ จะนั่งและตระหนักว่าพ่อผู้อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดจะมาและสอนพวกเขา เวลานี้ลูกกำลังนั่งที่นั่นและลูกเข้าใจแล้วว่าบาบาที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกมาและสอนลูก ลูกควรมีความสุขอย่างยิ่งภายในตัวลูก บาบากำลังสอนราชโยคะแก่เรา นี่ไม่ใช่ประชาธิปไตย (โยคะที่จะกลายเป็นปวงประชา) แต่เป็นราชโยคะ เพียงแค่มีการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้นที่ปรารถนาความสุขของลูกๆ จะเพิ่มสูงขึ้น นี่เป็นการสอบที่สำคัญและลูกกำลังนั่งที่นั่นอย่างธรรมดาตามาก นักเรียนมุสลิมได้รับการสอนขณะที่กำลังนั่งอยู่บนพรมบนพื้น ลูกมาที่นั่นด้วยศรัทธา เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว บาบาคูพูดว่า: พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อมาทุกวงจรเพื่อมาสอนราชโยคะแก่ลูก ไม่ว่าลูกจะพูดถึง 84 ชาติของกฤษณะหรือ 84 ชาติเกิดของบราห์มาก็เป็นสิ่งเดียวกัน บราห์มากลายเป็นศรีกฤษณะ ในสติปัญญาของลูกควรซึมซับสิ่งนี้อย่างดีมาก ควรมีความสุขเป็นอย่างยิ่งต่อพ่อ เราดวงวิญญาณเป็นลูกของพ่อ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดที่มาและสอนพวกเรา ไม่สามารถเป็นศรีกฤษณะที่แท้จริง กฤษณะจะไม่มาสอนลูกเช่นนี้ เขาจะถอดมงกุฎ ฯลฯ และมาที่นั่นหรือ? ผู้ที่สอนลูกต้องเป็นผู้ที่เป็นผู้ใหญ่ พ่อพูดว่า: พ่อใช้ร่างกายที่เป็นผู้ใหญ่ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้ว ชีพบบาสอนลูกโดยผ่านบราห์มาเท่านั้น กล่าวกันว่า: แท้จริงแล้วพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมาทำการก่อตั้งโดยผ่านบราห์มา พวกเขาไม่เข้าใจว่าบราห์มาจากไหน พ่อหนึ่งที่นี่และมาปลุกลูกๆ ให้ตื่นขึ้นแล้วแล้ว และแล้วมายาก็ทำให้ลูกกลับไปนอนหลับ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว และลูกเข้าใจว่าพ่อเป็นพ่อทางจิตของลูก ลูกรู้จักพ่อใช่ไหม? มีการร้องเพลง: พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข พวกเขาไม่ได้พูดสิ่งนี้ถึงกฤษณะ เขาไม่ได้มาสอนทุกคนในเวลาเดียวกัน มูรลีพูดในมรุบันแล้วก็ส่งไปยังทุกศูนย์ เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ

เป็นการส่วนตัว ลูกรู้ว่าบาบากำลังสอนลูกในลักษณะเดียวกันในวงจรที่แล้ว มันเป็นเช่นนี้ในเวลาเดียวกันที่ตอนนี้เป็นอดีตกำลังจะกลายเป็นปัจจุบัน จะต้องมีการสละทิ้งสิ่งต่างๆของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลานั้นลูกมีความรักในความรู้และกับผู้ที่กำลังสอนลูก เมื่อบางคนศึกษากับครู พวกเขาทำให้ของขวัญแก่เขา ที่นั่นบาบาเองก็ให้ของขวัญแก่ลูก เมื่อท่านมาที่นี่และเห็นลูกในรูปที่มีตัวตน ท่านรู้สึกว่: นี่คือลูกของฉัน ลูกๆ รู้ว่าไม่ใช่ทุกคนที่จะใช้ 84 ชาติเกิด แม้กระทั่งบางคนที่ใช้เพียงชาติเกิดเดียวยังคงต้องผ่านความสุขและความทุกข์ เวลานั้นลูกเข้าใจเรื่องเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว นี่คือการดิ้นไม่แพ้พันธุ์ของมนุษยโลก อันดับหนึ่งคือบราห์มาและสรัสวตี อติเทพและอติเทวี จากนั้นการเติบโตของศาสนานับไม่ถ้วนก็ดำเนินต่อไป ท่านเป็นเมล็ดของทุกดวงวิญญาณ ส่วนที่เหลือทั้งหมดเป็นใบไม้ ประชาบิดาบราห์มาเป็นพ่อของปวงชน ประชาบิดาเวลานี้ปรากฏอยู่ในเวลานี้ บาบานั่งอยู่ในตัวเขาและเปลี่ยนจากศูทรเป็นบราห์มิน ไม่มีใครอื่นสามารถทำสิ่งนี้ได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่เปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบราห์มินแล้วสอนลูกให้กลายเป็นเทพ นี่คือการศึกษาราชายโศกะที่ง่ายดายนกษัตริย์จนาโคได้รับการหลุดพ้นในชีวิตในหนึ่งวินาที นั่นคือเขากลายเป็นชาวสวรรค์ ผู้คนยังคงเฝ้าแต่ร้องเพลงนี้แต่พวกเขาไม่สามารถอธิบายได้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นจึงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! ลูกมาที่นี้อย่างปราศจากร่างและนำร่างกายมาใช้และเล่นบทบาทของลูก เราใช้ 84 ชาติเกิดอย่างแท้จริง พ่อผู้เป็นสัจจะบอกสัจจะแก่ลูกเท่านั้น จะมีอาณาจักรและดังนั้นจะไม่เพียงแค่นั้นเดียวที่ศึกษาราชายโศกะ เวลานั้นลูกทั้งหมดกำลังเปลี่ยนจากหนามเป็นดอกไม้ เวลานั้นลูกทุกคนเข้าใจแล้วว่าลูกเรียกใครว่าหนามและลูกเรียกใครว่าดอกไม้ นี่คือโลกแห่งหนามที่สกปรก เราวนเวียนไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิดและกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในนรก เราจะชำระรอยประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก เราจะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้งอย่างแน่นอน เรากลายเป็นสิ่งนี้วงจรแล้ววงจรเล่า จดจำสิ่งนี้ซ้ำแล้วซ้ำเล่าและอธิบายความรู้นี้ให้กับผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลักษณะและนารายณ์เป็นของสุริยวงศ์ พระคริสต์มาและมีเพียงไม่กี่คนที่อยู่มาก่อนหน้าเขา ไม่มีอาณาจักร เวลานั้นพ่อมาและก่อตั้งอาณาจักรยุคทอง การก่อตั้งเกิดขึ้นในยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่านี่คือกุ่มกมเล่าที่แท้จริง มีดวงวิญญาณนับไม่ถ้วนและมีหนึ่งดวงวิญญาณสูงสุด พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดมาหาลูกๆเพื่อชำระลูกให้บริสุทธิ์ สิ่งนี้เรียกว่ากุ่มกมเล่าของยุคบรรจบพบกัน เวลานั้นลูกได้รับดวงตาที่สามของความรู้ พ่อมาและทำให้ลูกกลายไปเป็นชาวสวรรค์ และจากนั้นต้องมีการทำลายล้างของโลกเก่าของนรกอย่างแน่นอน การทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจร โลกใหม่มักกลายเป็นโลกเก่าและโลกเก่ากลายเป็นโลกใหม่ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นแน่นอน โลกใหม่เรียกว่าสวรรค์และโลกเก่าเรียกว่านรก ประชากรมนุษย์ก็เติบโตขึ้นเป็นอย่างมาก เมื่อพวกเขาไม่สามารถได้เมล็ดธัญพืช พวกเขาจะรู้ว่าพวกเขาจะต้องปลูกเมล็ดธัญพืชให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามมีเด็กจำนวนมากมายังยังคงเกิดมาอย่างต่อเนื่อง พวกเขาจะได้เมล็ดธัญพืชมาจากไหน? เวลานั้นลูกๆมีการรับประกันว่าโลกเก่านี้จะถูกทำลาย มนุษย์ชอบความรู้นี้แต่ไม่มีสิ่งใดนั่งอยู่ในสติปัญญาของพวกเขา อยู่ในสติปัญญาของลูกว่าสวรรค์จะมาหลังจากนรก เทพของยุคทองที่เคยคงอยู่มาแล้วก็จะจากไป ลักษณะและนารายณ์เป็นนายของโลกและมีภาพลักษณ์ของเขา มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในยุคทอง ผู้คนไม่เรียกตัวเองว่าเป็นของศาสนาเทพในเวลานี้ แต่พวกเขาบอกว่าพวกเขาคือฮินดู ลูกๆรู้อย่างชัดเจนมากกว่าลูกกำลังกลายเป็นเทพ บาบากำลังสอนลูกผ่านอวัยวะเหล่านี้ บาบาสอนลูกอย่างไร? พ่อมาสอนลูกดวงวิญญาณเพราะว่าอัลลอยปะปนอยู่ในดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกต้องกลับมาเป็นทองคำแท้ ลูกไปจากยุคทองเข้าสู่ยุคเงิน นั่นคือเมื่ออัลลอยของยุคเงินปะปนเข้าไปในดวงวิญญาณลูกกลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวาล ลูกอยู่ในยุคทอง แล้วลูกก็ลงมาและประชากรก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลานั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกจะไปในวงจร 84 ชาติเกิดผ่านยุคทอง ยุคเงิน ยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกเล่นบทบาทนี้มาหลายครั้งแล้ว ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นจากบทบาทนี้ บางคนพูดว่าพวกเขาต้องการการหลุดพ้นตลอดไปชั่วนี้รันดร์แต่ในความเป็นจริงแล้วลูกเป็นคนที่ควรได้รับความทุกข์เพราะลูกได้วนอยู่ในวงจรของ 84 ชาติเกิด ผู้คนคิดว่าการมาและการไปยังคงเกิดขึ้นต่อไปและดังนั้นพวกเขาจึงถามว่าทำไมพวกเขาถึงไม่สามารถหลุดพ้นจากสิ่งนี้ได้ อย่างไรก็ตามมันเป็นไปไม่ได้ แม้กระทั่งกูรูยังพูดว่า: คุณจะได้รับการหลุดพ้น จงจดจำธาตุแห่งแสงและคุณจะทำลายสิ่งนั้น มีความคิดและความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมายในบาร์ต ไม่มีความคิดเห็นแตกต่างกันมากนักในที่นี้ในประเทศอื่นๆ มีความคิดเห็นมากมายที่นี้ ทั้งหมดนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ผู้คนศึกษาพลังลึกลับมากมายด้วยเช่นกัน บางคนทำให้หญ้าแห้งฟรอนปรากฏออกมาและคนอื่นก็ทำอย่างอื่น ผู้คนมีความสุขมากด้วยสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามนี่คือความรู้ทางจิต ลูกเข้าใจว่าพ่อทางจิตคือพ่อของเราดวงวิญญาณ บาบาทงจิตกำลังพูดกับเราจิตวิญญาณ ท่านมาและบอกลูกถึงเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงและเรื่องราวของความป็นอมตะซึ่งลูกจะกลับมาเป็นนายของดินแดนแห่งความเป็นอมตะและนารายณ์จากมนุษยธรรมดา จากนั้นลูกก็กลายเป็นเหมือนเปลือกหอย เวลานั้นลูกได้รับการกำเนิดที่ล้ำค่าราวกับเพชร แล้วลูกจะเสียมันไปวิ่งไล่ตามเปลือกหอยทำไม? โลกนี้จะมีเวลาเหลืออีกกี่ปี? จะมีการต่อสู้รบราฆ่าฟันและเบาะแว้งกันอย่างมากมาย ทุกสิ่งจะต้องถูกทำลาย ความตายกำลังยืนอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นใครจะสนุกกับเงินแสนหรือเงินล้านที่ลูกมี? ทำไมไม่ใช้ทั้งหมดนั้นอย่างคุ้มค่าในทางที่มีค่าแทนล่ะ? ด้วยการเปิดวิถียาลัทธิทางจิตนี้ ผู้คนก็จะกลับมามีสุขภาพที่ดีมีความสุขและ

ความสุข นี่คือโรงพยาบาลและมหาวิทยาลัยรวมอยู่ด้วยกัน มีสุขภาพดีมีความสุขมั่งคั่งและมีความสุข ที่จริงแล้วลูกจะได้รับช่วงชีวิตที่ยืนยาวด้วยพลังของโยคะ ลูกกลับมามีความสุขพละนาหม้ยดีอย่างมาก! ลูกได้รับสมบัติที่มีค่าที่ไม่มีขีดจำกัด พวกเขาแสดงให้เห็นการละเล่นเกี่ยวกับอัลลาห์ผู้ที่ก่อตั้งศาสนาแรก ลูกเข้าใจว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่ก่อตั้งโดยอัลลาห์นั้นให้ความสุขอย่างมากมาย ชื่อที่แท้จริงคือสวรรค์ ลูกเป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งความสงบแล้วลูกก็ลงมาสู่ดินแดนแห่งความสุขก่อน จากนั้นก็ลงมาเรื่อยๆ ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้กับลูกๆ ในลักษณะนี้ทุกวงจร ลูกไม่ได้รับการเกิดของลูกเอง พ่ออธิบายสิ่งนี้ให้กับลูก ลูกใช้ 84 ชาติเกิดและเวลานี้เครื่องแต่งกายนี้ไม่บริสุทธิ์และดวงวิญญาณก็กลับมาตามโมฆะด้วยเช่นกัน ทุกสิ่งที่บาบาบอกลูกนั้นลูกต้อง บาบาไม่เคยบอกอะไรที่ผิดแก่ลูก ท่านคือสัจจะ ยุคทองคือโลกที่ปราศจากกิเลสเป็นโลกที่มีความถูกต้องตามศีลธรรมจรรยา และแล้ววันก็ทำให้ลูกไร้ซึ่งศีลธรรมจรรยา นี่คือการดินแดนแห่งความห่อหุ้ม มีการร้องเพลงว่า: มายาห่อหุ้ม ร่างกายห่อหุ้ม และโลกนี้ก็ห่อหุ้ม! โลกไหน? โลกเก่าทั้งหมดนั้นห่อหุ้ม โลกที่แท้จริงอยู่ในยุคทอง มีเพียงโลกเดียว ไม่มีสองโลก โลกใหม่แล้วก็กลายเป็นโลกเก่า มีความแตกต่างระหว่างบ้านใหม่และบ้านเก่า เมื่อมีการสร้างบ้านใหม่ลูกก็เข้าใจว่าลูกจะไปอาศัยอยู่ในบ้านใหม่ ที่มีการสร้างบ้านใหม่ให้กับลูกๆ เช่นกันเนื่องจากจำนวนลูกๆ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ลูกๆ ควรมีความสุขอย่างมาก พ่อพูดว่า: ลูกๆ ผู้ที่ยากจนที่ไร้ซึ่งหนทางทั้งหมดของพ่อเองผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ได้ถูกเผาไหม้อย่างสมบูรณ์ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาห่อหุ้ม เวลานี้พ่อทำให้พวกเขานั่งอยู่บนกองไฟแห่งความรู้ พ่อทำให้พวกเขานั่งบนกองไฟแห่งความรู้และทำให้พวกเขาเป็นนายของสวรรค์ ด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาห่อหุ้มพวกเขาก็กลับมาเกลียดอย่างแน่นอน กุศณะเรียกว่าผู้ที่น่าเกลียดและผู้ที่สวยงาม แต่ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของสิ่งนั้น ดูซิว่าเวลานี้ลูกจะกลายเป็นอะไรจากสิ่งที่ลูกเคยเป็น! พ่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยเป็นเพชร ดังนั้นลูกควรให้ความสนใจเป็นอย่างมาก! ลูกควรจดจำระลึกถึงพ่อ! เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นนายของสวรรค์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้สูญเสียชีวิตอันล้ำค่าที่เป็นเช่นเพชรและวิ่งไล่ตามเปลือกหอย ความตายกำลังยืนรออยู่ข้างหน้า ดังนั้นจงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในทางที่มีค่าเพื่องานรับใช้ทางจิต

2. มีความรักที่แท้จริงต่อการศึกษาเล่าเรียนและต่อผู้เดียวที่กำลังสอนลูก รักษาความสุขที่พระเจ้าเองมาเพื่อสอนลูก

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นตัวของความสำเร็จโดยประสพกับพลังทั้งหมดด้วยสำนึกของการมีสิทธิทั้งหมด หากสติปัญญาของลูกเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียวอยู่ตลอดเวลาลูกจะได้รับมรดกของพลังทั้งหมดเป็นสิทธิ ผู้ที่ดำเนินทุกการกระทำในขณะที่พิจารณาว่าตนเองมีสิทธิไม่จำเป็นต้องพูดอะไรหรือร้องขอสิ่งใด สำนึกถึงถึงการมีสิทธิทั้งหมดจะช่วยให้ลูกได้รับประสบการณ์ของการได้มาซึ่งพลังทั้งหมด ดังนั้นจงมีความซาบซึ้งว่าพลังทั้งหมดเป็นสิทธิโดยกำเนิดของลูก เคลื่อนต่อไปในฐานะผู้ที่มีสิทธิและการฟังฟังทั้งหมดจะจบสิ้น

คติพจน์: พร้อมกับการทำให้ตนเองบริสุทธิ์แล้วการทำให้วัตถุธาตุบริสุทธิ์ด้วยเช่นกันคือการปราศจากความผูกพันยึดมั่นโดยสิ้นเชิง

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน จากพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่จากมนุษย์คนใดที่ลูกได้รับพรของความสงบและความสุข บาบามาเพื่อชี้หนทางไปสู่การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตให้แก่ลูก
- คำถาม:** ลูกต้องทำความพยายามอะไรเพื่อที่จะกลับไปกับพ่อแล้วมาในตอนเริ่มต้นของยุคทอง?
- คำตอบ:** หากลูกต้องการที่จะกลับไปกับพ่อจงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เพื่อที่จะมาในตอนเริ่มต้นของยุคทองให้ตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากคนอื่น ๆ และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว กลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณอย่างแนบแน่น หากลูกทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียว ลูกก็จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงส่ง
- เพลง:** ชี้หนทางให้แก่เราคนที่ตามอดเกิดพระเจ้าที่รัก!

โอมชานติ ใครที่ร้องเพลงนี้? ลูกๆ เพราะมีเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นและท่านเรียกว่าผู้สร้าง สิ่งสร้างเรียกหาผู้สร้าง บาบมาได้อธิบายแก่ลูกว่าลูกมีสองพ่อในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา: หนึ่งคือพ่อของโลกนี้ และอีกหนึ่งคือพ่อที่มาจากเหนือโลกนี้ พ่อของทุกดวงวิญญาณคือผู้เดียว เพราะการมีพ่อผู้เดียวทุกดวงวิญญาณจึงเรียกตัวเองว่าพี่น้อง พวกเขาเรียกหาพ่อนั้นว่า: โอ พระเจ้า พ่อ! โอ พ่อสูงสุดโปรดเมตตา! ให้อภัยฉัน! เพียงพระเจ้าผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นผู้ปกป้องของผู้เลื่อมใสศรัทธา ก่อนอื่นได้อธิบายว่าลูกมีสองพ่อ พ่อจากเหนือโลกคือพ่อเดียวกันสำหรับทุกคน ในขณะที่พ่อทางโลกของทุกคนนั้นแตกต่างกัน ดังนั้นพ่อไหนยิ่งใหญ่กว่ากัน พ่อทางโลกหรือพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้? พ่อทางโลกไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้าหรือพ่อสูงสุด พ่อของดวงวิญญาณคือพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้น ชื่อของดวงวิญญาณไม่เคยเปลี่ยน ในขณะที่ชื่อของร่างกายเปลี่ยน ดวงวิญญาณเล่นบทบาทของพวกเขาร่างกายที่แตกต่างกันไป นั่นคือพวกเขาใช้ชาติเกิดใหม่ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายว่าในที่สุดแล้วดวงวิญญาณใช้ชาติเกิดมากเท่าไร ลูกๆ ไม่รู้เกี่ยวกับชาติเกิดของตนเอง พ่อมาในบาร์ตและชื่อของท่านคือชีวา พวกเขาเข้าใจว่าชีวาคือดวงวิญญาณสูงสุด และพวกเขาก็เฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาหรือกลางคืนของชีวาด้วยเช่นกัน ท่านไม่มีตัวตน เช่นเดียวกับที่ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน ท่านเข้ามาในรูปที่มีตัวตนจากไม่มีตัวตนเพื่อเล่นบทบาทของท่าน ชีวาผู้ไม่มีตัวตนไม่สามารถเล่นบทบาทได้โดยไม่มีร่างกาย ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้เลย พวกเขาตามอดสนิท ร่างกายของทุกคนมีสองตา อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณไม่มีดวงตาที่สามแห่งความรู้ ซึ่งเรียกว่าดวงตาที่สูงส่งเช่นกัน ดวงวิญญาณลืมนพ่อของเขา เพราะเหตุนี้พวกเขาจึงร้องเรียกหา “ชี้หนทางให้กับเราที่ตามอด!” หนทางไปไหน? ไปสู่ดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและสัจกุศลสำหรับทุกคนคือหนึ่งเดียว มนุษย์ไม่สามารถกลายเป็นกุศลสำหรับมนุษย์และให้การหลุดพ้นจากบาปแก่พวกเขา พวกเขาเองไม่ได้รับการหลุดพ้นจากบาปและพวกเขาก็ไม่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ผู้อื่นได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้การหลุดพ้นจากบาปแก่ทุกคน จดจำพ่อผู้เดียวนั้น อัลฟา! พ่ออธิบายว่า: ไม่มีใครสามารถให้การหลุดพ้น การหลุดพ้นในชีวิต ความสงบและความสุขสำหรับตลอดกาลให้แก่ใครได้ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถให้พรแห่งความสงบและความสุข มนุษย์ไม่สามารถให้สิ่งนี้กับมนุษย์ด้วยกัน ผู้คนของบาร์ตเคยสะโตประธาน เมื่อพวกเขาเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ยุคทอง ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ บาร์ตถูกเรียกว่าสวรรค์เมื่อดวงวิญญาณบริสุทธิ์และสะโตประธาน ลูกรู้ว่า 5000 ปีก่อนวันนี้บาร์ตเป็นสวรรค์ที่สะโตประธานอย่างแท้จริง เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานั้นเป็นตอนปลายของยุคเหล็กและเรียกว่านรก เมื่อบาร์ตนี้เป็นสวรรค์ก็มีความมั่งคั่งอย่างมาก มีพระราชวังที่ประดับด้วยเพชรและอัญมณี พ่อเตือนลูกๆ ถึงสิ่งนี้ สิ่งนี้เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในตอนเริ่มต้นของยุคทอง ที่เรียกว่าสวรรค์ ดินแดนสุขาวดี พ่ออธิบายว่าไม่มีสวรรค์อีกต่อไป บาบามาในบาร์ตเท่านั้น มีการเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาที่ไม่มีตัวตน แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านทำอะไร พ่อของเราดวงวิญญาณคือชีวา เรากำลังฉลองวันเกิดของท่าน พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งชีวาประวัติของพ่อ เป็นที่จดจำกันว่า ทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาแห่งความทุกข์ พวกเขาร้องเรียกหา: โอ พระเจ้า พ่อ โปรดเมตตา! เราไม่มีความสุขอย่างมากเพราะนี่คืออาณาจักรของราวัน! พวกเขายังคงเฝ้าหุ่นของราวันต่อไปทุกปี แต่พวกเขาไม่รู้ว่าใครคือราวันที่มี 10 หัว ทำไมเราถึงเฝ้าเขา? เขาเป็นศัตรูประเภทไหนที่เราสร้างหุ่นจำลองของเขาและเฝ้าเขา? ผู้คนของบาร์ตไม่รู้สิ่งนี้เลย เพราะพวกเขาไม่มีดวงตาที่สามของความรู้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงปรารถนาที่จะได้อาณาจักรของราม มีกิเลสทั้ง 5 ในผู้ชายและกิเลสทั้ง 5 ในผู้หญิง และเหตุนี้เองจึงเรียกว่าชุมชนของราวัน กิเลสทั้ง 5 ของราวันคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเหตุนี้เองผู้คนจึงสร้างหุ่นจำลองของเขาขึ้นมาแล้วก็เฝ้าเขา ชาวบาร์ตไม่รู้ว่าใครคือราวันผู้ที่พวกเขาเฝ้า ไม่มีใครแม้กระทั่งรู้ว่าอาณาจักรของราวันและกิเลสทั้ง 5 เข้ามาคงอยู่เมื่อใด พ่ออธิบายว่ายุคทองและยุคเงินเป็นอาณาจักรของรามและยุค

ทองแดงและยุคเหล็กเป็นอาณาจักรของราวัน เป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาได้รับอาณาจักรของเขามาอย่างไรหรือจากใคร เรื่องราวเหล่านี้ต้องเป็นที่เข้าใจ จะต้องให้ความใส่ใจกับสิ่งเหล่านี้ พ่อคือผู้เป็นที่รักที่สุดและเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา (ลักษมีและนารายณ์) ในบาร์ต ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์เลย เวลานี้คือดินแดนแห่งความทุกข์และมีศาสนาต่างๆ มากมาย ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวเท่านั้น ไม่มีใครรู้ว่าดวงวิญญาณทั้งหมดเหล่านี้จะไปไหนเพราะพวกเขาตาบอดทั้งหมด ไม่มีใครได้รับดวงตาที่สามของความรู้จากคัมภีร์ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่ให้ดวงตาที่สามแห่งความรู้แก่ลูก ลูกดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ ดวงวิญญาณลืมไปแล้วว่าเขาใช้ชาติเกิดมากเท่าใด อาณาจักรของเทพแห่งยุคทองไปไหน? เป็นที่จดจำว่ามนุษย์ใช้ 84 ชาติเกิด พวกเขาพูดถึงวงจรของ 84 ชาติเกิด แต่ดวงวิญญาณไหนใช้ 84 ชาติเกิด? ผู้ที่มาสู่บาร์ตก่อนคือเทพ พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิดและกลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนท้าย พวกเขาร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! สิ่งนี้พิสูจน์ว่าพวกเขาเองไม่บริสุทธิ์ เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มาและชำระเราให้บริสุทธิ์! ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์จะชำระผู้อื่นให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่ออธิบายว่า: เป็นเวลาครึ่งวงจรคือหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาในอาณาจักรของราวัน ผู้คนของบาร์ตต้องประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมาก เพราะกิเลสทั้ง 5 พวกเขาใช้ 84 ชาติเกิด ต้องมีการอธิบายการคำนวณนี้ ตอนแรกในยุคทองลูกสะโตประธาน แล้วในยุคเงินลูกก็สะโต อัลลอยเข้ามาปะปนในดวงวิญญาณ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น มีวันเกิดของชีวา ดวงวิญญาณอื่นทั้งหมดเกิดผ่านกรรมมารดา พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่แก่ชราที่ธรรมดาในตอนท้ายของร่างนี้ในชาติเกิดสุดท้ายของหลายชาติเกิด คำอธิบายนี้ไม่ได้ให้กับคนเพียงคนเดียวเท่านั้น นี่คือการก่อกวนราชา ราชาโยคะนี้สอนให้กับลูกผู้เป็นมนุษย์เพื่อที่จะเปลี่ยนลูกให้เป็นเทพ ลูกมาที่นี่เพื่อได้รับอำนาจในการปกครองสวรรค์ซึ่งมีเพียงพ่อเท่านั้นที่สามารถให้กับลูกได้ ไม่มีใครจะกลายเป็นราชาได้เพียงแค่ศึกษากิเลส อันที่จริงแล้วเขายังกลับมายากจนลง พ่อให้ความรู้ของกิเลสแก่ลูกและทำให้ลูกไปเป็นราชา ด้วยการรับฟังกิเลสจากผู้อื่นลูกก็กลับมายากจน เมื่อเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในบาร์ต มีความบริสุทธิ์ ความสงบ และความมั่งคั่ง เป็นอาศรมครอบครัวยุคบริสุทธิ์ ไม่มีการกล่าวถึงความรุนแรงที่นั่น ความรุนแรงเริ่มขึ้นในยุคทองแดง สิ่งนี้กลายเป็นสภาวะของลูกโดยการใช้ดาบของตัณหาหาคะ ในยุคทองลูกมีความมั่งคั่ง 100% และสะโตประธาน ไม่มีนักบวชหรือนักบุญหรือบุคคลอื่นใดที่ล่วงรู้ความลับนี้ พ่อผู้เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาและบอกลูกถึงหนทางที่จะกลับมาสะโตประธาน ดูซิว่าสภาพของผู้คนกลายเป็นเช่นไรโดยการทำตามการกำหนดของราวัน! แม้กระทั่งราชาก็ก้มลงแทบเท้าของรูปปั้นบูชาและร้องเพลงสรรเสริญผู้ที่เคยเป็นราชาที่บริสุทธิ์ในอดีต: ท่านเต็มไปด้วยด้วยทุกคุณธรรมและเราคือดวงวิญญาณบาปที่ตกต่ำ เราไม่มีคุณธรรมเลย แล้วพวกเขาพูดว่า: จงเมตตาต่อเรา! มาและทำให้เรามีค่าที่จะอยู่ในวัด ไม่มีใครสามารถเข้าใจว่าพ่อมาและดำเนินงานของการก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอีกครั้งอย่างไร เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเป็นของศาสนาเทพ เรากลายเป็นนักรบ พ่อคำ และศูทร และได้ใช้ชาติเกิดมากเท่านี้ เรากำลังจบสิ้น 84 ชาติเกิดของเราเวลานี้ วงจรของโลกจะต้องหมุนอีกครั้ง เหตุนี้เองลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ที่นี้อีกครั้ง ไม่มีใครที่ไม่บริสุทธิ์สามารถไปสู่ดินแดนปึงความสงบหรือดินแดนแห่งความสุขได้ พ่ออธิบายว่าผู้ที่สะโตประธานได้กลับมาตาโมประธาน ลูกมาจากยุคทองสู่ยุคเหล็ก ลูกต้องกลับมาสัมผัสสภาพยุคทองอีกครั้งแล้วเมื่อนั้นลูกจะสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นและดินแดนแห่งความสุขได้ บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข เวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ลูกได้ยินในเพลง: ชีหนทางให้กับเราผู้ที่ตาบอด เราจะไปสู่ดินแดนแห่งความสงบของเราได้อย่างไร? ผู้คนเหล่านั้นกล่าวว่าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งและท่านอวตารลงมาในสิ่งนี้และสิ่งนั้น ฯลฯ พ่อจะกลายเป็นปรศุรามและฆ่าใครก็ได้หรือ(เรื่องราวจากคัมภีร์ศาสนาของพระรามกับชวาน)? นั่นเป็นไปได้! พ่ออธิบายว่าลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดในวงจรนี้อย่างไร เวลานี้จดจำพ่อ อัลฟา! โอดวงวิญญาณกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! จากการกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นร่างลูกก็กลับมายากจนขึ้นแค้นและไม่มีความสุขอย่างสมบูรณ์ ลูกกลายเป็นชวานร หากลูกปรารถนาที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์ ลูกต้องกลับมาที่มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างแน่นอน ดวงวิญญาณสลับร่างกายของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานี้ 84 ชาติเกิดของลูกมาถึงตอนสุดท้ายแล้วและลูกต้องไปสู่ตอนเริ่มต้นของยุคทอง เวลานี้จดจำพ่อและตัดโดยะของสติปัญญาของลูกออกไปจากผู้อื่น ลูกอาจอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก แต่รักษาศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณสลับร่างกายของเขาและรับอีกร่างหนึ่ง เวลานี้กลับมาที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ และอัลลอยจะถูกเผาไป ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์แล้วพ่อจะพาทุกคนกลับไปบ้านพร้อมกับพ่อ หากลูกไม่ทำตามคำแนะนำของพ่อลูกก็จะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงเช่นนี้ ลักษมีและนารายณ์ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เมื่อเป็นอาณาจักรของพวกเขา ไม่มีศาสนาอื่นใด ศาสนาอื่นๆทั้งหมดเริ่มเข้ามาในยุคทองแดง ในยุคทองมีมนุษย์เพียงน้อยนิด เวลานี้เนื่องจากมีศาสนามากมาย พวกเขาจึงกลับมาไม่มีความสุข เทพกลับมาไม่บริสุทธิ์และดังนั้นพวกเขาจึงไม่เรียกตนเองว่าเทพอีกต่อไป แล้วพวกเขาก็ให้ชื่อตนเองว่าอินดู ไม่มีศาสนาอินดู พ่ออธิบายว่า: ราวันทำให้ลูกเป็นเช่นนั้น เมื่อลูกเป็นเทพที่มีค่าลูก

ปกครองทั้งโลกและลูกทั้งหมดก็มีความสุขอย่างมาก เวลาลูกกลับมาไม่มีความสุข บารัตเคยเป็นสวรรค์และตอนนี้กลายเป็นนรก ดังนั้นจึงไม่มีใครสามารถทำให้รึกเป็นสวรรค์ได้หากไม่มีพ่อ เทพถูกเรียกว่าปราศจากกิเลสโดยสิ้นเชิง ผู้คนที่นี่มีกิเลสอย่างสมบูรณ์ พวกเขาจึงถูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ บารัตเป็นวัดของชีวาที่ก่อตั้งโดยชีพบาบา พ่อสร้างสวรรค์และราวันทำให้สวรรค์เป็นนรก ราวันสาปแช่งลูกในขณะที่พ่อให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาตเกิด เวลาลูกแต่ละคนต้องจดจำระลึกถึงพ่อ และไม่จดจำผู้ที่มึนร่างกาย ผู้ที่มีร่างกายไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ มีพระเจ้าเดียวเท่านั้น พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก และแล้วราวันก็สาปแช่งลูก ในเวลานี้บารัตถูกสาปแช่งและกำลังประสบกับความทุกข์เป็นอย่างมาก เวลานี้ต้องเอาชนะราวัน เป็นที่จดจำว่า: เมื่อลูกให้ทานกิเลสทั้ง 5 ลางร้ายของเจมิตจะถูกขจัดออกไป เจมิตทางกายภาพอื่นๆนั้นเป็นเจมิตครอบคลุมเหนือโลก เวลานี้พ่อพูดว่า: มีลางร้ายของเจมิตของกิเลสทั้ง 5 ครอบคลุมเหนือลูก ลูกต้องให้ทานกิเลสทั้ง 5 เหล่านี้ การให้ทานแรกที่ต้องทำคืออย่าได้ช่องแฉะในกิเลส เป็นดาบของต้นหนาราคะนี้ที่ทำให้มนุษย์ไม่บริสุทธิ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ศึกษาความรู้ที่พ่อสอนให้กับลูกด้วยความใส่ใจอย่างเต็มที่ ในชาตเกิดสุดท้ายนี้จงเข้าใจ 84 ชาตเกิดของลูกด้วยดวงตาที่สามของความรู้และกลับมาบริสุทธิ์
2. เพื่อที่จะรอดพ้นจากการสาปแช่งของราวัน จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ให้ทานกิเลสทั้ง 5 ทำตามคำแนะนำของพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกทำให้สำนึกรู้, ทัศนคติและสายตาของลูกเป็นทางจิตและเป็นอิสระจากแรงดึงดูดทั้งหมด กล่าวกันว่า: "ความคิดของลูกเป็นเช่นไร โลกของลูกก็จะเป็นเช่นนั้น" ทุกความคิดของดวงวิญญาณพิเศษที่เป็นเครื่องมือในการสร้างโลกใหม่ควรมีความสูงส่งนั่นคือควรเป็นไปในทางจิต เมื่อสำนึกรู้, ทัศนคติและสายตาของลูกกลายเป็นทางจิต ก็จะไม่มีการหรือสิ่งใดในโลกนี้สามารถดึงดูดลูกได้ หากสิ่งนี้ดึงดูดลูก แสดงว่ามีบางสิ่งบางอย่างขาดหายไป ในจิตวิญญาณของลูก ดวงวิญญาณทางจิต (จิตวิญญาณ) เป็นอิสระจากแรงดึงดูดทั้งหมด

คติพจน์: หลอมรวมความรักของพระเจ้าและพลังของท่านไว้ในหัวใจของลูกและจิตใจของลูกจะไม่มีวันสับสน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน ต่อเมื่อลูกกลับมามีชีวิตอย่างสมบูรณ์แล้วเท่านั้นที่การสังเวชของลูกจะได้รับการยอมรับ ลูกแต่ละคนควรถามหัวใจของลูกเองว่าลูกกลับมามีชีวิตแค่ไหน
- คำถาม:** เพราะเหตุใดลูกๆถึงสังเวชตนเองให้กับพ่อด้วยความสุขอย่างยิ่งในเวลา?
- คำตอบ:** เพราะลูกๆรู้ว่าการสังเวชตนเองให้กับพ่อในเวลา พ่อจะสังเวชตัวพ่อเองให้กับลูกเป็นเวลา 21 ชาติ เกิด ลูกๆก็รู้เช่นกันว่ามนุษย์ทุกคนต้องถูกสังเวชในไฟบุญชัยของความรู้ของรูตราที่ไม่สูญสลายในเวลา เหตุนี้เองลูกจึงสังเวชร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกในความสุขอย่างยิ่งเป็นการล่วงหน้า และใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในทางที่มีค่า
- เพลง:** มองดูใบหน้าของลูกในกระจกของหัวใจของลูก!

โอมซานติ พระเจ้าชีวาพูด ท่านให้ความรู้และศรัทธาแก่ลูกๆของท่านเท่านั้นอย่างแน่นอน: โอ้ ลูกๆ! โอ้ ดวงวิญญาณ! “เมื่อชีวิตออกจากร่าง” และ “เมื่อดวงวิญญาณออกจากร่าง” เป็นสิ่งเดียวกันและเหมือนกัน โอ้ มนุษย์ หรือ โอ้ ลูก ลูกเห็นไหมว่าในชีวิตของลูกมีบาปและบุญมากแค่ไหน? ลูกได้รับการบอกถึงการคำนวณว่ามีบุญสำหรับครึ่งวงจรร้อยอย่างไร และมีบาปสำหรับอีกครึ่งวงจรร้อยอย่างไร ลูกได้รับมรดกของบุญของลูกจากพ่อผู้ที่ยิ่งกว่าราม เป็นผู้ที่ไม่มีตัวตนที่ลูกเรียกว่าราม สิ่งนี้ไม่ได้หมายถึงรามผู้เป็นของสีดำ เวลานี้สิ่งนี้ได้เข้ามาในสติปัญญาของลูกๆที่กลายเป็นบราห์มิน สิ่งสร้างทางปากของบราห์มาว่าลูกเป็นดวงวิญญาณบุญและบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจรร้อยและแล้วลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบาปเป็นเวลาครึ่งวงจรร้อย เวลานี้ลูกต้องกลับมาเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์และเป็นบุญ ลูกแต่ละคนสามารถถามหัวใจของลูกเองว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญมากแค่ไหน พ่อได้อธิบายแก่ลูกแล้วเช่นกันว่าลูกสามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญจากดวงวิญญาณบาปได้อย่างไร ลูกไม่สามารถกลายเป็นดวงวิญญาณบุญได้ด้วยการก่อไฟบุญชัยหรือโดยการทำทาสี ฯลฯ นั่นคือหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่มีมนุษย์คนใดกลายเป็นดวงวิญญาณบุญโดยการทำสิ่งนั้น เวลานี้ลูกๆเข้าใจว่าลูกกำลังกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ จากการกลายเป็นดวงวิญญาณบาปโดยการทำตามการกำหนดของปีศาจลูกก็ลงบันไดมาเรื่อยๆ ไม่มีลูกคนไหนรู้ว่าลูกกลายเป็นดวงวิญญาณบุญและประกาศสิทธิ์ในมรดกแห่งความสุขแน่นอน มนุษย์ทั้งหมดจดจำพ่อและพวกเขาเรียกท่านว่าพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด บราห์มา วิษณุ และชางก้า ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ไม่มีใครสามารถถูกเรียกว่าพระเจ้าได้ แม้ว่าลูกจะพูดถึงพระชาติบราห์มาในเวลา แต่ไม่ใช่ทุกคนในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาจะจดจำพ่อของปางพระชาติ (พระชาติ) มีเพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนเท่านั้นที่ได้รับการจดจำจากทุกคน โอ้ พระเจ้า พ่อ! โอ้ ภควัน (พระเจ้า)! เหล่านี้คือคำพูดที่ออกมาจากปากของเขา พวกเขาเพียงจดจำเพียงผู้เดียวเท่านั้น มนุษย์ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า, พ่อ หรือบราห์มาวิษณุและชางก้าก็ไม่สามารถเรียกตนเองว่าพระเจ้า, พ่อเช่นกัน พวกเขาเชื่อทางร่างกาย มีเพียงพระเจ้าผู้เป็นพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อไม่ได้มีร่างของพ่อเอง บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนกราบไหว้บูชาชีวาเป็นอย่างมาก เวลานี้ลูกๆรู้แล้วว่าชีวาบาปกำลังคุยกับลูกผ่านร่างนี้: “โอ ลูกๆ!” ท่านพูดสิ่งนี้ด้วยความรักอย่างมาก! ท่านรู้ว่าท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์และผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปสำหรับทุกคน ผู้คนร้องเพลงสรรเสริญพ่อ แต่พวกเขาไม่รู้พ่อหลังจาก 5000 ปี พ่อมาแน่นอนเมื่อถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและดังนั้นพ่อมาอย่างแน่นอน ไม่ใช่กฤษณะที่กำลังสอนลูก ลูกได้รับศรัทธา แต่ไม่ได้มาจากกฤษณะ ดวงวิญญาณกฤษณะก็กลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาเช่นกัน จากการใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ลูกทำตามการกำหนดของปีศาจ พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อวงจรของลูกกำลังจะสิ้นสุดลง ลูกที่มาในตอนเริ่มต้นเวลานี้อยู่ในสภาพที่เสื่อมโทรมทั้งหมด เมื่อต้นไม้ถึงสภาพของความเสื่อมโทรมเต็มที่ ต้นไม้ทั้งต้นก็จะกลายเป็นเช่นนั้น พ่ออธิบาย: จากการกลับมาดาโมประธานของลูก ทุกคนก็กลับมาดาโมประธาน นี่คือน้ำมันแห่งศาสนาที่หลากหลายของโลกมนุษย์ สิ่งนี้ถูกเรียกว่าต้นไม้กลับหัวเช่นกัน เมล็ดอยู่ด้านบน ต้นไม้ทั้งต้นปรากฏออกมาจากเมล็ดนั้น ผู้คนพูดว่า: โอ พระเจ้า พ่อ! ดวงวิญญาณพูดสิ่งนี้ ชื่อของดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายก็จะมีการตั้งชื่อให้กับร่างกาย การละเล่นยังคงดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ไม่มีการละเล่นในโลกของดวงวิญญาณ นี่คือนานสำหรับการแสดง มีแสงสว่างและทุกสิ่งนี้สำหรับการแสดง ไม่มีดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ หรือการแสดงละครในที่ดวงวิญญาณอาศัยอยู่ กลางวันและกลางคืนคงอยู่ที่นี้ ไม่มีกลางวันหรือกลางคืนในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนามของการกระทำ เป็นที่นี้ที่ผู้คนแสดงการกระทำที่ดีและไม่ดี มีการกระทำดีในยุคทองและยุคเงินเพราะอาณาจักรของกิเลสทั้งห้าของเรา

วันไม่ได้อยู่ที่นั่น พ่อหนึ่งทีนี้และบอกลูกถึงความลับของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป ต้องมีการแสดงการกระทำเพราะนี่คือสนามของการกระทำ การกระทำทั้งหมดที่ผู้คนในยุคทองแสดงออกมานั้นเป็นกลาง ไม่มีอาณาจักรของราวันที่นั่น นั่นเรียกว่าสวรรค์ ไม่มีสวรรค์ในเวลานี้ ในยุคทองมีเพียงบาร์ดเดียวเท่านั้น ไม่มีดินแดนอื่นใดเลย กล่าวกันว่า: พระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ ดังนั้นพ่อสร้างสวรรค์อย่างแน่นอน ผู้คนของทุกประเทศรู้ว่าบาร์ดคือแผ่นดินโบราณ ไม่มีใครรู้ว่าในตอนแรกมีเพียงบาร์ดเดียวเท่านั้น ไม่เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วว่ากันว่าบาร์ดเป็นสวรรค์เมื่อ 3000 ปี ก่อนคริสต์ ผู้สร้างสร้างสิ่งสร้างอย่างแน่นอน เนื่องจากมีสติปัญญาที่ตาไม่ประสานพวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งนี้มากนัก บาร์ดเป็นดินแดนที่สูงที่สุด บาร์ดเป็นรุ่นแรกของโลกมนุษย์ ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว คนมั่งคั่งช่วยเหลือคนจน สิ่งนี้ดำเนินต่อเนื่องมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นด้วยเช่นกัน บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกันผู้ที่มั่งคั่งให้ทานแก่ผู้ที่ยากจน อย่างไรก็ตามนี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าผู้คนจะให้ทานบริจาคใด เป็นผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ที่ให้ทานและผู้ไม่บริสุทธิ์ที่ได้รับ จะได้รับผลอะไรจากคนที่ไม่บริสุทธิ์ทำทานให้แก่คนที่ไม่บริสุทธิ์ ไม่ว่าเขาจะบริจาคหรือให้ทานไปมากแค่ไหนและทำบุญมากเพียงใด พวกเขาก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ ไม่มีแผ่นดินอื่นใดที่ทำทานในวิธีเดียวกับที่บาร์ดทำ เวลาที่ลูกส่งเวทย์ทุกสิ่งที่ลูกมี ร่างกาย จิตใจ และสมบัติในสิ่งนี้ นี่เรียกว่าไฟบุษยาญของการความรู้ของรูตราที่ไม่มีวันสูญสลายซึ่งมาลูกส่งเวทย์เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในการปกครองตนเอง ดวงวิญญาณพูดว่า: ร่างเก้านี้ต้องถูกส่งเวทย์ที่นั่นเช่นกัน ลูกรู้ว่าผู้คนทั้งโลกจะถูกส่งเวทย์ในสิ่งนี้ ดังนั้นเหตุใดเราจึงไม่ส่งเวทย์ตนเองให้กับบาปด้วยความสุข? ลูกดวงวิญญาณรู้ว่าลูกจะจำระยะถึงพ่อ ลูกเคยพูดว่า: บาบา เมื่อท่านมา ฉันจะส่งเวทย์ตนเองให้กับท่าน เพราะเมื่อฉันส่งเวทย์ตนเองให้กับท่าน ท่านจะส่งเวทย์ตนเองให้กับฉันเป็นเวลา 21 นาที นี่คือข้อตกลง ฉันส่งเวทย์ตนเองให้กับท่านและท่านส่งเวทย์ตนเองให้กับฉัน 21 ครั้ง พ่อพูดว่า พ่อจะไม่ยอมรับการส่งเวทย์ของลูกดวงวิญญาณจนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและดวงวิญญาณของลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ด้วยการลืมนพ่อลูกจึงกลับมาไม่บริสุทธิ์และไม่มีความสุขอย่างมาก! เมื่อผู้คนไม่มีความสุขพวกเขาก็แสวงหาที่พึ่ง ราวันทำให้ลูกไม่มีความสุขอย่างมากมาเป็นเวลา 63 นาทีเกิด สิ่งนี้ไม่ใช่แค่เรื่องของสีดำเดียว มนุษย์ทั้งหมดคือสีดำ พวกเขาได้เขียนเรื่องราวในรามเกียรติ์ว่าราวันได้ขังนางสีดำไว้ในกระท่อมแห่งความทุกข์ได้อย่างไร อันที่จริงแล้ว ทั้งหมดนั้นหมายถึงเวลานี้ ทั้งหมดอยู่ในกรงขังของราวันซึ่งหมายถึงกิเลสทั้งห้า และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหาในความทุกข์: ปลดปล่อยเราจากสิ่งนี้! นี่ไม่ใช่เรื่องของเพียงคนเดียว พ่ออธิบายว่า: ทั้งโลกอยู่ในกรงขังของราวัน นี่คือการอาณาจักรของราวัน คานธีจีและคนอื่นๆทั้งหมดพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม ชันยาสซีไม่เคยพูดว่าพวกเขาต้องการอาณาจักรของราม เป็นเพียงผู้คนของบาร์ดเท่านั้นที่พูดสิ่งนี้ ไม่มีศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปในเวลานี้ มีแต่กึ่งก้านอื่นๆทั้งหมด เมื่อมียุคทองมีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปเพียงศาสนาเดียวในเวลานั้น ชื่อนั้นได้เปลี่ยนไป พวกเขาได้ลืมนศาสนาของตนเองและเปลี่ยนไปเป็นของศาสนาอื่น ประชากรของชาวอินดูมีจำนวนน้อยกว่าที่ควรจะเป็นเพราะหลายคนได้เปลี่ยนไปเป็นของศาสนาอื่น เหตุนี้เองประชากรของชาวบาร์ดจึงมีจำนวนน้อยลง มิฉะนั้นประชากรของชาวบาร์ดจะมากที่สุด พวกเขาเปลี่ยนไปเป็นของศาสนาต่างๆมากมาย พ่อพูดว่า: ศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูกสูงส่งที่สุด ลูกเคยสะโตประธาน จากนั้นลูกก็เปลี่ยนไปและกลับมาตาโมประธาน ลูกๆ เข้าใจว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ผู้ที่ลูกร้องเรียกหาเวลานี้กำลังสอนลูกเป็นการส่วนตัว ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความรัก พระคริสต์ไม่สามารถได้รับการยกย่องในลักษณะเดียวกัน กฎะณะไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้หรือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีเพียงมหาสมุทรเดียวเท่านั้น ในทิวทัศน์ที่พิเศษเพียงมหาสมุทรเดียว ไม่มีสองมหาสมุทร นี่คือการละเล่นของโลกมนุษย์ แต่ละคนมีบทบาทของตนเองในการละเล่นนี้ พ่อพูดว่า: หน้าที่ของพ่อแตกต่างจากหน้าที่ของคนอื่นโดยสิ้นเชิง พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกร้องเรียกหาพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แล้วลูกก็เรียกพ่อว่าผู้ให้การหลุดพ้น ท่านปลดปล่อยลูกจากอะไร? ไม่มีใครรู้สิ่งนี้เช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกมีความสุขมากในยุคทองและยุคเงิน นั่นเรียกว่าสวรรค์ เวลานี้คือนรก เหตุนี้เองทุกคนจึงร้องเรียกหา: ปลดปล่อยเราจากความทุกข์และพาเราไปสู่ดินแดนแห่งความสุข! ชันยาสซีไม่เคยพูดว่าคนนั้นคนนี้ได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พวกเขาบอกว่าคนนั้นคนนี้ได้ไปสู่ดินแดนนิพพานดินแดนที่อยู่เหนือขึ้นไปที่อยู่ไกลออกไป ในต่างประเทศเช่นกัน พวกเขาพูดว่า: คนนั้นคนนี้จากไปเพื่ออยู่บนสวรรค์ พวกเขาเชื่อว่าดวงวิญญาณนั้นไปหาพระเจ้าผู้เป็นพ่อ เพราะที่นั่นมีสวรรค์อย่างแท้จริง พวกเขาพูดถึงพระเจ้าแห่งสวรรค์ผู้เป็นพ่อ สิ่งนี้ไม่มีอยู่เวลานี้ หลังจากนรกต้องมีสวรรค์ พระเจ้าผู้เป็นพ่อต้องมาที่นั่นเพื่อก่อตั้งสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้อยู่ในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อนหรือในโลกที่ไม่มีตัวตน พ่อต้องมาที่นั่นอย่างแน่นอน พ่อพูดว่า: พ่อมาและรับการคำจูนของวัตถุธาตุ พ่อไม่ได้ใช้ชาติเกิดในลักษณะที่มนุษย์ใช้ชาติเกิด พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ ลูกทั้งหมดเข้ามาในครรภ์ ในยุคทองครรภ์เป็นเหมือนพระราชวัง เพราะไม่มีการกระทำบาปที่นั่นซึ่งเขาจะต้องได้รับการลงโทษ เหตุนี้เองจึงเรียกว่าพระราชวังของครรภ์ ที่นั่นดวงวิญญาณมีการกระทำที่เป็นบาปและดังนั้นพวกเขาจึงต้องประสบกับการลงโทษ เหตุนี้เองครรภ์จึงเรียกว่ากรงขัง ที่นั่นในอาณาจักรของราวันผู้คนยังคงทำบาป

กันต่อไป นี่คือโลกของดวงวิญญาณบาป นั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญ สวรรค์ มีคำกล่าวว่าภพชะลอมมาบนใบโพธิ์ นี่คือวิธีที่พวกเขาแสดงการสรรเสริญภพชะลอม ในยุคทองไม่มีความทุกข์ในนครภพ พ้ออธิบายแก่ลูกถึงปรัชญาของการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาป พวกเขาได้สร้างคัมภีร์, กิตะจากสิ่งนี้ แต่แทนที่จะพูดว่าพระเจ้าชิวาพูด พวกเขากลับใช้ชื่อของภพชะลอม เวลานี้ลูกรู้แล้วว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เวลานี้บาร์ตลูกสาปแช่งโดยราวันและเหตุนี้เองบาร์ตจึงกลับมามากต่ำ การสาปแช่งอย่างใหญ่หลวงนี้ลูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน พ่อมาและให้พร: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมีลูกๆ ขอให้ลูกมีความมั่งคั่ง! ท่านให้มรดกของความสุขทุกประเภทแก่ลูก พ่อมาและสอนลูก ลูกกลายเป็นเทพด้วยการศึกษาสิ่งนี้ สิ่งสร้างใหม่กำลังถูกสร้างขึ้นมา พ่อทำให้ลูกเป็นของท่านผ่านประชาบิดาบรรพมา ประชาบิดาบรรพมาได้รับการจดจำกันมา ลูกกลายเป็นบรรพมาภุมารและภุมาริฏฐะของท่าน ลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของปู่ผ่านทางพ่อ ลูกได้ประกาศสิทธิ์นี้มาก่อนหน้านี้ด้วยเช่นกัน เวลานี้พ่อมาอีกครั้ง ลูกๆของพ่อควรไปหาพ่อ อย่างไรก็ตามได้รับการจดจำว่าโลกมนุษย์ถูกก่อตั้งขึ้นโดยผ่านประชาบิดาบรรพมา สิ่งนี้จะต้องเกิดขึ้นที่นี่ใช่ไหม? ในความสัมพันธ์กับดวงวิญญาณ ลูกพูดว่าลูกคือพี่น้องเพศชาย เมื่อลูกกลายเป็นลูกของประชาบิดาบรรพมา ลูกคือพี่น้องหญิงชาย ในเวลานี้ลูกทั้งหมดเป็นพี่น้องหญิงชาย ลูกได้ประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ แม้กระทั่งเวลานี้ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! ลูกดวงวิญญาณต้องจดจำชีพบาบา ด้วยการจดจำระลึกถึงท่านเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาริสุทธิ์ ไม่มีวิธีอื่นใด ลูกไม่สามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้โดยไม่กลับมาริสุทธิ์ ในตอนแรกในดินแดนแห่งการหลุดพ้นในชีวิตมีเพียงศาสนาเทพเก่าแก่โบราณเท่านั้น ต่อมาศาสนาอื่นๆทั้งหมดก็เริ่มเข้ามาดำรงอยู่ตามลำดับ พ่อมาในตอนท้ายและปลดปล่อยทุกคนจากความทุกข์ พ่อถูกเรียกว่าผู้ให้การหลุดพ้น พ่อพูดว่า: เพียงแค่จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกแม้กระทั่งร้องเรียกหา: บาบามา! ทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! ครูเพียงแค่สอนลูก เขาสร้างบุคลิกภาพของลูกหรือไม่? นี่เป็นการศึกษาเช่นกัน เพียงพ่อมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่มาและให้ความรู้แก่ลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัฟฟา ดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. รู้ถึงปรัชญาแห่งการกระทำ การกระทำที่เป็นกลางและการกระทำที่เป็นบาปและอย่าได้มีการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ในขณะที่แสดงการกระทำบนสนามของการกระทำ ละทิ้งกิเลสทั้งหมดและด้วยเหตุนี้จึงอยู่อย่างปลอดภัยจากการกระทำที่เป็นบาป

2. กลับมาริสุทธิ์ในระดับที่พ่อยอมรับการสั่งเวรของลูก กลับมาริสุทธิ์และไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ สั่งเวรร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูกในไฟบูชาญี่และใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีอย่างมีค่า

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างแรงกล้าที่จะจบสิ้นความเกียจคร้านในทุกรูปแบบและมีความกระตือรือร้นอยู่เสมอ

ในปัจจุบันมายาจุใจมลูกด้วยความเกียจคร้านในรูปแบบต่างๆ ความเกียจคร้านเป็นกิเลสโดยเฉพาะและเพื่อที่จะจบสิ้นมันลูกจะต้องกระตือรือร้นอยู่เสมอ เมื่อลูกมีความกระตือรือร้นที่จะหารายได้ ความเกียจคร้านของลูกก็จะจบสิ้นลง และดังนั้นลูกต้องไม่ปล่อยให้ความกระตือรือร้นของลูกลดลง "ฉันจะลองคิดดู, ฉันจะทำ, ฉันจะทำแน่นอน, มันจะเกิดขึ้น ..." ทั้งหมดนี้ล้วนเป็นสิ่งชี้นำถึงความเกียจคร้าน จบสิ้นความคิดที่อ่อนแอทั้งหมดที่เต็มไปด้วยความเกียจคร้านและคิดว่า "ไม่ว่าฉันต้องทำอะไรและต้องทำมากแค่ไหนฉันต้องทำตอนนี้" และแล้วลูกจะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้มีความพยายามอย่างแรงกล้า

คติพจน์: ดวงวิญญาณที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้อย่างแท้จริงคือผู้ที่มีความคิดและการกระทำเท่าเทียมกัน

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน ลูกบราห์มินคือสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา เพียงลูกเท่านั้นที่ได้รับดวงตาที่สามของความรู้จากพ่อ เวลานั้นลูกอยู่ในตักของพระเจ้า
- คำถาม:** อะไรคือพื้นฐานของการก่อตั้งอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยกที่ไม่มีศาสนาอื่น?
- คำตอบ:** พลังของโยคะ อาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยกไม่สามารถก่อตั้งขึ้นได้ด้วยพลังทางกายภาพ อันที่จริงแล้วชาวคริสเตียนมีพลังเป็นอย่างมากที่ว่าถ้าพวกเขามารวมกัน พวกเขาจะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามนั้นไม่ใช่กฎ การก่อตั้งอาณาจักรเดียวในโลกคืองานของพ่อผู้เดียว
- เพลง:** จากบัลลังก์ของท่านบนท้องฟ้าและลงมายังโลก!

โอมชานติ ความหมายของ “โอมชานติ” ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกๆ หลายครั้ง “โอม” หมายถึงฉันคือใคร? นั่นหมายความว่าฉันคือดวงวิญญาณและร่างนี้คืออวัยวะของฉัน ฉันดวงวิญญาณเป็นผู้อาศัยของอาณาเขตสูงสุด ผู้คนของบาร์ตก็ร้องเรียกหา: โอ ผู้อาศัยอยู่ในดินแดนที่ห่างไกลจงมาเกิดเพราะมีการประณามของศาสนาและความทุกข์ในบาร์ตเป็นอย่างมาก มาอีกครั้งและให้ศาสนของกิตะ เป็นเพียงในกิตะเท่านั้นที่พวกเขาขอให้พระเจ้ามา “ชีพบาบาได้โปรดมา” เพราะท่านเป็นพ่อของทุกคน พวกเขาพูดว่า: มีเงาของมายาราวนปกคลุมอยู่เหนือชาวบาร์ตอีกครั้งและด้วยเหตุนี้ทุกคนจึงไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกร้องเรียกหา: เปลี่ยนรูปของท่านและมาที่นี่ นั่นคือมาที่นี่ในรูปของมนุษย์ พ่อมาในรูปของมนุษย์ การมาของพ่อนั้นสูงส่งและพิเศษสุด พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ พ่อเข้ามาในร่างที่เกาธรรมดา ลูกๆ รู้แล้วว่าพ่อเปลี่ยนรูปที่ไม่มีตัวตนของพ่อและมาทุกวงจร เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ กฤษณะไม่สามารถถูกเรียกในสิ่งนี้ได้ พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างที่ธรรมดานี้และพ่อก็สอนราชาโยคะที่ง่ายตายให้กับลูกอีกครั้งหนึ่ง พ่อต้องมาเมื่อโลกกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อเปลี่ยนยุคเหล็กเป็นยุคทอง มีรูปภาพของบราห์มา วิษณุ และชางก้า มีการก่อตั้งด้วยบราห์มา การทำลายล้างด้วยชางก้า และการหล่อเลี้ยงด้วยวิษณุ ลักษณะและนารายคือสองรูปของวิษณุ ลูกๆ รู้แล้วว่าบาบาได้มาเปลี่ยนรูปของท่านอีกครั้งและมาที่นี่ ท่านคือพ่อสูงสุด ครูสูงสุด และครูสูงสุดของเรา ครูอื่นๆ ไม่สามารถถูกเรียกว่าสูงสุด ผู้เดียวนี้คือทั้งสาม: พ่อ ครู และครู พ่อแม่ทางร่างกายก็เลี้ยงดูลูกของเขาและส่งพวกเขาไปโรงเรียนเช่นกัน เป็นเรื่องยากสำหรับพ่อของลูกที่จะเป็นครูด้วยเช่นกัน ไม่มีใครที่สามารถพูดว่า (พ่อของเขาเป็นทั้งสามในหนึ่งเดียว) ทุกดวงวิญญาณร้องเรียกหาพ่อ พวกเขาพูดถึงพระเจ้า พ่อ และดังนั้นท่านก็คือพ่อของทุกดวงวิญญาณ เพลงนี้ก็เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา มายาไม่ได้คงอยู่ในยุคทองที่ลูกจะต้องร้องเรียกหา ที่นั่นลูกไม่มีอะไรเลยนอกจากความสุข ลูกรู้แล้วว่าวงจรคือ 5000 ปี เป็นเวลาครึ่งวงจรคือยุคทองและยุคเงินเป็นกลางวัน และเป็นเวลาครึ่งวงจรเป็นยุคทองแดงและยุคเหล็กเป็นกลางคืน บราห์มินคือสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา กลางวันและกลางคืนของบราห์มานั้นคือของลูกๆ บราห์มินเป็นที่จดจำ ลูกๆ มีความรู้ของกลางวันและกลางคืน ลักษณะและนารายไม่ได้มีความรู้นี้ เวลานั้นลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลงแล้วและกลางวันกำลังจะเริ่มขึ้น ลูกได้รับความรู้ี้จากพ่อ ไม่มีใครในยุคเหล็กหรือยุคทองที่มีความรู้ี้ ด้วยเหตุนี้เองกลางวันของบราห์มาและกลางคืนของบราห์มาได้รับการจดจำ เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของสุริยวงศ์และจันทร์ราวี และหลังจากครึ่งวงจรลูกก็สูญเสียอาณาจักรของลูก ไม่มีใครนอกจากลูกบราห์มินที่มีความรู้ี้ เมื่อลูกกลายเป็นเทพความรู้ี้ก็จะไม่หลงเหลืออยู่ เวลานั้นคือกลางคืน กลางคืนของชีวาได้รับการจดจำ พวกเขาพูดถึงกลางคืนของกฤษณะเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น “วันเกิดของชีวา” นั่นหมายความว่ามิกลับชาติมาเกิดของชีวา กลางวันของพ่อเช่นนั้นควรได้รับการเฉลิมฉลองเป็นเวลาอย่างน้อยหนึ่งเดือน พวกเขาไม่มีแม้กระทั่งวันหยุดของผู้เดียวผู้ที่ทำให้ทั้งโลกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นสำหรับทุกคน พ่อกลายเป็นไกด์(ผู้นำทาง)ของทุกคนและพาพวกเขากลับบ้าน เวลานั้นลูกกำลังเพียรพยายามศึกษาราชโยคะ พ่อกำลังให้ดวงตาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคน ไม่มีใครรู้ว่ารูปของดวงวิญญาณคืออะไร พ่อพูดว่า: ลูกดวงวิญญาณไม่ได้มีรูปร่างเหมือนกับนิ้วหัวแม่มือและไม่ได้เป็นแสงที่ไม่สิ้นสุด ลูกคือดวงดาวเช่นเดียวกับจุด พ่อ, ดวงวิญญาณก็เป็นจุดเช่นกัน อย่างไรก็ตามพ่อไม่ได้มาใช้ชาติเกิดใหม่ การยกย่องของพ่อก็แตกต่างกัน เพราะพ่อคือสิ่งสูงสุด พ่อไม่ได้เข้ามาในวงจรของการเกิดและตาย ลูกดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายและลูกใช้ 84 ชาติเกิด พ่อเข้ามาในร่างนี้ พ่อใช้ร่างนี้มาใช้ พ่อได้อธิบายว่า: ลูกก็เป็นดวงวิญญาณเช่นกัน แต่ลูกไม่ได้ตระหนักรู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณที่จดจำระลึกถึงพ่อ ดวงวิญญาณจดจำท่านเสมอเมื่อพวกเขาไม่

มีความสุข: โอ พระเจ้า! โอ บาบามีความเมตตา จงมีความเมตตา! ลูกร้องขอความเมตตาเพราะพ่อคือผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ความปิติสุข และเต็มไปด้วยความบริสุทธิ์ พ่อเต็มไปด้วยความรู้ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ การยกย่องนี้ไม่สามารถให้กับมนุษย์ได้ เป็นเพียงงานของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความปิติสุขแก่ทั้งโลก พ่อคือผู้สร้างและที่หล่อทั้งหมดคือสิ่งสร้าง ผู้สร้างก็มาสร้างสิ่งสร้าง ท่านรับภรรยาเข้ามาก่อนแล้วจึงสร้างสิ่งสร้างร่วมกับเธอและจากนั้นก็หล่อเลี้ยงสิ่งสร้างนั้นเช่นกัน ท่านนั้นไม่ได้ทำลายสิ่งสร้างนั้น พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดมาและดลใจให้เกิดการก่อตั้ง, การหล่อเลี้ยงและการทำลายล้าง พ่อดลใจในการหล่อเลี้ยงของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป อาณาจักรก่อตั้งทันทีในช่วงเริ่มต้นของยุคทอง ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นเพียงแค่ก่อตั้งศาสนาของตนเอง จากนั้นเมื่อศาสนานั้นเติบโตขึ้นเป็นแสนหรือเป็นล้าน อาณาจักรของพวกเขาก็ปรากฏขึ้น เวลานั้นลูกๆ กำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูก ลูกกลายเป็นนายของทั้งโลกด้วยพลังของโยคะ ไม่มีใครสามารถปกครองโลกได้ด้วยพลังทางกายภาพ บาบามีอธิบายว่าชาวคริสเตียนมีพลังอย่างมากถึงขนาดที่ว่าถ้าพวกเขามารวมกัน พวกเขาจะสามารถปกครองทั้งโลกได้ อย่างไรก็ตามไม่ใช่กฎสำหรับใครก็ตามที่จะสามารถประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของทั้งโลกด้วยพลังทางกายภาพ นั่นไม่ใช่กฎในละครสำหรับผู้ที่พลังทางกายภาพที่จะกลายเป็นนายของโลก พ่ออธิบาย: ด้วยพลังของโยคะเท่านั้นที่จะสามารถได้รับอาณาจักรของทั้งโลกจากพ่อ ไม่มีการแบ่งแยกที่นั่น พื้นดินและท้องฟ้าทั้งหมดเป็นของลูก ไม่มีใครสามารถมาแตะต้องลูกได้ นั่นเรียกว่าอาณาจักรที่ไม่มีการแบ่งแยก ที่นี้มีอาณาจักรมากมายนับไม่ถ้วน พ่ออธิบายว่า: พ่อมาสอนราชาโยคะนี้ให้แก่ลูกๆ ทุก 5000 ปี เวลานั้นดวงวิญญาณกฤษณะกำลังศึกษาสิ่งนี้ กฤษณะคือเจ้าชายอันดับหนึ่ง ตอนนี้เขากลายเป็นบราห์มาแล้วในเวลานี้, ในตอนท้ายของชาติเกิดที่ 84 ของเขา ได้มีอธิบายแก่ลูกๆ ว่าวงจรโลกหมุนไปอย่างไร พ่อกำลังก่อตั้งสวรรค์อีกครั้ง ศาสนามากมายที่นับไม่ถ้วนทั้งหมดจะต้องถูกทำลายอย่างแน่นอน จะมีการก่อตั้งศาสนาเดียว เมื่อบาร์ตมั่งคั่ง 100% จะมีความสูงส่งในศาสนา การกระทำของเทพนั้นก็สูงส่งด้วยเช่นกัน มีการร้องเพลงสรรเสริญพวกเขาว่า: เต็มไปด้วยทุกคุณธรรม... พวกเขาบริสุทธิ์ในตอนแรกและเวลานี้ก็กลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อมาและทำให้ทั้งชายและหญิงกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง ไม่มีใครรู้ว่าทำไมเทศกาลรัศขำบันดานจึงมีการเฉลิมฉลองเป็นอย่างมาก พ่อมาและรับสัญญาจากลูกที่ลูกทั้งสองจะอยู่อย่างบริสุทธิ์ในชาติเกิดสุดท้ายนี้ ศาสนาของชั้นยาสนีนั้นแยกออกจากกันอย่างสิ้นเชิง ความรู้ความเลื่อมใสศรัทธาและการวางเฉยเป็นไปสำหรับลูก ลูกจะต้องแสดงให้เห็นว่านักบวช(คริสต์เตียน)เดินอย่างไรด้วยสายตาที่มองไปในทิศทางเดียว พวกเขาไม่มองดูใครอื่นเลย แม้จะด้วยเช่นกัน: พวกเขาจดจำพระคริสต์ กล่าวกันว่าพระคริสต์คือบุตรของพระเจ้า ลูกคือดวงวิญญาณ ลูกไม่ได้มีการเชื่อมโยงกับเสื้อผ้าสีขาว ลูกไม่ได้เป็นของใครนอกจากผู้เดียว ลูกเพียงแค่ต้องจดจำผู้เดียว ลูกคือแม่ชีที่แท้จริง ลูกจะได้รับมรดกจากبابานั่น เพียงแค่ด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อที่บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย เหตุนี้เองคำสั่งของพ่อคือ: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! เนื่องจากไม่มีศรัทธาว่าพวกเขาเป็นดวงวิญญาณ แม้จะจึงจดจำพระคริสต์ พวกเขาไม่รู้ว่าเป็นใครคือพระเจ้า แม้กระทั่งผู้คนของบาร์ตที่มาก่อนในตอนแรกก็ไม่รู้สิ่งใดเลย ลักชมีและนารายไม่มีความรู้ของโลกนี้และพวกเขาก็ไม่ได้เป็นตริกาลดาชิ ลูกบราห์มินกลายเป็นตริกาลดาชิ พ่อเปลี่ยนลูกจากเปลือกหอยกลายเป็นเพชร เวลานั้นลูกอยู่ในตักของพระเจ้า ชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูกนี้มีค่าเหลือล้น! ลูกกำลังทำงานรับใช้ทางจิตของบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ผู้คนเหล่านั้นเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางร่าง ในขณะที่ลูกเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต เป็นจิตวิญญาณสูงสุดที่กำลังสอนลูก บอกทุกดวงวิญญาณให้จดจำระลึกถึงพ่อ เพียงพ่อเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ต้องใช้เวลา 84 ชาติเกิดที่ลูกลงมา และจากนั้นใช้เวลาเพียงหนึ่งวินาทีที่ลูกปีนขึ้นไปอีกครั้ง นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูกในดินแดนแห่งความตาย มีความพ่ายแพ้ต่อดินแดนแห่งความตาย และชัยชนะต่อดินแดนแห่งอมตะ สิ่งนี้เรียกว่าเรื่องราวของความเป็นอมตะด้วยเช่นกัน พ่อที่คงอยู่ตลอดไปมาและพาลูกดวงวิญญาณที่เป็นอมตะไปสู่ยุคแห่งความเป็นอมตะโดยการบอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะ พ่อพูดว่า: โอเค หากลูกล้มทุกสิ่งเพียงแค่มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำระลึกถึงฉันผู้เป็นพ่อของลูก เชื่อมโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่อและบาปของลูกก็就会被เผาและลูกจะกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ นี่ไม่ใช่สิ่งใหม่ พ่อได้มาหลังจาก 5000 ปีและให้มรดกแก่ลูก แล้ววันก็สาปแช่งลูก นี่คือการละเล่น เรื่องนี้เป็นเรื่องเกี่ยวกับบาร์ตเท่านั้น เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายสิ่งเหล่านี้ ไม่มีการกล่าวถึงในพระเวทหรือคัมภีร์ใดๆเลย เหตุนี้เองพระเจ้าผู้เป็นพ่อจึงถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ ผู้ที่มีความสงบและความปิติสุข ท่านทำให้ลูกเหมือนกับตัวท่านเองเช่นกัน ลูกเช่นกันเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและจากนั้นลูกก็กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา และแล้วจากการเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา ลูกก็กลายเป็นผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา สิ่งนี้ไม่ได้ใช้กับพระเจ้า สิ่งนี้หมายถึงลูกๆชาวบาร์ต ในตอนแรกลูกกราบไหว้บูชาชื่อว่าท่านั้น ลูกทำความเลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีอะไรเจือปน และจากนั้นลูกก็เริ่มกราบไหว้บูชาเทพและลูกก็ลงมาเรื่อยๆ เวลานั้นลูกจะกลายเป็นเทพอีกครั้ง ผู้ที่ศึกษาเล็กน้อยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา ผู้ที่ศึกษาเป็นอย่างดีและสอนผู้อื่นด้วยจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุล ปวงประชามากมายถูกสร้างขึ้นมา จักรพรรดิจะมีปวงประชาเป็นแสนหรือเป็นล้าน ลูกกำลังเพียรพยายาม

เหมือนกับที่ลูกทำในวงจรที่แล้ว สิ่งนี้สามารถเห็นได้จากความเพียรพยายามของแต่ละคนที่จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของลูก
ปะคำ จากประชากรเช่นกัน บางคนก็กลายเป็นคนมั่งคั่งและบางคนก็ยากจน บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาผู้คนให้
ทานหรือบริจาคในนามของพระเจ้า เพราะเหตุใด? พระเจ้าไม่มีอะไรเลยหรือ? หรือพวกเขาบอกว่า พวกเขาได้ยกทุกอย่างให้
กับภรรยา ในความเป็นจริงแล้วทั้งหมดนั้นยกให้กับพระเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะทำอะไรพวกเขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้นใน
ชาติเกิดต่อไปของเขา พวกเขาได้รับสิ่งนั้นเป็นเวลาชาติเดียว พ่อพูดว่า: เวลานี้พ่อมาเพื่อให้มรดกแก่ลูกเป็นเวลา 21 ชาติ
เกิด ไม่ว่าอะไรก็ตามที่ลูกทำโดยตรงในนามของพ่อลูกจะได้รับรางวัลของสิ่งนั้นเป็นเวลา 21 ชาติเกิด เมื่อลูกทำโดยทาง
อ้อมลูกจะมีความสุขเพียงชั่วคราเป็นเวลาชาติเกิดเดียว พ่ออธิบายว่า: ทุกสิ่งของลูกกำลังจะกลายเป็นฝุ่นผงธุลี
ดังนั้นจงใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในทางที่มีค่า จงเฝ้าแต่เปิดมหาวิทยาลัยพร้อมกับโรงพยาบาลทางจิตต่อไปที่ทุกคนจะกลับมามี
สุขภาพดีเสมอและมั่งคั่งตลอดไป รายได้อย่างมากมายจะได้รับจากสิ่งนี้ ลูกได้รับสุขภาพที่ดีด้วยโยคะและความมั่งคั่งโดย
การรู้วงจร ดังนั้นจงเปิดมหาวิทยาลัยไปพร้อมกับโรงพยาบาลเช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆในทุกบ้าน ที่ใดมีบุคคลสำคัญมากมายให้
เปิดศูนย์ใหญ่ที่นั่นที่คนอื่นๆมากมายจะสามารถมาได้ เขียนลงไปบนป้ายกระดานของลูกเช่นเดียวกับที่ผู้ที่รักษาทาง
ธรรมชาติบำบัดทำ พ่อเปลี่ยนธรรมชาติของทุกคนและทำให้บริสุทธิ์ เวลานี้ทุกคนไม่บริสุทธิ์ เป็นพ่อที่ทำให้ทั้งโลกมี
พลาสมาดีเสมอและมั่งคั่งเสมอ และเวลานี้ที่พ่อกำลังสอนลูกๆ ลูกคือลูกที่อ่อนหวานที่สุด อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ชื่องานของตนเองในงานรับใช้ทางจิตในช่วงชีวิตอันล้ำค่านี้ของลูก รับใช้บาร์ดโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป
2. เพื่อที่จะใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในทางที่มีค่า มอบสิ่งนั้นให้กับพระเจ้าโดยตรง เปิดโรงพยาบาลทางจิตพร้อมกับมหาวิทยาลัย
ทางจิต

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่าเสมอในความพยายามที่จะ กลับมาเต็มไปด้วยคุณธรรมทั้งหมดโดยวิธีอุทิศ
ตนเองอย่างสมบูรณ์ การอุทิศอย่างสมบูรณ์คือเมื่อลูกไม่มีจิตสำนึกที่เป็นร่างแม้กระทั่งในความคิดของลูก
การอุทิศสำนึกทั้งหมดของร่างกายของลูก "ฉันเป็นคนนั้นคนนั้น" ผู้ที่อุทิศความคิดนี้และอุทิศตนอย่าง
สมบูรณ์จะกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม พวกเขาไม่มีการขาดคุณธรรมใดเลย ผู้ที่เพียรพยายามที่อุทิศ
ตนอย่างสมบูรณ์และมีเป้าหมายที่จะกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมจะ
ได้รับพรจากบัณฑิตาของการได้รับชัยชนะอย่างสม่าเสมอ

คติพจน์: เพียงผู้ที่สามารถควบคุมจิตใจของตนเองได้เท่านั้นที่จะสามารถคงอยู่อย่าง "มานมานะบาฟ" ได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน เวลาที่ลูกได้ก้าวออกมาจากสกลสูตรและเข้ามาสู่สกลบรรพหิมิน พ่อได้นำลูกมาเลี้ยงโดยผ่านปากของ บรรพหิมิน ดังนั้น จงคงรักษาความสุขนี้ไว้
- คำถาม:** ความลับใดที่ลึกลับซึ่งลูกๆของสกลบรรพหิมินเท่านั้นที่สามารถจะเข้าใจได้?
- คำตอบ:** ความลับที่ซึ่งพบาบาผู้ไม่มีตัวตนคือพ่อของลูก และบรรพหิมินคือแม่ของลูก ลูกๆของสกลบรรพหิมินเท่านั้นที่สามารถเข้าใจความลับอันลึกลับที่แฝงตัวนี้ได้ ที่พระเจ้าผู้ไม่มีตัวตนเป็นแม่ พ่อ พี่ชาย และเพื่อน ของลูก อย่างไรก็ตาม ในสิ่งนี้เช่นกัน ผู้ที่ประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในสกลเทพสามารถเข้าใจความลับนี้ได้อย่างถูกต้องแม่นยำ

โอมชานติ ลูกๆผู้ที่กำลังนั่งที่นี้เข้าใจว่าบัพดาตาของพวกเขามาได้มา พ่ออยู่รวมรูปกับดาตา ดังนั้นจึงกล่าวว่าบัพดาตาได้มา ท่านยังเป็นครูด้วยเช่นกัน บัพ(พ่อ)ไม่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งใดได้เลยหากไม่มีดาตา สติปัญญาของลูกควรทำงานในสิ่งนี้ เพราะนี่คือบางสิ่งใหม่ บนหนทางของความไม่รู้ พวกเขาจดจำบุคคลเดียวเท่านั้น พวกเขาจะพูดว่าครูของเขายูที่นั่น ที่นี้ พวกเขารู้จักชื่อของร่างกายของเขา พวกเขาพูดว่า พ่อของเรา แม่ของเราอยู่ในสถานที่แห่งนั้นแห่งนี้ พวกเขามีชื่อและรูปร่าง และแล้วผู้คนก็ได้เขียนสิ่งนี้ไว้อย่างย่อๆ แต่ไม่ว่าอะไรก็ตามที่เขาได้เขียนลงไปนั้นผิด ถึงแม้ว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” ได้ถูกจดจำ นั่นคือเพลงที่ร้องให้กับผู้เดียวเท่านั้น ไม่ใช่เพลงที่ร้องให้กับบรรพหิมิน ไม่ใช่ทั้งชื่อและรูปของเขาที่จะเข้ามาในสติปัญญาของลูก ไม่ใช่ทั้งวิชญะและชางก้า พวกเขาร้องเพลง ท่านคือแม่และพ่อ และเราคือลูกๆของท่าน ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นสติปัญญาของพวกเขาก็ขึ้นไปข้างบน พวกเขาจะไม่จดจำภุชณะในเวลานั้น พวกเขาจะจดจำผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้น มีการสรรเสริญท่าน พ่ออธิบาย เมื่อลูกนั่งที่นี้ จงเอาสติปัญญาออกจากความสัมพันธ์ทางโลกและจดจำพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ ท่านนั่งอยู่ต่อหน้าลูกเป็นการส่วนตัวเวลานี้ เมื่อผู้คนร้องเพลงให้แก่ท่านบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขามองขึ้นไปข้างบนและร้องเพลงว่า ท่านคือแม่และพ่อ พวกเขาจดจำท่านและพูดว่า “โอ พระเจ้า” เมื่อพวกเขาพูดว่า “พระเจ้า” พวกเขาก็ไม่ได้จดจำแม้แต่ชีวลิงกัม พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลงเหมือนนกแก้ว ลูกไม่สามารถแม้กระทั่งพูดสิ่งนี้ให้กับลัทธิและนารายณ์ พวกเขาเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินี ลูกๆ ของเขาเท่านั้นที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ ลูกๆ จะไม่เรียกพวกเขาว่า “พี่น้อง” ฯลฯ ผู้เลื่อมใสศรัทธาจดจำผู้ชำระให้บริสุทธิ์ แต่สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าท่านเป็นชีวลิงกัม พวกเขาเพียงแต่ร้องเพลง โอ พระเจ้า! ใครพูด “โอ พระเจ้า” พูดถึงใคร พวกเขาไม่รู้สิ่งใดเลย ถ้าพวกเขามีความรู้ว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณกำลังเรียกหาพระเจ้า พวกเขาจะหยั่งรู้ว่าพระเจ้าไม่มีตัวตน รูปของท่านคือรูปทรงของลิงกัม ไม่มีใครจดจำพ่ออย่างถูกต้องแม่นยำ พวกเขาไม่รู้ว่าจะได้รับสิ่งใดจากท่านหรือพวกเขาได้รับมาเมื่อไร แม้ลูกเองก็ไม่รู้สิ่งนี้ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อ ลูกรู้ว่าซึ่งพบาบาได้ทำให้ลูกเป็นลูกของพ่อผ่านบรรพหิมิน นี่คือแม่บรรพหิมิน ซึ่งพบาบา นำลูกมาเลี้ยงโดยผ่านแม่บรรพหิมิน เวลานั้นลูกเข้าใจอย่างชัดเจนมาก ว่าลูกคือลูกของซึ่งพบาบา และแล้วในรูปที่มีตัวตน ลูกคือลูกของประชาบิดา บรรพหิมิน โลกมนุษย์ถูกสร้างโดยผ่านประชาบิดาบรรพหิมิน สิ่งนี้ไม่ใช่ว่าโลกใหม่ถูกสร้างขึ้น มา ไม่เลย พ่อมาเวลานี้และนำลูกมาเลี้ยง ลูกเรียกหาแม่และพ่อ ดังนั้น ชีวาคือพ่อ และบรรพหิมินคือแม่ พวกเขาเรียกหาแม่และพ่อ พ่อบอกลูกผ่านบรรพหิมิน ลูกดวงวิญญาณคือลูกของพ่อ พ่อหนึ่งท่านและทำให้ลูกจดจำได้ว่าดวงวิญญาณคืออะไร พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณอาศัยอยู่ตรงกลางหน้าผากเหมือนดวงดาว พวกเขาไม่รู้สิ่งอื่นใดเลย พวกเขาไม่สามารถพูดว่าดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติเกิด ที่ดวงวิญญาณเล่นบทบาทผ่านร่างกาย เมื่อดวงวิญญาณทิ้งร่างของเขาและเปลี่ยนชื่อ รูปสถานที่ และเวลา ครอบครัวยุคของเขาทั้งหมดก็เปลี่ยนไป เมื่อใครบางคนถูกนำมาเลี้ยงทั้งครอบครัวยุคเขาก็เปลี่ยนไป เขารู้จักพ่อแม่ของเขาผู้ที่ทำให้เขาเกิดมา และแล้วเขาก็เป็นของครอบครัวที่นำเขามาเลี้ยง ลูกออกมาจากสกลสูตรและมาที่นี้สู่สกลบรรพหิมิน ลูกได้ถูกนำมาเลี้ยงโดยผ่านร่างของบรรพหิมิน ลูกเข้ามาสู่สกลบรรพหิมิน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ พวกเขาเพียงแต่สามารถอธิบายได้เท่านั้น ไม่มีใครเข้าใจเพียงสิ่งที่ถูกเขียนเอาไว้ เวลานั้นลูกๆรู้ว่าลูกกลายเป็นลูกของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่คือแม่ บรรพหิมินเท่านั้นที่สามารถถูกเรียกว่าประชาบิดา พ่อ นำลูกมาเลี้ยงผ่านผู้นี้ เหล่านี้คือเรื่องราวที่ลึกลับ ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ได้จนกว่าจะอธิบายให้พวกเขาเป็นการส่วนตัว เพียงผู้ที่เป็นของสกลบรรพหิมินเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะเป็นผู้ที่ได้รับสถานภาพที่สูงในสกลเทพ สิ่งเหล่านี้จะไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของคนใหม่ สิ่งนี้จะไม่เข้าไปนั่งในสติปัญญาของเขาและพวกเขาก็จะไม่สามารถอธิบายให้กับผู้อื่นได้ ในบรรดาลูกๆเช่นกัน สิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูกต่างลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ได้รับการจดจำว่า ท่านคือแม่และ

พ่อ ชีพบาบาได้รับการจดจำ และแล้วกล่าวได้ว่า ท่านคือแม่และพ่อ พ่อผู้เดียวสามารถเป็นทั้งแม่และพ่อได้อย่างไร ไม่มีใครอื่นอธิบายสิ่งเหล่านี้ได้ ผู้คนเรียนรู้โดยขึ้นใจไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่วิทยาศาสตร์ได้เขียนไว้ในคัมภีร์ ท่านเองเดียวกัน พวกเขาบอกลูกว่าบางคนได้บอกกับลูกถึงสิ่งทั้งหมดเหล่านี้ และบอกให้ลูกท่องจำให้ขึ้นใจในวิธีเดียวกัน เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับคนใหม่ที่จะเข้าใจ แม้แต่ในบรรดาผู้ที่อยู่ที่นั่น ไม่มีใครสามารถอธิบายให้แก่ผู้อื่นได้อย่างเพียงพอว่าพวกเขาถือดวงวิญญาณและพ่อของเขาถือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่ให้มรดกอันไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก พ่อให้มรดกแก่ลูก เวลานี้ หลังจากที่โชชาติเกิด ลูกได้ใช้ 84 ชาติเกิดของลูกครบสมบูรณ์แล้ว ดังนั้น พ่อมาเพื่อให้มรดกของลูกอีกครั้งหนึ่ง เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายแก่ผู้อื่น ใครที่ลูกจะเรียกว่าแม่และพ่อคือบางสิ่งที่จะต้องคิด พ่อนำลูกมาเลี้ยงผ่านบราห์มา ดังนั้น แม่จึงมีความจำเป็นอย่างแน่นอน ดังนั้น ตามแผนของละคร ลูกสาวคนหนึ่งเป็นพิเศษมาก ๆ จึงได้รับสมญาว่า แม่ของโลก จักกัธอัมบา ผู้ชายไม่อาจถูกเรียกว่า แม่ของโลก เขาจะไม่ถูกเรียกว่า พ่อของโลก จักกัธปิตา ชื่อของท่านคือประชาปีตาที่มีชื่อเสียงอย่างมาก โอเค แล้วประชามาตาอยู่ที่ไหน (แม่ของปวงประชา) เหตุนี้เองแม่จึงถูกนำมาเลี้ยงมอดิตเทพ แล้วอดิเทวก็นับได้รับการแต่งตั้ง มีเพียงจักกัธอัมบาผู้เดียวเท่านั้นและเธอก็ได้รับการยกย่อง มีขุมมมมากมายสำหรับจักกัธอัมบา แต่ไม่มีใครรู้จักหน้าที่การงานของเธอ มีวัดของกาลิไนกัลกัธตา มีวัดของจักกัธอัมบาในบอมเบย์ ไบหน่าของพวกเธอก็ยังแตกต่างกัน ใครคือจักกัธอัมบา ไม่มีใครรู้อย่างนี้ เธอถูกเรียกว่าเทพเจ้า จักกัธอัมบาไม่สามารถถูกเรียกว่าเทพเจ้า เธอคือบราห์มิน เธอคือเจ้าหญิงแห่งความรู้ เธอได้รับความรู้จากพ่อ ลูกทั้งหมดคือลูกของจักกัธอัมบา ลูกรับฟังความรู้แล้วถ่ายทอดให้กับผู้อื่น นี่คือธุรกิจของลูก พระเจ้ากำลังสอนลูก ไม่ใช่มนุษย์ผู้ที่กำลังสอนลูก บราห์มานี้คือมนุษย์ด้วยกัน มนุษย์ไม่สามารถชำระใครให้บริสุทธิ์ได้ สติปัญญาของมนุษย์ที่บจนไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อเท่านั้นมาชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลับมามีบริสุทธิ์ ทั้งโลกนี้ตาโมประชาณ ทุกคนไม่บริสุทธิ์ โลกใหม่บริสุทธิ์และโลกเก่าไม่บริสุทธิ์ มีชาวกรีกในโลกเก่าและมีชาวสวรรค์ในโลกใหม่ สติปัญญาก็พูดด้วยเช่นกันว่าในยุคทองจะมีเพียงเทพผู้ที่เป็นชาวบารัตเท่านั้น จะไม่มีใครอื่นเลยอยู่ที่นั่น เวลานี้ลูกๆได้รับความรู้ มีเหล่าเทพแห่งสุริยวงศ์ในโลกใหม่ จากนั้นก็มีจันทรวงศ์ ดังนั้น สุริยวงศ์กลายเป็นอดีต และแล้วหลังจากจันทรวงศ์ ก็มีสกุลพ่อค้า มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์อย่างแท้จริง โอเค แล้วมีสิ่งใดก่อนหน้าพวกเขา ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ พ่ออธิบายความลับของวงจรรให้กับลูกๆ มีสกุลพ่อค้าในยุคทองแดง ในยุคเหล็กมีสกุลศูทร เวลานี้ลูกเข้าใจว่าลูกกลายเป็นบราห์มิน พ่อทำให้ลูกเป็นของพ่อ นั่นคือ พ่อเปลี่ยนลูกจากศาสนาศูทรไปเป็นศาสนาเทพ ผู้ที่เป็นของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ไม่คงอยู่ เวลานี้ ไม่มีทั้งอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์และไม่มีทั้งอาณาจักรของรามด้วย เวลานี้คือตอนจบของยุคเหล็ก มียุคทองหลังจากสิ้นสุดยุคเหล็กอย่างแน่นอน มีโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์นี้ในยุคเหล็ก ทุกคนมีความทุกข์อย่างยิ่ง เหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเพลงสรรเสริญเทพและกัมกรารูปปั้นของพวกเขา โอเค ใครให้อาณาจักรแก่ลักษมีและนารายณ์ มีใครสามารถบอกเรื่องนี้กับเราได้ไหม สิ่งนี้จะไม่อยู่ในความคิดของผู้ใด เพราะสติปัญญาของพวกเขาคิดว่ายุคเหล็กยังอยู่ในช่วงเริ่มต้น พวกเขาคิดว่ายังมีเวลาเหลืออีก 40,000 ปี ดังนั้น ความคิดเหล่านี้ไม่เข้าไปในสติปัญญาของพวกเขา เวลานี้ลูกมีความคิดเหล่านี้ ลูกบางคนพูดว่าพวกเขาไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพราะเหตุใด? เพราะพวกเขาไม่ตื่นแต่เช้าตรู่และซึมซับความรู้ขณะที่กำลังนั่งในการจดจำระลึกถึง พวกเขาเข้าใจสิ่งนี้แต่ไม่สามารถอธิบายให้กับใครได้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นอย่างแน่นอน ไม่ใช่ว่าทุกคนจะสามารถกลับมารู้คิดเท่ากันได้ ต้องมีผู้ที่รู้คิดและผู้ที่ไม่รู้คิด ผู้ที่รู้คิดมากจะไปและกลายเป็นราชาและราชินี ยิ่งใครบางคนเข้าใจและอธิบายให้แก่ผู้อื่นมากเท่าไร ชื่อของเขาก็จะได้รับการประกาศเกียรติคุณมากตามนั้น เมื่อพวกเขาจัดนิทรรศการ พวกเขาเขียนถึงบาบาให้ส่งผู้หนึ่งผู้หนึ่งมา ลูกไม่สามารถอธิบายได้หรือ? บาบา ผู้หนึ่งมีการฝึกฝนมากมาย เรายังอ่อนแออยู่เล็กน้อย บาบาเองพูดว่า เมื่อไรก็ตามที่ลูกได้รับการเชื้อเชิญ เขียนถึงบาบาและแล้วบาบาจะดูเองว่าใครว่าง และใครที่ไม่ควรส่งไป มีขณียาสีผู้ที่ถูกเชิญไปยังสถานที่เดียวกันนี้ใหม่ จากนั้นบราห์มากุมารี่ที่ดีมากควรจะถูกส่งไปที่นั่น โอเค ลูกสามารถส่งใครก็ได้หนึ่งใน กุมารคำ มาโนฮา กังกา ฯลฯ มีลูกๆมากมาย ส่งจักดิช ส่งราเมช ลูกเช่นกันสามารถเข้าใจได้ว่าแต่ละคนฉลาดมากกว่าคนอื่น เช่นกันมีผู้พิพากษาและผู้พิพากษาศาลแขวง พวกเขาฉลาดมากกว่าผู้อื่น รัฐบาลรู้ว่าแต่ละคนมีความฉลาดกว่าคนอื่น เหตุนี้เองคดีจากศาลหนึ่งไปสู่อีกศาลหนึ่งที่สูงกว่า จากนั้นคดีก็ไปถึงศาลสูง จากนั้นก็นำขึ้นศาลที่เหนือกว่านั้น ถ้าบุคคลนั้นไม่ให้การตัดสินที่ถูกต้อง คดีก็จะนำขึ้นไปสู่ศาลที่สูงกว่า “จงมีความเมตตาต่อผู้อื่นด้วยเถิด” สิ่งเช่นนั้นเกิดขึ้นที่นี่ด้วย สิ่งเหล่านั้นไม่เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน จากยุคทองแดงมีอาณาจักรของราชาและราชินี ที่นั่นจะเป็นจักรพรรดิและจักรพรรดินีผู้ดูแลคดีทั้งหมด มีคดีเพียงเล็กน้อยเท่านั้น เวลานี้ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์และตาโมประชาณ ถ้าคดีถูกนำขึ้นสู่จักรพรรดิ เขาก็จะให้การลงโทษเล็กน้อย ถ้าทำความผิดอย่างร้ายแรงก็จะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง ที่นี่ มีผู้พิพากษาและทนายความมากมาย มีความแตกต่างอย่างมากในกิจกรรมทั้งหลาย ไม่มีใครรู้ว่าอะไรเกิดขึ้นในยุคทอง เวลานี้พ่ออธิบายให้กับลูกแล้ว ถ้ามใครก็ได้ว่าเขารู้จักลักษมีและนารายณ์หรือไม่ ตัวอย่างเช่น เบอล่าสร้างวัดมากมายให้กับพวกเขา ดังนั้นลูกที่ฉลาดควรเขียนจดหมาย

ถึงเขา ท่านมีวัดที่สร้างให้กับลักษมีและนารายณ์มากมาย อย่างไรก็ตาม พวกเขาได้รับอาณาจักรของเขาอย่างไร ในเมื่อเคยเป็นยุคเหล็กมาก่อนหน้าที่จะมียุคทอง ไม่มีอะไรในยุคเหล็ก เหล่าเทพจะไม่รบราฆ่าใคร ไม่มีใครสามารถกลายเป็นนายของโลกได้ด้วยการรบรา ภาพของลักษมีและนารายณ์คือ ภาพของผู้ที่เคยเป็นนายของโลก เวลานี้คือยุคเหล็ก ที่นี้ผู้คนต่อสู้กันด้วยอาวุธ พ่ออธิบายแล้วว่าถ้าผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์มารวมกันและรักกัน พวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก อย่างไรก็ตามลักษมีและนารายณ์เท่านั้นที่กลายเป็นนายของโลก สติปัญญาพูดว่าถ้าชาวคริสต์ยืนมารวมตัวกัน พวกเขาจะกลายเป็นนายของโลก แต่ในบรรดาพวกเขาก็ไม่มีใครเลยที่จะกลายเป็นราชาหรือราชินีในยุคทองได้ ละครถูกสร้างขึ้นมานั้น เวลานี้เรากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกสวรรค์ของเราด้วยพลังโยคะ คุณสามารถอธิบายให้กับพวกเขาว่าพวกเขาได้รับสถานภาพของเขาจากพ่อเมื่อวงจรที่แล้วในยุคบรรจบพบกันได้อย่างไร เราได้ใช้ 84 ชาติครบสมบูรณ์ และกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของเราอีกครั้งหนึ่ง อังชะ

ถึงลูกๆที่แสนหวาน ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะซึมซับความรู้และจิตใจผู้อื่น จงตื่นแต่เช้าตรู่และอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อ ฝึกฝนอธิบายสิ่งที่ลูกเข้าใจให้กับผู้อื่น
2. ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากความสัมพันธ์ทางโลกและจดจำพ่อผู้เดียวที่อยู่เหนือโลกนี้ นี่คือธุรกิจของลูกที่จะรับฟังความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อและถ่ายทอดให้กับผู้อื่น

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นทุกประเภทของการพึ่งพิงด้วยสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูกและกลับมาเอาชนะวัตถุธาตุ
เมื่อลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อมของลูก ลูกจะได้รับชัยชนะนั่นคือมีสิทธิ์เหนือวัตถุธาตุ ไม่มีประเภทของการพึ่งพิงใดๆ ในสภาพเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้สภาพของลูกเพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม จะต้องสามสิ่งในเวลาเดียวกัน: 1) ความเชื่อเรื่องทางจิตวิญญาณ 2) ความซบซึ้งทางจิตวิญญาณ 3) คุณธรรมของการมีความเมตตา เมื่อสามสิ่งนี้ปรากฏให้เห็นในรูปของลูก ในสภาพของลูก บนใบหน้าของลูกและในการกระทำของลูก และแล้วลูกจะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นดวงวิญญาณผู้ที่มีสิทธิ์ทั้งหมดและเป็นผู้เอาชนะวัตถุธาตุ

คติพจน์: หากบังเหียนของศรัทธามีความแข็งแกร่ง และแล้วม้าที่เป็นจิตใจจะไม่สามารถวิ่งอย่างอิสระได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาที่นี่เพื่อที่จะตระหนักรู้จักตนเอง ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังพ่อ, ดวงวิญญาณสูงสุด ผีภพที่จะอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ
- คำถาม:** ลูกจะตอบคำถามกับผู้ที่ถามลูกอย่างไร หากลูกเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ?
- คำตอบ:** ให้บอกพวกเขาว่า: เราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือจุดแห่งแสง เป็นดวงวิญญาณที่มีสัมผัสที่ดี และไม่ดี เวลานี้เราได้รับความรู้ทั้งหมดเกี่ยวกับดวงวิญญาณแล้ว ก่อนหน้านั้นเราเคยได้นิมิตของดวงวิญญาณ เราเคยมีสำนักที่เป็นร่าง เวลานี้เราได้รับการตระหนักรู้ในพระเจ้าและการตระหนักรู้ในตนเองจากดวงวิญญาณสูงสุด
- เพลง:** ท่านนั้นจะไม่แยกห่างจากเราและเราจะไม่มีความทุกข์ใดๆ!

โอมซานติ ลูกๆ ทางจิตที่สุดแสนหวานได้ยินเพลงนี้แล้ว ลูกๆ ทางจิตร้องเพลงนี้ผ่านร่างกาย จะไม่มีใครในบรรดาพวกเขาพูดว่าพวกเขาจะสังเวตตนเองแก่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนา ลูกๆ รู้ว่าเราต้องกลับไปกับท่านและทิ้งร่างของเราไว้ที่นี่ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า: เราจะละร่างนี้และกับท่านไปกับพ่อ พ่อได้มาเพื่อที่จะพาเรากลับไปกับท่าน นี่คือการประเดิมของความเข้าใจที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆ ร้องเรียกหา: ได้โปรดมาและทำให้เราผู้ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์เถิด ดังนั้นพ่อควรจะทำอะไร? พ่อจะไม่ได้ทิ้งลูกไว้เบื้องหลังที่นี่ ทั้งโลกนี้ไม่บริสุทธิ์และพ่อได้มาเพื่อพาลูกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ท่านจะพาเราดวงวิญญาณกลับไปกับท่าน ลูกรู้ว่าทั้งโลกนี้คือกิเลส หากลูกเรียกใครบางคนว่ามีกิเลสและไม่บริสุทธิ์ เขานั้นก็จะไม่พอใจ ลูกต้องอธิบายแก่ผู้คนอย่างมีกลยุทธ์มากๆ ยกย่องพ่อผู้เดียว เวลานี้ลูกๆ ได้ได้รับความรู้แล้ว ลูกต้องพูดอย่างรู้คิดมาก เมื่อลูกเห็นว่าใครบางคนกำลังถามคำถามมากมายเกินไป เพียงพูดว่าลูกยังคงอ่อนหัดในสิ่งนี้และชีเนียร์ซิสเตอร์ของลูกจะมาและตอบเขา ให้พูดว่าเป็นชีพบบาที่พูด พระเจ้าพูด: มนุษย์ทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์! ผู้ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า เพราะผู้คนนั้นไม่บริสุทธิ์ พวกเขาเรียกหาผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้มีร่างกายไม่สามารถถูกเรียกได้ว่าเป็นพระเจ้า ชีวาที่ไม่มีตัวตนนั้นลูกเรียกว่าพระเจ้า มีวัดมากมายของชีวา มีเพียงเมื่อพวกเขาเข้าใจประเด็นนี้เท่านั้นที่พวกเขาจะสามารถคงอยู่ที่นี้ได้ ก่อนอื่นใดให้บอกพวกเขา: พระเจ้าชีวาพูด ชีพบบาพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง! ท่านไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง แม้กระทั่งบราห์มา วิษณุและชางกา ก็มีร่างที่ละเอียดของเขาร่างหนึ่งและร่างเหล่านั้นก็มองเห็นได้ ผู้เดียวนั้นไม่สามารถมองเห็นได้ ท่านนั้นลูกเรียกว่าพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด ลูกพูดด้วยเช่นกันว่า: ฉัน, ดวงวิญญาณละร่างหนึ่งและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกเคยได้นิมิตของตัวเอง ที่เป็นดวงวิญญาณ ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนทำความเลื่อมใสศรัทธาที่แรงกล้าเพื่อที่จะได้นิมิต อย่างไรก็ตามผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาก็ไม่เคยได้นิมิตของพระเจ้า พวกเขาไม่รู้วาทานคืออะไร พวกเขาเพียงแค่พูดว่าท่านนั้นไม่มีตัวตน เป็นดวงวิญญาณที่พูด สันสการ์เองก็อยู่ในดวงวิญญาณ เมื่อดวงวิญญาณจากร่าง, เขาไม่ใช่ทั้งดวงวิญญาณหรือร่างกายที่จะสามารถพูดได้ ร่างกายไม่สามารถทำสิ่งใดได้โดยที่ไม่มีดวงวิญญาณ ก่อนอื่นใดให้ตระหนักรู้จักดวงวิญญาณ เพียงด้วยจากท่านเท่านั้นที่ลูกจะสามารถตระหนักรู้จักพ่อได้ ในเมื่อดวงวิญญาณไม่สามารถรู้หรือเห็นตนเอง เขาจะสามารถได้นิมิตของพ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดได้อย่างไร? แม้ว่าพวกเขาพูดว่าดวงดาวที่มีหีสุรย์กำลังเปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก ก็ไม่มีใครรู้ว่าบทบาทของ 84 ชาติเกิดถูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ มนุษย์นั้นมีสำนักที่เป็นร่างอย่างแท้จริง พ่อพูดว่า: เวลานี้กลับมาที่นี่สำนักเป็นดวงวิญญาณ! ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและแล้วรับฟังพ่อ เป็นดวงวิญญาณที่รับฟังและต้องเป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่อธิบายแก่ดวงวิญญาณ เป็นมนุษย์ที่อธิบายแก่มนุษย์ ไม่มีใครมีความรู้ของดวงวิญญาณ เหตุนี้เองจึงมีคำกล่าวว่า ก่อนอื่นลูกต้องรู้จักดวงวิญญาณ ให้ตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณเองก็ถาม: ฉันจะสามารถตระหนักรู้ในดวงวิญญาณได้อย่างไร? ไม่มีใครรู้ว่าทั้งบทบาทนั้นบันทึกไว้ในดวงวิญญาณอย่างไร ไม่มีผู้รู้หรือชั้นยาสซีใดสามารถบอกสิ่งเหล่านี้แก่ลูก พ่อเองนั้นต้องมาและทำให้ลูกตระหนักรู้ในตนเอง พ่อพูดว่า: ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและรับฟังฉันพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ที่ไม่มีตัวตน การสนทนานี้สามารถเกิดขึ้นได้เมื่อดวงวิญญาณได้พบปะกับดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้น โลกไม่ได้รู้ว่าเมื่อไหร่ที่พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดมาหรือท่านมาอย่างไรและอธิบาย เนื่องจากการไม่รู้สิ่งนี้ จึงมีความขัดแย้งของความคิดเห็น ทั้งหมดนั้นขึ้นอยู่กับคัมภีร์ พ่อพูดว่า: ลูกไม่สามารถตระหนักรู้ในพ่อหรือตนเองจากคัมภีร์เหล่านั้น พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด อะไรจะเกิดขึ้นด้วยการพูดเช่นนั้น? และแล้วใครจะทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์? ใครจะทำให้เราเป็นตรีกาลดาร์ชี? และแล้วไม่สามารถมีใครอื่นให้ความรู้ของดวง

วิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุดแก่เราได้ เหตุนี้เองลูกจึงพูดว่าดวงวิญญาณผู้ไม่รู้จักพ่อของพวกเขาที่ไม่เชื่อในพระเจ้า และผู้คนเหล่านั้นก็พูดว่าผู้ที่ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธา นั่นคือผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกๆ ไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ ลูกมีภาพที่ดีอยู่มากมาย ทุกสิ่งถูกอธิบายไว้ในภาพ หากใครบางคนไม่เคยเห็นแผนที่โลก, เขาจะรู้วาลอนดอนหรืออเมริกาอยู่ที่ไหนได้อย่างไร? พวกเขาจะรู้เมื่อครู่ได้แสดงแผนที่และอธิบายแก่พวกเขาเท่านั้น เหตุนี้เองลูกจึงได้มีการทำภาพขึ้น อย่างไรก็ตามไม่สามารถมีใครเข้าใจในรายละเอียด ผู้คนของสุริยวงศ์ได้ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาจากที่ไหน? และแล้วจันทราวงศ์ประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร? พวกเขาบรรากับผู้คนของสุริยวงศ์หรือ? ลูกเข้าใจว่าทุกคนได้รับมรดกของตนจากพ่อผู้เดียว ผู้คนของสุริยวงศ์และจันทราวงศ์คือนายของโลก ไม่มีศาสนาอื่นใดที่จะมีข้อสงสัยใดๆของการบรรากับใคร เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกกำลังจะกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่ามีการบรราและจันทราวงศ์ฝ่ายแพ้อุริยวงศ์ ไม่เลย พวกเขาทั้งสองคือราชวงศ์ที่แยกจากกัน เวลานั้นลูกมีความรู้ทั้งหมดของทุกภาพอยู่ในสติปัญญาของลูก เมื่อนักเรียนศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียน ความรู้ทั้งหมดก็อยู่ในสติปัญญาของเขา ได้มีการแสดงภาพในหนังสือให้แก่เด็กเล็กๆ ว่า: นี่คือช้างและนี่คือสิ่งนี้สิ่งนั้น เวลานั้นลูกรู้จักละครนี้ ลูกมีทั้งวงจรรอยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดนั้นใหม่และเพียงผู้ที่เป็นของสกุลบรรามีนเท่านั้นที่จะเข้าใจสิ่งเหล่านี้ ผู้อื่นจะเพียงแต่เงอะและถกเถียงอย่างไรประโยชน์. ไม่ใช่ว่าทุกสิ่งจะถูกอธิบายให้กับทุกคนในเวลาเดียวกัน ไม่เลย ลูกต้องอธิบายให้แก่แต่ละคนเป็นการส่วนตัว เป็นกฎที่ก่อนอื่นพวกเขาต้องเข้าใจพ่อและดวงวิญญาณก่อนที่พวกเขาจะนั่งในชั้นเรียน ไม่เช่นนั้นแล้วพวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดได้ พวกเขาจะเพียงเฝ้าแต่มีความสงสัย ลูกต้องอธิบายว่ามีพระเจ้าเดียวเท่านั้นและท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด แม้กระทั่งเหล่าเทพก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า เวลานั้นลูกได้รับความรู้ของดวงวิญญาณแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของผลของการกระทำ สันสการอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณรับฟังผ่านอวัยวะเหล่านี้ ภักวิน(พระเจ้า) ผู้เป็นพ่อ คือหนึ่งเดียวเท่านั้น และลูกได้รับมรดกจากท่าน บาบาได้อธิบายแล้วว่า: จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและเชื่อมโยงของสติปัญญาของลูกกับพ่อ ลูกเคยทำความเลื่อมใสศรัทธามาชาติที่แล้วชาติเล่า ผู้กราบไหว้บูชาหุมนานก็จะเฝ้าแต่จดจำหุมนาน และผู้กราบไหว้กฤษณะก็จะเฝ้าแต่จดจำกฤษณะ เวลานั้นได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วว่าลูกคือดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุดนั่นคือพ่อสูงสุดของลูก เป็นเพียงด้วยการจดจำท่านเท่านั้นที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อผู้เป็นผู้สร้างสวรรค์ แนนอนที่เราจะเข้าไปสวรรค์ บารัตเคยเป็นสวรรค์ สวรรค์ไม่ได้คงอยู่เวลานี้ ดังนั้นจึงไม่มีอาณาจักรแห่งสวรรค์ในนรกเป็นอาณาจักรของราวัน ลูกไม่ได้รู้สิ่งใดว่าลูกนั้นเคยปกครองอาณาจักรของลูกอย่างไรหรือลูกนั้นได้ลงมาอย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าลูกต้องลงมาขณะที่กำลังกลับมาใช้ชาติเกิดอย่างแนนอน พ่อพูดว่า: เวลานั้นจดจำพ่อแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และได้รับมรดกของสวรรค์ของลูก เมื่อเราเป็นของพ่อ, เราได้รับมรดกของพ่อ อย่างไรก็ตามจนกว่าเราได้กลับมาสะโตประธานจากตาโมประธานและกลับมาบริสุทธิ์ด้วยโยคะ ไม่เช่นนั้นเราไม่สามารถได้รับมรดกได้ พ่อพูดว่า: ด้วยการจดจำพ่อบาปของลูกจะถูกเผาไป และจะกลายเป็นผู้เอาชนะการกระทำที่เป็นบาป สิ่งนี้รับประกัน คำอธิบายนี้ต้องมีการทำให้ไว้บางคนก็จะเข้าใจในขณะที่ผู้อื่นที่มีความก้าวร้าวก็จะเริ่มต้นตระโกนเสียงดัง จะมีบางคนหรือคนอื่นผู้ที่สร้างอุปสรรค หากใครสร้างความปั่นป่วน, ให้บอกเขา: ให้มาด้วยตนเองเพื่อทำความเข้าใจสิ่งนี้ เป็นกฎที่ที่ท่านต้องอยู่ในเตาอบ(บัทตี) เป็นเวลาเจ็ดวันเพื่อเข้าใจสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด เพราะนี่คือความรู้ใหม่ ผู้คนจึงสับสน เมื่อมีการเปิดศูนยใหม่ก็ควรจะมียุคหนึ่งที่ฉลาดที่นั่นที่สามารถอธิบายแก่ทุกคน พระเจ้าของทุกคนคือหนึ่งเดียวและดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน ดวงวิญญาณสูงสุดคือพ่อของทุกคน ผู้คนเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! ดังนั้นแนนอนที่ท่านนั้นต้องบริสุทธิ์ ท่านไม่เคยอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ ในยุคทองนั้นทุกคนบริสุทธิ์ ในยุคเหล็กทุกคนนั้นไม่บริสุทธิ์ มีผู้คนมากมายที่ไม่บริสุทธิ์และน้อยนิดอย่างยิ่งที่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ทุกคนจะไปสู่ยุคทอง ผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ส่วนที่เหลือทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าไม่ใช่ทุกคนในโลกจะมาที่นี่เพื่อรับคำแนะนำ เป็นเรื่องยากสำหรับลูกที่ให้คำแนะนำแก่ทั้งโลก เวลานั้นคือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทุกสิ่งต้องถูกทำลาย วิธีการที่ดีมากเป็นที่ต้องการเพื่อที่จะอธิบายทั้งหมดนี้เพื่อที่ผู้คนจะนั่งและรับฟังอย่างสงบโดยไม่สร้างการรบกวนใดๆ ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อ: ชีพบาบาเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เพียงท่านเท่านั้นที่อธิบายแก่เรา คำพูดของกิตะนีโด่งดังอย่างยิ่ง: พ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป คำพูดเหล่านี้เชื่อมโยงกับกิตะเท่านั้น ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อคือผู้ทรงอำนาจ, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อคือผู้ประทานความรู้ของกิตะและเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ คำพูดเหล่านี้มาจากกิตะ เป็นเพียงผู้คนพูดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้ากฤษณะ ในขณะที่ลูกพูดว่าเป็นคำพูดของพระเจ้าชีวา พระเจ้านั้นไม่มีตัวตน ท่านไม่เคยกลับมาใช้ชาติเกิด ท่านใช้ชาติเกิดที่สูงส่งและพิเศษสุด ท่านเองนั้นอธิบายว่า: พ่อเข้ามาในร่างเก่าที่ธรรมดาซึ่งถูกเรียกว่าพาหะที่โชดดี ท่านสร้างสิ่งสร้างผ่านบรรามหา เหตุนี้เองมนุษย์จึงได้รับชื่อว่าบรรามา จากการเป็นบรรามาที่มีตัวตน เขากลายเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อนบริสุทธิ์ พ่อมาเพื่อชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ ดังนั้นแนนอนที่ท่านจะเข้ามาสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ในร่างที่ไม่บริสุทธิ์ นี่คือการอธิบายในรายละเอียด ก่อนอื่นใด

อธิบายว่าพระเจ้าพูด: จดจำพ่อเช่นที่ลูกเคยทำในวงจรที่แล้วและบาปของลูกจะถูกเผาไป! ให้กลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์! พวกเขามักร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! คงค้างอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ลูกเรียกหา, แนนอนที่ท่านต้องมาจากที่ใดที่หนึ่ง ผู้ชำระให้บริสุทธิ์มาเพื่อเล่นบทบาทของการชำระผู้ไม่บริสุทธิ์ของท่าน พ่อพูดว่า: ลูกเคยบริสุทธิ์และแล้วลูกได้มีอัลลอยเข้าไปปะปนอยู่ในลูก สิ่งนั้นจะสามารถขจัดออกไปได้ด้วยพลังโยคะเท่านั้น เมื่อลูกกลับมาบริสุทธิ์ลูกจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์และโลกที่ไม่บริสุทธิ์จะถูกทำลาย ให้เข้าถึงทุกสิ่งที่ได้มีการอธิบายแก่ลูกแล้วอย่างดีมาก เราเพียงแต่ยกย่องพ่อที่สูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดอธิบายว่าลูกนั้นได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์อย่างยิ่งขณะที่เล่นบทบาทของ 84 ชาติเกิดของลูก ลูกเคยบริสุทธิ์ในตอนเริ่มแรกและเวลานี้กลายเป็นผู้ไม่บริสุทธิ์ เวลานี้ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำรำลึกถึง ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ลูกนั้นลงบันไดมาจากหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา สิ่งนี้ง่ายดายอย่างยิ่ง สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ให้ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้และแล้วอธิบายแก่ใครก็ตามที่มาหาลูก ให้จดประเด็นหลักของมุรลิ่งไปและแล้วย้ำสิ่งเหล่านั้นกับตนเองเพื่อที่สิ่งเหล่านั้นจะกลับมามั่นคงในหัวใจของลูก สิ่งแรกและสิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป! ไม่ว่าลูกทำสิ่งนี้หรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับลูก ลูกเคยได้รับคำสั่งของพ่อแล้ว หากลูกต้องการจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ โยคะของสติปัญญาของลูกไม่ควรที่จะหันเหไปสู่โลกที่ไม่บริสุทธิ์ อย่าได้ช่องแหว่ในกิเลส! ลูกเฝ้าแต่ได้รับคำอธิบายมากมาย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ จดบันทึกและย้ำกับตนเองถึงสิ่งใดก็ตามที่พ่อบอกลูกและบอกสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น ก่อนอื่นใดให้คำแนะนำของพ่อแก่ทุกคน

2. เพื่อที่จะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากโลกที่ไม่บริสุทธิ์

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ทรงอำนาจผู้ที่ได้รับความสำเร็จในทุกความคิดด้วยการบริจาที่ยิ่งใหญ่ของพลังของลูก ด้วยจิตใจของคุณ
ลูกๆ ผู้ที่บริจาพลังด้วยจิตใจของพวกเขาจะได้รับพรของการเป็นผู้ทรงอำนาจ เพราะโดยการบริจาพลังด้วยจิตใจของลูก ลูกจะสะสมพลังความคิดอย่างมากมายที่ลูกได้รับความสำเร็จในทุกความคิดของลูก ลูกจะสามารถมั่นคงความคิดของลูกที่ใดก็ตามที่ลูกต้องการใน 1 วินาที ความคิดของลูกถูกควบคุมโดยลูก เนื่องจากลูกกลับมามีชัยชนะเหนือความคิดของลูก ลูกจึงสามารถทำให้ผู้ที่มีความคิดซุกซนให้ไม่สั่นคลอน และมีความสงบในเวลาอันสั้น

คติพจน์: อยู่ในความเป็นมิตรของพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและลูกจะปลอดภัยจากอิทธิพลของมิตรที่ไม่ดี

*** โอม ชานติ ***

ปีใหม่ ปีที่จะกลับมาทัดเทียมกับพ่อ

วันนี้ พ่อ ตรีมูรติกำลังมองดูการบรรจบกันทั้งสาม (การพบกัน) หนึ่งคือการพบกันของพ่อกับลูกๆ สองคือยุคบรรจบพบกันนี้ และสามคือการบรรจบกันของปี การบรรจบพบกันแต่ละอย่างมีคุณสมบัติพิเศษของตนเอง การบรรจบพบกันแต่ละอย่างเป็นการบรรจบพบกันที่เป็นแรงบันดาลใจให้กับลูกเพื่อนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ยุคบรรจบพบกันเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโลก การพบกันของพ่อกับลูกๆ เป็นการพบกันที่ทำให้ลูกได้สัมผัสกับโชคที่สูงส่งที่สุดและได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งที่สุด การบรรจบของปีเป็นแรงบันดาลใจให้ลูกมีความใหม่ แต่ละอย่างของการบรรจบพบกันทั้งสามมีนัยสำคัญในตัวเอง วันนี้ลูกๆ ทั้งหมดจากแผ่นดินนี้และจากต่างแดนได้มาเพื่อเฉลิมฉลองปีใหม่ของโลกเก่าเป็นพิเศษโดยเฉพาะ บัพดาตาได้เห็นลูกๆ ทั้งหมดที่อยู่ที่นี่ในรูปที่มีร่างกายและลูกๆ ในรูปที่ละเอียดอ่อนที่มาถึงที่นี่ด้วยวิมานของสติปัญญาของพวกเขาและแสดงความยินดีที่มีค่าเช่นเพชรต่อการเฉลิมฉลองปีใหม่ เพราะลูกๆ ทั้งหมดกำลังทำให้ชีวิตของพวกเขามีคุณค่าราวกับเพชร ลูกได้กลายเป็นดั่งเบิ้ลอีโร่ (เพชร) หรือไม่? ประการแรกลูกแต่ละคนเป็นเพชรพลอยอันล้ำค่าของพ่อ ลูกคืออีโร่ (เพชร) ประการที่สองลูกคืออีโร่ (นักแสดงเอก) ที่เล่นบทบาทอีโร่ (นักแสดงเอก) ด้วยเหตุนี้บัพดาตาขอแสดงความยินดีตลอดกาลสำหรับทุกวินาทีที่ทุกความคิดและทุกชาติเกิด สำหรับลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งไม่ใช่เพียงแค่วันนี้เท่านั้นที่ลูกแสดงความยินดี แต่เป็นเพราะการมีโชคที่สูงส่งและการได้มาซึ่งการบรรลุผลที่สูงส่งในทุกขณะที่ลูกแสดงความยินดีกับพ่อในทุกขณะ และพ่อแสดงความยินดีกับลูกๆ และพาลูกไปสู่สภาพที่โยยิบอย่างสม่ำเสมอ ในปีใหม่นี้เฝ้าแต่สัมผัสกับความใหม่ที่พิเศษนี้ในชีวิตของลูกต่อไป แนนอนลูกแสดงความยินดีกับพ่อทุกวินาทีและในทุกความคิด – กับแต่ละคนเช่นกัน - เช่นเดียวกับพ่อ ขอให้คำแสดงความยินดีแห่งความสุขและคำอวยพรปรากฏออกมาจากหัวใจของลูกอย่างต่อเนื่องในทุกเวลาสำหรับทุกดวงวิญญาณ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณบราห์มินหรือไม่ เป็นดวงวิญญาณที่ลูกไม่รู้จัก เป็นดวงวิญญาณที่ไม่มีความรู้หรือผู้ที่มีการติดต่อและมีความสัมพันธ์กับลูกหรือไม่ ไม่ว่าใครบางคนจะเป็นอย่างไร ขอให้คำทักทายและคำอวยพรแห่งความสุขของลูกให้ประสบการณ์ของการบรรลุผลของความสุขกับบุคคลนั้น การทักทายหรือการกล่าวคำอวยพรคือการให้และรับความสุข เมื่อใดก็ตามที่ลูกทักทายหรือกล่าวคำอวยพรกับใคร สิ่งเหล่านั้นเป็นการกล่าวคำอวยพรแห่งความสุข ลูกจะไม่กล่าวคำอวยพรในเวลาแห่งความทุกข์ ดังนั้นเมื่อเห็นทุกดวงวิญญาณ จงมีความสุขและให้ความสุข: นี่คือการแสดงความยินดีและคำอวยพรจากหัวใจ ไม่เป็นไรหรอกว่าดวงวิญญาณอื่นจะมีปฏิสัมพันธ์กับลูกเช่นไร ลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งที่ได้รับคำอวยพรจากบัพดาตาเสมอจะต้องให้ความสุขกับทุกคน หากพวกเขาให้หนามกับลูก ลูกก็ให้ดอกกุหลาบทางจิตกับพวกเขากลับไป หากพวกเขาเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ ลูกๆ ของผู้ประทานความสุขก็ให้ความสุขแก่พวกเขา อย่าได้ปฏิบัติกับพวกเขาเหมือนกับที่พวกเขาปฏิบัติกับลูก ลูกไม่สามารถเพิกเฉย (อญานี – คนที่ไม่มีความรู้) กับคนที่ไม่รู้ ลูกไม่สามารถได้รับอิทธิพลจากดวงวิญญาณที่ได้รับอิทธิพลจากชั้นสการ์และธรรมชาติของเขา

ในทุกความคิดของลูกดวงวิญญาณที่สูงส่ง ขอให้พรและคำอวยพรแห่งความสุขเป็นประโยชน์ต่อทุกคน เพื่อเปลี่ยนแปลงทุกคน และเพื่อปลดปล่อยดวงวิญญาณที่ได้รับอิทธิพลให้เป็นอิสระ – มองเห็นได้อย่างเป็นธรรมชาติ เพราะลูกทั้งหมดเป็นผู้ให้ นั่นคือเทพ - ผู้ที่ให้ ดังนั้นในปีใหม่นี้จงเฝ้าแต่ให้คำอวยพรแห่งความสุขเป็นพิเศษต่อเนื่องไปเรื่อยๆ อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกพูดไปทั่วว่า “ขออวยพร, ขออวยพร” เพียงแค่วันนี้และพรุ่งนี้เท่านั้น อย่าเริ่มต้นปีใหม่เพียงแค่ว่าพูดเช่นนั้น แนนอนลูกพูดสิ่งนี้ได้เลย แต่พูดจากหัวใจของลูกและพูดตลอดทั้งปี; อย่าพูดเพียงแค่ว่าสองวัน เมื่อลูกกล่าวคำอวยพรกับดวงวิญญาณจากหัวใจของลูกแล้วหัวใจของดวงวิญญาณนั้นก็จะมีความสุขเมื่อได้รับคำอวยพรจากหัวใจ ดังนั้นจงแจกจ่ายดิลคฺชฺโทลี (ความสุขใจ) ต่อไปในทุกขณะ อย่ารับประทานและให้ขนมหวานนี้แก่ผู้อื่นเพียงแค่วันเดียว พรุ่งนี้รับประทานขนมหวาน (โทลี) มากเท่าที่ลูกต้องการ จงเลี้ยงดูทุกคนด้วยขนมหวานมากมายนี้ หากลูกเฝ้าแต่ให้ดิลคฺชฺโทลีแต่ละคนจากหัวใจของลูกในลักษณะเดียวกันนี้ลูกจะมีความสุขมากมาย ในโลกทุกวันนี้ผู้คนยังคงกลัวเล็กน้อยที่จะรับประทานของหวาน แต่ลูกสามารถรับประทานดิลคฺชฺโทลีที่หวานนี้ได้มากเท่าที่ลูกต้องการ; ลูกสามารถให้พวกเขาเท่าที่พวกเขาต้องการ สิ่งนี้จะไม่ทำให้ลูกป่วย เพราะบัพดาตาทำให้ลูกๆ ทัดเทียมกับท่าน ดังนั้นในปีนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจงแสดงให้เห็นโลกและครอบครับบราห์มินเห็นถึงคุณสมบัติพิเศษของการกลับมาทัดเทียมกับพ่อ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อดวงวิญญาณใดพูดว่า “บาบา” เขาจะสัมผัสกับความหวานชื่นและความสุข ด้วยการพูดว่า “ว้า บาบา!” ปากของลูกจะหวานชื่น

เพราะลูกได้รับบางสิ่งบางอย่าง ในทำนองเดียวกันขอให้ทุกดวงวิญญาณบราห์มินมีความสุขเมื่อมีการเอ่ยชื่อของดวงวิญญาณบราห์มินใด เพราะลูกทุกคนก็หัดเทียบกับพ่อเช่นกัน ดังนั้นลูกจึงแบ่งปันคุณสมบัติพิเศษที่ลูกได้รับจากพ่อในระหว่างลูกๆ ลูกเป็นเพื่อนที่ให้ความร่วมมือต่อกันและกันและลูกจะก้าวหน้าต่อไป อย่างกลายเป็นเพื่อนร่วมชีวิตของกันและกัน แต่เป็นเพื่อนร่วมงาน ลูกดวงวิญญาณทั้งหมดยังคงแบ่งปันความสุขระหว่างกันต่อไปด้วยคุณสมบัติพิเศษที่ลูกได้รับ และลูกยังคงทำเช่นนั้นต่อไปในอนาคตด้วย เช่นเดียวกับที่ลูกรำไรในความสุขทันทีที่ลูกจดจำระลึกถึงพ่อ ในทำนองเดียวกันทันทีที่ลูกดวงวิญญาณบราห์มินทุกคนระลึกถึงดวงวิญญาณบราห์มินอีกคน ลูกสัมผัสกับความสุขทางจิต ไม่ใช่ความสุขที่มีขีดจำกัด ในทุกขณะสัมผัสกับการบรรลุผลทั้งหมดจากพ่อในทางปฏิบัติ สิ่งนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็นการหักทลายให้คำอวยพรต่อกันและกันในทุกขณะและทุกความคิด เป้าหมายของทุกคนเหมือนกัน ลูกต้องกลับมาหัดเทียบกับพ่อ เพราะหากไม่กลับมาหัดเทียบ ลูกจะไม่สามารถกลับไปกับพ่อเพื่อไปยังบ้านที่แสนหวานได้และลูกไม่สามารถเข้าไปในอาณาจักรกับพ่อบราห์มาได้ ผู้ที่กลับบ้านกับบัปผาดาจะลงมาในอาณาจักรพร้อมกับพ่อบราห์มา ลูกจะลงมาจากเบื้องบนใช่ไหม? ลูกจะไม่เพียงแค่ออกไปด้วยกัน แต่จะลงมาด้วยกันอีกด้วย ลูกจะมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาพร้อมกับบราห์มา และกลายเป็นผู้กราบไหว้พร้อมกับพ่อบราห์มาด้วย ดังนั้นลูกจึงมีมิตรภาพหลายต่อหลายชาติเกิดอย่างใดก็ตามพื้นฐานของสิ่งนั้นคือการกลับมาหัดเทียบในเวลาอันและกลับไปกับท่าน

ดูคุณสมบัติพิเศษของปีที่กำลังจะมาถึงนี้: มีเลข 8 และ 8. เลข 8 มีความสำคัญมาก ถ้าลูกมองดูรูปที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาของลูก มีอนุสรณ์ของผู้ที่มีแปดแขน และแปดพลัง มีเพชรพลอยทั้งแปด แปดอาณาจักร ตัวเลข 8 ได้รับการจดจำในรูปแบบที่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงเฉลิมฉลองปีนี้โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็นปีแห่งความมุ่งมั่นที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อ ไม่ว่าลูกจะกระทำการสิ่งใด ขอให้เป็นการกระทำนั้นหัดเทียบกับพ่อ ไม่ว่าลูกจะมีความคิดอะไร คำพูดอะไรก็ตามที่ลูกพูด เมื่อไรลูกเข้ามาสัมผัสหรือความสัมพันธ์กับใครก็ตามจงหัดเทียบกับพ่อ เป็นการง่ายที่จะกลับมาหัดเทียบกับพ่อบราห์มาเพราะท่านมีตัวตน ท่านเป็นดวงวิญญาณที่ใช้ 84 ชาติเกิด ท่านเป็นดวงวิญญาณที่มีประสบการณ์ของการมีค่าควรแก่การได้รับการกราบไหว้บูชาและเป็นผู้กราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน ท่านมีประสบการณ์ของโลกเก่า ชั้นสการ์เก่า บัญชีกรรมเก่า อยู่ในที่ชุมชนและทำให้ทุกคนทำงานร่วมกันในชุมชน: ท่านมีประสบการณ์ในทุกสิ่ง ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำตามผู้ที่มีประสบการณ์ และพ่อกำลังบอกลูกให้วางทุกอย่างก้าวของลูกบนรอยเท้าของพ่อบราห์มา ลูกไม่ต้องหาหนทางใหม่ ลูกเพียงแค่ต้องก้าวเดินตามรอยเท้า ลอกเลียนแบบบราห์มา ลูกมีปัญญามากขนาดนี้ใช่ไหม? เพียงแค่ปรับให้เข้ากันกับตัวลูกเอง เพราะทั้งบัปผาดาดากำลังรอลูกกลับไปพร้อมกับท่าน พ่อที่ไม่มีตัวตนเป็นผู้ที่อาศัยในอาณาเขตสูงสุด แต่ในยุคบรรจบพบกันท่านต้องเล่นบทบาทของท่านผ่านรูปที่มีตัวตนใช่หรือไม่? ดังนั้นพร้อมกับบทบาทของวงจรถัดนี้กำลังจะจบสิ้นลง บทบาทของทั้งบัปผาดาดาก็จะจบสิ้นลงสำหรับวงจรถัดนี้เช่นกัน จากนั้นวงจรจะซ้ำรอย ด้วยเหตุนี้พ่อที่ไม่มีตัวตนจึงถูกผูกอยู่กับบทบาทของลูกเช่นกัน เป็นบ่วงพันธะที่บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามมีบ่วงพันธะของบทบาทใช่หรือไม่? เป็นบ่วงพันธะของความรัก บ่วงพันธะของงานรับใช้ แต่เป็นบ่วงพันธะอันแสนหวาน ไม่ใช่บ่วงกรรม

ดังนั้นปีใหม่นี้จึงเป็นปีสำหรับการให้คำอวยพรอย่างสม่ำเสมอ ปีใหม่เป็นปีสำหรับการมีความหัดเทียบกับพ่ออยู่เสมอ ปีใหม่เป็นปีที่จะทำตามพ่อบราห์มา ปีใหม่เป็นปีสำหรับการได้รับพรที่จะอยู่กับพ่อในบ้านที่แสนหวานและในอาณาจักร เพราะลูกอยู่ในความเป็นมิตรที่สม่ำเสมอแนบจากนี้ การอยู่ร่วมกันในเวลานี้เป็นพรของการอยู่กับท่านเสมอ มิฉะนั้นลูกจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของชบวน และแทนที่จะเป็นญาติสนิทลูกจะเป็นญาติห่างๆ ลูกจะพบกันบางครั้งเท่านั้น ลูกไม่ใช่ผู้ที่พบกันเพียงบางครั้งใช่ไหม? ความสุขของชาติเกิดแรกและปรกายและความซาบซึ้งของความสัมพันธ์ที่สูงศักดิ์กับจักรพรรดิโลกและจักรพรรดินิโลกผู้ที่มีสิทธิ์ในอาณาจักรแรกนั้นจะพิเศษสุด แม้ว่าลูกจะเข้าไปสู่ราชวงศ์ของจักรพรรดิโลกและจักรพรรดินิโลกที่สอง ก็ยังคงมีความแตกต่าง แม้แต่ชาติเกิดเดียวก็สามารถสร้างความแตกต่างได้ นั่นก็ไม่เรียกว่าอยู่ด้วยกัน เมื่อของใหม่ลูกใช้ไปแล้ว มันก็จะกลายเป็นของที่ใช้แล้วใช่หรือไม่? จะไม่ถูกเรียกว่าใหม่อีกต่อไป ลูกต้องกลับไปด้วยกัน ลงมาด้วยกันและปกครองในอาณาจักรของชาติเกิดแรกด้วยกันในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของราชวงศ์ สิ่งนี้เรียกว่ากลับมาหัดเทียบ ดังนั้นลูกต้องการทำอะไร? ลูกต้องการที่จะกลับมาหัดเทียบหรือเป็นส่วนหนึ่งของชบวน?

บัปผาดาเห็นความแตกต่างอย่างหนึ่งระหว่างผู้ที่ไม่รู้กับผู้ที่มีความรู้ ท่านเห็นสิ่งนั้นในรูปของฉาก ลูกๆ ของพ่อเป็นเช่นไร และลูกที่ไม่มีความรู้เป็นเช่นไร? ดวงวิญญาณที่มีกิเลสกลายเป็นเช่นไรในโลกทุกวันนี้? โรงงานขนาดใหญ่หรือสถานที่ที่พวกเขาเผาบางสิ่งมีปล่องไฟเพื่อให้ควันลอยออกมา ควันลอยออกมาจากปล่องไฟเหล่านั้นอยู่ตลอดเวลาและดูเหมือนว่าจะเป็นสีดำเสมอ ในทำนองเดียวกัน เนื่องจากมนุษย์ในทุกวันนี้มีความชั่วร้ายเพราะพวกเขาได้รับอิทธิพลจากกิเลสอย่าง

ใดอย่างหนึ่ง ควันของความอิจฉาริษา ความไม่ชอบ หรือกิเลสประเภทอื่นๆปรากฏออกมาในความคิดและคำพูดของพวกเขาอยู่เรื่อยๆ ควันของกิเลสยังคงปรากฏออกมาเรื่อยๆจากดวงตาของพวกเขา ในขณะที่พรยังคงปรากฏออกมาเรื่อยๆจากคำพูดและความคิดของลูกที่มีความรู้ในสภาพที่เป็นเทวดานางฟ้าของพวกเขา พวกเขามีควันของกิเลสทั้งห้า ในขณะที่ลูกดวงวิญญาณญาณมีพรปรากฏออกมาผ่านรูปเทวดานางฟ้าของลูกอย่างสม่ำเสมอ อย่าให้มีควันของกิเลสทั้งห้าปรากฏออกมาภายใต้อิทธิพลของกิเลสแม้กระทั่งในความคิดของลูก จงให้พรปรากฏออกมาเสมอ ดังนั้นตรวจสอบตนเองว่า: บางครั้งควัน (dhuwa) จะปรากฏออกมาแทนพร (duwa) หรือไม่? เทวดานางฟ้าเป็นตัวของพร หากลูกเคยมีความคิดเช่นนั้นหรือคำพูดเช่นนั้นแล้วให้นานาณีนี้อยู่เบื้องหน้าลูก: มันกลายเป็นอะไร? มันได้เปลี่ยนจากการเป็นเทวดานางฟ้าหรือไม่? มีควันแม้กระทั่งของความคิดไร้ประโยชน์ นั่นคือควันจากไฟที่ลูกโชนและนี่คือควันจากไฟที่ลูกเพียงครั้งหนึ่ง เมื่อไม่มีไฟลูกไหม้อย่างรุนแรง ควันก็ยังปรากฏออกมา ดังนั้นจึงกลายเป็นเทวดานางฟ้าเช่นนั้นที่พรปรากฏออกมาเรื่อยๆอยู่เสมอ สิ่งนี้เรียกว่าเป็นนายที่มีความเมตตา มีความเห็นอกเห็นใจ มีความเมตตากรุณา ดังนั้นเวลานี้จึงเล่นบทบาทนี้ จงมีความเมตตาต่อตนเองและผู้อื่นด้วย อะไรก็ตามที่ลูกเห็น อะไรก็ตามที่ลูกได้ยิน อย่าได้พูดถึงสิ่งนั้น อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งนั้น อย่าได้คิดเกี่ยวกับสิ่งใดที่ไร้ประโยชน์ อย่าได้เห็นสิ่งนั้น นี่คือการมีความเมตตาต่อตนเองและมีความเมตตาต่อผู้ที่ทำหรือพูดบางสิ่งอยู่เสมอ จงมีเมตตา นั่นคือสิ่งไร้ประโยชน์อะไรก็ตามที่ลูกได้เห็นหรือได้ยินเกี่ยวกับดวงวิญญาณอื่นจึงมีความปรารถนาดีและความรู้สึกที่บริสุทธิ์ของความเมตตาต่อดวงวิญญาณนั้น ลูกจะไม่มีเมตตาประเภทอื่นหรือให้พรอื่น แต่อย่าเก็บสิ่งใดไว้ในจิตใจของลูก นี่คือการมีความเมตตาต่อดวงวิญญาณนั้น ถ้าลูกพูดเกี่ยวกับสิ่งที่ไร้ประโยชน์ที่ลูกเคยเห็นหรือได้ยินมา นั่นคือถ้าลูกปลุกต้นไม้จากเมล็ดที่ไร้ประโยชน์ ถ้าลูกกระจายสิ่งนั้นไปในบรรยากาศ มันก็กลายเป็นต้นไม้ที่ใหญ่ นี่เป็นเพราะสิ่งเลวร้ายอะไรก็ตามที่คนเห็นหรือได้ยินและไม่สามารถเก็บไว้ในจิตใจของตนเองได้ เขาจะเล่าสิ่งนั้นให้กับผู้อื่นอย่างแน่นอน; เขาจะพูดเกี่ยวกับสิ่งนั้นอย่างแน่นอน แล้วแต่ละคนก็จะมีการเล่าเรื่องนี้ให้กับคนอื่นอีก แล้วมันจะกลายเป็นอะไร? จากหนึ่งก็จะมามากมาย จากนั้นเมื่อลูกประกาศถูกสร้างขึ้นมาจากลูก คนที่ทำการที่ไร้ประโยชน์นั้นจะกลายเป็นคนดีอันมากขึ้นที่จะพิสูจน์ว่าตนเองถูกต้อง แล้วอะไรที่กระจายไปในบรรยากาศ? สิ่งที่ไร้ประโยชน์ เป็นควันที่กระจายใช่หรือไม่? สิ่งเหล่านั้นเป็นพรหรือควัน? ดังนั้นในขณะที่เห็นและได้ยินสิ่งที่ไร้ประโยชน์ จงหลอมสิ่งนั้นด้วยความรักและความปรารถนาดี อย่าได้ขยายออกไป สิ่งนี้เรียกว่าการมีความเมตตาต่อผู้อื่น นั่นคือการให้พร ดังนั้นจงเตรียมการที่จะกลับมาทักทายและกลับไปพร้อมกับพ่อและอยู่กับท่าน ลูกไม่ได้คิดว่าอยู่ที่นี้ก็สบายดีแล้วใช่ไหม? หรือว่าตอนนี้ลูกไม่ควรเตรียมการที่จะกลับไปกับท่าน แต่ขออยู่ที่นี้ต่ออีกหน่อยดีไหม? ลูกต้องการอยู่ที่นี้ต่อไปอีกเล็กน้อยหรือไม่? แม้ลูกต้องการอยู่ที่นี้ ก็จงอยู่ที่นี้ด้วยการกลับมาทักทายพ่อ อย่าเพียงแค่อยู่นี้นั้น แต่จงกลับมาทักทายและอยู่ที่นี้ แล้วลูกอาจจะได้อยู่ที่นี่ ลูกได้รับอนุญาตสำหรับสิ่งนั้น ลูกพร้อมเสมอใช่หรือไม่? ถ้างานรับใช้หรือละครทำให้ลูกอยู่ที่นี้ นั่นเป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป แต่อย่าได้อยู่ที่นี่ด้วยเหตุผลของตัวเอง ลูกไม่ใช่ผู้ที่อยู่ที่นี้เพราะบ่วงกรรมของลูก ให้สมมุติบัญชีของบัญชีกรรมใสสะอาดและชัดเจน ลูกเข้าใจไหม? อ้อชะ

ถึงลูกๆทั้งหมดจากทุกหนแห่ง ขอให้การแสดงความยินดีสำหรับการกลับมายิ่งใหญ่ด้วยความยิ่งใหญ่ของปีใหม่ของปีใหม่อยู่กับลูกเสมอตลอดไป ถึงลูกทุกคนที่มีความกล้าหาญที่ทำตามพ่อ ถึงผู้ที่ให้ลิขสิทธิ์โหล่ซึ่งกันและกัน ถึงผู้ที่เป็นเทวดานางฟ้าอยู่เสมอและให้พรแก่ผู้อื่น ถึงลูกที่มีความเมตตากรุณาและมีความเห็นอกเห็นใจ ขอแสดงความยินดีกับการกลับมาทักทายกับพ่อ และด้วยความรัก ระลึกถึง และนมัสตจากบัปดา

บัปดาพาบปะดับเบิลพอร์เนอร์ บราเธอร์และซิสเตอร์

ลูกมีประสบการณ์ว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่สูงส่งในยุคบรรจบพบกันหรือไม่? ทุกความคิด, คำพูดและการกระทำของดวงวิญญาณที่สูงส่งจะสูงส่งโดยอัตโนมัติ ดังนั้นทุกการกระทำจึงกลับมาสูงส่งใช่หรือไม่? คนเป็นเช่นไรงานของเขาเป็นเช่นนั้น ดังนั้นการกระทำของดวงวิญญาณที่สูงส่งจะสูงส่งใช่หรือไม่? สำนักของลูกเป็นเช่นไร สภาพของลูกเป็นเช่นนั้นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นสภาพที่สูงส่งจึงเป็นสภาพที่เป็นธรรมชาติของลูกเพราะลูกเป็นดวงวิญญาณพิเศษ เวลานั้นลูกเป็นของพ่อที่สูงส่งเหนือสิ่งใด พ่อเป็นเช่นไร ลูกๆก็เป็นเช่นนั้นใช่หรือไม่? สำหรับลูกๆมักจะมีการกล่าวกันเสมอว่า: ลูกชายโชว์พ่อ (แสดงให้เห็นพ่อ) แล้วลูกเป็นเช่นนั้นหรือไม่? ใครที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของลูกทุกคน? ใครก็ตามที่อยู่ในหัวใจของลูกจะอยู่ในสติปัญญาของลูกในคำพูดและการกระทำของลูก ลูกทั้งหมดนำการจดของหัวใจมาใช้หรือไม่? ลูกส่งของขวัญของหัวใจด้วยเช่นกัน ดังนั้นนี่เป็นภาพของสภาพของลูกที่ลูกส่งมาใช้หรือไม่? ดังนั้นผู้ที่อยู่ในหัวใจของพ่ออย่างสม่ำเสมอจะพูดและทำสิ่งที่เท่าเทียมกับพ่อโดยอัตโนมัติ ไม่ใช่เรื่องยากที่จะกลับมาทักทายกับพ่อใช่หรือไม่? เพียงแค่

จดจำจุดและความยากใดๆจะกลายเป็น“ไม่” เมื่อลูกลืมจุด มันจะไม่กลายเป็น“ไม่” เป็นการง่ายมากที่จะทำให้จุดหรือใส่จุด ความรู้ทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในคำเดียวนี้ “จุด” ลูกเป็นจุด พ่อเป็นจุด และอะไรก็ตามที่ผ่านไปแล้วให้ใส่จุดลงไป แค่นี้เอง เมื่อเด็กเล็กๆ เริ่มเขียน เมื่อเขาวางดินสอลงบนกระดาษ มันจะกลายเป็นอะไร? มันเป็นจุดใช่หรือไม่? ดังนั้นนี่คือการละเล่นของเด็ก การศึกษาความรู้ทั้งหมดนี้ดำเนินไปอย่างเป็นเกม ลูกไม่ได้รับงานที่ยากลำบาก ดังนั้นงานง่ายและลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย บนบอร์ดเช่นกันลูกเขียนว่า “ราชาโยคะที่ง่ายดาย” ดังนั้นการสัมผัสว่าสิ่งนั้นง่ายดายกล่าวได้ว่าเป็นความรู้ ผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้จะมีพลังโดยอัตโนมัติ เพราะความรู้กล่าวได้ว่าเป็นแสงและอำนาจ ดังนั้นเนื่องจากดวงวิญญาณที่เต็มไปด้วยความรู้จะมีพลังอย่างง่ายดายพวกเขาจึงก้าวไปข้างหน้าได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นทั้งกลุ่มนี้จึงเป็นโยคีที่ง่ายดาย อยู่อย่างเป็นโยคีที่ง่ายดายในลักษณะนี้เสมอ อัจชะ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะและเป็นผู้เอาชนะมาโดยจบความคิดที่สงสัย อย่าปล่อยให้ความคิดของความสงสัยเกิดขึ้นเกี่ยวกับตัวเองและคิดว่า "บางทีนั้นอาจจะล้มเหลว" มันคือการมีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความสงสัยที่ลูกพ่ายแพ้ ดังนั้นจงมีความคิดเสมอว่าลูกจะแสดงให้เห็น โดยการได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน ชัยชนะเป็นสิทธิโดยกำเนิดของเรา โดยการทำทุกสิ่งในขณะที่มีสิทธิ์ทั้งหมด ลูกมีสิทธิ์ที่จะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน นั่นคือความสำเร็จ ด้วยวิธีนี้ลูกจะกลายเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะ เหตุนี้เองคำพูดเช่น "ฉันไม่รู้ แต่บางที ... " ไม่ควรปรากฏออกมาจากริมฝีปากของดวงวิญญาณผู้เป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้

คติพจน์: ความรู้สึกเมตตาทำให้จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือปรากฏขึ้นมาได้อย่างง่ายดาย

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน บาบามาได้มาเพื่อให้ลูกมีค่าต่อการได้รับการยกย่องเช่นเดียวกับท่าน เวลานั้นลูกๆ ซึมซับการยกย่องของพ่อ
- คำถาม:** ด้วยคำพูดใดที่ผู้คนบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาร้องเรียกหาและจดจำระลึกถึงพระเจ้าผู้เป็นที่รักด้วยความรักอย่างมาก แม้ว่าพวกเขาจะไม่รู้จักท่านอย่างเต็มที่ก็ตาม?
- คำตอบ:** พวกเขาร้องเรียกหาและจดจำระลึกถึงท่านด้วยความรักอย่างมากโดยพูดว่า: โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำท่านเท่านั้นและตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากคนอื่นและเชื่อมโยงของสติปัญญากับท่านผู้เดียวเท่านั้น! พ่อพูดว่า: ลูกๆ เวลานั้นพ่อได้มาแล้ว ดังนั้นจงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! หน้าแรกที่แรกของลูกคือจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก

โอม ซานติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด (ผู้ที่ยืมร่างกายมาใช้) เวลานั้นนั่งที่นั่นและอธิบายให้กับลูกดวงวิญญาณที่เป็นตัวของความอ่อนหวานที่สุด: พ่อเข้ามาในร่างที่เกาธรรมา พ่อมาและสอนลูกๆ มากมาย ท่านอธิบายให้แก่ลูกๆ บราห์มินผู้ที่เป็นสิ่งสร้างทางปากของบราห์มา แน่نونพ่ออธิบายให้แก่ลูกบราห์มินทางปาก ท่านจะอธิบายให้แก่ใครอื่นใด? ท่านพูดว่า: ลูกๆ ลูกร้องเรียกหาพ่อบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์! ทุกคนในบาร์ตและโลกโดยทั่วไปร้องเรียกหาพ่อ เมื่อบาร์ตบริสุทธิ์ที่เหลือทั้งหมดก็อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ ลูกๆ ควรเก็บไว้ในสำนึกของลูกอยู่เสมอว่า ยุคทองและยุคเงินคืออะไรและยุคทองแดงและยุคเหล็กคืออะไร สติปัญญาของลูกมีความรู้อย่างเต็มเปี่ยมว่าใครเคยปกครองที่นั่น เช่นที่พ่อมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของสิ่งสร้าง ดังนั้นสติปัญญาของลูกก็มีความรู้เช่นเดียวกัน ลูกๆ ควรมีความรู้ที่พ่อให้กับลูกด้วยเช่นกัน พ่อมาและทำให้ลูกหัดเทียมกับพ่อเอง มีการยกย่องลูกๆ มากเท่ากับที่มีการยกย่องพ่อ พ่อได้ทำให้ลูกๆ มีค่าควรแก่การยกย่องยิ่งกว่า พิจารณาว่าชีพบาบา กำลังสอนผ่านผู้นี้เสมอ เป็นดวงวิญญาณที่พูดกับดวงวิญญาณอื่นๆ อย่างไรก็ตามเพราะผู้คนมีสำนึกที่เป็นร่าง พวกเขาจึงคิดว่าคนนั้นคนนี่กำลังสอน อันที่จริงแล้วเป็นดวงวิญญาณที่ทำทุกสิ่ง เป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของเขา ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณซ้ำแล้วซ้ำเล่า ถ้าลูกไม่พิจารณาตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณลูกจะไม่สามารถจดจำพ่อได้ ลูกจะลืมพ่อ เมื่อลูกถูกถามว่า ลูกเป็นลูกของใคร ลูกก็ตอบเขาว่าลูกคือลูกของชีพบาบา มีคำถามในสมุดเยี่ยมสำหรับผู้เยี่ยมชม: พ่อของคุณคือใคร? พวกเขาบอกชื่อของพ่อทางร่างของเขาให้กับลูกในที่นี้ โอเค แล้วชื่อของพ่อของดวงวิญญาณชื่ออะไร? บางคนก็เขียนชื่อของภรรยาและคนอื่นก็เขียนชื่อของหนุมาน หรือพวกเขาเขียนว่าไม่รู้ โอ! ลูกรู้จักพ่อทางร่างของลูกแต่ลูกไม่รู้จักพ่อที่อยู่เหนือโลกที่ลูกจดจำอยู่เสมอเมื่ออยู่ในความทุกข์! ลูกแม้กระทั่งพูดว่า: โอ พระเจ้าของงเมตตา! โอ พระเจ้า โปรดประทานบุตรชายให้กับเรา! ลูกร้องขอพระเจ้าใช่ไหม? เวลานั้นพ่อบอกกับลูกถึงบางสิ่งที่ง่ายมาก เพราะลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างเป็นอย่างมากจึงไม่มีความซาบซึ้งในมรดกของพ่อ ลูกควรมีความซาบซึ้งอย่างมาก ผู้คนแสดงความเลื่อมใสศรัทธาเพื่อที่จะได้พบกับพระเจ้า ในการจุดไฟบูชา ยัญ ทำทาปาเซีย ทำทาน และทำบุญถวายเป็นความเลื่อมใสศรัทธาทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้าเดียว พ่อพูดว่า: พ่อคือสามของสามทั้งหมด และเป็นพ่อของพ่อทั้งหมด ทุกคนจดจำพระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแนนอน เป็นดวงวิญญาณที่จดจำท่าน แม้ว่าพวกเขาจะพูดถึงดวงดาวที่มหัศจรรย์ที่ส่องประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก พวกเขาพูดถึงสิ่งนี้โดยไม่เข้าใจอะไรเลย พวกเขาไม่เข้าใจนัยสำคัญของสิ่งนี้เลย ลูกไม่รู้จักแม้กระทั่งดวงวิญญาณแล้วลูกจะรู้จักพ่อของดวงวิญญาณได้อย่างไร? ผู้ที่อยู่ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีนิมิต ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขาสร้างชีวลึงกัมที่ใหญ่โตเพื่อที่จะกราบไหว้บูชา เพราะถ้าพวกเขาแสดงรูปที่เป็นจุดก็จะไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ผู้คนพูดว่าพระเจ้ามีรูปเป็นแสงที่ไม่มีที่สิ้นสุดและคงอยู่ตลอดไปเป็นนิจันรันดร์ พวกเขาพูดว่าท่านมีรูปที่ใหญ่มาก ผู้ที่เป็นของนิกายบราห์มสมาจิกกล่าวว่าพระเจ้าคือแสง ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดคือจุด และด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงสับสน ลูกบางคนแม้กระทั่งถามว่า: บาบา เราควรจดจำใคร? เราเคยได้ยินว่าท่านเป็นรูปลึงกัมขนาดใหญ่ และท่านได้รับการจดจำในรูปนั้น เวลานั้นเราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร? โอ! แต่ลูกดวงวิญญาณเป็นจุดและพ่อก็เป็นจุดเช่นกัน ลูกร้องเรียกหาดวงวิญญาณนั้นและดังนั้นท่านจะมาและนั่งที่นั่นอย่างแนนอน นิมิตทั้งหมดที่ผู้คนเห็นบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาก็เป็นเพียงแค่ความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ได้กราบไหว้บูชาเพียงแค่ผู้เดียว แต่พวกเขาได้ทำให้คนมากมายกลายเป็นพระเจ้า ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เฝ้าแต่กราบไหว้บูชาอยู่เรื่อยๆ จะถูกเรียกว่าเป็นพระเจ้าได้อย่างไร? ถ้าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนแห่งแล้วพวกเขา

เขาจะกราบไหว้บูชาใคร? พวกเขาแสดงความเลื่อมใสศรัทธามากมายหลายประเภท พ่ออธิบายว่า: ลูกๆ อย่าคิดว่าลูกจะมีชีวิตอยู่อีกหลายปี ขณะนี้เวลาใกล้เข้ามามากแล้ว มีศรัทธาว่าบาปต้องดำเนินงานของการก่อตั้งผ่านบราห์มา ตัวพ่อเองพูดว่า: พ่อบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกผ่านผู้นี้ เป็นที่จดจำกันว่า การก่อตั้งเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา พวกเขาไม่รู้ว่โลกใหม่เรียกว่าดินแดนของวิษณุ นั่นหมายความว่ารูปรวมของวิษณุปกครองอาณาจักรที่นั่น ไม่มีใครรู้ว่าวิษณุคือใคร ลูกรู้ว่าบราห์มาและสรัสวตีกลายเป็นรูปรวมของวิษณุและดูแลอาณาจักรนั้นในฐานะที่เป็นลักษมีและนารายณ์ การก่อตั้งผ่านบราห์มาแล้วพวกเขาก็รักษาดินแดนของวิษณุ นั่นคือสวรรค์ ควรจะเข้าไปในสติปัญญาของลูกว่าพ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อคือเมล็ดของต้นไม้โลกมนุษย์ พ่อรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของละครนี้ พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่ว่าธุรกิจของพ่อจะเป็นอะไรก็เป็นธุรกิจของลูกด้วยเช่นกัน ลูกชำระสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ในโลกพ่ออาจมีลูกสามหรือสี่คนและหนึ่งในนั้นอาจมีตำแหน่งที่สูงมากในขณะที่คนอื่นอาจมีตำแหน่งที่ต่ำมาก ที่นี้พ่อกำลังสอนธุรกิจของการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ให้เป้าหมายนั้นกับทุกคน ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อ! พวกเขาเขียนในกิตะอย่างผิดๆว่าพระเจ้ากฤษณะพูดกิตะ ลูกต้องอธิบายว่าพระเจ้าไม่มีตัวตนและท่านอยู่เหนือการเกิดใหม่ นี่คือการผิดพลาดหนึ่งที่พวกเขาทำ เวลานั้นลูกกำลังกลายเป็นนายของดินแดนแห่งกฤษณะ บางคนจะกลายเป็นส่วนหนึ่งของราชินิกุลและคนอื่นๆจะกลายเป็นปวงประชา นี่เรียกว่าดินแดนของกฤษณะเพราะทุกคนมีความรักอย่างมากต่อกฤษณะ เด็กๆเป็นที่รักของทุกคนอย่างมาก และลูกๆก็มีความรักต่อพ่อแม่ของเขามากด้วยเช่นกัน ความรักทั้งหมดของพวกเขากระจ่ายไปในหมู่คนมากมาย เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: อย่าได้พิจารณาตนเองว่าเป็นร่างกาย จงมีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณอย่างต่อเนื่อง กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! พ่อฉันไม่มีตัวตน พ่อใช้ร่างกายที่นี้เพื่อที่จะอธิบาย พ่อไม่สามารถอธิบายสิ่งใดได้หากไม่มีร่างกาย ลูกมีร่างกายของตัวเองและบาบาต้องยืมร่างกายมาใช้ ไม่มีเรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อเองพูดว่า: พ่อนำร่างนี้มาใช้และสอนลูกๆ เพราะลูกดวงวิญญาณที่กลับมาตาโมประธานเวลานี้ต้องกลับมาสะอาดประธาน พวกเขาร้องเพลง “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา!” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อมาและชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกก็รู้เช่นกันว่าจะมีเพียงต้นไม้เล็กๆของลูกในยุคทอง ลูกจะไปสวรรค์แต่ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของดินแดนอื่นใดคงอยู่ เพียงดินแดนบาร์ตเท่านั้นที่จะเป็นสวรรค์ มีเพียงพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาและก่อตั้งสวรรค์ เวลานั้นคือนรก เป็นเพียงในแผ่นดินที่เก่าแก่โบราณของบาร์ตเท่านั้นที่เทพเคยปกครอง ไม่มีพวกเขาอีกแล้ว แต่วัดและภาพลักษณ์ของพวกเขาคงอยู่ที่นี้ ดังนั้นนี่คือเรื่องของบาร์ต สิ่งนี้ไม่ได้เข้าไปในสติปัญญาของผู้คนของบาร์ตใดๆเลยว่บาร์ตเคยเป็นสวรรค์ซึ่งลักษมีและนารายณ์เป็นนายและไม่มีดินแดนอื่นใดเลยในตอนนั้น เวลานั้นมีศาสนามากมายนับไม่ถ้วน ผู้คนของบาร์ตได้กลับมาเลื่อมใสในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาเรียกกฤษณะว่าผู้ที่น่าเกลียดและสวยงาม แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น เขาที่น่าเกลียดอย่างแท้จริง มีการกล่าวว่า กฤษณะถูกงูกัดและเขาจึงกลับมาน่าเกลียด เขาเป็นเจ้าชายของยุคทองแล้วเขาจะกลับมาน่าเกลียดได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจสิ่งเหล่านี้แล้ว แม้แต่พ่อแม่ของกฤษณะก็กำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในเวลานี้ ศรีกฤษณะได้รับการจดจำว่าสูงกว่าพ่อแม่ของเขา ไม่มีการจดจำชื่อของพ่อแม่ของเขา โดยทั่วไปพ่อแม่ที่ให้กำเนิดลูกเช่นนี้ก็จะน่ารักด้วยเช่นกัน แต่ไม่ การยกย่องทั้งหมดเป็นของราเด่และกฤษณะ ไม่มีการยกย่องพ่อแม่ของพวกเขา ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก ความรู้คือกลางวันและความเลื่อมใสศรัทธาคือกลางคืน ผู้คนยังคงล้มลุกคลุกคลานในความมืดของเวลากลางคืนกันต่อไป เวลานั้นได้อธิบายกับลูกแล้วว่าลูกอยู่ที่บ้านและทำงานรับใช้ต่อไป อธิบายให้กับใครก็ตามว่า: คุณเป็นผู้รักของผู้เป็นที่รักเดียวเป็นเวลาครึ่งวงจร ทุกคนจดจำท่านในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาและดังนั้นพวกเขาทั้งหมดคือผู้รักใช้ไหม? อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้จักผู้เป็นที่รักอย่างเต็มที่ พวกเขาจดจำท่านด้วยความรักอย่างมากมาย โอ ผู้เป็นที่รัก เมื่อท่านมา ฉันจะจดจำท่านผู้เดียวเท่านั้นและจะตัดโยคะของสติปัญญาออกไปจากทุกคนและเชื่อมโยงกับท่านผู้เดียวเท่านั้น ลูกเคยร้องเพลงนี้ แต่ลูกไม่รู้ว่ลูกจะได้รับมรดกอะไรจากพ่อ เวลานั้นพ่ออธิบายว่า: จงกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! นี่เป็นหน้าที่แรกของลูกๆที่จะต้องจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกชายมักจะจดจำพ่อของเขาเสมอ และลูกสาวก็จดจำแม่ของเธอ พวกเขาเท่าเทียมกัน ลูกชายก็เข้าใจว่เขาเป็นทายาทของพ่อของเขา ลูกสาวไม่ได้คิดในลักษณะนั้น เธอจะตระหนักว่เธอต้องจากบ้านของพ่อแม่และไปอยู่บ้านของพ่อแม่สามีของเธอ เวลานั้นลูกมีบ้านของพ่อแม่ที่ไม่มีตัวตนและมีตัวตน ผู้คนร้องเรียกหา: โอ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด โปรดเมตตา! ช้จัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา! ปลดปล่อยเรา! มาเป็นผู้นำทางของเรา! อย่างไรก็ตามแม้แต่ผู้ที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายก็รู้ความหมายของสิ่งนี้ พ่อคือผู้ให้การหลุดพ้นกับทุกคน ท่านคือผู้ให้คุณประโยชน์ของทุกคน ถ้าคนเหล่านั้นไม่สามารถให้ประโยชน์กับตัวเองแล้วเขาจะให้คุณประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? ที่นี้พ่อพูดว่า: พ่อมาอย่างแฝงตัว ลูกเคยได้ยินเรื่องราวของพระเจ้าผู้เป็นเพื่อนใช้ไหม? นี่คือการเชื่อมระหว่างยุคเหล็กและยุคทองและลูกต้องข้ามไปสู่อีกด้านหนึ่ง พระเจ้าเป็นพ่อ ท่านเป็นเพื่อนด้วยเช่นกัน ท่านยังเล่นบทบาทของแม่พ่อและครูด้วย เพราะลูกมีนิมิตที่นี้ผู้คนจึงพูดว่มีเวทมนต์ที่นี้ แม้แต่ผู้ที่แสดงความเลื่อมใสศรัทธาอย่าง

แรงกล้าก็มีนิมิต มีผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีมากมาย พวกเขาพูดว่า: ให้นิมิตแก่นั่น! มิฉะนั้นฉันจะตัดคอของ
ฉัน! แล้วเมื่อนั้นพวกเขาก็มีนิมิต นั่นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้า ไม่มีเรื่องของความเลื่อมใสศรัทธาอย่าง
แรงกล้าที่นี้ หลายคนมีนิมิตในขณะที่นั่งอยู่ที่บ้าน พ่อถือกุญแจไปสู่นิมิตที่สูงส่ง พ่อให้นิมิตแก่อรุณด้วยเช่นกันใช่ไหม?
“ดูการทำลายล้างนี้! เวลานี้ดูอาณาจักรของลูกเอง! เวลานี้จงจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอและลูกจะกลายเป็นสิ่ง
นี้!” เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าใครคือวิษณุ ผู้ที่สร้างวัดไม่รู้สิ่งนี้ การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นด้วยวิษณุ แขนทั้งสองเป็นสัญลักษณ์ของ
ผู้ชายสองแขนและผู้หญิงสองแขน วิษณุในรูปที่เป็นคู่หมายถึงลักษมีและนารายณ์ อย่างไรก็ตามไม่มีใครเข้าใจสิ่งใด ไม่มี
ใครมีความรู้ใดๆทั้งของชีพบบาหรือของวิษณุ ในตอนแรกมีแรงดึงดูดของบาม่าและหลายคนเคยมา ในตอนเริ่มต้นจะมี
ผู้คนเต็มลานบ้าน ผู้พิพากษาและเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองก็เคยมาเช่นกัน และแล้วก็มี การต่อสู้เกิดขึ้นกับเรื่องความบริสุทธิ์
และพวกเขาก็เริ่มถามว่าโลกจะดำเนินต่อไปได้อย่างไรหากเด็กไม่ได้เกิดมา นั่นเป็นกฎสำหรับประชากรโลกที่จะเติบโต
พวกเขาถามคำถามในกิตะที่พระเจ้าพูดว่า “ต้นหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและลูกต้องเอาชนะสิ่งนี้ให้ได้” พวกเขาเริ่มพูด
ว่า: จงให้ความรู้ทั้งสามและภรรยาด้วยกัน ไม่ใช่ให้เพียงแค่นคนเดียว อย่างไรก็ตามจะให้ได้ก็ต่อเมื่อทั้งสองมาด้วยกัน แม้
ว่าจะให้ความรู้แก่ทั้งสองด้วยกัน คนหนึ่งอาจจะรับแต่อีกคนหนึ่งอาจไม่รับ เราจะทำอะไรได้ถ้าสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของพวก
เขา? คนหนึ่งกลายเป็นหงส์และอีกคนหนึ่งยังคงเป็นนกกระสา ที่นี้ลูกบราห์มินสูงส่งยิ่งกว่าเทพ ลูกรู้ว่าลูกเป็นลูกของ
พระเจ้า ลูกเป็นลูกของชีพบบา ลูกจะไม่มีความรู้ในสวรรค์ แม้ว่าลูกจะอยู่ในโลกที่ไม่มีตัวตนดินแดนแห่งการหลุดพ้น
ลูกก็จะไม่มีความรู้นี้ ความรู้นี้จะจบสิ้นลงพร้อมกับร่างกาย เวลานี้ลูกมีความรู้แล้วว่าบาม่าผู้เดียวกำลังสอนลูก เวลานี้
การเล่นนี้กำลังจะจบสิ้นลงและนักแสดงทั้งหมดก็อยู่ที่นี้ บาม่าก็มาที่นี้เช่นกัน ดวงวิญญาณทั้งหมดที่ยังอยู่ข้างบนนั้น
ยังคงลงมาเรื่อยๆ เมื่อพวกเขาทั้งหมดลงมา การทำลายล้างจะเกิดขึ้นและพ่อจะพาทุกคนกลับไปพร้อมกับพ่อ ทุกคนต้อง
กลับบ้าน โลกที่ไม่บริสุทธิ์นี้จะต้องถูกทำลาย อังชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำธุรกิจเดียวกันกับพ่อซึ่งเป็นการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ให้ทุกคนมีเป้าหมายของการจดจำระลึกถึงพ่อและ
การกลับมาบริสุทธิ์
2. รักษาความซื่อสัตย์ไว้ว่าชีวิตบราห์มินนี้สูงส่งยิ่งกว่าชีวิตของเทพ ตัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกไปจากทุกคนอื่น
และจดจำผู้ที่เป็นที่รักเดียว

พร: ขอให้ลูกเปลี่ยนแรงดึงดูดให้เป็นอิสระจากแรงดึงดูดและกลายเป็นตัวของพลัง
เพื่อที่จะกลายเป็นตัวของพลัง จงเปลี่ยนแรงดึงดูดให้เป็นอิสระจากแรงดึงดูด หากมีแรงดึงดูดใดๆต่อ
ร่างกายของลูกความสัมพันธ์ของลูกหรือทรัพย์สินทางวัตถุใดๆ มายาก็สามารถเข้ามาได้เช่นกันและลูกจะไม่
สามารถกลายเป็นตัวของพลังได้ เหตุนี้เองลูกต้องเป็นอิสระจากแรงดึงดูดก่อนและจากนั้นลูกจะสามารถ
เผชิญกับอุปสรรคของมายาได้ แทนที่จะกรี๊ดร้องออกมาหรือกลัวเมื่อมีอุปสรรคเกิดขึ้น ให้นำรูปของพลังมา
ใช้และลูกจะกลายเป็นผู้ทำลายอุปสรรค

คติพจน์: ขอให้ความเมตตาของลูกที่เห็นแก่ประโยชน์ของผู้อื่นและเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น ไม่เต็มไปด้วย
ความเห็นแก่ตัว

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน บาบา มัจราชแห่งความตายทั้งหมดได้มาแล้วเพื่อทำให้ลูกเอาชนะความตาย ด้วยมนตราของ“มานมานะบาฟ” เท่านั้นที่ลูกจะสามารถเอาชนะความตายได้
- คำถาม:** พ่อทางจิตให้คำสอนที่พิเศษอะไรกับลูกผู้จาริกแสวงบุญทางจิต?
- คำตอบ:** โอผู้จาริกแสวงบุญ! ละทิ้งจิตสำนึกที่เป็นร่างกายและกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ! ราวน์ทำให้ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นร่างเป็นเวลาครึ่งวงจร ดังนั้นเวลานี้จึงมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ มีเพียงจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นและไม่มีใครอื่นสามารถให้ความรู้ทางจิตนี้แก่ลูกได้
- เพลง:** ขอคารวะต่อชีวา

โอมชานติ ลูกๆ ได้ยินการยกย่องของพ่อ เป็นที่จดจำกันว่าพระเจ้าสูงสุดเหนือสิ่งใด ท่านคือพ่อของลูกทุกคน ทุกคนคือพี่น้องชาย พ่อของทุกคนคือผู้เดียวและผู้เดียวนั้นคือชีพาบา พ่อได้อธิบายแก่ลูกว่า โอ ลูกๆ บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาลูกมีสองพ่อ พ่อทางโลกและพ่อผู้ที่อยู่เหนือโลกนี้ สิ่งสร้างได้รับมรดกจากผู้สร้าง นั่นคือมรดกที่มีขีดจำกัดในขณะที่มรดกนี้ไม่มีขีดจำกัด มีพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัด ท่านไม่มีตัวตนและชื่อของท่านคือพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา พวกเขาพูดว่า ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด ชีวา ท่านสูงสุดเหนือสิ่งใด สติปัญญาของลูกตรงไปหาพ่อที่ไม่มีตัวตน พ่ออาศัยในอาณาเขตสูงสุดที่ซึ่งลูกดวงวิญญาณได้เข้ามา พ่ออาศัยอยู่กับลูกที่นั่นด้วยพ่อคือผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคน บาร์ตคือสถานที่เกิดของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวาที่นี่ พ่อทางจิตวิญญาณนั้นเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ปลดปล่อย และไถ่ผู้นำทาง ผู้คนชาวบาร์ตรู้ว่าท่านเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข นี่คือการเดินทางแห่งความทุกข์และบาร์ตนั้นเป็นดินแดนแห่งความสุข พ่อแห่งนั้นและอธิบายแก่ลูกๆ ว่า โอ ผู้คนของบาร์ต เมื่อเป็นศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปของลูก ลูกคือนายของโลก ผู้ที่เป็นของศาสนาเทพมีศาสนาที่สูงส่งและมีการกระทำที่สูงส่ง เวลานี้พวกเขากลับมาเสื่อมลงในศาสนาและการกระทำของพวกเขา พวกเขาไม่สามารถเรียกตนเองว่าเป็นเทพที่บริสุทธิ์ได้อีกต่อไป หนทางของความเลื่อมใสศรัทธาก็ยังดำเนินต่อเนื่องมาจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็ก ไม่มีเรื่องของความรู้แล้ว การหลุดพ้นได้รับผ่านความรู้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นได้จนกระทั่งพ่อผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคนมา พ่อพูดว่า พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร เวลานี้โลกไม่บริสุทธิ์ ไม่มีคนที่บริสุทธิ์แม้แต่คนเดียว แม้ว่าชั้นยาสีจะบริสุทธิ์พวกเขาก็ยังต้องใช้ชาติเกิดใหม่ที่นี่ พวกเขาต้องเกิดผ่านยาพิษ พวกเขาไม่สามารถกลับบ้านได้ เมื่อวงจรสิ้นสุดลง พ่อมาและพาลูกกลับไป นี่เรียกว่าความรู้ทางจิต จิตวิญญาณสูงสุดให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก เพียงจิตวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ความรู้ทั้งหมดในคัมภีร์เป็นของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า ด้วยการจุติไปนุชาญ การทำทพาเซีย และการจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกก็ยังคงลงมาเรื่อยๆ ในตอนแรกลูกสะโตประธาน เมื่อมีความบริสุทธิ์ในบาร์ตก็มีความสงบและความเจริญรุ่งเรืองด้วยเช่นกัน มีทั้งสุขภาพพลานามัยที่ดีและความมั่งคั่ง นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปีที่แล้วเมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์ ในเวลานั้นไม่มีศาสนาอื่น มีเพียงศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปศาสนาเดียวเท่านั้นและก่อตั้งโดยพ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุด พ่อแห่งนั้นที่ก่อตั้งสวรรค์ มนุษย์ไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้ ไม่สามารถกล่าวได้ว่ากฤษณะเป็นผู้สร้าง ไม่ใช่เลย มีเพียงชีวาผู้ไม่มีตัวตนเท่านั้นคือผู้สร้างและคนอื่นๆ คือสิ่งสร้างของท่าน สิ่งสร้างได้รับมรดกจากผู้สร้างเท่านั้น พ่ออธิบายว่า: พ่อคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดเป็นเวลา 21 ชาติเกิดแก่ลูก พ่อก่อตั้งศาสนาที่บริสุทธิ์ของสุริยวงศ์และจันทร์วงศ์ ศาสนาบาร์ตมีนคือจุก พ่อทางจิตเป็นผู้ที่สูงส่ง พ่อทำให้จิตวิญญาณทั้งหมดทัดเทียมกับพ่อ พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสุขและพ่อยังทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นด้วยเช่นกัน บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุขในขณะที่เวลานี้เป็นดินแดนแห่งความทุกข์ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อมาได้อย่างไร ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ทั้งหมดนี้ตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของยุคทองจนถึงตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กเป็นเรื่องเกี่ยวกับบาร์ต ลักษณะและนารายณ์มีสุขภาพพลานามัยที่ดีและมั่งคั่ง พวกเขาไม่เคยเจ็บป่วย เวลานี้ลูกได้รับคำสอนเพื่อเอาชนะความตาย ผู้เดียวที่ถูกเรียกว่าจ้าวแห่งความตาย ความตายเหนือความตายทั้งปวง ทำให้ลูกสามารถเอาชนะความตายได้ ลูกได้ยินการยกย่องว่า ขอคารวะต่อชีวา ลูกจะไม่พูดว่าดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในทุกหนแห่งหรือท่านอยู่ในเมฆและสุนัข นั่นเรียกว่าการประณามศาสนา พวกเขาประณามพ่อ เวลานี้คือยุคบรรจบพบกันของวงจร หมายถึงเวลานี้เมื่อมีการกล่าวว่า: มีผู้ที่ไม่มีความรักต่อพระเจ้าในสติปัญญาของพวกเขา การทำลายอยู่เบื้องหน้า ในกิตะได้เขียนไว้ว่า ยาดาวาส, คาราวาสและพันดาวา

กำลังทำอะไร? ศรีมัททกัตติยะคืออัญมณีของทุกคัมภีร์ ซึ่งจากสิ่งนี้เองที่ทำให้คัมภีร์อื่นๆทั้งหมดปรากฏขึ้นมา ลูกเข้าใจว่ากัตติยะคือคัมภีร์สำหรับศาสนาเทพ พ่อพูดว่า: พ่อมาและเปลี่ยนลูกจากศูทรเป็นบราห์มินแล้วทำให้ลูกเป็นเทพอีกครั้ง และจากนั้นลูกก็กลายเป็นนักรบ พ่อคำ และศูทร พ่ออธิบายว่าลูกใช้ 84 ชาติเกิดอย่างไร ผู้ที่เข้าสู่ยุคทองก่อนจะใช้ชาติเกิดจำนวนมากที่สุดอย่างแน่นอน ลูกผู้คนของบาร์ตใช้ชาติเกิดจำนวนสูงสุด 84 ชาติเกิด จำนวนน้อยที่สุดคือหนึ่งชาติเกิด พ่อที่นั่งและอธิบายสิ่งนี้เช่นกัน ไม่มีใครนอกจากพ่อที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ เมื่อลูกพูดถึงผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มหาสมุทรแห่งความรู้ สถิติปัญญาของลูกก็ขึ้นไปข้างบน พ่อปลดปล่อยทุกคนและพาพวกเขากลับบ้าน ผู้ประทานการหลุดพ้นให้กับทุกคนคือพ่อผู้เดียว อัจชะ แล้วทุกคนกลับมادت่าได้อย่างไร? ใครทำให้ลูกตกต่ำ ยุคทองเรียกว่าการหลุดพ้นและยุคเหล็กเรียกว่าความตกต่ำ พ่อพูดว่าพ่อมาทุกวงจรและให้การหลุดพ้นแก่ลูก ลูกรู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของทั้งโลก ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่พวกเขาสอนกันในโรงเรียนนั้นไม่สมบูรณ์ ไม่มีใครรู้ว่าใครเคยปกครองในยุคทองและยุคเงิน มีภาพของลักษมีและนารายณ์แสดงให้เห็นว่าพวกเขาเคยปกครอง ลูกสามารถบอกทุกคนได้ว่าอาณาจักรเหล่านั้นดำเนินต่อเนื่องมาเป็นเวลานานแค่ไหน วงสกุลของชาวคริสต์คงอยู่มาเป็นเวลา 2000 ปี วงสกุลของชาวพุทธคงอยู่มาในช่วงเวลานานเท่านี้และชาวอิสลามคงอยู่ต่อมาในช่วงเวลานานเท่านี้ ก่อนหน้าพวกเขามีจักรวรรดิซึ่งคงอยู่มาเป็นเวลานานถึง 1250 ปี มีเพียงสุริยวงศ์และจันทรวงศ์เท่านั้นในยุคทองและยุคเงิน ไม่มีศาสนาอื่นในเวลานั้น เพียงลูกเท่านั้นที่กลายเป็นผู้คนของสุริยวงศ์และจันทรวงศ์ เวลาที่ลูกกลายเป็นของสกุลบราห์มิน การละเล่นทั้งหมดนี้ตั้งอยู่บนบาร์ตเป็นหลัก บาร์ตกลายเป็นนรกและสวรรค์ สิ่งนี้ไม่สามารถกล่าวถึงผู้คนของศาสนาอื่น พวกเขาไม่คงอยู่ในสวรรค์ เมื่อใครบางคนตายพวกเขาพูดว่าเขากลายเป็นชาวสวรรค์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในนรกต้องไปเกิดใหม่ในนรก ผู้ที่อยู่ในสวรรค์ก็จะเกิดใหม่ในสวรรค์ ลูกๆเข้าใจว่าลักษมีและนารายณ์เป็นชาวสวรรค์ พวกเขาได้มาซึ่งอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร สิ่งใดที่เป็นแผนที่ไม่สามารถจดจำได้ คัมภีร์เหล่านั้น ฯลฯ ไม่มีอยู่ในยุคทอง ทั้งหมดนั้นเป็นเครื่องประกอบในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกต้องลงบันไดมา ลูกต้องใช้เวลา 5000 ปีในการลงบันไดมาที่ลูกผ่านสภาพสะโต, ราโจและตาโมจากสะโตประธาน ในยุคทองมี 16 องค์สมบูรณ์เต็ม จากนั้นในยุคเงินองค์ลดลงไปสององค์ อัลลอยของเงินปะปนในดวงวิญญาณ ลูกเข้าสู่ยุคทองแดงและดังนั้นจึงมีอัลลอยของทองแดงปะปนในดวงวิญญาณ ในเวลานี้ดวงวิญญาณตาโมประธานอย่างสมบูรณ์ อัลลอยปะปนในดวงวิญญาณ เพียงลูกเท่านั้นที่ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม พ่อทางจิตที่พบาบามาและอธิบายแก่ลูกๆทางจิต เวลาที่ลูกต้องกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ เมื่อราวันมาทุกคนก็กลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง เวลาที่ลูกต้องพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราคือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิดและเล่นบทบาทที่แตกต่างกันไปเรื่อยๆ เวลาที่วงจรของ 84 ชาติเกิดได้สิ้นสุดลงแล้ว แม้แต่ร่างกายเวลานี้ก็มาถึงสภาพที่เสื่อมโทรมอย่างสิ้นเชิง อาณาจักรของราวันเริ่มขึ้นในยุคทองแดง อาณาจักรของรามอยู่ในยุคทอง ลูกมีจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณในยุคทอง จากนั้นลูกก็มีจิตสำนึกที่เป็นร่างในยุคทองแดงและยุคเหล็ก ลูกไม่รู้เกี่ยวกับดวงวิญญาณและดวงวิญญาณสูงสุด พ่ออธิบายว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงดาว ดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายอยู่ตรงกลางหน้าผากไม่สามารถมองเห็นได้นอกจากด้วยนิมิต เป็นสิ่งที่ละเอียดอ่อนอย่างสมบูรณ์ คือดวงวิญญาณที่สลัดร่างกายและรับอภีร่างหนึ่ง เราดวงวิญญาณใช้ 84 ชาติ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเป็นจุดแห่งแสงเช่นเดียวกัน ท่านถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้ พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลก เพราะท่านคือเอมัลด์ ท่านถูกเรียกว่าสัจจะ ผู้มีชีวิต และเป็นตัวแทนของความปิติสุข พ่อต้องพูดความรู้ที่พ่อมีอย่างแน่นอน นี่คือนิยามทางจิต พ่อของจิตวิญญาณทั้งหมดมาและสอนลูกจิตวิญญาณ ลูกต้องกลับมามีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ชีพบาบากำลังสอนเรา ท่านผู้เดียวเท่านั้นที่เต็มไปด้วยความรู้ เพียงบาบเท่านั้นที่มาและสร้างสิ่งสร้างของสวรรค์ ท่านทำให้ลูกมีค่าแห่งสวรรค์ ไม่มีมนุษย์คนใดที่ล่วงรู้ความลับของวงจรโลกนี้ เนื่องจากไม่รู้จึงกลายเป็นสภาพของบาร์ต เมื่อมีความบริสุทธิ์ในบาร์ตก็มีความสงบและความเจริญรุ่งเรืองเช่นกัน เวลาที่เป็นนรก ดังนั้นจะมีใครสามารถไปสวรรค์ได้อย่างไร? สถิติปัญญาของพวกเขากลายเป็นหินอย่างสมบูรณ์ พ่อพูดว่า: พ่อจะนำของขวัญมาให้ลูกๆใช้หรือไม่? พ่อทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ผู้ที่ประกาศสิทธิในมรดกของเขาในวงจรที่แล้วจะเช่นนั้นในเวลานี้พวกเขาจะเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ อันที่จริงแล้วทุกคนเป็นลูกของประชาบิดาบราห์มา เวลาที่ชีพบาบกำลังสร้างสิ่งสร้างผ่านบราห์มา พวกเขาก็จะมาเป็นบราห์มากุมารและกุมารอยู่เรื่อยๆ ลูกต้องเพียรพยายามเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากชีพบาบ ลูกต้องเปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน พ่อพูดว่า ลูกๆ จดจำพ่อและบาปทั้งหมดของลูกจะถูกปลดปล่อย ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้ทางจิตนี้แก่ลูกได้ มีเพียงพ่อทางจิตเท่านั้นที่ให้ความรู้ทางจิตแก่ลูก ลูกไปจาริกแสวงบุญทางจิต ลูกละทิ้งสำนึกที่เป็นร่างและกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณไม่สูญสลายและบทบาทถูกบันทึกไว้ในดวงวิญญาณ เวลาที่ลูกเข้าใจแล้วว่าลูกดวงวิญญาณเล่นบทบาทของลูกเป็นเวลา 84 ชาติเกิดอย่างไร เราเป็นของสุริยวงศ์แล้วเราก็ตกเป็นของจันทรวงศ์และเวลาที่เราต้องกลายเป็นของสุริยวงศ์อีกครั้ง

เวลานี้พ่อกำลังให้คำสอนแก่ลูกเพื่อที่จะกลับมาสะโตประธาน จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พระเจ้าพูด พระเจ้าของกิตะคือชีพบาบา ไม่ใช่ศรีกฤษณะ ดวงวิญญาณกฤษณะก็กำลังศึกษาความรู้ี้ในเวลานี้ด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อยู่ในการจาริกแสวงบุญทางจิตและจิตใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกัน เพื่อที่จะทำให้ตัวลูกเองสะโตประธานจงจดจำพ่อผู้เดียว เพียรพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ

2. เพื่อที่จะเอาชนะความตาย จงใส่ใจกับคำสอนของพ่อ พิจารณาตนเองว่าเป็นจิตวิญญาณและให้ความรู้แก่จิตวิญญาณ

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นนายแห่งเมล็ดและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่เหนือเสียงและสัมผัสกับคุณธรรมทั้งหมด เช่นที่ต้นไม้งดงามทั้งต้นหลอมรวมอยู่ในเมล็ด ในทำนองเดียวกันคุณธรรมพิเศษทั้งหมดของยุคบรรจบพบกันนั้นก็สัมผัสได้ในสภาพที่อยู่เหนือเสียง การเป็นนายแห่งเมล็ดไม่เพียงหมายถึงการมีความสงบเท่านั้น แต่พร้อมความสงบก็มีความรู้และสัมผัสกับคุณธรรมหลักทั้งหมดด้วย เช่นความสุขที่เหนือประสาทสัมผัส ความรัก ความปีติสุข และพลัง ฯลฯ ไม่เพียงแต่ลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านี้เท่านั้น แต่ดวงวิญญาณอื่นๆ ทั้งหมดยังสัมผัสกับคุณธรรมทั้งหมดจากใบหน้าของลูกด้วยเช่นกัน คุณธรรมทั้งหมดหลอมรวมอยู่ในคุณธรรมเดียว

คติพจน์: ชื่นชมความดี แต่อย่าได้ประทับใจในความดีนั้น

*** โอม ขานติ ***

คำพูดที่สูงส่งอันล้ำค่าของมาเตซวารี

เพลง: พายุฝนฟ้าคะนองจะสามารถทำอะไรได้กับคนที่พระเจ้าเป็นมิตรร่วมทาง?

พายุฝนฟ้าคะนองสามารถทำอะไรได้กับคนที่พระเจ้าเป็นมิตรร่วมทาง? เพลงนี้พิสูจน์ให้เห็นว่าดวงวิญญาณและวิญญาณสูงสุดเป็นสองสิ่ง พระเจ้าไม่ได้อยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่ง เพราะเหตุใดถึงมีความทุกข์มากมายในโลกกับผู้ที่เป็มิตรร่วมทางของพระเจ้าและผู้ที่อยู่กับท่าน? ทำไมผู้คนถึงยากจนและฟุ้งฟิง? พระเจ้าเป็นผู้ที่มีความสุขและการกล่าววว่าพระเจ้าอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่งคือการดูหมิ่นท่าน เมื่อพระเจ้าสถิตอยู่โลกควรเต็มไปด้วยความสุขหรือเต็มไปด้วยความทุกข์? แล้วมีความจำเป็นอะไรที่จะต้องร้องเรียกหาพระเจ้า? ในเวลานี้มายามีอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่งไม่ใช่ว่าพระเจ้าไม่อยู่ พระเจ้ามาเพียงครั้งเดียวในยุคบรรจบพบกันและจากนั้นก็เป็นที่กล่าวขานว่าท่านอยู่ทั่วไปในทุกหนทุกแห่ง ความทรงจำระลึกถึงของท่านอยู่ในหัวใจของทุกคนอย่างแน่นอน พลังที่ทำให้ร่างกายทำงานร่วมกับชั้นสการ์ที่แตกต่างกัน ดวงวิญญาณไม่ใช่พระเจ้ามีอยู่ในแต่ละคน เวลานี้ลูกต้องคิดว่าทำไมลูกถึงได้รับความเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า? เพื่อที่จะผ่านพายุฝนฟ้าคะนองของมายา และมีพายุฝนฟ้าคะนองของมายาอย่างแน่นอน และเพื่อที่จะผ่านมันไปได้เราดวงวิญญาณจึงร้องขอที่จะเป็นมิตรร่วมทางของพระเจ้า ถ้าท่านสถิตอยู่ก็จะไม่มีปัญหาใดๆจากมายาและเราก็คงไม่ต้องจดจำระลึกถึงท่านเพื่อรับความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน ดังนั้นทั้งเราดวงวิญญาณและพระเจ้ามีบทบาทในการเล่นนี้ เมื่อพระเจ้ามาเราต้องรับความเป็นมิตรร่วมทางของท่านอย่างเต็มที่และเป็นของท่านโดยสมบูรณ์ เพียงเท่านั้นเราก็จะเป็นอิสระจากพายุฝนฟ้าคะนองของมายา แม้ว่าท่านจะเป็นผู้ประทานความสุขให้กับทุกคน แต่ผู้ที่รับการคำจุนจากท่านในทางปฏิบัติคือผู้ที่ได้รับความเป็นมิตรร่วมทางของท่าน ดังนั้นลูกเหล่านี้จึงได้รับการบรรลุผลเป็นพิเศษ ท่านกลายเป็นผู้ที่สถิตอยู่ในโลก แต่เป็นสิ่งที่น่าอัศจรรย์มาก! เพราะโลกไม่รู้จักท่าน พวกเขาจึงไม่สามารถรับความเป็นมิตรร่วมทางของท่านได้ หากพวกเขาจะรับความเป็นมิตรร่วมทางของท่านอย่างเต็มที่, ท่านก็เป็นที่รู้จักดีสำหรับการให้ความช่วยเหลือจากท่าน กล่าวกันว่า: เมื่อลูกก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าว, ท่านจะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าสิบก้าว ท่านให้มรดกอย่างเต็มที่ซึ่งไม่มีอะไรขาดหายไป อัจชะ

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกมาหาพ่อเพื่อให้โชคของลูกสูงส่ง มากเท่าที่ลูกทำตามศรัทธา ลูกก็จะทำให้โชคของลูกสูงส่งมากตามนั้น
- คำถาม:** คำถาม: นิสสัยะโรบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่ลูกไม่ควรจะมีอีกต่อไป?
- คำตอบ:** บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เมื่อพวกเขาประสบกับความทุกข์เล็กน้อยหรือล้มป่วย พวกเขาพูดว่า โอ รัม! โอ พระเจ้า! บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีนิสสัยของการร้องให้ออกมาในความทุกข์ ลูกต้องไม่ปล่อยให้คำพูดเช่นนั้นออกมาจากปากของลูกอีกต่อไป ลูกควรจดจำบาปที่แสนหวานด้วยความรักอย่างมากอยู่ภายใน
- เพลง:** ฉันมาพร้อมกับโชคของฉันที่ลูกปลุกให้ตื่นขึ้นมา

โอมซานติ มนุษย์ทุกคนเพียรพยายามที่จะสร้างโชคแห่งความสุขหรือความสงบ นักปราชญ์ผู้ที่เคร่งศาสนาและชั้นยาสะซีพูดว่าเราต้องการความสงบ จัดความทุกข์ของเราและให้ความสุขแก่เรา พวกเขาเชื่อว่าเพียงพระเจ้าเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขแก่มนุษย์ แต่มนุษย์ไม่รู้จักพระเจ้า ลูกพูดว่าชีบบาบา บราห์มา, วิษณุและชางก้าไม่สามารถเรียกว่าบาบา พวกเขาเป็นเทพ เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่เรียกว่าบาบา ท่านไม่มีตัวตนและท่านได้รับการกราบไหว้บูชา ลูกรู้ว่าชีบบาบาคือบาบาของทุกคน อย่างไรก็ตาม พวกเขาไม่เข้าใจว่าทำไมพวกเขาถึงเรียกท่านว่า“บาบา” มีพ่อทางโลกด้วยแล้วพ่อคนไหนล่ะ? ดวงวิญญาณพูดว่า ผู้เดียวนั้นคือพ่อไม่มีตัวตน ท่านไม่มีตัวตนและเราดวงวิญญาณก็ไม่มีตัวตนเช่นกัน แม้ว่าผู้คนจะมีพ่อทางโลก ดวงวิญญาณก็ไม่ลืมพ่อนั้น พระเจ้าคือพ่อและเราคือลูกของท่าน ที่นี้ท่านถูกเรียกว่าพ่อสูงสุด ในภาษาอังกฤษมีคำกล่าวว่า พระเจ้า พ่อ ดวงวิญญาณสูงสุด ผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด พ่อทางโลกเป็นผู้สร้างร่างกายในขณะที่ผู้เดียวนั้นคือพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่หนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูก ลูกจดจำพ่อเพราะลูกได้รับมรดกจากท่าน ลูกมาหาพ่อเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของลูก เพียงพ่อผู้จัดความทุกข์ผู้ประทานความสุขเท่านั้นที่มาเพื่อชี้หนทางไปสู่ความสุขแก่ลูก จะไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น ที่นี้มีความทุกข์มากมาย ทุกคนร้องเรียกหา เวลานี้มีความทุกข์มากมายที่เกิดขึ้นในโลก เมื่อมีใครตาย ผู้คนก็มีความสุขอย่างมาก พวกเขาพูดว่า “โอ พระเจ้า” และร้องให้ท่านเท่านั้นคือพ่อผู้ให้คุณประโยชน์ ลูกร้องเพลงนี้และดังนั้นท่านจะต้องจัดความทุกข์และให้ความสุขแก่ลูกอย่างแน่นอน พ่อมาและอธิบายว่า: ลูกๆ ทุกวงจรเมื่อลูกไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์อย่างมาก เมื่อนั้นลูกจึงร้องเรียกหา โอ บาบา โปรตมา! พ่อมาวงจรแล้ววงจรเล่าในยุคบรรจบพบกัน ตอนสิ้นสุดของโลกที่ไม่บริสุทธิ์และตอนต้นของโลกที่บริสุทธิ์ เรียกว่ายุคบรรจบพบกัน นี่คือนิยามยุคบรรจบพบกันเท่านั้นที่ได้รับการจดจำ พ่อมาเพื่อจุดแสงสว่างของทุกคน เพื่อจัดความทุกข์และให้ความสุขแก่พวกเขา ลูกรู้ว่าลูกมาหาพ่อผู้มาจากที่ไกลแสนไกลผู้ที่เข้ามาในผู้นี้ พ่อเองพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้และตั้งชื่อให้เขาว่าบราห์มา ลูกทั้งหมดคือบราห์มา กุมารและกุมารี ลูกมีศรัทธาว่าลูกกลายเป็นลูกของบราห์มาเพื่อที่จะประกาศสิทธิในมรดกแห่งความสุขจากพ่อ ลูกมีความสุขเมื่ออยู่ในอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ เวลานี้คือยุคเหล็ก ดินแดนแห่งความทุกข์ หลังจากนั้นจะมียุคทอง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกต้องชำระ ต้องมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ในยุคทอง วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไป บาบาได้บอกลูกแล้วว่าลูกกลายเป็นชวานรและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นชาวสวรรค์ ต้นไม้ของลูกผู้เป็นเทพมีขนาดเล็กมากในตอนแรก เวลานี้ลูกจำได้ว่าลูกใช้ 84 ชาตเกิด ลูกเคยเป็นนายของทั้งโลก และจากนั้นลูกก็ใช้ชาตเกิดใหม่ไปเรื่อยๆ เวลานี้คือชาตสุดท้ายของ 84 ชาตเกิดของลูก โลกจะกลับมาใหม่จากเก่าอย่างแน่นอน โลกใหม่นั้นบริสุทธิ์และเวลานี้เป็นโลกเก่าที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนไม่มีความสุขอย่างมากและยากจนขึ้นแค้น บารัตเคยมั่งคั่งมาก เคยมีศาสนาที่บริสุทธิ์ในครีวรีอน เมื่อเป็นหนทางครอบครัวยุคที่บริสุทธิ์ ทุกคนปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง 16 องศาเต็ม สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ คัมภีร์เป็นไปสำหรับหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาไม่ชอบธรรมนิยมประเพณีของความเลื่อมใสศรัทธาในพวกเขาเท่านั้น หนทางที่จะพบพระเจ้าไม่สามารถพบได้ในคัมภีร์ พวกเขาตระหนักรู้ว่าพระเจ้าต้องมาที่นี้ ดังนั้นจึงไม่มีเรื่องของการพยายามที่จะไปที่นั่น การจุดไฟบูชาโยนและทำทาปาเสีย ฯลฯ ไม่ใช่หนทางที่จะพบท่าน ผู้คนร้องเรียกหาพระเจ้า มาและชี้หนทางให้แก่เรา ดวงวิญญาณของฉันกลับมาตาโม ประธานและไม่สามารถบินได้ นั่นคือเขาไม่สามารถไปหาพ่อได้ อันที่จริงแล้วดวงวิญญาณสัลดร่างของเขาและรับอภีภังหนึ่ง เขาสามารถไปที่ใดก็ได้จากที่นี่ ดวงวิญญาณสามารถไปได้แม้กระทั่งอเมริกา ถ้าหากดวงวิญญาณมีความสัมพันธ์กับคนอื่น เขาก็สามารถตรงไปที่นั่นได้ภายในหนึ่งวินาที แต่เป็นไปไม่ได้สำหรับดวงวิญญาณที่จะบินกลับบ้าน ดวงวิญญาณ

ไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถไปที่นั่นได้ และเหตุนี้ดวงวิญญาณจึงร้องเรียกหา โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา พ้ออธิบายเมื่อท่านมา พ้อมาเมื่อทั้งโลกกลับมาไม่บริสุทธิ์แล้วเท่านั้น ไม่สามารถมีแม่แต่คนเดียวที่บริสุทธิ์ในโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ผู้คนเชื่อว่าแม่น้ำคงคาเป็นผู้ชำระล้างให้บริสุทธิ์และเหตุนี้พวกเขาจึงไปอาบน้ำที่แม่น้ำคงคา อย่างไรก็ตามไม่มีใครสามารถถูกทำให้บริสุทธิ์ได้ด้วยน้ำ โลกเก่าไม่บริสุทธิ์และโลกใหม่บริสุทธิ์ เวลานี้ลูกมาหาพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ลูกต้องกลายเป็นดวงวิญญาณบุญ ลูกดวงวิญญาณเคยสะโตประธานเวลานี้ตาโมประธาน ลูกไม่สามารถกลับมาสะโตประธานได้ด้วยการอาบน้ำในแม่น้ำคงคา เป็นหน้าที่ของพ่อเท่านั้นที่ชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ มีแม่น้ำในทุกหนแห่ง ฝนมาจากเมฆและทุกคนก็สัมผัสกับฝนนั้น ถ้าแม่น้ำสามารถชำระล้างให้บริสุทธิ์ได้ แม่น้ำนั้นก็ทำให้ทุกคนบริสุทธิ์ มีเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและแสดงให้เห็นวิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์โดยผ่านผู้นี้ ดวงวิญญาณของผู้นี้เป็นของเขาเอง พ่อบอกว่า พ่อไม่มีร่างของตนเอง พ่อเข้ามาในผู้นี้ทุกวงจรเพื่อที่จะอธิบายให้แก่ลูก ลูกไม่รู้ชาติเกิดของลูกเอง พวกเขาพูดว่าระยะเวลาของวงจรคือหนึ่งแสนปี พ่อพูดว่าวงจรนี้คือ 84 ชาติเกิด ไม่มีใครสามารถใช้ 8.4 ล้านชาติเกิดใน 5000 ปี พ่ออธิบายว่า ลูกเคย 16 องค์สมบุรณ์เต็มในยุคทอง และแล้วองค์ก็ลดลงไปสององค์ จากนั้นก็ค่อยๆลดลงเรื่อยๆ โลกใหม่กลายเป็นโลกเก่า ยุคทองแดงและยุคเหล็กเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ เพียงพ่อเท่านั้นที่เรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อศึกษาคัมภีร์ใดๆหรือไม่? พ่อเริ่มต้นเริ่มต้นกลางและตอบจบของโลกนี้ ผู้ที่อยู่บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาไม่สามารถมีความรู้นี้ได้ ทั้งหมดนั้นคือความรู้ของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนร้องเพลง เราคือดวงวิญญาณบาปที่ตกต่ำ เราไม่มีคุณธรรม จงเมตตาต่อเรา เป็นเพราะความเมตตาที่มีต่อพวกเขา พวกเขาจึงเปลี่ยนจากมนุษย์เป็นเทพ สิ่งนี้เรียกว่าโชคที่สูงส่งที่สุดเหนือสิ่งใด ผู้คนไปโรงเรียนเพื่อสร้างโชคของเขา บางคนกลายเป็นผู้พิพากษาและบางคนเป็นวิศวกร โชคนั้นมีกิเลส ในขณะที่โชคของลูกถูกสร้างขึ้นโดยพระเจ้า เหตุนี้เองลูกจึงร้องหาผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุขให้มา ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถสอนลูกเพื่อทำให้ลูกเป็นเทพ พ่อหนึ่งท่านและพูดกับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณพูดว่า นี่คือร่างกายของฉัน ร่างกายไม่ได้พูดว่า นี่คือดวงวิญญาณของฉัน ดวงวิญญาณอยู่ในร่างกาย และพูดว่านี่คือร่างกายของฉัน ผู้คนพูดว่าอย่าทำให้ดวงวิญญาณของฉันทุกข์ทรมาน หากดวงวิญญาณไม่อยู่ในร่างนั้นเขาก็ไม่สามารถพูดได้ ดวงวิญญาณพูดว่า ฉันสละร่างของฉันและรับอีกร่างหนึ่ง ฉันมีประสบการณ์ 84 ชาติอย่างแน่นอนและกลายเป็นชวานร เวลานี้ลูกกำลังเพียรพยายามที่จะกลายเป็นชาวสวรรค์อีกครั้ง เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกไปเป็นชาวสวรรค์ ยุคทองเรียกว่าสวรรค์ เมื่อพวกเขาพูดว่าคนนั้นคนนั้นกลายเป็นชาวสวรรค์ พวกเขา กำลังพูดโกหก นี่คือนรก เมื่อมีใครตายผู้คนพูดว่าเขาได้ไปสวรรค์แล้ว แล้วทำไมถึงเชิญเขาให้กลับมายังนรกเพื่อมารับประทานอาหารของยุคเหล็กเล่า? เขาควรจะได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกมากมายในสวรรค์ แล้วทำไมถึงเชิญเขากลับมาที่นรก? ผู้คนไม่มีความเข้าใจมากขนาดนี้ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายว่า เวลานี้ยุคเหล็กจะถูกทำลาย จะต้องถูกเผาไฟ ทุกสิ่งจะต้องถูกทำลาย ลูกๆผู้ที่กำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อจะไปปกครองในยุคทอง ใครเป็นผู้ให้มรดกนี้ แก่ลักษมีและนารายณ์? พ่อ เวลานี้พ่อได้ทำให้ลูกมีค่า ลูกพูดว่าลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้อาศัยในนรกกลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พ่อพูดว่า พ่อไม่ได้กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ พ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดเท่านั้น กลายเป็นผู้อยู่อาศัยในนรกและผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ บ้านที่ผู้อยู่อาศัยของดวงวิญญาณคือดินแดนแห่งความสงบ จากที่นั่นลูกมาสู่ดินแดนแห่งความสุข นี่คือนดินแดนแห่งความทุกข์ เวลานี้จะถูกทำลาย ไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของบราห์มาและสอนราชาโยคะ พวกเขาคิดว่าเป็นกษัตริย์เองที่มา พวกเขาไม่ได้พูดว่าพระเจ้าเข้ามาในร่างของกษัตริย์ กษัตริย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้าได้ เขาคือนายของโลก ผู้ให้การหลุดพ้นทั้งหมดคือผู้เดียว ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่มีขุมทรัพย์จิตอื่นใดในโลกที่พวกเขาเข้าใจว่าพวกเขากำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกจากพ่อ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า พ่อเป็นกुरुที่แท้จริงของลูกและทำให้ลูกบริสุทธิ์ น้ำของแม่น้ำคงคาไม่สามารถชำระลูกให้บริสุทธิ์ได้ นี่คือนโลกของดวงวิญญาณบาป ไม่ว่าผู้คนจะทำอะไรพวกเขาก็ต้องลงบันไดมา พวกเขาต้องกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธาน ลูกไม่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอีกต่อไป ลูกไม่แม้กระทั่งพูดว่า โอ รัม! ท่านเป็นพ่อของลูกและกำลังสอนลูก ลูกไม่ควรแม้กระทั่งพูดว่า โอ พระเจ้า มา! โอ รัม! อย่างไรก็ตามหลายคนมีนิสัยเช่นนี้และคำเหล่านี้ปรากฏออกมา พ่อพูดกับลูกว่า จดจำพ่อและบาปจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะมาหาพ่อ ลูกต้องจดจำผู้เดียวเท่านั้น พ่อพูดว่า นี่คือนชาติสุดท้ายของลูก เพียงในเวลานี้เท่านั้นที่ลูกมีโอกาสที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกใดๆก็ตามที่ลูกต้องการ ลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสิ่งนี้ได้อีก พ่ออธิบายแล้วว่า ผู้ที่เรียกตนเองว่าฮินดู ตั้งแต่เดิมแล้วเป็นของศาสนาเทพ ผู้ที่เป็นของศาสนาคริสต์จะไม่มีวันเปลี่ยนชื่อเรียกศาสนาของเขา แม้ว่าพวกเขาจะตาโมประธานพวกเขาก็ยังคงอยู่ในศาสนาคริสต์ ลูกคือเทพ แต่เพราะลูกไม่บริสุทธิ์ลูกจึงเรียกตนเองว่าฮินดู ลูกไม่สามารถเรียกตนเองว่าเทพได้ ลูกล้มไปแล้วว่าตั้งแต่เดิมลูกเป็นเทพ ไม่มีลูกคนไหนที่เรียกตนเองว่าเทพเพราะลูกกลับมาอีกแล้ว นี่คือนจิตสำนึกที่เป็นร่าง ทุกสิ่งอธิบายให้แก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก ที่นี้ไม่มีนักปราชญ์หรือผู้เคร่งศาสนา การพูดว่า “ฉันเป็นนักธุรกิจ” หรือ “ฉันคือคนนั้นคนนั้น” คือนิสัยที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกต้อง

กลับมาทำหน้าที่เป็นดวงวิญญาณ ต้องใช้ความเพียรพยายาม ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากบาบา ดังนั้นจดจำ
พ่อ ให้มือของลูกทำงานไปในขณะที่หัวใจของลูกอยู่กับพ่อ ลูกคือคู่รักของผู้เป็นที่รักเดียว ผู้เป็นที่รักเดียวนั้นคือผู้
ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน ท่านมาเมื่อทุกคนต้องได้รับการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์และสวรรค์ได้รับการ
ก่อตั้งขึ้น ชื่อและร่องรอยของความทุกข์จะหายไป ลูกๆมาที่นี่เพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของความสุ่อย่างสม่ำเสมอ
แห่งสวรรค์เป็นเวลา 21 ชั่วโมงเกิดจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีมนุษย์คนใดสามารถทำให้ใครไปเป็นนายแห่งสวรรค์ได้ ชีพ
บาบาในบาร์ตและทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ผู้คนเฉลิมฉลองวันเกิดของชีวา แต่พวกเขาลืมไปว่าพวกเขาได้รับมรดก
แห่งสวรรค์จากพ่อ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำให้โชคของลูกสูงส่งบนพื้นฐานของการศึกษานี้ ลูกต้องกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน
แล้วไปสู่โลกใหม่

2. ในขณะที่ทำงานด้วยมือของลูก จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว ไม่ฟังหรือพูดในสิ่งที่ผิด

พร: ขอให้ลูกเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะที่มีประสบการณ์ว่าอยู่เบื้องหน้าผู้เป็นที่รักอยู่เสมอโดยเชื่อมโยงความ
รักในสติปัญญาของลูกกับท่าน
สติปัญญาที่มีความรักหมายถึงความรักของสติปัญญาที่เชื่อมโยงกับผู้เป็นที่รัก ผู้ที่มีความรักต่อท่านไม่
สามารถเชื่อมโยงความรักของตนเองกับบุคคลอื่นหรือทรัพย์สมบัติอื่นใดได้ พวกเขาจะสัมผัสว่าบัพดาตา
อยู่เบื้องหน้าพวกเขาเป็นการส่วนตัว พวกเขาไม่สามารถแม้แต่จะมีความคิดที่ไร้ประโยชน์หรือเป็นบาปที่
ผิดสรีรม์อยู่ในจิตใจของพวกเขา คำว่า "ฉันรับประทานกับท่าน ฉันนั่งกับท่าน ฉันเติมเต็มทุกความ
สัมพันธ์กับท่าน" จะออกมาจากริมฝีปากและในหัวใจของพวกเขาอยู่เสมอ เพียงผู้ที่มีสติปัญญาที่มีรักอย่าง
สม่ำเสมอเท่านั้นที่สามารถเป็นเพชรพลอยแห่งชัยชนะได้

คติพจน์: การมีความคิดว่า "ฉันต้องการสิ่งนี้ ฉันต้องการสิ่งนั้น" หมายถึงการร้องขอบางสิ่งในทางที่สูงส่ง

***** โอม ชานติ *****

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าผูกหัวใจของลูกไว้กับโลกเก่านี้หรือสิ่งมีชีวิต หากลูกผูกหัวใจกับสิ่งเหล่านั้น โศกของลูกก็จะพังทลาย
- คำถาม:** : ความลับที่ลึกล้ำอะไรของการละเล่นนี้ที่พ่อได้บอกกับลูกๆ?
- คำตอบ:** ลูกๆ เนื่องจากการละเล่นเวลานี้กำลังจะจบสิ้นลง ดวงวิญญาณทั้งหมดจึงต้องมาอยู่ที่นี้ ดวงวิญญาณของทุกศาสนาเวลานี้จะมาปรากฏอยู่ที่นี้เพราะเวลานี้พ่อของทุกคนอยู่ที่นี้ ทุกคนต้องมาเพื่อคารวะต่อพ่อ ดวงวิญญาณของทุกศาสนาจะกลับไปด้วยมนตราของ “มานมานะบาฟ” อย่างไรก็ตามพวกเขาจะไม่ซึมซับมนตราของ “มาดยาจีบาฟ” หรือกลายเป็นผู้ปกครองโลก
- เพลง:** ขอให้หัวใจอย่าได้แตกสลายจากสิ่งคำจูนและด้วยเหตุนี้จึงทำลายโศกที่สร้างขึ้น

โอมซานติ ลูกๆ ในทุกศูนย์ได้ฟังเพลงแล้ว ลูกกำลังรับฟังเพลงนี้ในวันนี้และลูกคนอื่นๆ จะได้ฟังเพลงนี้ในอีกสองถึงสี่วันต่อมา ถ้าลูกผูกหัวใจของลูกไว้กับโลกเก่าหรือร่างเก่าโศกของลูกก็จะพังทลายเพราะว่าร่างกายก็เป็นของโลกเก่านี้เช่นกัน ถ้าลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่างโศกที่ลูกสร้างขึ้นมาก็จะพังทลาย จากการอยู่อย่างอับโศก, เวลานี้ลูกกำลังกลับมาโศกอย่างมาก ดังนั้นให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้จงจดจำพ่อผู้ที่ไม่มียึดจำกัดแก่ลูก จดจำพ่อและมรดก มีเวลาเหลือน้อยในโลกเก่านี้ ลูกต้องเพียรพยายามในโลกเก่านี้และกลับมาเติมไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างแน่อน มีหลายคนที่อยู่อย่างบริสุทธิ์ในขณะที่มีคนอื่นที่พลาดพลั้งอยู่เสมอ บาบัพพูดว่า: ลูกต้องกลายมิตรร่วมทางในงานรับใช้ของพ่อ เป็นงานรับใช้ที่ยิ่งใหญ่มากที่จะทำให้ทั้งโลกนี้บริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ไม่ใช่ว่าทุกคนจะช่วยพ่อ ผู้ที่กลายเป็นบราห์มา कुमार และกุมารี่ซึ่งเป็นเครื่องประดับของสกุลบราห์มินและผู้ที่ยังอยู่ในวงจรก่อนหน้านี้ก็จะกลับมารู้คิด ชื่อของประชาบิดา บราห์มา ได้รับการจดจำ ลูกๆ ของบราห์มาจะถูกเรียกว่าบราห์มา कुमार และกุมารี่อย่างแน่อน พวกเขามีอยู่ในอดีตแน่อน ผู้คนจดจำอดีตและอดีตด้วยเช่นกัน สิ่งใดที่มีอยู่ในอดีตจะต้องมีอยู่อีกครั้งอย่างแน่อน ลูกรู้ว่ายุคทองคงอยู่ในอดีตและมีอาณาจักรของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่นั่น ซึ่งไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว เทพของหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ที่เคยปกครองและเวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของ 84 ชาติเกิดของพวกเขา เวลานี้เขาไม่บริสุทธิ์และไม่มีความรู้ในนั้น พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อมาอีกครั้งเพื่อชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: อย่าเชื่อมโนะยะของสติปัญญาของลูกกับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียว ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำของพ่อและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ บาบัพชี้หนทางให้กับลูกเพื่อประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกเช่นกัน ผู้คนสร้างวิธีการต่างๆ มากมาย บางคนมีความภูมิใจในวิทยาศาสตร์และคนอื่นๆ มีความภูมิใจในการบำบัดโรค “ทางการแพทย์” พวกเขาเขียนว่าเมื่อหัวใจของใครบางคนไม่ทำงาน พวกเขาสามารถเปลี่ยนหัวใจนั้นได้ด้วยหัวใจพลาสติก พวกเขาเอาหัวใจจริงๆ นั้นออกมาและทำให้หัวใจเทียมทำงาน นั่นคือทักษะที่เชี่ยวชาญเช่นนั้น นั่นเป็นไปเพื่อความสุขชั่วคราว ถ้าเขาตายในวันพรุ่งนี้ร่างกายก็สิ้นสุดลง จะไม่มีการบรรลุผลใดเลย ไม่ว่าอะไรที่เขาได้รับก็เป็นเพียงช่วงเวลาชั่วคราว พวกเขาแสดงให้เห็นสิ่งมหัศจรรย์มากมายด้วยวิทยาศาสตร์ แต่สิ่งนั้นก็เป็นเพียงช่วงระยะเวลาชั่วคราวเช่นกัน นี่เป็นประเด็นที่พิเศษอย่างสิ้นเชิง ดวงวิญญาณบริสุทธิ์เวลานี้กลับมาไม่บริสุทธิ์ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิด ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์เวลานี้จะต้องทำให้บริสุทธิ์อีกครั้ง แต่ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถทำสิ่งนั้นได้ มีการยกย่องเพียงพ่อผู้เดียว ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งหมด ผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน ผู้ที่มีสายตาของความเมตตาต่อทุกคน ผู้เป็นผู้นำที่มีความเมตตาต่อทุกคน ผู้คนเรียกตัวเองว่า ซาโวดายา ลิตเดอร์ และ “ชาร์โว” หมายถึงทั้งหมด ทั้งหมดรวมอยู่ในนั้น เพียงพ่อผู้ที่มีความเมตตาและความปิติสุขเท่านั้นที่ได้รับการจดจำว่าเป็นผู้ที่มีความเมตตาต่อทุกคน ความเมตตาอะไรที่มนุษย์สามารถมีให้กับมนุษย์ด้วยกันได้? พวกเขาไม่สามารถมีความเมตตาต่อตนเองแล้วเขาจะมีความเมตตาต่อผู้อื่นได้อย่างไร? พวกเขามีความเมตตาเพียงชั่วคราว แต่พวกเขาก็ยังตั้งชื่อให้กับตนเองยิ่งใหญ่เช่นนั้น! เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่อแสดงให้เห็นวิธีที่ง่ายตายที่จะกลับมาดีและพละทานมัยดีเสมอ วิธีการนั้นง่ายมาก เพียงแค่จดจำพ่อเพราะลูกได้ลืมพ่อ ลูกอยู่อย่างมีความสุขในยุคทองและดังนั้นลูกจึงไม่แค้นทั้งจดจำพ่อ ลูกได้รับการบอกเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของ 84 ชาติเกิดของลูก ที่ลูกเคยปกครองอย่างไรและที่ลูกเคยมีความสุขอยู่เสมออย่างไร และแล้ววันเวลาที่ผ่านไปลูกก็ลงมาเรื่อยๆ และกลับมาตาไม่ประจักษ์ ไม่มีความสุขและไม่บริสุทธิ์ เวลานี้พ่อกำลังให้มรดกแก่ลูกอีกครั้งเหมือนที่พ่อทำเมื่อก่อนหน้านี้ ลูกมาและได้รับมรดกของลูกทุกวงจร ลูกทำตามศรัทธา ศรัทธาคือคำแนะนำจากบัพดาตา มีที่อื่นใด

นอกจากท่านที่ลูกจะได้รับศรัทธา? พ่อพูดว่า: ลองคิดดูสิมีใครที่มีทักษะนี้หรือไม่? ไม่มีเลย เพียงพ่อเท่านั้นที่ชี้หนทางให้แก่ลูกเพื่อกลายเป็นนายของโลก ท่านพูดว่า: ไม่มีวิธีอื่นใดนอกจากสิ่งนี้ มีเพียงพ่อผู้ชำระให้บริสุทธิ์เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูกเพื่อให้ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ใช่มาจากการรู้จักวงจรแล้วลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! ด้วยไฟของโยคะเท่านั้นที่โหมแห่งบาปจะถูกเผาไป พ่อพูดว่า: ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ด้วยการใช้ 84 ชาติเกิด ทุกวันนี้พวกเขาพูดถึงตัวเองว่า: “ซีโวม” (นั่นคือชีวา) แล้วก็พูดว่า: “ทัททวม” (คุณก็เช่นเดียวกัน) หรือพวกเขาพูดว่าท่านคือรูปของดวงวิญญาณสูงสุด หรือแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด เวลานี้พ่อมาแล้ว ลูกรู้ว่าลูกต้องเตือนผู้อื่นถึงชีพบบาเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือผู้ประทานหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน วัดสร้างให้กับชีวาเป็นสิ่งหนึ่งและรูปแบบของชางกาก็เป็นอีกรูปแบบหนึ่ง จะต้องมีการแสดงในนิทรรศการว่าชีวานั้นไม่มีตัวตนและชางกามีรูปที่ละเอียดอ่อน กฤษณะคงอยู่ในรูปที่มีตัวตน เป็นสิ่งที่ถูกต้องที่แสดงให้เห็นว่าเราได้อยู่กับเขา นี่ก็พิสูจน์ว่าพวกเขากลายเป็นลักษมีและนารายณ์ กฤษณะไม่ได้มาในยุคทองแดงเพื่อถ่ายทอดกิตะ ผู้คนไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของยุคเหล็ก และบริสุทธิ์ในตอนต้นของยุคทอง ดังนั้นเขา (ไม่ใช่กฤษณะ) จะมาในยุคบรรจบกันอย่างแน่นอน พ่อเท่านั้นที่รู้ถึงสิ่งนี้ พ่อเท่านั้นคือตริกาลดาชิ กฤษณะไม่สามารถเรียกว่าตริกาลดาชิ เขาไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ของรูปกาลเวลาทั้งสามได้ เขาไม่มีความรู้ของตอนเริ่มตอนกลางหรือตอนจบของโลก พวกเขาพูดว่า: เขาเป็นเด็กเล็กๆ และเขาไปเรียนในวิทยาลัยสำหรับเทพเจ้าชายและเจ้าหญิง ก่อนหน้านั้นมีวิทยาลัยพิเศษสำหรับเจ้าชายและเจ้าหญิง แต่ตอนนี้ทุกสิ่งปะปนกันไปแล้ว กฤษณะเป็นเจ้าชายและต้องมีเจ้าชายและเจ้าหญิงอื่นๆอีกมากมายด้วยเช่นกัน พวกเขาต้องศึกษาเล่าเรียนด้วยกัน นั่นคือโลกที่ปราศจากกิเลส มีเพียงชีพบบาเท่านั้นคือผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคน มนุษย์ไม่สามารถเป็นผู้ประทานการหลุดพ้นสำหรับทุกคนได้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้การหลุดพ้นและการหลุดพ้นในชีวิตแก่ทุกคน มีการอธิบายว่า: ไม่มีศาสนาอื่นในอาณาจักรของเทพ พวกเขาอยู่ในช่วงครั้งที่สองของวงจร ดังนั้นพวกเขาจะคงอยู่ในยุคทองได้อย่างไร เหล่านั้นคือหัตถะโยคีผู้เป็นของหนทางแห่งความสันโดษ พวกเขาไม่สามารถเข้าใจราชาโยคะได้ ราชาโยคะนี้เป็นไปสำหรับผู้ที่เป็นของหนทางของครอบครัว บาร์ตเคยเป็นหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ เวลานี้ในยุคเหล็กพวกเขากลายเป็นของหนทางครอบครัวที่ไม่บริสุทธิ์ พระเจ้าพูด: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ หากลูกผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่าหรือความสัมพันธ์ของร่างกาย โศกของลูกก็จะพังทลาย โศกของหลายคนพังทลาย หากมีการกระทำผิดใดๆ ความผิดเหล่านั้นจะปรากฏอยู่เบื้องหน้าลูกในเวลาสุดท้าย ลูกจะมีมิตของสิ่งเหล่านั้น ลูกบางคนซ่อนเร้นอย่างมาก ด้วยการบอกพ่อถึงบาปของลูกที่ได้ทำมาในชาติเกิดนี้บาปครั้งหนึ่งจะได้รับการให้อภัย อย่างไรก็ตามเนื่องจากความละอายลูกจึงไม่บอกบาป หลายคนกระทำความผิดที่สกปรก สติปัญญาของพวกเขาตระหนักว่าพวกเขาจะกลับมาเป็นอิสระโดยการบอกบาปเกี่ยวกับสิ่งนั้น ท่านคือศัลแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป หากลูกซ่อนความเจ็บป่วยของลูกจากศัลแพทย์อื่นเนื่องมาจากความละอายใจแล้วลูกจะเป็นอิสระจากสิ่งนั้นได้อย่างไร? จากการบอกบาปถึงบาปที่ลูกได้ทำมาครั้งหนึ่งจะได้รับการยกโทษ เมื่อลูกไม่บอกบาปบาปนั้นก็จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และลูกก็ยิ่งติดกับดักมากขึ้นเรื่อยๆ แล้วโศกของลูกก็จะจบสิ้นและจะมีความอับโชค พ่อพูดว่า: อย่ายึดสาวยสัมพันธ์ใดๆกับร่างกาย จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอและลูกจะไม่กระทำความผิดที่สกปรกใดๆ ผู้นั้นคือตามราชด้วยเช่นกัน ดังนั้นหากลูกซ่อนสิ่งใดจากท่านก็จะไม่มีใครอื่นที่จะสัมผัสกับการลงโทษที่มากไปกว่านี้ เช่นที่เวลาใกล้เข้ามาทุกคนจะได้มิตเรื่อยๆ ตอนนี้เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน ทั้งหมดไม่บริสุทธิ์ ได้รับการลงโทษอย่างแน่นอนสำหรับบาปที่ลูกได้กระทำไว้ เช่นที่การหลุดพ้นในชีวิตได้รับในหนึ่งวินาที ดังนั้นมีความรู้สึกของการลงโทษในหนึ่งวินาทีเช่นกันที่รู้สึกราวกับว่าลูกได้รับการลงโทษเป็นเวลายาวนาน นี่คือการจักรที่ละเอียดอ่อน ตอนนี้เป็นเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน จะต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษอย่างแน่นอน จากนั้นทุกดวงวิญญาณจะกลับไปอย่างบริสุทธิ์แล้ว พ่อเท่านั้นที่มาและชำระดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครนอกจากพ่อมีพลังที่จะทำสิ่งนี้ เวลานี้ไฟของบาปได้กลับมาเติมไปด้วยบาปที่ทำมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด มีรางวัลของมายาอยู่เหนือทุกคน รางวัลที่สดอยู่เหนือลูก ลูกเคยเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม ในขณะที่เวลานี้มีรางวัลเหนือลูก เวลานี้ลูกๆได้รับความรู้แล้ว พ่อบอกลูก: ลูกเป็นนายของบาร์ตและลูกใช้ 84 ชาติเกิด ท่านบอกอย่างตรงไปตรงมาว่าที่จริงแล้วลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป และเพราะเวลานี้ลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกจึงเริ่มเรียกตนเองว่าฮินดู ไม่มีใครก่อตั้งศาสนาฮินดู นิกายและลัทธิไม่สามารถถูกเรียกว่าราชวงศ์ คือราชาที่มีราชวงศ์ มีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ที่หนึ่งที่สองและที่สาม ฯลฯ แน่แน่นอนว่าลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ลูกจึงไม่สามารถเรียกตัวเองว่าเทพได้ ลูกเข้าใจว่าลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและที่ลูกเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ผู้คนกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของศาสนาของตนเอง ลูกลืมแล้วว่าลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ลูกกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าพ่อได้ให้มรดกแก่ลูกและเมื่อลูกกลับมาไม่บริสุทธิ์ลูกก็เริ่มกราบไหว้บูชาภาพลักษณ์ของตนเอง ลูกเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้กลายเป็นผู้ที่กราบไหว้บูชา สิ่งนี้จะไม่กล่าวถึง

ใครนอกจากผู้คนของบาร์ต บาบาสั่นกันก็มาในบาร์ตเท่านั้นเพื่อมาให้ความรู้แก่ลูกเพื่อทำให้ลูกกลายเป็นเทพอีกครั้ง จากนั้นดวงวิญญาณทั้งหมดจะชำระสะสางบัญชีกรรมของพวกเขาและกลับบ้าน ทุกดวงวิญญาณยังคงร้องเรียกหาพ่อต่อไป: โอ พระเจ้า พ่อ! นี่เป็นสิ่งที่ต้องทำความเข้าใจด้วยเช่นกัน ในเวลานี้ลูกมีสามพ่อ: หนึ่งคือชีบบาบา อีกหนึ่งคือพ่อทางโลกของลูก และจากนั้นประชาบิดา บราห์มาพ่อที่ละเอียดอ่อนนี้ ทุกคนอื่นมีสองพ่อ พ่อทางโลกและพ่อที่อยู่เหนือโลกนี้ ในยุคทองลูกมีเพียงพ่อเดียว - พ่อทางโลกของลูก ที่นั่นลูกไม่รู้จักพ่อเหนือโลกเลย ในเมื่อที่นั่นมีแต่ความสุขแล้วทำไมพวกเขาต้องจดจำระลึกถึงพ่อจากเหนือโลกเล่า? ทุกคนจดจำระลึกถึงพ่อในเวลาแห่งความทุกข์ ที่นี้ลูกมีสามพ่อ นี่คือสิ่งที่ต้องเข้าใจ ที่นั่นลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและต่อมาลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นี้ลูกกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและสำนึกของพระเจ้าด้วยเช่นกัน ลูกทั้งหมดมีความภาคภูมิใจที่บริสุทธิ์ของการเป็นลูกของพ่อและที่ลูกกำลังประกาศสิทธิในมรดกของลูกจากท่าน พ่อคือพ่อ ครู และสัตว์ครู การยกย่องของพ่อนี้ต้องอธิบาย เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกแก่ลูกทั้งหมด ลูกเคยมีมรดกในยุคทอง จากนั้นลูกก็ใช้ 84 ชาติเกิดแล้วก็สูญเสียมรดกไป เป็นสิ่งที่ง่ายมากที่จะอธิบายสิ่งนี้! พ่อเรียกว่าผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้ประทานการหลุดจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทุกคน นี่คือโลกของผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ จะมีใครสามารถให้การหลุดพ้นได้อย่างไร? ใครบางคนที่อ่านคัมภีร์มากมายจะนำเขาไปสู่จุดหมายปลายทางสุดท้ายของเขา และแล้วในชาติเกิดต่อไปของเขาเขาก็จะสามารถเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ได้จากหัวใจตั้งแต่วัยเด็ก เวลานี้พ่อกำลังบอกลูกถึงสิ่งที่สวยงามที่หวานชื่นเช่นนั้น! ลูกๆ ลูกได้กลับมาตาโมประธาน เวลานี้จดจำพ่อและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป การละเล่นเวลานี้กำลังจะจบสิ้นและทุกคนต้องมาปรากฏอยู่ที่นี้ ดวงวิญญาณพระคริสต์และคนอื่นๆ ทั้งหมดก็ปรากฏอยู่ที่นี้เช่นกัน พวกเขาจะมาคาราวะต่อพ่อเช่นกัน พวกเขาจะไม่กลายเป็นผู้ปกครองโลก ดังนั้นพวกเขาเพียงแค่จดจำพ่อและรับมंत्रาของ“มานมานะบาฟ” ของลูกคือดับเบิลมंत्रา: มานมานะบาฟและมาดาयाजीबाฟ พ่อแสดงวิธีการที่ดีเช่นนั้นให้กับลูก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ขณะที่อยู่ในโลกเก่านี้อีกต้องเพียรพยายามและกลับมาเต็มไปด้วยทุกคุณธรรมอย่างแน่นอน อย่าผูกหัวใจของลูกกับร่างเก่าหรือโลกเก่า จงกลับมามีโชค!
2. อยู่อย่างมีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณและมีจิตสำนึกของพระเจ้า อย่าปิดบังซ่อนเร้นสิ่งใดจากพ่อในช่วงเวลาของการชำระสะสางนี้ จงเฝ้าแต่รับคำแนะนำจากศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป

พร: พร: ขอให้ลูกสำรวจตนและอยู่อย่างมีความเคารพตนเองอยู่เสมอโดยการอยู่เบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้เป็นการส่วนตัวอย่างสม่ำเสมอ
เมื่อลูกเผชิญหน้ากับดวงอาทิตย์ลูกจะได้รับรังสีของดวงอาทิตย์อย่างแน่นอน ในทำนองเดียวกันลูกๆ ที่อยู่เบื้องหน้าพ่อซึ่งเป็นพระอาทิตย์แห่งความรู้อยู่ตลอดเวลา ก็จะประสบกับตนเองว่าได้รับรังสีแห่งคุณธรรมทั้งหมดจากพระอาทิตย์แห่งความรู้ ลูกสามารถเห็นประกายแห่งการสำรวจตนและความซาบซึ้งทางจิตของการเคารพตนเองของยุคบรรจบพบกันและในอนาคตบนใบหน้าของพวกเขา สำหรับสิ่งนี้จงตระหนักไว้เสมอว่านี่เป็นช่วงเวลาสุดท้าย ร่างกายของลูกสามารถถูกทำลายได้ตลอดเวลา และดังนั้นจงมีสติปัญญาที่เปี่ยมด้วยความรักอยู่เบื้องหน้าพระอาทิตย์แห่งความรู้และสัมพันธ์กับการสำรวจตนและการเคารพตนเอง

คติพจน์: การโอบน้อมอย่างสม่ำเสมอในสภาพที่โอบน้อมคือการข้ามภูเขามาเมลา (ความโกลาหล)

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จดจำเสมอว่าเวลามากมายได้ผ่านไปและเพียงเวลาอันสั้นที่เหลืออยู่ เวลานี้ลูกต้องลืมโลกและร่างที่สกปรกนี้และกลับบ้าน
- คำถาม:** ความซาบซึ้งใจที่ลูกควรจะมีอย่างต่อเนื่องเพื่อที่สภาพของลูกจะคงอยู่อย่างชิ้นหนึ่ง?
- คำตอบ:** มีความซาบซึ้งอย่างต่อเนื่องว่ามีความตายสำหรับผู้ล่า และความสุขสำหรับผู้ล่า เราคือ 'ผู้ล่า' (นางฟ้า) จะกลับบ้านกับผู้เป็นที่รักของเราและทุกคนอื่นจะถูกทำลาย เวลานี้เราจะทิ้งหนึ่งแก่นและรับหนึ่งใหม่ ให้ความรู้ทั้งหมดนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกที่ละเอียดๆ ตลอดทั้งวัน และแล้วจะมีความสุขอย่างมากมาย แล้วสภาพของลูกจะกลับมาชิ้นหนึ่ง
- เพลง:** ใครได้มาที่วันนี้ในตอนเช้าตรู่?

โอมชานติ ใครได้พูดสิ่งนี้ ลูกๆ ลูกมาสู่ชีวิตของความสุขเหนือประสาทสัมผัสแล้วพูดว่า: พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว เพื่ออะไร? เพื่อเปลี่ยนโลกที่ไม่บริสุทธิ์ไปเป็นโลกที่บริสุทธิ์ ให้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ ว่าโลกที่บริสุทธิ์นั้นใหญ่โตเพียงใด และโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นใหญ่โตเพียงใด ที่นี่มีมนุษย์อยู่หลายล้านคน สิ่งนี้ลูกเรียกว่าโลกที่ไม่บริสุทธิ์และเลวทรามต่ำช้า ดังนั้นควรจะไปสู่หัวใจของลูกๆ ที่สุดแสนหวานว่าโลกใหม่ของลูกนั้นจะเล็กเพียงใดและลูกจะปกครองอย่างไร ไม่สามารถมีแผ่นดินอื่นใดเหมือนกับบาร์ตของเรา ไม่มีใครเข้าใจว่าบาร์ตเคยเป็นสวรรค์ ไม่สามารถมีแผ่นดินอื่นใดเป็นเช่นนั้นได้ ลูกเข้าใจว่าเวลานี้บาร์ตนี้ไร้ประโยชน์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้นอีกต่อไป ไม่มีใครแม้กระนั้นจดจำว่าบาร์ตของพวกเขาคือแผ่นดินโบราณที่สูงส่งที่สุด สิ่งนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ แต่นั่นก็ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วย ลูกมีความนับถือและความสุขมากเท่านี้หรือไม่ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้มาแล้ว ท่านมาทุกวงจรและให้โชคแห่งอาณาจักรของเราแก่เราดวงวิญญาณอีกครั้งที่มายาวนานได้ขโมยไปจากเรา ไม่ใช่โชคของเราถูกขโมยไปเพราะสงคราม เปล่าเลย ในอาณาจักรของราวันหนทางที่เราได้รับนั้นเลวทรามต่ำช้า จากที่เคยเป็นผู้ที่สูงส่งเรากลายเป็นผู้ที่เลวทรามต่ำช้า ดูซิว่าโลกนั้นได้ใหญ่โตเพียงใด! แผ่นดินบาร์ตของเรานั้นเล็กมาก! เราจะอยู่อย่างมีความสุขอย่างยิ่งในสวรรค์ จะมีปราสาทราชวังที่ฝังด้วยเพชรพลอย ราวันไม่ได้มีชีวิตอยู่ที่นั่น ลูกๆ ควรจะมีความสุขในสติปัญญาของลูก ลูกควรจะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส พ่อพูดว่า: จงกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ! เพื่อที่จะตัดสำนึกของร่างกายของลูก บาบาก็บอกลูกแล้วว่าลูกควรจะมีเสื้อผ้ามี่ร้อยปะ 108 ร้อย! แม้ว่าจะมีการติดต่อกับบุคคลสำคัญและพ่อค้าเพชร ความซาบซึ้งเช่นนั้นจะถูกตัดขาดไปได้อย่างไร? บุคคลนั้นต้องกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ นั่นคือดวงวิญญาณและนี่คือร่างเก่าๆ นั้นต้องทิ้งร่างนี้และไปใช้ร่างใหม่ที่เป็นชิ้นหนึ่ง จูกลอกคราบและใช้หนึ่งใหม่ ลูกๆ มีความรู้ในสติปัญญาของลูกว่า เราจะทิ้งหนึ่งเก่าและแล้วไปใช้หนึ่งใหม่ ลูกจะได้รับอีกร่างหนึ่ง ให้ความรู้ทั้งหมดนี้เข้าไปสู่สติปัญญาของลูกๆ ที่ละเอียด นี่คือโลกที่สกปรก แม้แต่ขณะที่กำลังมองดู ลูกก็ต้องขจัดสิ่งนั้นออกไปจากสติปัญญาของลูก เรากำลังสู่การจาริกแสวงบุญ โยคะของสติปัญญาของเรานั้นตรงไปยังบ้าน ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้ ร่างนี้เก่าและโลกก็เก่าด้วย ลูกเคยได้สัมผัสและเวลานี้ลูกต้องทิ้งร่างของลูกและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดของลูกแล้วกลับบ้าน ลูกมีความสุขอยู่ภายในว่าเวลานี้ลูกกำลังจะกลับบ้าน โยคะของสติปัญญาต้องเชื่อมต่ออยู่กับที่นั่น เพียงแต่พูดสิ่งนี้กับกันและกัน: มานมานะบาฟ! นี่คือมนตราที่มีพลังอย่างยิ่ง แม้ว่าผู้คนมากมายศึกษาที่ตะ พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของสิ่งนั้น พวกเขาเพียงแค่ศึกษาสิ่งนั้นเหมือนกับที่พวกเขาศึกษาคัมภีร์อื่นๆ ไม่ได้เข้าไปสู่สติปัญญาของใครว่าลูกกำลังศึกษาราชโยคะเพื่ออนาคต เวลามามากมายได้ผ่านไปแล้ว และเวลานี้มีเวลาเหลืออยู่เพียงน้อยนิดเท่านั้น จงเฝ้าแต่ทำให้ตนเองสนุกสนานในวิธีนี้และอยู่อย่างมีความสุข ทั้งหมดนี้กำลังจะมาถึงจุดจบ มีความตายสำหรับผู้ล่า และความสุขสำหรับผู้ล่า เราจะกลายเป็นนางฟ้าและกลับบ้านกับผู้เป็นที่รักของเรา พ่อของดวงวิญญาณหนึ่งที่นี่และให้คำสอนแก่ลูกท่านดูธรรมดาแต่ท่านนั้นสูงสุดเหนือสิ่งใด พ่อได้มาเพื่อให้มรดกที่ไม่มีขีดจำกัดแก่ลูก ท่านมาทุกวงจร นี่คือนานที่สกปรก ลูกควรจะมีประสบการณ์ในวิธีนี้ สิ่งนี้เรียกว่าการไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยศึกษาคัมภีร์มาชาติแล้วชาติเล่า เวลานี้ลูกเข้าใจว่าไม่มีใครอื่นใดเคยสร้างไฟบุษยาณูมากมายหรือได้ทรมานตนเองและทำทาสยาเทียมมากมายเท่ากับชาวบาร์ต ผู้ที่ได้มาในตอนแรกนั้นได้ทำการกราบไหว้บูชามากที่สุด พวกเขาคือผู้ที่จะไปล้ำหน้าในความรู้และโยคะ เนื่องจากพวกเขาที่ต้องเข้ามาสู่อันดับหนึ่งอีกครั้ง ลูกจะเห็นบางคนทำความเพียรพยายามดีมาก สิ่งนี้ดีมากสำหรับลูกๆ ผู้ที่ไม่ว่างเว้นกับการทำงานรับใช้ทางจิตนี้และกำลังนั่งอยู่ที่นี้ในเดาเฝ้าอย่างแท้จริง ความสัมพันธ์นี้เวลานี้กลับมาไม่ขาดตอน ผู้

ที่อาศัยอยู่ที่บ้าน รับฟังสิ่งนี้และแบ่งปันกับผู้อื่นกำลังไปล่วงหน้าได้เร็วกว่าผู้ที่อยู่มาก่อน เห็นได้ชัดเจนว่าเมื่อคนใหม่มา พวกเขาจะไปล้าหน้าอย่างรวดเร็วมาก หากลูกได้ทำรายการลูกจะรู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ในตอนเริ่มต้นสร้อยประจำของลูกได้ถูกสร้างขึ้น อย่างไรก็ตาม และแล้วก็ดูเหมือนว่าลูกๆ ที่ดีมากผู้ที่เคยอยู่ในอันดับสามหรือสี่ก็ได้ทิ้งสร้อยประจำไปและกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา เวลานั้นคือชีวิตนักเรียนของลูก ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกกำลังศึกษาหลักสูตรนี้ด้วยเช่นกัน ลูกๆ มากมายเรียนหลักสูตรดับเบิล พวกเขาได้รับลิฟท์ หลักสูตรของลูกคือ การศึกษาสิ่งนี้ขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ในสิ่งนี้ด้วย กุมารี่ก็ควรจะไปล้าหน้าอย่างรวดเร็วมาก เพราะว่ากุมารี่เหล่านี้ ชื่อ คั่นไหยา(กฤษณะ)และโกปอลจึงได้รับการจดจำ โกปก็ยังคงอยู่ที่นั่นด้วย เพราะนี่คือหนทางครอบครัว ลูกเคยเป็นของศาสนาเทพในยุคทอง ลักษมีและนารายณ์เคยปกครองเมื่อครั้งที่เป็นหนทางครอบครัว ให้สิ่งที่ลูกกำลังจะกลายเป็นนั้นเข้าไปสู่สติปัญญาของลูกที่ละหยด เหล่าเทพนั้นชั้นหนึ่งอย่างยิ่ง! ผู้คนไปอยู่เบื้องหน้ารูปบูชาของเหล่าเทพและร้องสรรเสริญว่า ท่านเต็มไปด้วยทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ เราคือคนบาปและคดโกง เราไร้คุณธรรมอย่างสิ้นเชิง พระเจ้าไม่สามารถมีความเมตตาในสิ่งนี้หรือแม้แต่จะให้พร ในความเป็นจริง ลูกต้องมีความเมตตาและให้พรแก่ตนเอง ลูกเคยเป็นเทพ แต่ดูสิเวลานี้ลูกกลายเป็นสิ่งใด มองดูตนเองและแล้วทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาเป็นเทพ ลูกต้องทำความเพียรพยายามเพื่อจะกลับมาสวยงามจากที่เคยน่าเกลียด ในหนทางของการกราบไหว้บูชา พวกเขาพูดว่า: บางคนกำลังจะตายแต่ด้วยพรจากใครบางคน เขาจึงกลับมาพ้นจากการเจ็บป่วย พวกเขาจะจับมือของมหาตมะของเขาและพูดว่า: ฉันต้องการพรจากท่าน! ที่นี้ลูกต้องศึกษาเล่าเรียน ไม่มีเรื่องของพรหรือความเมตตา “มานมานะบาฟ” นั้นมีความหมาย ผู้คนมากมายให้มนตรา พวกเขาสอนหรือจะหลายประเภท คำสอนของแต่ละคนนั้นแตกต่างกันไป หากลูกต้องการที่จะเห็นตัวอย่างของหรือโยคี ให้ไปพิพิธภัณฑที่ไจเปอร์ ที่นี้ลูกกำลังนั่งกันอย่างสบายมาก! สติปัญญาของลูกตระหนักรู้ว่าบาปกำลังให้อาณาจักรของลูกแก่ลูกอีกครั้งหนึ่ง เคยมีศาสนาเทพเดียวที่นั่น ไม่มีศาสนาอื่นใดที่นั่น ปรบมือข้างเดียวไม่ดัง! เมื่อมีเพียงศาสนาเดียวก็จะมีมีความรุนแรงใด เวลานั้นเป็นยุคเหล็ก เมื่อยุคเหล็กจบสิ้น แม้แต่หนทางของการกราบไหว้บูชาก็ยังจบสิ้นลงด้วย เวลานั้นประชากรกำลังขยายตัวอย่างรวดเร็วมาก แผ่นดินบาร์ตไม่ได้ขยายตัว ยังคงเป็นแผ่นดินเดิม จำนวนมนุษย์นั้นขยายมากและลดลงมาก มีมนุษย์จำนวนเพียงเล็กน้อยที่นั่นแม้ว่าเป็นโลกเดิมนั้น โลกจะไม่เล็กลงมากไปกว่านี้ ลูกๆ ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขออย่างมาก เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยพลังโยคะ ด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ พ่อพูดว่า: จงจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป มีสิ่งเจือปนอยู่ในดวงวิญญาณ พวกเขาพูดถึงสภาพสะโต ราโจและตาโม พวกเขาไม่ได้แสดงว่ามีสิ่งเจือปนอยู่ในดวงวิญญาณ เริ่มแรกลูกเคยเป็นยุคทอง ลูกเคยเป็นทองบริสุทธิ์ จากนั้นลูกก็กลายเป็นเงินซึ่งถูกเรียกว่าจันทราวงศ์ของยุคเงิน คำภาษาอังกฤษนั้นดีมาก ทอง เงิน ทองแดงและเหล็ก พ่ออธิบายว่าสิ่งเจือปนที่อยู่ในดวงวิญญาณนั้นสามารถถูกขจัดออกไปได้อย่างไร ดวงวิญญาณได้กลับมาตาโมจากที่เคยสะโต ดังนั้น ดวงวิญญาณจะกลับมาสะโตจากตาโมอีกครั้งได้อย่างไร? พวกเขาเชื่อว่าพวกเขาจะกลับมาสะโตประธานด้วยการลงอาบในแม่น้ำคงคา แต่สิ่งนั้นเป็นไปไม่ได้ ผู้คนเฝ้าแต่ลงอาบในคงคาทุกวัน บางคนมันคงอยู่ในระเบียบวินัยนั้นอย่างมาก พวกเขาแม้กระทั่งไปและอาบน้ำในลำคลอง พ่อบอกลูกว่า จงทำสิ่งนั้นเป็นระเบียบวินัยเพื่อจดจำพ่อ อาบในการจดจำระลึกถึงและอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึง ลูกได้รับการอาบน้ำในความรู้ ลูกยังถูกสอนการจาริกแสวงบุญของโยคะด้วยเช่นกัน พ่อให้ความรู้แก่ลูกและสิ่งนี้ก็ยังรวมความรู้ของโยคะและวงจรโลกเอาไว้ด้วย ผู้คนอื่นมากมายให้ความรู้ของคัมภีร์ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเกี่ยวกับโยคะ พวกเขาเพียงแต่เข้าใจเกี่ยวกับหรือโยคะเท่านั้น มีโยคะอาศรมอยู่มากมาย พวกเขาอาจจะให้มนตราของมานมานะบาฟ แต่ไม่มีใครนอกจากพ่อที่มีความรู้ นี้เวลานี้ลูกได้จบสิ้นวงจรของ 84 ชาติเกิดแล้ว และแล้วก็จะกลายเป็นโลกใหม่ ดันไม้นั้นเติบโตอย่างไรได้อยู่ในสติปัญญาของลูก อาณาจักรกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่ใช่ว่าทุกคนจะไปที่นั่นด้วยกัน ดันไม้ของบราห์มินนั้นจะกลับมาใหญ่โตมาก และแล้วพวกเขาก็จะกลับไปไม่กี่คนด้วยกัน ปวงประชาก็จะเฝ้าแต่ถูกสร้างขึ้นมาเรื่อยๆ ใครก็ตามที่ได้ยินความรู้นี้แม้เพียงเล็กน้อยก็จะกลายเป็นส่วนหนึ่งของปวงประชา จำนวนศูนย์ก็จะขยายตัว จะมีนิทรรศการมากมายทุกหนแห่งเกิดขึ้นเรื่อยๆ เช่นเดียวกับที่มีการสร้างวัดทุกหนแห่ง ท่านเองเดียวกันลูกจะมีนิทรรศการทุกหมู่บ้าน ควรจะมีนิทรรศการในทุกบ้าน จะมีการขยายตัวอย่างเรื่อยๆ และเหตุนี้เองแม้แต่ภาพเหล่านี้ก็ต้องถูกตีพิมพ์ในที่สุด ศาสนของพ่อต้องไปถึงทุกคน ลูกๆ ต้องทำงานรับใช้ที่สำคัญอย่างมาก เวลานั้นแฟชั่นของเครื่องฉายภาพและนิทรรศการได้เกิดขึ้นมา และดังนั้นจึงต้องฉายภาพเหล่านั้นในทุกหมู่บ้าน พวกเขาจะรับความรู้ได้อย่างดีมาก วันเกิดของชีวาได้รับการจดจำ แต่ไม่มีใครรู้ว่าท่านมาอย่างไร สิ่งเหล่านี้ไม่ได้กล่าวถึงในชีวาปุรานา เมื่อรับฟังสิ่งเหล่านี้ลูกก็เป็นสุขกับสิ่งนั้น แต่แล้วลูกก็ลืมสิ่งเหล่านั้น หากลูกซึมซับประเด็นเหล่านี้เป็นอย่างดี ลูกก็จะทำงานรับใช้ได้ดีเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ไม่มีใครสามารถซึมซับประเด็นทั้งหมดได้ พวกเขาให้การบรรยาย แต่หลังจากนั้นพวกเขาคิดว่าหากพวกเขาอธิบายประเด็นนั้นๆ แล้วก็จะทำให้การบรรยายดีขึ้น ผู้ที่ไม่มีสำนึกที่เป็นร่างก็จะถ่ายทอดสิ่งเหล่านี้ได้อย่างรวดเร็ว พวกเขาจะให้การบรรยายและแล้วคิดว่า: ฉันได้อธิบายประเด็น

ทั้งหมดได้อย่างดีมากหรือไม่? ฉันได้ลืมประเด็นเหล่านี้ ประเด็นนั้นจะไม่กลับไปบ้านพร้อมกับลูก ประเด็นเหล่านั้นสำหรับเวลานี้และแล้วก็จะจบสิ้นลง ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกเห็นด้วยดวงตาเหล่านั้นจะไม่หลงเหลืออยู่ในยุคทอง เวลานี้ลูกกำลังได้รับดวงตาที่สามแห่งความรู้ เวลานี้ลูกกำลังจะกลายเป็นผู้ที่มีดวงตาที่สาม(ตรีเนตร) พ่อมาและให้ความรู้ของดวงวิญญาณแก่ลูกซึ่งลูกได้ซึมซับ ดวงวิญญาณได้รับดวงตาที่สามของความรู้ ไม่มีใครมีความรู้ว่าเขาคือดวงวิญญาณและกำลังทำงานด้วยร่างของเขา บาบากำลังสอนเรา ให้ความเพียรพยายามที่จะเก็บสิ่งนี้ไว้ในสติปัญญา ลูกๆ ต้องทำความเข้าใจพยายาม และอยู่อย่างมีความสุขด้วยเช่นกัน เวลานี้อาณาจักรของเรากำลังจะมาถึง ลูกรู้ว่าอะไรที่ลูกจะมีในอาณาจักรของลูก ลูกๆ ควรจะมีความสุขมากมายว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์แห่งอาณาจักรของลูกด้วยการศึกษา ผู้ที่กำลังศึกษาจดจำสถานะภาพของเขา: เรากำลังศึกษาเพื่ออนาคต หากเราศึกษาเล่าเรียนเป็นอย่างดี เราจะนั่งอยู่บนบัลลังก์ของอาณาจักร พวกเขาจะกลายเป็นผู้ที่มิมีชื่อเสียงอย่างยิ่ง หากลูกทำรายการและสร้างสร้อยประคำแล้ว ทุกคนก็จะพูดว่า: จงส่งลูกคนนั้นคนนั้นมาให้เราเพื่อทำให้ทุกคนสดชื่น ผู้ที่ให้การบรรยายจะได้รับการเชื่อถือ ดังนั้นจึงต้องให้ความนับถือแก่พวกเขาด้วย ฉันต้องกลับมาตลาดเหมือนกับพวกเขาด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะมีประสบการณ์ของความสุขเหนือประสาทสัมผัส จงทำความเข้าใจพยายามที่จะตัดสำนักที่เป็นร่าง เวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ดังนั้นเชื่อมโยงสติปัญญาของลูกกับบ้าน
2. ศึกษาขณะอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกและเรียนหลักสูตรแบบดับเบิล จงอาบอยู่ในความรู้และอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและพอใจผู้อื่นให้ทำเช่นเดียวกันด้วย

พร: ขอให้ลูกเป็นโยคีง่ายดาย ผู้ที่ให้นิมิตของรูปเทวดานางฟ้าอย่างต่อเนื่องด้วยการฝึกฝนในการอยู่อย่างละวาง เช่นเดียวกับการสวมใส่เสื้อผ้าหรือไม่สวมใส่ในมือคุณ เช่นเดียวกัน มีประสบการณ์เดียวกันกับเสื้อผ้าของร่างกายของลูก ลูกสวมเครื่องแต่งกายเพื่อทำงานและทันทีที่งานเสร็จสิ้นลูกก็ถอดเครื่องแต่งกายออก มีประสบการณ์กับการละวางของดวงวิญญาณและร่างกายในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา และแล้วลูกจะถูกเรียกว่าโยคีที่ง่ายอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณมากมายจะมีนิมิตของรูปเทวดานางฟ้าและสภาพของอนาคตที่สูงศักดิ์ผ่านลูกๆ ผู้ที่อยู่อย่างละวางในวิธีนี้ ในตอนจบ จะมีผลกระทบที่ทำจากงานรับใช้ประเภทนี้

คติพจน์: การเสียเวลาแม้แต่วินาทีของยุคบรรจบพบกันหมายถึงการเสียเวลาหนึ่งปี

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีในหนทางที่มีคุณค่าเพื่องานรับใช้ของพระเจ้าและเหตุอันเนื่องจึงสร้างอนาคตของคุณ เพราะความตายอยู่เหนือศีรษะลูก
- คำถาม:** ถึงแม้ว่าลูกๆ รับฟังความรู้ เหตุใดลูกบางคนจึงไม่สามารถซึมซับความรู้ได้?
- คำตอบ:** เพราะลูกไม่รู้วิธีที่จะไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ โยคะของสติปัญญาของลูกนั้นแขวนห้อยอยู่กับร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่าง เพียงเมื่อความผูกพันยึดมั่นถูกขจัดออกไปจากสติปัญญาเท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถเข้าถึงบางสิ่งได้ ความผูกพันยึดมั่นเป็นเช่นที่ท่าทำให้ลูกเป็นเช่นลิงอย่างแท้จริง เหตุนี้เองبابาจึงเตือนลูกถึงสัญญาแรกของลูก: ให้ลิ้มร่างของคุณและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดและจดจำเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้น
- เพลง:** ไม่มีใครพิเศษสุดเช่นเจ้าผู้ไร้เดียงสา

โอมชานติ พ่อหนึ่งท่านและอธิบายน และลูกเข้าใจอย่างชัดเจนว่าเพียงพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเท่านั้นที่เรียกว่าผู้เดียวที่เปลี่ยนแปลงสิ่งที่เสียหายไปแล้ว กฎณะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งซึ่งเสียหายไปแล้วได้ ชีวา, ไม่ใช่กฎณะ,ที่เป็นพระเจ้าแห่งกิตะชีพบาบาคือผู้สร้างและกฎณะคือสิ่งสร้าง เพียงผู้สร้างสวรรค์เท่านั้นที่สามารถเป็นผู้เดียวผู้ให้มรดกแห่งสวรรค์ของลูกแก่ลูก นี่คือการผิดพลาดที่ใหญ่โตที่สุดที่ลูกทำขึ้นในบาร์ต ไม่มีใครสามารถเรียกศรிகฎณะว่า “بابา” มรดกได้รับจากبابาเท่านั้นและบาร์ตเท่านั้นที่ได้รับสิ่งนี้ เพียงในบาร์ตเท่านั้นที่ได้มีการจดจำเจ้าชายศรிகฎณะและเจ้าหญิงราเด่ คำยกย่องเป็นของพ่อที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใดผู้เดียวเท่านั้น ศรிகฎณะคือสิ่งสร้างที่สูงที่สุด, ผู้เป็นนายของโลก พวกเขาเรียกได้ว่าผู้ที่เป็นของศาสนาเทพแห่งสุริยวงศ์ กิตะคือคัมภีร์ของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ไม่มีใครได้รับความรู้นี้ในยุคทอง พ่อพูดความรู้นี้ในยุคแห่งการบรรจบพบกันเท่านั้น ต้องมีการพิสูจน์สิ่งนี้ก่อนด้วยรูปภาพ มีภาพลักษณะของทั้งสองพระเจ้าแห่งกิตะคือผู้สร้างผู้ที่เป็นอิสระจากการกลับมาใช้ชาติเกิด ไม่ใช่ศรிகฎณะซึ่งเป็นสิ่งสร้าง ลูกรู้ว่าชีพบาบาทำให้ลูกกลายเป็นเช่นเพชร ได้มีการจดจำกันด้วยเช่นกัน: มีผู้ที่ไร้ค่าเช่นเปลือกหอยและผู้ที่มั่งคั่งเช่นเพชร สิ่งนี้ควรที่จะคงอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าการกำหนดของพ่อคือ: จดจำพ่อและมรดก! ท่านคือพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด แม้ว่ากฎณะกลายเป็นราชาของโลก, เขาก็เป็นนายของความเป็นขีดจำกัด ชีพบาบาไม่ใช่ราชา ในความเป็นจริงมีคำยกย่องของกิตะมากมาย พร้อมกันกับสิ่งนั้นก็มียกย่องบาร์ตด้วยเช่นกัน บาร์ตคือสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่สำหรับทุกศาสนา เป็นเพียงเพราะได้มีการใส่ชื่อของกฎณะที่ความสำคัญนั้นจึงได้สูญหาย เป็นเพราะสิ่งนี้ที่บาร์ตไร้ค่าเช่นเปลือกหอย นี่เป็นไปตามละคร แต่ลูกต้องได้รับการเตือน พ่ออธิบายนอย่างดีมาก ท่านบอกสิ่งที่ลึกลับแก่ลูกทุกวันและดังนั้นลูกต้องเปลี่ยนภาพเก่าและสร้างภาพใหม่ สิ่งนี้จะดำเนินไปจนถึงเวลาสุดท้าย ลูกๆ ควรจะเก็บไว้ในสติปัญญาของลูกอย่างชัดเจนมากกว่าชีพบาบากำลังให้มรดกของลูกแก่ลูก ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่องแล้วบาปของลูกจะถูกเผาไป บาปของลูกไม่สามารถถูกเผาไปด้วยการจดจำกฎณะ เขาไม่ใช่ผู้ทรงอำนาจ เพียงพ่อเท่านั้นคือผู้ทรงอำนาจและเพียงท่านเท่านั้นที่ให้มรดกของลูกแก่ลูก ผู้คนเฝ้าแต่จดจำกฎณะ ยกตัวอย่าง ลูกอาจจะคิดว่าศรிகฎณะได้พูดเช่นนี้ และเขาก็ได้พูดด้วยเช่นกันว่า: ลิ้มความสัมพันธ์ทั้งหมดของร่างกายของคุณและจดจำฉันผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง ดวงวิญญาณจะจดจำพ่อของเขา กฎณะไม่ใช่พ่อของทุกดวงวิญญาณ สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดจะต้องมีการไตร่ตรองและเข้าถึงด้วยสติปัญญา บ้างก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ เพราะติดกับในความผูกพันยึดมั่น ลูกเคยร้องเพลง: “เราจะตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมโยงตัวเรากับท่านเท่านั้น ของฉันคือผู้เดียวและไม่มีใครอื่น” อย่างไรก็ตามความผูกพันยึดมั่นเช่นนั้นทำให้ลูกเป็นเช่นลิงอย่างแท้จริง ลิ้มความละโมภและความผูกพันยึดมั่นมากมาย ได้มีการอธิบายนกับผู้ที่ยึดมั่นด้วยเช่นกันว่า: ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า ให้ใช้ทุกสิ่งที่คุณมีเพื่องานรับใช้ของพระเจ้าและสร้างโชคของลูก อย่างไรก็ตาม พวกเขาเฝ้าแต่แขวนไว้กับทุกสิ่งเหมือนลิงและไม่ได้ปล่อยวางจากสิ่งใด พ่อพูดว่า: ขจัดโยคะของสติปัญญาของลูกออกจากร่างของคุณและความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมด! ให้ทำตามศรัทธาของพ่อ! ลูกพูดว่า: ทรัพย์สินสมบัตินี้ ฯลฯ ที่ ลูกๆ มีทั้งหมดนี้ได้ให้โดยพระเจ้า เวลานี้ท่านเองได้มาและพูดว่า: ทรัพย์สินสมบัติและความมั่งคั่ง ฯลฯ ทั้งหมดของลูกกำลังจะจบสิ้น “ทรัพย์สินสมบัติของผู้คนจะถูกฝังอยู่ที่ดิน” จะมีแผ่นดินไหวและทุกสิ่งจะถูกทำลาย เมื่อเครื่องบินชนหรือหากมีไฟไหม้บางแห่ง ชโมยก็จะเร่งรีบไปที่นั่นก่อนตำรวจจะไปถึง พ่ออธิบายน: ลูกๆ ขจัดความผูกพันยึดมั่นของคุณออกจากผู้มีร่างกาย กลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น! สำนึกที่เป็นร่างคือศัตรูอันดับหนึ่ง เหล่าเทพนั้นมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เมื่อลูกมีสำนึกที่เป็นร่าง, ลูกก็ติดกับในกิเลส ลูกได้คง

อยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นร่างมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร เวลานั้นลูกต้องฝึกฝนที่จะคงอยู่อย่างมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ ไม่มีมนุษย์ใครรู้ถึงสิ่งเหล่านี้เลยหรือพวกเขารู้จักพระเจ้า พวกเขาไม่รู้จักร่างดวงวิญญาณหรือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้วาระดวงวิญญาณใช้ที่ชาติเกิด พวกเขาเล่นบทบาทของเขายังไรหรือพวกเขาเป็นนักแสดงอย่างไร เหตุนี้เองพวกเขาจึงถูกเรียกว่าลูกกำพร้า พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณได้หลอมรวมไปกับแสง อย่างไรก็ตามดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลาย บทบาทของ 84 ชาติเกิดนั้นลูกบันทึกอยู่ในดวงวิญญาณ พวกเขาพูดว่าดวงวิญญาณคือดวงดาว แต่กระนั้นพวกเขาก็ไม่เข้าใจ พวกเขาพูดว่าแต่ละดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาไม่รู้จักร่างพ่อเลย พวกเขาพูดถึงดวงวิญญาณว่าดวงดาวที่มหัศจรรย์เปล่งประกายที่กึ่งกลางหน้าผาก พวกเขาไม่ได้พูดถึงใดเกี่ยวกับพระเจ้า ท่านถูกเรียกว่าดวงวิญญาณสูงสุดและท่านอาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด ท่านคือจุด ท่านเป็นอิสระจากการกลับมาใช้ชาติเกิด ในขณะที่ดวงวิญญาณต้องกลับมาใช้ชาติเกิด มีคำกล่าวถึงพระเจ้าว่า: ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความปิติและมหาสมุทรแห่งความบริสุทธิ์ ใครได้ให้มรดกของเหล่าเทพแก่พวกเขา? พ่อ ไม่มีใครในปัจจุบันที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและเต็ม 16 องค์เช่นเหล่าเทพเคยเป็น ไม่มีใครรู้ว่าเหล่าเทพได้รับมรดกของเขามาอย่างไร เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายแก่ลูก เพียงท่านเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ ท่านมาและให้ความรู้แก่ลูกเวลานี้และแล้วความรู้นั้นก็หายไป และแล้วก็มีคำถามเลื่อมใสศรัทธา นั้นไม่สามารถเรียกได้ว่าเป็นความรู้ หลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้รับมาด้วยความรู้ เพียงเมื่อมีความตกต่ำที่ผู้ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์สำหรับทั้งหมดมหาสมุทรแห่งความรู้จึงได้มา เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายในความรู้ ไม่สามารถมีหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ด้วยการอาบอื่นใดในน้ำ แม้แต่ประเด็นเล็กๆ เหล่านี้ก็ต้องมีการเข้าถึง สิ่งหลักก็คือควรจะมีการทำภาพที่ดีขนาดใหญ่เพื่อที่ผู้คนจะสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน การเขียนบนภาพควรชัดเจนอย่างยิ่ง สิ่งนี้ควรจะต้องอยู่ในสติปัญญาของผู้ที่สร้างภาพ เชิญใครก็ตามให้มาและรับคำแนะนำของพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดและประกาศสิทธิ์ในมรดกของเขาสำหรับอนาคตของ 21 ชาติเกิดจากพ่อ พี่น้องหญิงชายมาและทำความเข้าใจว่า ท่านจะสามารถได้รับความสุขของอำนาจในการปกครองที่ไม่มีขีดจำกัดจากพ่อที่มาจากที่เหนือขึ้นไปได้อย่างไร เรียนรู้ที่นี้จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้อย่างไร ไม่มีเรื่องของความหวาดกลัวเกี่ยวกับสิ่งนี้ ผู้คนเฝ้าแต่เรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! พ่อพูดด้วยเช่นกันว่า: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด หากลูกต้องการจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ แน่หนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ผู้ที่ถือกำเนิดจากกิเลสเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ไม่ได้มียาพิษในยุคทองและยุคเงิน นั้นเรียกได้ว่าเป็นโลกที่ปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ไม่มีกิเลสใดๆ ที่นั่นเลย ดังนั้นเหตุใดลูกจึงถามว่าเด็กๆ ถือกำเนิดมาที่นั่นได้อย่างไร? เพียงแต่อยู่อย่างปราศจากกิเลส! เด็กๆ ก็จะถือกำเนิดที่นั่นเช่นที่พวกเขาจะถือกำเนิดขึ้น เหตุใดลูกจึงแม้กระทั่งถามเกี่ยวกับสิ่งนั้น? เพียงแต่จดจำพ่อแล้วบาปของหลายต่อหลายชาติเกิดของลูกจะถูกเผาไป นี่คือโลกของดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์ และนั่นคือโลกของดวงวิญญาณบุญที่บริสุทธิ์ ทำให้สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกอย่างมาก พระเจ้ามาและให้ผลของความเลื่อมใสศรัทธาแก่ลูก เพียงพ่อเท่านั้นที่ประทอนหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์แก่ทุกคนและทำให้พวกเขากลายเป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: เวลานั้นจงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างต่อเนื่อง นี่คือมนต์ตราที่ยิ่งใหญ่ แน่หนอนที่ลูกจะได้รับมรดกจากพ่อ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นแล้วลูกจะกลับมาสะโตประธาน ลูกต้องอธิบายภาพบนใจ แต่ละวันทุกสิ่งก็จะเฝ้าแต่มีการปรับปรุง ให้เขียนอย่างชัดเจนมากบนภาพนี้: การก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มา เมื่อศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปคงอยู่ก็จะไม่มีศาสนาอื่นใด เพียงผู้ที่กลับมาบริสุทธิ์เท่านั้นจะไปสู่โลกที่บริสุทธิ์ ยิ่งลูกเติมตนเองด้วยพลังมากเพียงใดลูกก็จะเข้ามาสู่โลกที่บริสุทธิ์ได้ง่ายเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนจะลงมาด้วยกัน ลูกรู้ว่าจะมีเหล่าเทพน้อยมากในยุคทองและยุคเงินและประชากรนั้นก็จะขยายตัว จะมีปวงประชามากมาย ผู้ที่อธิบายนั้นต้องดีมาก ให้บอกพวกเขาว่า: มาและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเขาจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ผู้เดียวที่พวกเขาเคยเรียกหา: โอ บาบ! ในความเป็นจริง ชื่อของท่านคือชีวา เมื่อลูกพูดว่า “พระเจ้า” “อัสรา” หรือ “พระเจ้า” ลูกก็ไม่เข้าใจว่าท่านคือพ่อ และลูกได้รับมรดกของลูกจากท่าน ด้วยการพูดว่า “ชีวา บาบ” ลูกก็จดจำมรดก ผู้คนพูดกับท่าน: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ให้บอกเราถึงดวงวิญญาณสูงสุด! ไม่สามารถมีใครอยู่เหนือรูปและนาม ชื่อของท่านคือชีวา ลูกต้องไม่เพียงแต่พูดว่า: ขอคารวะต่อชีวา ให้พูดว่า: ขอคารวะต่อดวงวิญญาณสูงสุด, ชีวา ต้องมีการอธิบายแต่ละคำอย่างชัดเจนมาก ไม่มีความสุขสันต์ของความสัมพันธ์ของความเป็นพ่อ เมื่อลูกพูดว่า “ขอคารวะต่อชีวา” ผู้คนได้ให้ชื่อเหล่านี้ทั้งหมดแก่ตนเอง ลูกรู้ว่ามนุษย์ไม่สามารถเรียกว่าพระเจ้า บราห์มา, วิษณุและชางก้านั้นถูกเรียกว่าเทพ เพียงพ่อผู้สร้างเท่านั้นคือผู้เดียวที่ไม่มีตัวตน เช่นที่พ่อทางร่างสร้างลูกๆ และให้มรดกแก่พวกเขา ในท่านองเดียวกันพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดให้มรดกของลูกแก่ลูกด้วยเช่นกัน ท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นนายของโลก ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ของทั้งโลกคือพ่อผู้เดียวเท่านั้น ไม่มีใครในพวกเขาที่จะรู้ว่าผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาไม่บริสุทธิ์และอยู่ในสุสานด้วยเช่นกัน เวลาคือเวลาของการชำระสะสางสำหรับทุกคน เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและยกระดับทุกคน คุณค่า, พระเจ้า มาในเวลาของการชำระสะสางเท่านั้น เพียงท่านเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ได้มีการเขียนไว้ว่า: ลูกๆ ของ

มหาสมุทรนั้นเคยถูกเผาอย่างสิ้นเชิง นั่นคือพวกเขากลายเป็นผู้ที่น่าเกลียดและเป็นยุคเหล็กด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของ
ต้นหาราคะ ดังนั้นพวกเขาจะสามารถกลับมาสวยงามอีกครั้งได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: ด้วยการอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่ง
การทรงจำระลึกถึง ด้วยการใช้คำว่า “โยคะ” ผู้คนก็สับสน พ่อพูดว่า: จดจำพ่อเพื่อที่ความคิดสุดท้ายของลูกจะนำลูกไปสู่
จุดหมายปลายทาง ท่านอธิบายอย่างชัดเจนมาก! ทั้งที่เป็นเช่นนั้น เหตุใดสิ่งเหล่านี้จึงไม่อยู่ในสติปัญญาของลูก? เป็น
เพราะมีสำนึกที่เป็นร่างมากมาย จึงไม่สามารถมีใครเข้าถึงได้ พ่อได้ชี้วิธีการที่ดีมากแก่ลูก พ่อที่ไม่มีขีดจำกัด, ผู้ที่ทุกคน
จดจำท่านนั้นได้ทำอะไร เมื่อไรท่านได้มาที่นี่? ท่านทำให้บาร์ตกลายเป็นสวรรค์ ลูกเคยได้รับมรดกที่มีขีดจำกัดมาชาติ
แล้วชาติเล่า เวลานี้จงประกาศสิทธิในมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดถึง 21 ชาติเกิด เหล่าเทพเคย
ปกครองในยุคทองและยุคเงิน ที่นั่นเคยมีสุริยวงศ์และแล้วจันทรวงศ์และแล้วก็ราชวงศ์พ่อค้าและราชวงศ์ศูทร เมื่อลูก
เขียนคำพูดเหล่านี้ก็จะเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่าพวกเขาคือผู้ที่กลับมาใช้ชาติเกิดและเข้ามาสู่สกุลต่างๆ กัน พ่ออธิบายแก่ทุกคน
แต่เนื่องจากลูกกำลังนั่งที่นี่เป็นการส่วนตัวเบื้องหน้าพ่อ ลูกจึงเป็นสุขอย่างยิ่ง หากสิ่งนี้ไม่อยู่ในโชคของใคร พวกเขาก็จะ
ไม่ทำงานรับใช้ใดๆ เมื่อพวกเขาทำงานรับใช้ ชื่อของเขาก็จะได้รับการยกย่อง จึงมีคำกล่าวว่า: ลูกสาวของบาบานั้นฉลาด
มาก พวกเขาทำทุกสิ่ง พวกเขาแม้กระทั่งให้มรดกของอำนาจในการปกครองสวรรค์แก่เรา! พวกเขาแม้กระทั่งให้สินค้า
เหล่านี้แก่เรา ภาพเหล่านี้เป็นเหมือนกับกระจกเบื้องหน้าคนตาบอด ไม่มีเรื่องของเวทย์มนต์ ฯลฯ ในสิ่งนี้ ความบริสุทธิ์
คือสิ่งหลัก ลูกเข้าใจว่านี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก หากลูกต้องการจะไปสวรรค์แน่นอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ การ
ทำลายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้า แน่นนอนที่ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ ชันยาสีละทิ้งบ้านและครอบครัวของเขาเพื่อจะกลับมา
บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: การทำลายล้างเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก จดจำพ่อแล้วเรือของลูกจะข้ามฟาก อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพพาดา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้ใช้ทุกสิ่งที่ลูกมีในหนทางที่มีคุณค่าก่อนการทำลายเกิดขึ้น นี่คือเวลาของการชำระสะสาง ดังนั้นแนนอนที่ลูกต้อง
กลับมาบริสุทธิ์

2. ขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกจากผู้มีร่างกายและกลายเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ให้เอาชนะศัตรูอันดับหนึ่ง
ของสำนึกที่เป็นร่าง ให้ตัดขาดจากทุกคนอื่นและเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นอุปสรรคทั้งหมดด้วยการกลับมา มีพลังด้วยพลังในการไตร่ตรองและด้วยเหตุนี้จึงเป็นอิสระ
จากสิ่งดึงดูดทั้งหมดในปัจจุบันมีความจำเป็นสำหรับลูกดวงวิญญาณที่จะเติมตัวลูกเองด้วยพลังทั้งหมด
ด้วยพลังแห่งการไตร่ตรอง สำหรับสิ่งนี้ให้สำรวจตนและไตร่ตรองทุกประเด็นเพื่อให้สามารถสกัดเนย
(สาระสำคัญ) ออกมาได้ และลูกจะกลับมา มีพลัง ดวงวิญญาณที่มีพลังเช่นนี้มีประสบการณ์กับความสุ
เหมือนประสาทสัมผัส พวกเขาไม่ได้ถูกดึงดูดโดยสิ่งใดๆ ชั่วคราว สภาพที่มีพลังของจิตวิญญาณเช่นนั้นถูก
สร้างขึ้นผ่านสภาพของการได้รับการดูดซับสามารถจบสิ้นพลังของอุปสรรคได้

คติพจน์: ผู้ที่ได้รับความเคารพของทุกคนในโลกบราห์มินสามารถนั่งบนบัลลังก์ได้

*** โอม ชานติ ***

จงมีความรู้และความรักด้วยหัวใจของลูกและจบสิ้นรอยร้าว

วันนี้ บัพดาตา มหาสมุทรแห่งความรักได้มาพบปะกับลูกๆ ที่รักของท่าน ความรักทางจิตนี้ความรักของพระเจ้าเป็นความรักที่เห็นแก่ประโยชน์ของคนอื่นอย่างแท้จริง ความรักจากหัวใจที่แท้จริงนี้ทำให้ลูกๆ ดวงวิญญาณทั้งหมดมีความรักตลอดทั้งวงจร เพราะความรักของพระเจ้า ความรักในสำนักที่เป็นดวงวิญญาณ ความรักที่ไม่สูญสลาย ความรักทางจิตวิญญาณเป็นรากฐานของชีวิตบราห์มิน หากลูกไม่มีประสบการณ์ของความรักทางจิต ลูกก็จะเป็นความสุขที่แท้จริงของชีวิตบราห์มิน ความรักของพระเจ้าเป็นแม่เหล็กที่จะเปลี่ยนแปลงดวงวิญญาณใดๆ ไม่ว่าเขาจะไม่บริสุทธิ์แค่ไหนก็ตาม มันเป็นเครื่องมือที่ง่ายสำหรับการเปลี่ยนแปลง ความรักเป็นพื้นฐานของการให้สิทธิ์แก่ลูกและทำให้ลูกมีประสบการณ์ของความซาบซึ้งทางจิต ที่ใดมีความรัก ลูกก็มีชีวิตบราห์มินที่สนุกสนาน ถ้าไม่มีความรักชีวิตบราห์มินก็แห้งแล้ง เป็นชีวิตแห่งความเพียรพยายาม ความรักของพระเจ้าเป็นความรักจากหัวใจ ความรักทางโลกทำให้หัวใจของลูกแตกเป็นเสี่ยงๆ เพราะหัวใจของลูกถูกแจกจ่ายออกไป ลูกต้องตอบสนองความรักให้กับผู้คนมากมาย ความรักทางจิตนำชิ้นส่วนของหัวใจที่แตกสลายมารวมกัน ด้วยการรักพ่อผู้เดียว ลูกให้ความร่วมมือกับทุกคนโดยอัตโนมัติเพราะพ่อคือเมล็ด เมื่อเมล็ดได้รับการรดน้ำ ใบทุกใบจะได้รับน้ำโดยอัตโนมัติ ไม่จำเป็นต้องรดน้ำให้ใบทุกใบ การหลอมรวมความรักกับพ่อทางจิตในลักษณะนี้หมายถึงการเป็นที่รักของทุกคน ด้วยเหตุนี้หัวใจจึงไม่แตกเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ความรักทำให้งานทุกอย่างง่ายดาย นั่นคือความรักทำให้ลูกเป็นอิสระจากความลำบากตรากตรำ ที่ใดมีความรัก ลูกจะมีการจดจำบุคคลนั้นได้อย่างง่ายดายและอัตโนมัติ การลืมคนที่ลูกรักเป็นเรื่องยาก ไม่ใช่เรื่องยากที่จะจดจำคนนั้น ไม่ว่าจะมีรูปร่างหน้าตาแค่ไหน นั่นคือลูกมีความเข้าใจในสติปัญญาของลูกมากแค่ไหน ความรู้ที่ลูกต้องหมายถึงความรู้ที่เต็มไปด้วยความรัก หากลูกมีความรู้แต่ไม่มีความรัก นั่นคือความรู้ที่แห้งแล้ง ความรักทำให้ลูกสัมผัสได้ถึงความสัมพันธ์ทั้งหมดด้วยหัวใจของลูก ผู้ที่มีเพียงความรู้จะจดจำด้วยหัวของพวกเข ในขณะที่มีความรักจะจดจำด้วยหัวใจของพวกเข ผู้ที่จดจำด้วยหัวของพวกเขต้องทำงานหนักในการจดจำระลึกถึงในงานรับใช้และในคุณธรรมของพวกเข พวกเขาได้รับประทานผลของการทำงานหนัก ในขณะที่ผู้อื่นรับประทานผลแห่งความรัก ที่ใดไม่มีความรัก ที่นั่นมีความรู้ในระดับสติปัญญา และแม้จะมีความรู้สติปัญญา ก็จะเฝ้าแต่ต่อสู้รบรากับ “ทำไม?”, “อะไร?”, “อย่างไร?” และจะมีการต่อสู้กับตัวเองต่อไป จะมีความคิดที่ไร้ประโยชน์มากขึ้น ที่ใดมีคำถามเช่นนั้นก็จะมีความกลัวของ “ทำไม?” ที่ใดมีความรักจะไม่มีการต่อสู้รบรา แต่ลูกจะดื่มด่ำอยู่ในความรัก ลูกหลอมรวมเข้าด้วยกัน เมื่อลูกมีความรักในหัวใจของลูก จะไม่มีคำถามว่า “ทำไม?” หรือ “อะไร” เช่นเดียวกับแมลงเม่าที่รักเปลวไฟจะไม่มีความกลัว “ทำไม?” หรือ “อะไร” แต่เพียงแค่อุทิศตนเอง ในทำนองเดียวกันดวงวิญญาณที่รักพระเจ้าจะอยู่อย่างหลอมรวมในความรัก

ลูกบางคนมีการสนทนากับใจถึงใจกับพ่อและปณด้วยเช่นกัน พวกเขาพูดว่า พวกเขามีความรู้ในสติปัญญาของพวกเข พวกเขากลายเป็นบราห์มิน พวกเขารู้จักดวงวิญญาณ พวกเขารู้จักพ่อด้วยคำแนะนำอย่างเต็มที่ของท่านเช่นกัน พวกเขาตระหนักถึงความสัมพันธ์ พวกเขามีความรู้ของวงจร ผู้สร้างและสิ่งสร้าง และพวกเขากล่าวว่า: ทำไมการจดจำระลึกถึงไม่ง่ายดาย? เหตุใดพวกเขาจึงไม่มีประสบการณ์ของความสุข พลัง และความสงบอย่างสม่ำเสมอ? เหตุใดพวกเขาจึงมีความยากลำบากในการจดจำระลึกถึง? เหตุใดพวกเขาไม่มีการจดจำระลึกถึงที่สม่ำเสมอ? ทำไมพวกเขาถึงลืมจดจำระลึกถึงครั้งแล้วครั้งเล่า? เหตุผลสำหรับสิ่งนั้นก็คือ ความรู้ที่อยู่ในหัวเท่านั้น มีความรู้แต่ความรักในหัวใจมีน้อย พวกเขามีความรักทางปัญญา “ฉันเป็นลูก ท่านเป็นพ่อ ผู้ประทาน” พวกเขามีความรู้ในทางปัญญา อย่างไรก็ตามเมื่อความรู้ที่หลอมรวมอยู่ในหัวใจของพวกเข แล้วสิ่งซึ่งบอกระบุให้เห็นถึงความรัก? หัวใจ ดังนั้นความรู้และความรักจึงหลอมรวมกัน ความรู้คือเมล็ด และความรักคือน้ำ ถ้าเมล็ดไม่ได้รับน้ำก็จะไม่เกิดผล ในทำนองเดียวกันถ้าลูกมีความรู้แต่ไม่มีความรักในหัวใจของลูก ลูกก็ไม่ได้รับผลของการได้มาซึ่งการบรรลุผล ด้วยเหตุนี้ลูกจึงพบว่ามันเป็นเรื่องยาก ความรักหมายถึงการหลอมรวมในมหาสมุทรของการได้มาซึ่งการบรรลุผลและประสบการณ์ทั้งหมด ในชีวิตทางโลกเช่นกันของชีวิตเล็กๆน้อยๆ แห่งความรักทำให้ลูกได้ประสบการณ์ของการบรรลุผลมากมาย อย่างไรก็ตามหากมีการแลกเปลี่ยนในความสัมพันธ์บนพื้นฐานของความเห็นแก่ตัวแล้ว แม้ว่าคุณหนึ่งจะให้หนึ่งล้านแม้ว่าอีกคนหนึ่งจะได้รับหนึ่งล้านก็ตามก็ไม่มีความรัก และพวกเขาจะพบข้อบกพร่องอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไป: “ควรเป็นเช่นนั้น; นั่นเป็นสิ่งที่ควรทำ ปัจจุบันนี้พวกเขาใช้ง่ายมากมาย, พวกเขาโชว์แสดงให้เห็นมากมาย แต่ถึงอย่างนั้นความรักของพวกเขานำพวกเขาให้เข้ามาใกล้มากยิ่งขึ้นหรือ

ทำให้พวกเขาห่างไกล? การแลกเปลี่ยนหนึ่งล้านไม่สามารถทำให้พวกเขามีประสบการณ์ความสุขมากเท่ากับสิ่งเล็กๆ ขึ้นหนึ่งที่มาบให้ด้วยความรักจากหัวใจ ที่ทำให้ลูกประสบกับความสุขมากมาย สิ่งนี้เป็นเพราะความรักจากหัวใจก็ชำระสะสางปัญหากรรมด้วยเช่นกัน ความรักเป็นประสบการณ์ที่พิเศษเช่นนั้น ดังนั้นให้ถามตนเองว่า: พร้อมกับความรู้แล้วลูกมีความรักในหัวใจหรือไม่? ไม่มีการรั่วไหลออกจากหัวใจของลูกใช่หรือไม่? จะเกิดอะไรขึ้นเมื่อมีการรั่วไหล? หากมีความรักแม้เพียงเล็กน้อยที่สุดสำหรับใครบางคนนอกจากพ่อ แม้กระทั่งในความคิดของลูก ไม่ว่าจะเป็นบุคคลหรือสิ่งของ หากมีความรักต่อร่างกายของคนหรือความรักต่อคุณสมบัติพิเศษของใครบางคนบนพื้นฐานของการบรรลุผลบางอย่างที่มีขีดจำกัดแล้ว ใครที่ให้คุณสมบัติพิเศษนั้น? ใครที่ให้การบรรลุผลนั้น?

แม้ว่าจะเป็นความรักเพียงเล็กน้อย นั่นคือความผูกพันยึดมั่นประเภทใดก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก สิ่งนั้นจะเรียกว่าการรั่วไหล ลูกบางคนพูดอย่างไร้เดียงสาว่า: ฉันไม่มีความผูกพันยึดมั่นแต่ฉันชอบสิ่งนั้น ฉันไม่ต้องการสิ่งนั้นแต่ฉันก็ยังคงจดจำสิ่งนั้น ดังนั้นสัญญาฉบับบอกของความผูกพันยึดมั่นคือการอยู่ภายใต้ภาวะจำยอมของสิ่งนั้นในความคิด คำพูดหรือการกระทำของลูก ด้วยเหตุนี้เพราะรอยร้าวพลังของลูกจึงไม่เพิ่มขึ้นและเนื่องจากลูกไม่มีพลัง ลูกจึงพบว่าต้องใช้ความเพียรพยายามในการจดจำระลึกถึงพ่อ และเนื่องจากต้องตรากตรำ ลูกจึงไม่พอใจ ที่ใดมีความไม่พอใจ หนึ่งนาที่ลูกจะมีความซาบซึ้งกับประสบการณ์ของการจดจำระลึกถึง และในนาที่ถัดไปลูกจะท้อแท้ นี่เป็นเพราะเนื่องจากการรั่วไหล ลูกจึงเต็มไปด้วยพลังในบางครั้ง แต่ไม่ใช่ตลอดเวลา ดังนั้นลูกจึงไม่สามารถเป็นโยคีที่สม่ำเสมอได้อย่างง่ายดาย ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่า: มีความผูกพันยึดมั่นกับใครหรือสิ่งของใด? นั่นคือมีการรั่วไหลใดหรือไม่? การรั่วไหลนี้จะไม่ปล่อยให้ลูกสัมผัสกับสภาพของการซึมซับในความรัก ลูกอาจใช้สิ่งต่างๆ ได้ แต่ใช้สิ่งเหล่านั้นในขณะที่เป็นโยคี อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่สิ่งที่ลูกคิดว่าเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทำให้สภาพของจิตใจของลูกกระสับกระส่าย/ไม่ได้พักผ่อน เพราะลูกบางคนได้รับอิทธิพลของสิ่งต่างๆ และไม่สามารถตระหนักถึงความผูกพันยึดมั่นในจิตใจของพวกเขาได้ ภาษาที่สูงศักดิ์ที่พวกเขาใช้ไม่ใช่ภาษาของหะฐโยคี ที่พวกเขาเป็นโยคีที่ง่ายดาย เป็นการดีที่จะเป็นโยคีที่ง่ายดาย แต่ลูกเป็นโยคีหรือไม่? สิ่งที่ทำให้การจดจำระลึกถึงพ่อขึ้นๆ ลงๆ นั่นคือสิ่งที่ดึงดูดลูก ซึ่งทำให้ลูกตกอยู่ในภาวะจำยอม ไม่ได้ทำให้ลูกเป็นผู้ที่ใช้สิ่งนั้นอย่างเป็นโยคี เพราะลูกเป็นของพ่อ วัตถุธาตุจึงกลายเป็นผู้รับใช้ของลูกเป็นครั้งคราว นั่นคือการได้มาซึ่งสิ่งอำนวยความสะดวกสบายเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างต่อเนื่อง ในช่วงเวลา 18 – 19 ปีที่ผ่านมาได้มีการได้มาซึ่งการบรรลุผลมากมาย สิ่งอำนวยความสะดวกสบายทั้งหมดยังคงเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ อย่างไรก็ตามลูกได้รับความสำเร็จเหล่านี้ อันเป็นผลมาจากการเป็นของพ่อ ดังนั้นในขณะที่รับประทานผล อย่าลืมผู้เป็นเมล็ด สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้จะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ในเวลาอันสั้น อย่างไรก็ตามในขณะที่อยู่ในความสะดวกสบาย (อรัม) อย่าลืมราม อยู่อย่างเป็นสิดาที่แท้จริง อย่าปล่อยให้แม้แต่นิ้วหัวแม่มือนั้นคือความคิดของลูกออกไปนอกเส้นขอบเขตวินัยของการใช้ชีวิตเพราะ ถ้าลูกใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเหล่านี้ (sadhana) โดยปราศจากความเพียรพยายามทางจิต (sadhana) สิ่งเหล่านั้นจะทำงานเหมือนกวางทอง ดังนั้นจงทำให้ตนเองปลอดภัยจากความผูกพันยึดมั่นและการอยู่ในภาวะจำยอมของผู้อื่นและสิ่งของอยู่เสมอ มิฉะนั้นแทนที่จะมีความรักต่อของพ่อและกลายเป็นโยคีที่ง่ายดาย บางครั้งลูกก็ให้ความร่วมมือ บางครั้งเป็นโยคีที่ง่ายดาย และบางครั้งก็แยกออกจากโยคะ ลูกจะยังคงมีประสบการณ์ทั้งสองอย่างต่อไป: บางครั้งจะมีการจดจำระลึกถึง (ยาด) และบางครั้งพราบัน (ฟาริยาด) ลูกจะมีประสบการณ์กับสิ่งนี้และคำพราบันจะไม่มีความจบสิ้น สิ่งบ่งบอกแรกของการอยู่ในภาวะจำยอมต่อผู้คนและสิ่งต่างๆ ซึ่งลูกได้รับการบอกคือบางครั้งลูกเป็นโยคีที่ง่ายดาย บางครั้งเป็นโยคี และบางครั้งเป็นคนที่ไม่พราบัน ประการที่สองแม้ว่าดวงวิญญาณเช่นนี้จะได้รับทุกสิ่ง – สิ่งอำนวยความสะดวก ความร่วมมือ และความรัก แต่ดวงวิญญาณที่มีการรั่วไหลจะไม่มีวันพอใจแม้กระทั่งในขณะที่ได้มาซึ่งการบรรลุผล คำพูดของความไม่พอใจประเภทใดประเภทหนึ่งจะปรากฏออกมาจากปากของดวงวิญญาณเช่นนั้นเสมอ คนอื่นๆ จะสัมผัสว่าดวงวิญญาณนั้นได้รับมากมายที่ไม่มีใครได้รับมากเท่ากับคนนั้น แต่ดวงวิญญาณนั้นก็ยังคงพูดถึงการขาดการบรรลุผลหรือความทุกข์ของเขาเสมอ ผู้คนจะพูดว่าไม่มีใครมีความสุขเท่ากับคนนั้น ในขณะที่คนนั้นพูดว่าไม่มีใครมีความสุขเท่ากับที่เขามี นี่เป็นเพราะเขาเป็นบอลูนแก๊สหรือลูกโป่งที่บรรจุแก๊ส เมื่อมันใหญ่ก็จะลอยสูงมาก แต่เมื่อมันแฟบ ก็จะตกลงมาที่ไหนสักแห่ง ดูเหมือนจะสวยงามมากเมื่อกำลังลอย แต่ก็เป็นระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ผู้คนจะไม่เคยพอใจในโชคของเขา เขาจะทำให้ใครบางคนหรือคนอื่นๆ ต้องรับผิดชอบต่อการที่เขาขาดโชคของเขาและพูดว่า: ผู้นี้ทำสิ่งนี้ มันเกิดขึ้นเช่นนั้นและด้วยเหตุนี้ฉันจึงไม่มีโชคนั้น ผู้ประทานโชคคือผู้ที่สร้างโชค เมื่อผู้ประทานโชคกำลังสร้างโชค พลังของดวงวิญญาณไม่สามารถสั่นคลอนโชคของพลังของพระเจ้าได้ สิ่งเหล่านั้นทั้งหมดเป็นเพียงเกมของข้ออ้างหรือคำแก้ตัว เพราะพวกเขาไม่รู้จักเกมของสภาพที่โยยบิน พวกเขาจึงมีข้ออ้างมากมาย ทุกคนฉลาดในสิ่งนี้ ดังนั้นให้ตรวจสอบดูว่าเป็นการจำยอมเพราะความรัก

หรือจำยอมเพราะการชำระสะสางบัญชีกรรม

แม้ว่าจะมีความอิจฉาริษยาหรือไม่ชอบใครบางคน ก็จะมีภาวะจำยอม ลูกจะเฝ้าแต่จดจำบุคคลนั้นครั้งแล้วครั้งเล่า ลูกจะนั่งอยู่ในโยคะเพื่อจดจำระลึกถึงพ่อ แต่แทนที่จะเป็นเช่นนั้นลูกจะจดจำบุคคลที่ลูกอิจฉาริษยาหรือบุคคลที่ลูกไม่ชอบ ลูกจะคิดว่าลูกเป็นผู้ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง แต่แท้จริงแล้วลูกกำลังดวงกงจักรของการมองผู้อื่น ดังนั้นการจำยอมทั้งสองประเภทนำลูกไปสู่สภาพที่ตกลงมา ดังนั้นตรวจสอบทั้งสองประเภท แล้วลูกจะขอร้องพ่อ “ปกติแล้วฉันดีมาก แต่มีสิ่งเดียวนี้ที่ท่านควรจับสิน” พ่อยิ้มสำหรับลูกๆ ผู้สร้างบัญชีและลูกบอกว่าพ่อควรชำระสะสางสิ่งนั้นให้! สำหรับท่านการจะช่วยลูกชำระสะสางนั้นก็ดี แต่ไม่ลูกต้องที่ท่านจะสะสางสิ่งนั้นให้กับลูก ในเวลาที่สร้างบัญชีลูกลืมพ่อ ในขณะที่เวลาของการชำระสะสางบัญชี ลูกร้องเรียกหา “บาบา, บาบา!” คาร์เนคาร์นวันฮาร์ถูกผูกไว้ให้ช่วยลูกชำระสะสางบัญชี แต่ลูกจะต้องชำระสะสางบัญชีด้วยตัวลูกเอง ดังนั้นลูกได้ยินข่าวอะไรที่บิดาตาเห็นในลูกๆ? สำคัญคืออะไร? อย่าแห้งแล้งและมีความรู้ อย่าเต็มไปด้วยความรู้ทางสติปัญญา จงมีความรู้และความรักในหัวใจของลูกและตรวจสอบการรั่วไหลใดๆ ลูกเข้าใจไหม?

วันที่ 18 มกราคมกำลังจะมาถึงใช่หรือไม่? ด้วยเหตุนี้บาบา กำลังเตือนลูกล่วงหน้าเพื่อที่ลูกสามารถเฉลิมฉลองวันที่ 18 มกราคมอย่างเป็นทางการที่มีพลังอย่างสม่ำเสมอ ลูกเข้าใจหรือไม่? อย่าเพียงแค่เฉลิมฉลองวันนั้นโดยการถ่ายทอดเรื่องราวในชีวิต แต่เฉลิมฉลองด้วยการทำให้ชีวิตของลูกทัดเทียมกันด้วย อัจชะ

ถึงผู้ที่เป็นอิสระจากการอยู่ในภาวะจำยอมของผู้อื่นหรือสิ่งของอยู่เสมอ ถึงผู้ที่หลอมรวมในความรักของพ่อ ถึงผู้ที่มีประสบการณ์ของสภาพที่รวมกันของการมีความรู้ที่ถูกต้องและความรักในหัวใจของพวกเขา ถึงผู้ที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดอย่างเป็นโยคีด้วยสภาพของความเพียรพยายามทางจิต ถึงลูกๆ ที่มีความรักเสมอและหลอมรวมอยู่ในหัวใจของพ่อเสมอ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสตจากพ่อ , ผู้ลอบประโลมหัวใจ

อะแนคบิดาตาพบกลุ่ม:

ลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดับเบิลอีโรหรือไม่? ชีวิตของลูกกลับมามีคุณค่าเช่นเพชรและดังนั้นลูกจึงกลายเป็นเหมือนเพชร และลูกคือผู้ที่เล่นบทบาทอีโร(นักแสดงเอก)ในละครโลกตั้งแต่ตอนต้นจนถึงตอนจบ ดังนั้นลูกกลายเป็นดับเบิลอีโร(เพชร,นักแสดงเอก)ใช่หรือไม่? ในละครที่มีขีดจำกัด นักแสดงที่เล่นบทบาทอีโร(นักแสดงเอก)จะได้รับการจดจำ แต่พวกเขาไม่ได้เป็นดับเบิลอีโร ในขณะที่ลูกคือดับเบิลอีโร การเล่นบทบาทของลูกกับพ่อเป็นโชคที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้น ดังนั้นลูกจึงรักษาโชคที่สูงส่งนี้ไว้ในสำนึกของลูกเสมอและเคลื่อนไปข้างหน้าใช่หรือไม่? ลูกไม่ใช่ผู้ที่หุดยิ่งใช่หรือไม่? ผู้ที่ไม่เหนื่อยจะไม่หยุด พวกเขายังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้า ดังนั้นลูกคือผู้ที่หยุดเคลื่อนไหวหรือผู้ที่เหนื่อยล้า? เมื่อลูกอยู่คนเดียวตามลำพังลูกก็จะเหนื่อยล้า เมื่อลูกเปื้อนนายลูกก็เหนื่อยล้า อย่างไรก็ตามเมื่อลูกมีมิตรร่วมทางก็จะมีความจริงจังและความกระตือรือร้นอยู่เสมอ ลูกจะทำอะไรเมื่อลูกไปจาริกแสวงบุญ? ลูกสร้างกลุ่มขึ้นมาใช่หรือไม่? ทำไมลูกถึงทำสิ่งนี้? พร้อมกับกลุ่มและพร้อมกับมิตรร่วมทาง ลูกยังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้าด้วยความจริงจังและกระตือรือร้น ดังนั้นลูกๆ ทั้งหมดยังคงเคลื่อนต่อไปข้างหน้าในการจาริกแสวงบุญทางจิตนี้เสมอ เพราะความเป็นมิตรของพ่อและความเป็นมิตรของครอบครัวบราห์มินเป็นมิตรที่ยิ่งใหญ่เช่นนี้ เมื่อลูกมีมิตรร่วมทางที่ดี ลูกจะไม่เปื้อนนายหรือเหนื่อยล้า ดังนั้นผู้ที่เคลื่อนไปข้างหน้าตลอดเวลาจะสดชื่นแจ่มใสเสมอ พวกเขาเฝ้าแต่ร่ายรำในความสุขเสมอ ดังนั้นลูกกำลังก้าวหน้าต่อไปใช่หรือไม่? ลูกต้องก้าวหน้าเพราะไม่ว่าในมุมใดก็ตามมีลูกบางคนที่พลัดพรากจากไป ดวงวิญญาณเหล่านั้นก็จะเข้ามาใกล้อย่างแน่นอน ด้วยเหตุนี้ที่ยังคงมีความก้าวหน้าในงานรับใช้ต่อไปเช่นกัน ไม่ว่าลูกต้องการเพียงแค่ว่าจะนั่งลงอย่างเงิบๆ และสงบ ลูกจะไม่สามารถทำเช่นนั้นได้ งานรับใช้จะไม่ปล่อยให้ลูกนั่ง งานรับใช้จะทำให้ลูกก้าวไปข้างหน้าเพราะดวงวิญญาณที่เป็นของพ่อจะเป็นของพ่ออีกครั้งอย่างแน่นอน อัจชะ

อะแนคบิดาตาพบบราเธอร์ที่อาวุโส:

พันดาวาสต้องคิดว่าซัคติได้รับโอกาสที่ดีมากว่าเป็นเรื่องดีที่จะได้เป็นดาดี อย่างไรก็ตามถ้าพันดาวาสไม่มีสติปัญญาในการวางแผน ซัคติจะทำอะไร? แม้แต่ในชาติเกิดสุดท้ายการที่กลายเป็นพันดาวาสไม่ใช่โชคเล็กๆ คุณสมบัติพิเศษของพันดาวาสคือพวกเขายู่งกับพ่อบราห์มาเสมอ ดังนั้นพันดาวาสไม่ใช่ข้อย่อยเลย ไม่มีซัคติที่ปราศจากพันดาวาส และไม่มีพันดา

วาสโดยปราศจากชัคติ ในภาพสี่แขน มีสองแขนของคนหนึ่งและอีกสองแขนของอีกคนหนึ่ง ด้วยเหตุนี้คุณสมบัติพิเศษของพันดาวาสจึงเป็นของพวกเขาเอง ดาดีได้รับงานรับใช้เพียงแต่ในนามและด้วยเหตุนี้พวกเขาทำสิ่งนั้น อย่างไรก็ตาม ชัคติมีความรักและความเคารพต่อพันดาวาสเสมอ และพันดาวาสมีความรักและความเคารพต่อชัคติเสมอ และลูกจะมีสิ่งนี้เสมอ ชัคติให้พันดาวาสอยู่ข้างหน้า ในสิ่งนี้ที่มีความสำเร็จ และลูกพันดาวาสให้ชัคติอยู่ข้างหน้าและในสิ่งนี้ที่มีความสำเร็จสำหรับลูก ทั้งสองได้ทำให้บทเรียนของ “ท่านก่อน” มั่นคง โดยการพูดเสมอว่า “ท่านก่อน ท่านก่อน” ตัวลูกเองก็จะกลายอันดับแรกก่อน เมื่อพ่ออยู่ระหว่างกลางจะไม่มีการต่อสู้ พันดาวาสได้รับพรที่ดีมากของสติปัญญา ไม่ว่าลูกจะเป็นเครื่องมือสำหรับงานอะไร ลูกก็ได้รับคุณสมบัติพิเศษตามงานนั้นด้วย คุณสมบัติพิเศษของแต่ละคนดีเท่ากับของคนอื่น ด้วยเหตุนี้ลูกคือดวงวิญญาณเครื่องมือ อัจชะ

พร: : ขอให้ลูกเป็นบราห์มินที่บริสุทธิ์และจริงแท้ที่จับสิ่งของที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดในความคิด,ทัศนคติและสำนึกของลูก

ตรวจสอบความคิดทัศนคติและสำนึกของลูก อย่าให้เป็นเช่นนั้นที่ลูกทำบางสิ่งผิด ลูกสำนึกผิด ลูกขอการให้อภัย และลูกก็เป็นอิสระ ไม่ว่าใครบางคนจะขอการให้อภัยมากแค่ไหนก็ไม่สามารถลบร่องรอยของบาปหรือการกระทำที่ไร้ประโยชน์ได้ ทะเบียนจะไม่สะอาดและไม่มีจุดต่างพร้อย อย่าเพียงแค่ใช้ขนบธรรมเนียมประเพณีนี้และระบบนี้ แต่มีสำนึกนี้ว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ ความไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถสัมผัสฉันได้ในความคิด,ทัศนคติหรือสำนึกใดๆ สำหรับสิ่งนี้ควรระมัดระวังในทุกย่างก้าว

คติพจน์: จงใช้มิตรร่วมทางของพ่อและลูกจะไม่มีวันท้อแท้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน เมื่อลูกทำตามหนทางของราวันและประณามพ่อ บาร์ตก็กลับมาไร้ค่าราวกับเปลือกหอยเวลานี้จงรู้จักพ่อและจดจำท่าน และลูกจะกลับมาั้งคั้ง
- คำถาม:** อะไรคือความลับที่มหัศจรรย์ที่ซ่อนอยู่ในภาพของบันได?
- คำตอบ:** มีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเป็นเวลาครึ่งวงจระและการร่ายรำของความรู้เป็นเวลาครึ่งวงจระ เมื่อมีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของความรู้ และเมื่อมีการร่ายรำของความรู้ก็ไม่มีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธา รางวัลของราวันดำเนินไปเป็นเวลาครึ่งวงจระ และลูกๆมีประสบการณ์รางวัลของลูกเป็นเวลาครึ่งวงจระ ความลับที่ลึกล้ำนี้ซ่อนอยู่ในภาพของบันได
- เพลง:** ขอคาราวะต่อชีวา

โอมซานติ พ่อหนึ่งทีนและอธิบายว่า ลูกได้แสดงการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมากบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกไม่ได้แสดงการร่ายรำของความรู้ใดๆ เมื่อมีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธาเกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของความรู้ เมื่อมีการร่ายรำของความรู้เกิดขึ้นก็ไม่มีมีการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธา เพราะการร่ายรำของความเลื่อมใสศรัทธานำลูกไปสู่สภาพของการตกต่ำลงมา ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทองและยุคเงิน ความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มต้นในยุคทองแดง เมื่อความเลื่อมใสศรัทธาเริ่มขึ้น รางวัลของความรู้ก็สิ้นสุดลงและมีสภาพของการตกต่ำลงมา พ่อหนึ่งทีนและอธิบายว่าลูกลงมาอย่างไร พ่อมาและบอกลูกๆทุกวงจระ: ลูกๆได้ประณามพ่อเป็นอย่างมาก พ่อมาเมื่อมีการประณามมากมายในบาร์ตของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าการประณามคืออะไร พ่อพูดว่า: พ่อมาทุกวงจระและทำให้ผู้อยู่อาศัยในนรกที่มีกิเลสของบาร์ตไปเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ เป็นเพราะลูกประณามพ่อด้วยการทำตามการกำหนดของปีศาจที่ลูกกลับมายากจนขึ้นแค้นมาก เคยเป็นอาณาจักรของรามและเวลานี้เป็นอาณาจักรของราวัน สิ่งนี้เรียกว่าการเล่นของชัยชนะและความพ่ายแพ้และกลางวันและกลางคืน เวลานี้ลองคิดดูว่าพ่อจะมาเมื่อไร ผู้ที่พ่อให้อาณาจักรแก่พวกเขาเวลานี้ได้สูญเสียอาณาจักรนั้นไปแล้ว มีการอธิบายแก่ลูกถึงบัญชีกรรมทั้งหมด พ่อมาและให้มรดกของลูกแก่ลูกและแล้วราวันก็มาและสาปแช่งลูก สิ่งนี้ใช้กับบาร์ตโดยเฉพาะและทั้งโลกโดยทั่วไป ไม่มีใครรู้ถึงการยกย่องของบาร์ต ในตอนแรกมีเพียงแค่บาร์ต ไม่มีใครรู้ว่าบาร์ตเคยคงอยู่เมื่อใด บาร์ตเป็นอย่างไร หรือใครเคยปกครองที่นั่น พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ผู้ที่เป็นเทพมีรูปร่างเป็นมนุษย์แต่พวกเขามีบุคลิกลักษณะของเทพ เวลานี้แม้ว่าพวกเขาจะอยู่ในรูปมนุษย์แต่บุคลิกลักษณะของพวกเขาก็เป็นปีศาจ ไม่มีใครที่จะเข้าใจในสิ่งที่ลูกอธิบายให้แก่พวกเขาเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อจากเหนือโลกนี้ แต่พวกเขากลับประณามพ่อแทน! ด้วยการประณามพ่อพวกเขาก็กลับมาไร้ค่าอย่างสิ้นเชิงเหมือนเปลือกหอย มีการล่มสลายของบาร์ต พ่อพูดว่า: พ่อมาเมื่อสภาพของบาร์ตกลายเป็นเช่นนี้ เวลานี้พ่อกำลังอธิบายต่อหน้าลูก พ่ออธิบายให้แก่ลูกในทำนองเดียวกันในวงจระที่แล้วเช่นกัน ชุมมุนเทพกำลังก่อตั้งขึ้นและลูกกำลังเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ผู้คนไม่รู้ว่พ่อมาเมื่อใด ลูกจะได้รับรางวัลของลูกในยุคทองและยุคเงินในความสุขอย่างยิ่ง จากนั้นเมื่อลูกถูกสาปแช่งโดยราวันในยุคทองแดงทุกสิ่งก็จบสิ้น ในทำนองเดียวกันเทพที่ได้มีประสบการณ์กับรางวัลของเขาแล้วจะไม่คงอยู่อีกต่อไปหลังจากสิ้นสุดยุคเงิน จากนั้นรางวัลปีศาจของราวันก็เริ่มขึ้น ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนเริ่มแรกไม่มีสิ่งใดเจือปน และต่อมาความเลื่อมใสศรัทธามีการเจือปน ภาพของบันไดนั้นลูกต้องแม่นยำมาก ทุกสิ่งกลับมาสะโดประธาน แล้วก็ สะโด ราโจ และตาโม อลลวยปะปนลงไปเรื่อยๆ มีการอธิบายทุกสิ่งแก่ลูกๆอย่างชัดเจนมาก แต่ลูกก็ไม่ได้ซึมซับได้มากนัก บางคนไม่มีปัญญาที่จะสามารถอธิบายให้ผู้อื่นได้เข้าใจได้เลย บางคนมีประสบการณ์ดีมากและดาร์นาของพวกเขาก็ดีมากด้วยเช่นกัน สิ่งนี้ตามลำดับกันไป ไม่ใช่ว่านักเรียนทุกคนจะเหมือนกัน แนนอนว่าจะมีอันดับให้กับแต่ละคน เป็นสิ่งที่ยากมากที่จะอธิบายให้แก่ใคร พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! พ่อเป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก พ่อเป็นผู้สร้างโลก โดยการจดจำระลึกถึงพ่อลูกจะได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูก ด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่อลลวยจะถูกขจัดออกไป แค่อธิบายให้พวกเขาว่า: คุณซึ่งเป็นชาวบาร์ตเคยสะโดประธานในยุคทองและเวลานี้ก็ได้กลับมาตาโมประธานในยุคเหล็ก อลลวยได้เข้ามาปะปนในดวงวิญญาณ ไม่มีใครสามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ในโลกใหม่ทุกคนสะโดประธาน เมื่อเสื้อผ้านั้นใหม่ก็กล่าวได้ว่าเสื้อผ้านั้นสะโดประธาน และแล้วเมื่อเสื้อผ้านั้นเก่าก็ตาโมประธาน เสื้อผ้าของทุกคนกำลังจะฉีกขาดออกจากกัน ทุกคนไปถึงสภาพของความเลื่อมใสศรัทธาอย่างสิ้นเชิง ผู้ที่เคยเป็นนายของโลกกลับมายากจนโดยสิ้นเชิง เวลานี้พวกเขาเป็นผู้ที่ต้องกลับมาั้งคั้ง ผู้คนไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์เคยเป็นอาณาจักรของลักษมี

และนารายณ์ ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นมาในภายหลัง ฟอนั่งที่นี้และอธิบายสิ่งที่แท้จริงแก่ลูก ดูซิว่ามีความเคารพต่อกีตะมากแค่ไหน! ในขณะที่กำลังศึกษาสิ่งนั้น ผู้คนก็ตกต่ำลงมาอย่างสมบูรณ์ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงร้องเรียกหา: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ได้โปรดมา! เรากลับมาตกต่ำ! เพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ ทุกสิ่งในคัมภีร์เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา สติปัญญาของลูกเข้าใจว่าโดยการได้รับความรู้จากบาปลูกก็จะกลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกมีการวางเฉยต่อทั้งโลก ชันยาสซีแสดงความเลื่อมใสศรัทธาด้วยการอบน้ำในแม่น้ำคงคาสา ความเลื่อมใสศรัทธาในตอนแรกสะโตประธานด้วยเช่นกัน จากนั้นก็กลับมาจิตใจและตาโม นี่ก็เป็นเช่นเดียวกัน กลางวันครึ่งวงจรและกลางคืนครึ่งวงจรได้รับการจดจำ พร้อมกับกลางวันและกลางคืนของบราห์มา จะต้องเป็นกลางวันและกลางคืนของบราห์มินด้วยเช่นกัน เวลานั้นลูกจะไปสู่กลางวัน และกลางคืนของความเลื่อมใสศรัทธาจะจบสิ้นลง มีความทุกข์อย่างมากในความเลื่อมใสศรัทธา ที่เรียกว่ากลางคืน ผู้คนเฝ้าแต่สะดุดล้มในความมืดของการแสวงหาพระเจ้า ไม่มีใครในหนทางความเลื่อมใสศรัทธาที่สามารถให้การหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ได้ นอกจากลูกแล้วไม่มีใครรู้จักพระเจ้าอย่างถูกต้องแม่นยำ ไม่มีใครสามารถเข้าใจได้ว่าดวงวิญญาณคือจุดและดวงวิญญาณสูงสุดก็คือจุดเช่นกัน พระเจ้าเองมาและอธิบายแก่ลูกผ่านร่างของบราห์มา แล้วพวกเขาได้วาดภาพ“พาหนะที่โชคดี”ในรูปของวัว ไม่มีเรื่องของวัว ฟออธิบายทุกสิ่งเป็นอย่างดี แต่สิ่งนี้ไม่ได้นั่งอยู่ในสติปัญญาของใครอย่างถูกต้องแม่นยำ ฟอนั่งที่นี้และอธิบายว่า: ลูกๆ ฟอคือพ่อของลูกดวงวิญญาณ จดจำพ่อและจดจำมรดกของลูกและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย ถึงกระนั้นลูกก็พูดว่าลูกลืมพ่อ! ช่างน่าประหลาดใจ! ลูกควรลืมเจ้าบ่าวหรือพ่อเช่นนั้นหรือ! ภรรยาเคยลืมสามีของเธอหรือลูกๆเคยลืมพ่อของเขาหรือไม่? แล้วทำไมลูกถึงลืมผู้เดียวที่นี้? แม้กระทั่งลูกถึงกับพูดว่า: “บาบา ท่านกำลังทำให้เรากลายเป็นนายของสวรรค์ แต่เรายังลืมท่าน!” พ่อพูดว่า: สนิมที่เกาะอยู่บนดวงวิญญาณจะถูกขจัดออกไปได้อย่างไรถ้าลูกไม่จดจำพ่อ? สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เราไม่มีการเชื่อมโยงกับศาสนาอื่นใด พวกเขาสอนประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ที่โรงเรียนบางคนไม่เข้าใจอะไรเลย มันไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าพ่อกำลังสอนลูก อ้อะ อย่างน้อยจดจำพ่อและมรดกของลูก! หรือลูกลืมสิ่งนั้นไปแล้ว? ลูกไม่แม้กระทั่งจดจำบาปผู้ที่ลูกได้แสดงความเลื่อมใสศรัทธาต่อท่านมาเป็นเวลาครึ่งวงจร สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆว่าลูกจะสละร่างกายของลูกและไปสู่อาณาจักรของลูก นี่คือชาติเกิดสุดท้ายของลูก ลูกจะเห็นพวกเขาด้วยรูปลักษณะเหล่านั้นในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ลูกเห็นพวกเขาในสวรรค์เช่นกัน ลูกรู้ว่ามาและบาบาจะกลายเป็นลักษมีและนารายณ์ เมื่อลูกอยู่ในยุคทองลูกเข้าใจว่าลูกจะสละร่างกายของลูกและรับอีกร่างหนึ่ง ลูกไม่มีความรู้ที่นั่นว่าจะมียุคเงินหลังจากยุคทอง และจากนั้นก็ยุคทองแดง และลูกก็จะลงมาเรื่อยๆ ไม่มีความรู้ใดๆหลงเหลืออยู่ที่นั่น ลูกใช้ชาติเกิดใหม่ต่อไปเรื่อยๆ ลูกอยู่อย่างมีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณที่นั่น และแล้วจากสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณลูกก็กลับมาไม่มีสำนึกที่เป็นร่าง ลูกบราห์มินเท่านั้นที่มีความรู้นี้ ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ มีเพียงพ่อผู้เป็นเจ้าแห่งความรู้ มหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ท่านจะบอกความรู้แก่ลูกบราห์มินลูกๆของบราห์มาเท่านั้นอย่างแน่นอน ลูกๆของบราห์มาคือขุมหมุมของบราห์มิน มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน ลูกเพียรพยายามและกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ลูกกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ขณะที่อยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูกให้จดจำระลึกถึงพ่อ ลูกต้องมีการกระทำอย่างแน่นอน โยคะของสติปัญญาของลูกควรจะเชื่อมโยงอยู่กับพ่อ ลูกอาจมีการกระทำ ลูกอาจทำงานเป็นช่างไม้ หรือแม้แต่ปกครองอาณาจักร มีอนุสรณ์ของกษัตริย์จานาก ปกครองอาณาจักรต่อไป แต่โยคะของสติปัญญาของลูกต้องเชื่อมโยงกับพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูก พ่อพูดว่า: มานมานะบาฟ! จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ ชีพบาบาพูดว่า: เมื่อลูกแค่พูดว่า “ชีวา” ลูกก็จดจำชีวาถึงกันได้ ชื่อของร่างกายของทุกคนลูกกล่าวถึงเพราะพวกเขาเล่นบทบาทของเขาผ่านร่างกายของเขา เวลานั้นลูกถูกทำให้มีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและลูกจะอยู่อย่างนั้นเป็นเวลาครึ่งวงจร เวลานั้นทุกคนมีสำนึกที่เป็นร่าง ที่นั่นราชาชินีและปวงประชาทั้งหมดมีสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อายุขัยของทุกคนยืนยาว ที่นั่นอายุขัยของทุกคนสั้น ฟอนั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี พ่อพูดว่า: โอ ดวงวิญญาณ นี่เป็นเพราะลูกดวงวิญญาณที่รับความรู้นี้ ดาร์นาก็เกิดขึ้นในลูกดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน บาบาไม่มีร่างกาย ความรู้ทั้งหมดอยู่ในดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณคือดวงดาวและบาบาก็คือดวงดาวเช่นกัน ท่านไม่ได้มาเกิดใหม่ขณะที่ดวงวิญญาณมาเกิดใหม่ด้วยเหตุนี้บาบาจึงให้งานลูกทำ ท่านบอกลูกให้เขียนถึงค่ายกย่องดวงวิญญาณสูงสุดและค่ายกย่องของลูกๆ ค่ายกย่องทั้งสองแยกกัน การยกย่องของศรียุคและแยกกัน เขามีตัวตนในขณะที่ผู้เดียวนั้นไม่มีตัวตน ใครทำให้ศรียุคมีคุณธรรม? มีการกล่าวว่าป็นดวงวิญญาณสูงสุดที่ทำให้เขาเป็นเช่นนั้นอย่างแน่นอน เวลานั้นลูกคือขุมหมุมของพระเจ้า พ่อกำลังสอนลูก ลูกจะมีประสบการณ์กับบราห์วัลในภายหลัง ไม่มีใครสอนสิ่งนี้แก่ลูกในยุคทอง เครื่องประกอบของหนทางของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาได้จบสิ้น ต้องมีการวางเฉยในโลกนี้ด้วยเช่นกันนั่นคือลูกต้องละทิ้งร่างกายและความสัมพันธ์ทางร่างกายของลูกทั้งหมดและพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่าง ลูกมาอย่างปราศจากร่างและลูกต้องกลับไปอย่างปราศจากร่าง โลกเก่านี้จะถูกทำลายและเราทั้งหมดจะไปสู่โลกใหม่ เพียงแค่เพียรพยายามจดจำระลึก

ถึงนี่ต่อไป ในสิ่งนี้ที่ลูกมากมายสอบตก พวกขาไม่จดจำพอเลย อธิบายให้แก่ใครก็ตามที่มาที่นี้: ชีพบาบาพูดผ่านบราห์มา: จดจำพอและอัลลอยของลูกจะถูกขจัดออกไปและลูกจะกลับมาเป็นนายของดินแดนแห่งวิษณุ ดินแดนวิษณุเป็นดินแดนแห่งสวรรค์ จดจำพอให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้! เวลาที่พ่อผู้ที่ถูกจดจำเป็นเวลาครึ่งวงจรมาดำเนินหน้าลูกเป็นการส่วนตัวแล้ว ท่านพูดว่า: จดจำพอ! ไม่มีใครรู้จักพ่อ พ่อเองมาและให้คำแนะนำของตัวพ่อเอง ยากนักที่ใครจะรู้จักพ่ออย่าง ที่พ่อเป็นหรือรู้ว่าพ่อเป็นอะไร หรือมีศรัทธาที่นั่น ถ้าพวกเรามีศรัทธาพวกเขาจะเพียรพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกของพวกเรา ชีพบาบาพูดว่า: โดยการจดจำระลึกถึงพ่อ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์และเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ลูกต้องไม่กระทำการที่เป็นบาปใดๆ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพียรพยายามและกลับมามีคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ ไม่ว่าลูกจะกระทำการสิ่งใดก็ตาม จงทำสิ่งนั้นในการจดจำระลึกถึงพ่อ อย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดๆ

2. เครื่องแต่งกาย (ร่างกาย) เก้าของลูกเสื่อมโทรมโดยสิ้นเชิง ดังนั้นจงขจัดความผูกพันยึดมั่นของลูกออกไปจากสิ่งนี้ เพียรพยายามอย่างเต็มที่เพื่อให้ดวงวิญญาณสะอาดปรารถนา

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริงที่ทำให้การกระทำและการพูดของลูกเหมือนกันและดังนั้นจึงเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ที่มีคุณภาพที่ดี
จงให้ความใส่ใจกับสิ่งที่ลูกทำก่อนเสมอ ก่อนที่ลูกจะพูดถึงมัน เป็นเรื่องง่ายที่จะพูดบางสิ่ง แต่เป็นเรื่องยากที่จะทำสิ่งนั้น ผลของการพูดยากเป็นสิ่งที่ดี แต่ถ้าลูกบอกให้คนอื่นทำบางสิ่งและตัวลูกเองไม่ได้ทำสิ่งนั้นแล้ว พร้อมกับงานรับใช้ก็จะเห็นความเสียหายในงานรับใช้ด้วยเช่นกัน เช่นเดียวกับเมื่อลูกใส่ยาพิษลงในน้ำทิพย์ น้ำทิพย์ก็จะกลายเป็นยาพิษ ด้วยวิธีนี้ไม่ว่าลูกจะทำงานรับใช้มากแค่ไหน ความผิดพลาดเพียงเล็กน้อยก็จะจบสิ้นงานรับใช้นั้น ดังนั้นก่อนอื่นใดจงให้ความใส่ใจกับตัวเองแล้วลูกจะได้รับการกล่าวขานว่าเป็นผู้รับใช้ที่แท้จริง

คติพจน์: การทำให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียวกันในความหลากหลาย การเปลี่ยนสิ่งที่เสียไปให้กลับมามีได้ เป็นคุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

*** โอม ชานติ ***

คำพูดอันล้ำค่าของมาเตซาวรี

อะไรคือรากฐานหลักของสภาพที่สูงขึ้นและสภาพที่ลงมา?

หลายคนถามคำถาม: เมื่อเราพยายามอย่างมากที่จะได้รับสถานภาพของการหลุดพ้นในชีวิต แล้วเหตุผลที่ทำให้เราต้องลงมาคืออะไร? แม้ว่าเราจะบอกว่านี่คือเกมแห่งชัยชนะและความพ่ายแพ้ แต่ก็ต้องมีเหตุผลสำหรับสภาพของการขึ้นและสภาพของการลงอย่างแน่นอน การละเล่นนี้เล่นบนพื้นฐานใด? เช่นที่เราสามารถปีนขึ้นไปได้โดยการเพียรพยายาม ในทำนองเดียวกันก็ต้องมีเหตุผลที่ทำให้เราลงมา เหตุผลนั้นไม่ใช่เรื่องใหญ่ เป็นเพียงความผิดพลาดเล็กน้อย ตัวอย่างเช่น พระเจ้าพูดว่า: จดจำฉันและฉันจะให้สถานภาพของการหลุดพ้นและการหลุดในชีวิตแก่ลูก ในทำนองเดียวกันเมื่อเรามีสำนึกที่เป็นร่างและลืมนะเจ้าเราก็จะตกลงมา และแล้วเราก็เข้าสู่หนทางแห่งบาปและติดกับอยู่ในกิเลสทั้งห้า เราได้รับความทุกข์ ดังนั้นนี่เป็นความผิดของเราเองไม่ใช่ของผู้สร้าง การที่ผู้คนพูดว่าพระเจ้าให้ความสุขและความทุกข์นั้นเป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้องอย่างยิ่ง บาบาเป็นผู้ประทานความสุข ไม่ใช่ผู้ประทานความทุกข์ เราได้รับความสุขจากการกระทำที่สูงส่งและได้รับความสุขจากการกระทำที่เลวร้ายของเรา แน่ละเราได้รับผลของการกระทำที่ดีและการลงโทษของการกระทำที่ไม่ดีจากพระเจ้า อย่างไรก็ตามเราไม่สามารถพูดได้ว่าพระเจ้าให้ทั้งความสุขและความทุกข์ ไม่ใช่เลย พระเจ้าอยู่กับเราในสภาพที่สูงขึ้น แต่เป็นมายาที่ทำให้เราตกลงมา โดยทั่วไปเช่นกัน เราเป็นมิตรของใครบางคนหรือช่วยเหลือเพื่อความทุกข์

แต่ไม่มีใครให้ความมิตรของพวกเขารับความทุกข์ ผลจากการกระทำของเราเป็นเช่นไร ผลที่เราได้รับก็เป็นเช่นนั้น
ภายในละครนี้การเล่นของความสุขและความทุกข์ขึ้นอยู่กับการกระทำของคุณ แต่คนที่มึสติปัญญาที่ตกต่ำจะไม่รู้ความ
ลับนี้ อัจชะ

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน การทำลายล้างถูกกำหนดไว้แล้วอย่างแน่นอนในละครนี้ ลูกต้องกลับมาอยู่เหนือปวงกรรม ก่อนการทำลายล้างจะเกิดขึ้น
- คำถาม:** คำพูดใดที่พูดโดยพ่อที่ดึงดูดลูกเป็นอย่างมากเมื่อลูกมาอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัว?
- คำตอบ:** เมื่อลูกอยู่เบื้องหน้าพ่อเป็นการส่วนตัวและพ่อพูดคำว่า “ลูกคือลูกของพ่อ” คำพูดนั้นดึงดูดลูกเป็นอย่างมาก ลูกจะสนุกสนานเพลิดเพลินเป็นอย่างมากเมื่อลูกได้ยินสิ่งนี้เป็นการส่วนตัวมธุบันดึงดูดลูกทุกคนเพราะนี่คือครอบครัวของพระเจ้าที่นี้ นี่คือชุมนุมของบราห์มิน บราห์มินแลกเปลี่ยนความรู้ในบรรดาพวกเขาเองเท่านั้น
- เพลง:** การจาริกแสวงบุญของเรานั้นพิเศษสุดไม่เหมือนใคร

โอมซานติ ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังไปสู่การจาริกแสวงบุญทางจิตที่ไม่สูญสลาย ลูกจะไม่กลับไปสู่ดินแดนแห่งความตายจากการจาริกแสวงบุญนี้ ผู้คนไม่รู้ว่าจะมีการจาริกแสวงบุญเช่นนั้นซึ่งเราไม่ต้องกลับมาที่นี้ ลูกๆ ดวงดาวที่โชคดีเวลานี้รู้สิ่งนี้ จดจำสิ่งนี้อย่างมั่นคงมาก เราดวงวิญญาณกำลังเล่นบทบาทของเรา ในละครอื่นลูกจะไม่พูดว่า: ฉันเป็นดวงวิญญาณสวมใส่เครื่องแต่งกายนี้และเล่นบทบาทนี้และเวลานี้กำลังจะกลับบ้าน พวกเขาพิจารณาว่าตนเองเป็นผู้ที่มีร่างกาย ที่นี้ลูกๆ มีความรู้ว่าลูกเป็นดวงวิญญาณและลูกจะสละเครื่องแต่งกายจากร่างกายของลูกและรับอีกร่างหนึ่ง เหล่านี้เป็นเครื่องแต่งกายเก่า 84 ชาติเกิด ลูกๆ จะสละออกและใส่เครื่องแต่งกายใหม่ในโลกใหม่ ลักษณะและนารายณ์สวมใส่เครื่องแต่งกายใหม่ใช่ไหม? พวกเขาเป็นของอาณาจักรของลูก ลูกจะไปและสวมเครื่องแต่งกายที่สูงส่งเช่นนั้นด้วยเช่นกัน ที่นี้ลูกพูดว่า: ฉันปราศจากคุณธรรม ฉันไม่มีคุณธรรมเลย พ่อเท่านั้นที่ทำให้ลูกมีคุณธรรม พ่อพูดว่า: พ่อมีบทบาทที่จะมาเพื่อให้ลูกปราศจากกิเลสเช่นกัน ดินแดนนี้คือดินแดนแห่งบ่วงพ่นระในชีวิตอาณาจักรของราวัน ลูกกลับมาบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์แล้วไม่บริสุทธิ์จากบริสุทธิ์อย่างไรอยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกๆ รู้ว่ายุคเหล็กคือความมืด เวลานี้เป็นตอนสิ้นสุดของอาณาจักรของราวันและอาณาจักรของรามกำลังจะเริ่มขึ้น เวลานี้คือยุคบรรจบพบกัน พ่อต้องมาในยุคบรรจบพบกันของวงจร ผู้คนในโลกก็เข้าใจเช่นกันว่าเวลานี้เป็นเวลาของการทำลายล้างและพระเจ้าอยู่ที่ไหนสักแห่งอย่างแฝงตัวเพื่อประโยชน์ในงานของการก่อตั้ง แม้แต่ลูกดวงวิญญาณก็อยู่ในรูปที่แฝงตัว ดวงวิญญาณแตกต่างจากร่างกาย เครื่องแต่งกายของมนุษย์นั้นคือเสื้อผ้าที่แฝงตัวของลูก แม้แต่พ่อก็ต้องเข้ามาในร่างกายนี้ ลูกได้รับชื่อทางร่างของลูกในขณะที่พ่อไม่มีแม้แต่ร่างกาย ลูกคือดวงวิญญาณและพ่อก็คือดวงวิญญาณเช่นกัน เวลานี้ดวงวิญญาณมีความผูกพันยึดมั่นกับดวงวิญญาณ ได้รับการจดจำว่า: ฉันจะตัดขาดจากทุกคนให้หมดและเชื่อมโยงตัวฉันเองกับท่านเท่านั้น เช่นที่ท่านเป็นผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่น ดังนั้นเราก็จะเป็นเช่นเดียวกัน บาบาคือผู้เอาชนะความผูกพันยึดมั่นอย่างสมบูรณ์ มีลูกมากมายที่ถูกเผาไหม้โดยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาราคะ พ่อสูงสุดดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นที่มาทำลายโลกเก่า ดังนั้นท่านจะมีความผูกพันยึดมั่นได้อย่างไร? เมื่อผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ถูกทำลายแล้วท่านจึงจะสามารถมีอาณาจักรแห่งความสงบ เวลานี้ไม่มีใครมีความสุข ทั้งหมดตาโมประทอนอย่างสิ้นเชิงและสัมผัสกับความทุกข์ นี่คือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ ชีพบาบาและก่อตั้งสวรรค์ซึ่งเรียกว่าชีวาลายา ชีพบาบาก่อตั้งอาณาจักรของเทพและนั่นก็คือชีวาลายาที่มีชีวิต ชีวาลายาที่มีภาพลักษณ์ของชีวานั้นไม่มีชีวิต เวลานี้ลูกเข้าใจแล้วว่าลักษณะและนารายณ์เป็นนายของสวรรค์อย่างแท้จริง พวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและเวลานี้ก็กลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้งหนึ่ง เวลานี้ลูกมีความรู้แล้วดังนั้นลูกไม่ต้องไปวัดลักษณะและนารายณ์เพื่อก้มกราบพวกเขาอีกต่อไป ลูกจะไปยังอาณาจักรของพวกเขาในรูปที่มีชีวิต ลูกรู้ว่าลูกเคยเป็นเทพ และลูกไม่ได้เป็นสิ่งนั้นอีกแล้ว ภาพลักษณ์ถูกสร้างขึ้นมาจากผู้ที่คงอยู่ในอดีต เบอร์ล้าได้สร้างวัดให้แก่ลักษณะและนารายณ์มากที่สุด ดังนั้นลูกๆ ต้องทำงานรับใช้เขาด้วยเช่นกัน บอกเขาว่า: เราจะบอกคุณถึงเรื่องราวของ 84 ชาติเกิดของลักษณะและนารายณ์ที่คุณได้สร้างวัดเหล่านั้นให้กับพวกเขา ให้ของขวัญนี้กับเขาอย่างมีกลยุทธ์ บาบามาชี้หนทางให้แก่ลูกเพื่อทำงานรับใช้ ผู้เป็นแม่ควรไปบอกพวกเขาว่า: คุณสร้างวัดให้กับพวกเขาแต่คุณไม่รู้เรื่องราวชีวิตของพวกเขา เรารู้เรื่องนี้และสามารถอธิบายถึงเรื่องราวชีวิตของเขาให้แก่คุณ ผู้ที่อธิบายก็ต้องทำสิ่งนี้ด้วยวิธีการที่น่าสนใจมาก พ่อนั่งอยู่ที่นี้และอธิบายให้แก่ลูกเช่นกัน บาบาคือ: ถ้าลูกไม่ได้รับอนุญาตให้มา ก็นั่งที่บ้านและจดจำพ่อ ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆ ของชีพบาบาถึงอย่างไรลูกก็ได้รับมูรลียูแล้ว ถ้าไม่ใช่เช่นนั้นแล้วลูกก็มาที่นี้การจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงของลูกจะดีกว่า และเมื่อลูกนั่งที่บ้านการจาริกแสวงบุญของลูกก็จะน้อยลง เมฆจะต้องมาเพื่อรับความสดชื่น ลูกมาที่นี้เพื่อรับความสดชื่น

เช่นกัน ลูกต้องการมาหาบาบาเป็นการส่วนตัว เมื่อลูกดวงวิญญาณรับรู้ความจริงนี้โดยตรง ลูกก็จะสนุกกับความรู้นี้ แต่สิ่งนี้ก็เป็นสิ่งเดียวกัน ลูกๆ สามารถเห็นว่าชิพบาบาหนึ่งที่อย่างไรและพูดกับลูก ๆ ว่า: ลูกๆ เป็นของพ่อ ลูกเล่นบทบาท 84 ชาติของลูก ลูกได้เข้ามาสู่วงจรของการเกิดและการตายในขณะที่พ่อไม่ได้ พ่อไม่ได้กลับชาติมาเกิดใหม่ พ่อไม่แม้กระทั่งจะอยู่เหนือการเกิด พ่อมา แต่พ่อเข้ามาในร่างที่เก่าแก่ ลูกดวงวิญญาณเข้ามาในร่างกายของเด็กทารก พ่อลงมาจากอาณาจักรสูงสุดเพื่อมาเล่นบทบาทของพ่อ พ่อไม่ได้เข้ามาในครรภ์ของผู้ที่มีกิเลส ลูกเรียกหาพ่อ: ท่านคือแม่และท่านคือพ่อ ไม่มีใครสามารถเป็นแม่หรือพ่อของพ่อได้ พ่อเพียงแต่รับการดำรงของร่างกายเพื่อเล่นบทบาทของพ่อ ลูกเรียกหาพ่อให้จัดความทุกข์และให้ความสุขแก่ลูก เวลานี้พ่อได้มาอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวแล้ว พ่อกำลังพูดกับลูกดวงวิญญาณ ที่นี้ลูกทั้งหมดคือบราห์มิน เมื่อลูกออกไปข้างนอกลูกกลายเป็นหงส์และนกกระสา ที่นี้(ในมฐัน)ลูกมีมิตรที่เป็นบราห์มินเท่านั้น การสนทนาในบรรดาพวกลูกเองเป็นเรื่องของความรู้เท่านั้น ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเอง บาบาและแนะนำลูก ฝ่าแต่บอกกันและกันถึงวิธีการจดจำพ่อต่อไป แม้กระทั่งในเวลารับประทานอาหารส่งสัญญาณให้กับกันและกันอยู่เรื่อยๆ ให้จดจำระลึกถึงพ่อ นี่คือชุมชนที่ใหญ่มาก ที่นั่นผู้ที่มีกิเลสอยู่กับลูก ดังนั้นจึงมีการตั้งรัง ที่นี้ไม่มีใครตั้งรัง นักรบอยู่กับนักรบ นี่คือการครอบครองของลูก สติปัญญาของลูกก็ตระหนักอยู่เสมอว่าต้องให้คำแนะนำของพ่อกับใครก็ตามที่ลูกพบ: จงฝ่าแต่จดจำพระเจ้า มีสองพ่อด้วยกัน แม้ว่าพวกเขาจะมีพ่อทางโลก พวกเขาจะจดจำระลึกถึงพระเจ้า คนเหล่านั้นเป็นพ่อทางโลก พวกเขาไม่สามารถเรียกได้ว่าพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ผู้เดียวนี้คือพ่อจากดินแดนที่เหนือโลกนี้ ลูกๆ ต้องได้รับมรดกจากพระเจ้าผู้เป็นพ่ออย่างแน่นอน จงฝ่าแต่ส่งเสียงของความรู้ในลักษณะนี้ ลูกคือบราห์มินใช่ไหม? แม้แต่ชั้นยาสซีก็ส่งเสียงของความรู้ที่ว่าความสุขของโลกนี้ก็เป็นเหมือนกับมูลกา มีความสุขอย่างมากมาย! พวกเขาคือทริโยคิตที่เป็นของหนทางแห่งสันโดษ ศาสนาของพวกเขาที่แตกต่างกันหาก ลูกรู้ว่าเรามีความสุขอย่างมากและบริสุทธิ์อย่างมากในยุคทอง ลูกรู้ว่าเมื่อเป็นอาณาจักรของเทพเคยมิหนทางของครอบครัวที่บริสุทธิ์ในบาร์ต ผู้ที่บริสุทธิ์กลับมาไม่บริสุทธิ์ ผู้คนก็ฝ่าแต่ร้องเรียกหา: โอ้ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้โปรดมา! อย่างไรก็ตามพวกเขากล่าวว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง ที่พวกเขาจะไปและหลอมรวมเข้าไปในแสง พวกเขาไม่เชื่อแม้กระทั่งในเรื่องของการกลับชาติมาเกิดใหม่ มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย นับวันจำนวนประชากรก็เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ลูกก็ต้องบอกพวกเขาด้วยเช่นกันว่าจำนวนของชั้นยาสซีเพิ่มมากขึ้นเพียงใด แม้กระทั่งจำนวนของชั้นยาสซีที่อยู่อย่างเปลือยกายก็เพิ่มขึ้น ไม่ว่าพวกเขาจะอยู่ในศาสนาใดเป็นของศาสนาใด ความคิดสุดท้ายของพวกเขาจะนำพาพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทางของเขา ตัวอย่างเช่นความคิดสุดท้ายของผู้ที่ศึกษาคัมภีร์ก็จะนำพาพวกเขาไปสู่จุดหมายปลายทางของเขา และแล้วในชาติต่อไปพวกเขาก็จะสามารถเรียนรู้อันคัมภีร์ศาสนาได้ตั้งแต่วัยเด็ก เวลานี้พ่อพูดว่า: จงละทิ้งทุกสิ่งที่มีสำนึกที่เป็นร่าง เช่น ฉันคือคนนั้นคนนี้ หรือสิ่งนั้นสิ่งนี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณที่ปราศจากร่างและจดจำพ่อ ในขณะที่เห็นร่างกายนี้อย่างได้เห็น! ละทิ้งความสัมพันธ์ทางร่างทั้งหมดรวมทั้งร่างของตนเอง มีศรัทธาว่าลูกคือดวงวิญญาณและจดจำพระเจ้า สิ่งนี้ใช้เวลาอย่างมาก มายาไม่ปล่อยให้ลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึง มิเช่นนั้นมันก็จะกลายเป็นสิ่งที่ง่ายมากสำหรับผู้ที่อยู่ในสภาพที่เกษียณ พ่อเองพูดว่า: ไม่ว่าลูกจะอยู่ในวัยหนุ่มสาวหรือแก่ชรา เวลานี้เป็นสภาพของการปลดเกษียณของลูกทุกคน ในด้านหนึ่งการทำลายล้างจะเกิดขึ้น และในอีกด้านหนึ่งจะมีบางคนเกิดมา ผู้ที่ต้องใช้ชาติเกิดใหม่ก็จะมาอยู่เรื่อยๆ ลูกเข้าใจว่าเด็กๆ จะเกิดและการทำลายล้างก็เกิดขึ้นเช่นกัน บางคนจะอยู่ในครรภ์และคนอื่นจะอยู่ที่ไหนสักแห่ง แต่ทุกคนจะถูกทำลาย พวกเขาทั้งหมดจะชำระสะสางบัญชีของเขาและกลับบ้าน จะมีการลงโทษอย่างรุนแรงถ้าบัญชีกรรมใดยังหลงเหลืออยู่ และแล้วก็จะเบาบางลง ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกอยู่ในโยคะและยังคงทำบาปต่อไปเช่นกัน ลูกบางคนก็ฝ่าแต่เขียนชาร์ทของเขาและกับบอกว่ามายาพยายามทำให้ใบหน้าพวกเขาสกปรกเช่นกัน หากมายาทำให้พวกเขาฟ่ายแพ้ พวกเขาจะถูกเรียกว่าอ่อนแอ พ่ออธิบายว่า: เพียงแค่คิดว่าลูกอยู่ที่นั่นอีกเพียงไม่กี่วันเท่านั้นแล้วลูกจะกลับบ้าน ทุกสิ่งจะถูกทำลาย พ่อพูดว่า: จดจำพ่อแล้วบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย จงฝ่าแต่ตรวจสอบชาร์ทของลูก ฉันได้ชี้หนทางแก่ผู้อื่นมากเท่าไรและกล้าใจให้ผู้อื่นเพียรพยายามมากเท่าไร? กลายเป็นผู้ช่วยในงานรับใช้ทางจิตด้วยร่างกายจิตใจและสมบัติของลูก บางคนพูดว่าเราไม่สามารถควบคุมจิตใจของเราได้ ดวงวิญญาณมีความสงบ ฉันดวงวิญญาณจะไปและนั่งอยู่ในอาณาจักรสูงสุดของฉัน จะไม่มีความคิดใดๆ ของโลกนี้ ไม่ใช่ว่าลูกต้องหลับตาของลูกแล้วกลับมาสิ้นสติ หลายคนก็เรียนรู้สิ่งเหล่านั้น พวกเขาอยู่อย่างสิ้นสติเป็นเวลา 10 ถึง 15 วัน พวกเขาฝึกฝนสิ่งนี้ แล้วก็ตื่นขึ้นมาหลังจากผ่านไปหลายวัน ราวกับว่าพวกเขามีระเบิดเวลา: เวลาถูกตั้งไว้ล่วงหน้าเพื่อที่จะปลุกหลังจากผ่านไปหลายชั่วโมง ลูกๆ รู้ว่าลูกกำลังมีโยคะ เมื่อขณะที่ตาไมประณามถูกขจัดออกไป และลูกกลับมาสะโตประธาน แล้วลูกก็จะออกจากร่างของลูก เวลานี้เราอยู่ในการจาริกแสวงบุญของโยคะ เราได้รับเวลาที่มากเท่านี้ และจากนั้นเราก็จะต้องสลัดร่างของเราและทุกสิ่งจะถูกทำลาย เวลาสำหรับการสิ้นสุดได้ถูกกำหนดไว้แล้ว เมื่อทุกคนจะสลัดร่างของเขาและกลับบ้านไปเหมือนฝูงยุงและการทำลายล้างจะเกิดขึ้น ลูกก็จะไปถึงสภาพที่อยู่เหนือปวงกรรมของลูกและการทำลายล้างจะเริ่มขึ้น ฉากแห่งการทำลายล้างนั้นน่ากลัวมาก สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้

ในละครอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจว่าสภาพของลูกต้องอยู่อย่างมั่นคงและไม่สั่นคลอน ลูกควรอยู่อย่างสดชื่นแจ่มใสและมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ โลกนี้ต้องถูกทำลาย ลูกรู้ว่าการทำลายล้างเกิดขึ้นทุกวงจรในยุคบรรจบพบกัน ไม่ใช่แค่ระเบิดเท่านั้น แต่แม้กระทั่งภัยพิบัติทางธรรมชาติก็ช่วยเป็นอย่างมาก! ดังนั้นควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าเวลานี้ลูกต้องกลับบ้าน ยิ่งลูกจดจำบาปมากเท่าไร บาปของลูกก็จะยิ่งได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น และสถานภาพของลูกก็จะสูงมากตามนั้น “บุญเริ่มต้นที่บ้าน! ลูกควรลองพยายามทำสิ่งนี้ กุมาริคือผู้ที่ยกกระดับบ้านพ่อแม่ของเธอ และบ้านของฝ่ายสามีของเธอ สิ่งนี้หมายความว่า “บุญเริ่มต้นที่บ้าน” อยู่อย่างซื่อสัตย์ในงานรับใช้ และบอกพวกเขา: ชีพบาบาพูดว่า: จดจำพ่อแล้วลูกจะได้รับมรดก นี่เป็นเรื่องที่ตรงไปตรงมา จดจำพ่ออัลฟาและมรดกแห่งสวรรค์เป็นของลูก ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ดังนั้นหากลูกต้องการได้รับมรดกของลูกจงจดจำพ่อ เป็นหน้าที่ของลูกๆที่จะให้สาสน์นี้ ลูกให้สาสน์นี้ก่อนหน้านั้นเช่นกัน ลูกต้องบอกพวกเขาว่าการทำลายล้างอยู่เบื้องหน้า หลังจากยุคเหล็ก ยุคทองก็จะมา พ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกของลูกแก่ลูก ราวน์ทำให้ลูกเป็นผู้อยู่อาศัยในนรก ในขณะที่พ่อมาทำให้ลูกเป็นผู้อยู่อาศัยในสวรรค์ เรื่องราวนี้เป็นไปเกี่ยวกับบาริต ผู้คนของบาริตต้องถูกปลุกให้ตื่นขึ้นมา ก่อนอื่นจงไปอธิษฐานที่วัดชีว่าว่าพ่อคือผู้ที่สร้างโลกใหม่ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาบาที่ไม่มีตัวตนนี้ได้มาแล้วและกำลังทำงานของการก่อตั้งสวรรค์ผ่านบราห์มา เวลาที่จดจำพ่อและมรดก เวลาที่ลูกได้จบสิ้น 84 ชาติเกิดของลูกแล้ว เรากำลังบอกคุณถึงสิ่งนี้แต่ไม่ว่าคุณเชื่อหรือไม่ตอนนี้ก็ขึ้นอยู่กับคุณ สิ่งเหล่านี้ที่ลูกพูดดีมาก พ่อเท่านั้นคือผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข เพียงแต่อธิษฐานให้พวกเขาฟังเล็กน้อยแล้วก็ไปจากที่นั่น นี่คือธุรกิจของลูก ไม่มีความเพียรพยายามในสิ่งนี้ ลูกเพียงแค่ต้องพูดว่า: พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและกลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณ ไปหาผู้ที่กราบไหว้บูชาชีวา แล้วก็ไปหาผู้ที่กราบไหว้บูชาลักษมีและนารายณ์ ไปบอกพวกเขาถึงเรื่องราวชีวิตของลักษมีและนารายณ์ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. กลายเป็นผู้ช่วยในงานรับใช้ทางจิตด้วยร่างกาย จิตใจ และสมบัติของลูก ให้คำแนะนำเกี่ยวกับอัลฟาแก่ทุกคนและทำให้พวกเขาประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา อยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเพื่อที่จะกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมก่อนที่การทำลายล้างจะเกิดขึ้น

2. กลายเป็นผู้ที่เอาชนะความผูกพันยึดมั่นเช่นเดียวกับพ่อ จัดความผูกพันใดๆก็ตามที่ดวงวิญญาณมีต่อดวงวิญญาณอื่น และมีความรักต่อพ่อผู้เดียว

พร: ขอให้ลูกจบสิ้นจิตสำนึกของ "ฉัน" ด้วยการฝึกฝนสภาพที่ไม่มีตัวตนและกลายเป็นผู้ที่ไม่มีความหลงทะนงตน

ในปัจจุบันเส้นด้ายที่ละเอียดอ่อนและสวยงามที่สุดคือจิตสำนึกของ "ฉัน" คำว่า "ฉัน" นี้ทำให้ลูกอยู่เหนือสำนึกที่เป็นร่างและทำให้ลูกมีสำนึกที่เป็นร่างเช่นกัน เมื่อจิตสำนึกของ "ฉัน" มาในรูปที่ไม่ถูกต้องแล้ว แทนที่จะทำให้ลูกรักพ่อ กลับทำให้ลูกรักดวงวิญญาณของกันและกันหรือรักชื่อเสียงความเคารพและเกียรติยศ เพื่อที่จะเป็นอิสระจากบ่วงพันธะนี้ให้อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่ไม่มีตัวตนตลอดเวลาแล้วจึงเข้ามาในรูปที่มีตัวตน ทำให้การฝึกฝนนี้เป็นไปอย่างธรรมชาติแล้วลูกจะกลายเป็นผู้ที่ปราศจากความหลงทะนงตน

คติพจน์: การได้ยืนสถานการณ์ที่ดีหรือไม่ดีของใครบางคนแล้วมีความคิดที่ไม่ชอบ คือการทำตามการกำหนดของผู้อื่น

*** โอม ชานติ ***

- สาระ:** ลูก ๆ ที่แสนหวาน ให้สติปัญญาของลูกมีศรัทธา แล้วทำตามแต่ละคำแนะนำของพ่อต่อไป โดยการทำตามคำแนะนำของพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง
- คำถาม:** ลูกคนไหนที่เรียกว่าผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า?
- คำตอบ:** ผู้ที่เพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิในอาณาจักรและทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตัวเขาด้วย ผู้ที่ซื่อสัตย์อยู่ในงานรับใช้ของพระเจ้าในลักษณะนี้คือผู้ช่วยที่แท้จริงของพระเจ้า เมื่อผู้อื่นเห็นพวกเขาก็ให้ความร่วมมือด้วยเช่นกัน

โอมชานติ เมื่อลูกนั่งที่นี้ ลูกบอกทุกคนให้จดจำชีพบาบา ลูกรู้ว่าชีพบาบาอยู่ ผู้คนไปวัดของท่าน แต่ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ว่าท่านคือใคร ดังนั้นจึงเตือนพวกเขาให้ระลึกถึงชีพบาบา โยคะของสติปัญญาของลูกบางคนที่กำลังนั่งที่นี้เร่ร่อนไปทุกแห่ง ด้วยเหตุนี้หน้าที่ของลูกคือการเตือนพวกเขา: พี่น้องชายหญิงจงจดจำพ่อผู้ที่คุณจะได้รับมรดกจากท่าน เวลานั้นลูกคือพี่น้องชายหญิงที่แท้จริง ในระดับร่างกายเนื่องจากความเป็นชายและหญิง ลูกจึงเป็นพี่น้องชายหญิง แม้ในการบรรยายลูกก็กล่าวกับทุกคนในฐานะที่เป็นพี่น้องชายหญิง นั่นหมายถึงการเป็นพี่น้องชายหญิงในแง่ของร่างกาย มันไม่ได้เป็นเช่นนั้นที่นี้ ที่นี้มีการอธิบายให้ลูกดวงวิญญาณจดจำระลึกถึงพ่อผู้สร้างของลูก ลูกจะได้รับมรดกจากท่าน มีความแตกต่างคำว่า“พี่น้องชายหญิง”เป็นเรื่องธรรมดา ที่นี้พ่อบอกกับลูกๆว่า: จดจำฉันผู้เป็นพ่อของลูก! ชีพบาบาคือพ่อทางจิต และประชาธิปไตยบราห์มาคือพ่อทางร่าง ทั้งบัปและดาดาต่างพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อและอย่าปล่อยโยคะของสติปัญญาของลูกเร่ร่อนไปที่ไหน สติปัญญาเร่ร่อนเป็นอย่างมาก สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พวกเขาั่งอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์ของกฤษณะหรือเทพอื่นๆ แล้วก็หม่นลูกปะคำ อย่างไรก็ตามในเวลาเดียวกันสติปัญญาของเขาก็เร่ร่อนไปทุกหนแห่ง ใครคือเทพ? พวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขายังไงและเมื่อไหร่? ไม่มีใครรู้อะไรนี้ ชาวซิกข์รู้วากูรนาถมากก่อตั้งศาสนาซิกข์ จากนั้นก็มีลูกหลานของเขามาเป็นครูต่อจากเขา พวกเขาก็ยังคงมาใช้ชาติเกิดใหม่เรื่อยๆ ไม่มีใครเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาไม่ได้จดจำกูรนาถตลอดเวลา โอเค ตัวอย่างเช่น แม้ว่าใครบางคนจะจดจำกูรนาถหรือพระพุทธรูปหรือผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขา แต่พวกเขาก็ไม่รู้ว่ผู้ก่อตั้งนั้นอยู่ที่ไหนในเวลาใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาหลอมรวมไปในธาตุแห่งแสง หรือพวกเขาไปอยู่เหนือเสียง หรือที่พวกเขาพูดว่ากฤษณะปรากฏอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาจึงคงพูดอยู่เรื่อยๆว่าไม่ว่าจะมองไปที่ใดก็จะเห็นเพียงกฤษณะหรือราเด่เท่านั้น พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบาย ลูกผู้คนของบารัตเคยเป็นเทพ ใบหน้าของลูกนั้นเป็นมนุษย์ แต่คุณลักษณะของลูกเป็นเทพ มีภาพลักษณ์ของเทพ ถ้าไม่มีภาพลักษณ์ใดลูกก็จะไม่เข้าใจสิ่งนี้ เพียงพ่อเท่านั้นที่มาและอธิบายถึงความเชื่อมโยงระหว่างราเด่และกฤษณะและลักษมีและนารายณ์ ลูกสามารถอธิบายให้กับใครก็ตามว่าบาบาผู้ไม่มีตัวตนกำลังอธิบายสิ่งนี้แก่เรา อันที่จริงแล้วทั้งหมดนั้นไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่มีตัวตน แล้วดวงวิญญาณพูดผ่านรูปที่มีตัวตน ผู้ที่ไม่มีตัวตนไม่สามารถพูดได้ ลูกสามารถอธิบายได้ว่าบาบาของเราคือบาบาของพวกเราเช่นกัน ชีพบาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ ท่านคือพ่อที่ไม่มียึดจำกัด ท่านก็ต้องใช้ร่างกายด้วยเช่นกัน ท่านเองก็พูดว่า: พ่อเข้ามาในร่างนี้ของบราห์มา แล้วศาสนาบราห์มินจึงได้ก่อตั้งขึ้น การสร้างบราห์มินเกิดขึ้นโดยผ่านบราห์มา ดังนั้นพ่ออธิบายให้กับลูกบราห์มินเท่านั้นพ่อไม่ได้อธิบายให้แก่ใครอื่น พ่ออธิบายให้ลูกๆฟังเท่านั้น ไม่ใช่เพราะเราเป็นลูกของชีพบาบา เราจึงเป็นเทพเจ้า ไม่เลย พ่อก็คือพ่อ และลูกก็คือลูก ใช่ เมื่อเด็กเติบโตขึ้นและกลายเป็นพ่อโดยการให้กำเนิดลูก เขาก็จะเป็นพ่อ ผู้เดียวนั้นมีลูกๆ มากมาย พ่ออธิบายให้แก่ลูกที่มีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้น ผู้ที่สติปัญญามีศรัทธาจะทำตามคำแนะนำของพ่อ เพราะด้วยการทำตามศรัทธาเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่งได้ เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกจะกลายเป็นเช่นเทพเหล่านั้น เราเฝ้าแต่ร้องเพลงสรรเสริญเทพเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่าและเวลานี้เราต้องกลายเป็นเช่นเดียวกับพวกเขาด้วยการทำตามศรัทธา อาณาจักรต้องถูกก่อตั้งขึ้นมา ไม่ใช่ทุกคนจะทำตามศรัทธาอย่างเต็มที่ เนื่องจากอาณาจักรนั้นใหญ่มากพวกเขาจึงทำตามศรัทธาตามลำดับกันไป ในอาณาจักรมีทุกประเภท: ประชากร สาวใช้ คนรับใช้ สัปเหร่อ ฯลฯ ทั้งหมดเป็นสิ่งที่จำเป็น ลูกจะมีมิตรของพวกที่มีกิจกรรมเช่นนั้น และคนนั้นคนนี้จะไปสู่ครอบครัวของสัปเหร่ออย่างไร จะไม่มีสัปเหร่อเพียงคนเดียว จะมีครอบครัวของเขา มีสหภาพแรงงานสัปเหร่อด้วยเช่นกัน พวกเขาทั้งหมดมาพบปะกัน หากพวกเขามีการประท้วงทุกคนก็จะหยุดทำงาน สิ่งเหล่านี้ไม่ได้เกิดในยุคทอง ลูกมีรูปภาพที่ลูกถามผู้คนว่าพวกเขาต้องการเป็นอะไร: คุณจะเป็นนักกฎหมายหรือเป็นเทพ? อาณาจักรทั้งหมดของลูกกำลังถูกก่อตั้งขึ้นมา นี่ไม่ใช่เรื่องเล็กๆเลย! พ่อที่ไม่มียึดจำกัดนั่งที่นี้และอธิบายถึงสิ่งที่ไม่

มีขีดจำกัดแก่ลูก สิ่งเหล่านี้ควรนั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก เราจะเพียรพยายามและจะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงในอนาคต ด้วยการทำตามศรัทธาเราจะประกาศสิทธิในสถานภาพราชินิกุลที่สูงส่งที่สุด เมื่อเราทำให้ผู้อื่นทัดเทียมกับตัวเราเองเราก็จะถูกเรียกว่าผู้ช่วยของพระเจ้า ไม่มีอะไรของใครสามารถซ่อนเร้นอยู่ได้ เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไป ก็ารู้ทุกสิ่ง สิ่งนี้เรียกว่าแสงสว่างแห่งความรู้ ลูกจะยังคงได้รับแสงสว่างต่อไป ผู้คนไม่รู้สิ่งใดเลย พวกเขายังคงผลิเตะเบิดอยู่ใต้ดิน ไม่มีสิ่งใดที่ผลิตขึ้นเพื่อเก็บไว้เลย ในตอนเริ่มต้นพวกเขาเคยต่อสู้กันด้วยดาบ และจากนั้นพวกเขาก็สร้างปืนขึ้นมาเพื่อใช้ไม่ใช่เพื่อเก็บไว้! พวกเขาแม้กระทั่งเข้าใจว่าความตายจะเกิดขึ้นด้วยสิ่งเหล่านั้น พวกเขาได้ทดสอบสิ่งเหล่านั้นแล้ว มีผู้คนเสียชีวิตจำนวนมากเมื่อทั้งระเบิดเพียงลูกเดียวที่อิโรซิมา พวกเขาก้าวหน้าไปอย่างมากนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และได้สร้างอาคารต่างๆมากมาย การทำลายล้างจะไม่เกิดขึ้นในลักษณะที่พวกเขาต้องพักอยู่ในโรงพยาบาล แม้แต่โรงพยาบาลก็จะไม่เหลืออยู่ เพราะแผ่นดินไหวจะเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน ไม่มีใครสามารถป้องกันภัยพิบัติจากธรรมชาติได้ พวกเขาพูดว่า: ทั้งหมดนี้อยู่ในมือของพระเจ้า เวลานี้ลูกๆ เข้าใจแล้วว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น จะมีความอดอยากและลูกจะไม่สามารถแม้กระทั่งได้รับน้ำด้วยซ้ำ ลูกๆ เข้าใจว่าไม่ใช่สิ่งใหม่ สิ่งเดียวกันนี้เกิดขึ้นในวงจรที่แล้ว ไม่มีใครมีความรู้เรื่องวงจร พวกเขาบอกว่ามีสวรรค์เมื่อ 3000 ปีก่อนพระคริสต์ แต่พวกเขาได้เขียนไว้ในคัมภีร์ว่าระยะเวลาของวงจรเป็นเวลาหลายแสนปี! ไม่มีใครใส่ใจในสิ่งนี้ พวกเขาเพียงแค่ฟังสิ่งนั้นแล้วก็กลับมาอยู่กับงานของเขาเอง ฯลฯ ดังนั้นพ่ออธิบายให้แก่ลูกๆ ว่า: เวลานี้จงเพียรพยายามอย่างรวดเร็ว อยู่ในการจดจำระลึกถึง และอัลลอยจะถูกขจัดออกไป ลูกต้องกลับมาสะโตประธานที่นี้ มิฉะนั้นจะสัมผัสกับการถูกลงโทษแล้วลูกก็จะไปสู่ศาสนาของลูกเอง ลูกได้รับศรัทธาจากพระเจ้า ศรัทธาชนะเป็นเจ้าชาย ดังนั้นเขาจะให้คำแนะนำและแนวทางแก่ใครได้อย่างไร? ไม่มีใครในโลกที่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ อธิบายด้วยความรักเป็นอย่างมาก: จดจำชีพบาบา! ชีพบาบาเองพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ! พ่อคือผู้ให้คุณประโยชน์ แยกตัวออกมาจากคนอื่นให้หมดและเชื่อมโยงตัวเองกับผู้เดียวเท่านั้น ลูกคือผู้ที่พาเรือของบาร์ตข้ามฟากไป เรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงก็เชื่อมโยงกับบาร์ต ผู้ที่เป็นของศาสนาอื่นไม่เคยรับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง เพียงผู้ที่เป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปและผู้ที่จะเปลี่ยนจากมนุษยธรรมด่าให้กลายเป็นเทพ(นารายณ์)เท่านั้นที่จะรับฟังเรื่องราวเหล่านี้ มีเพียงพวกเขาเท่านั้นที่จะรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ เคยมีเทพในโลกอมตะและพวกเขาก็ได้สถานภาพนั้นอย่างแน่นอนด้วยการรับฟังเรื่องราวของความเป็นอมตะ แต่ละประเด็นนั้นมีค่าควรแก่การจดจำ แม้มีเพียงสิ่งเดียวที่อยู่ในสติปัญญาของลูก ลูกก็จะจำทุกสิ่งอื่นๆ ได้ทั้งหมด จดจำระลึกถึงพ่อและให้ความใส่ใจกับการคงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองเช่นกัน เวลานี้ลูกกำลังเล่นบทบาทของลูกที่นี้กับชีพบาบา และจากนั้นลูกก็จะต้องกลับบ้าน เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายว่าความจริงคืออะไร และความไม่จริงหรือความหลอกลวงคืออะไร มีเพียงผู้เดียวเท่านั้นคือสัจจะและสิ่งอื่นทั้งหมดคือความไม่จริงหรือความหลอกลวง “มีราวันในลังกา” ไม่ใช่เพียงแค่ลังกาเดียว! สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในยุคทองและยุคเงิน โลกมนุษย์ทั้งหมดนี้คือลังกา นี่คือการจักรของราวัน สี่ดาทั้งหมดจดจำรามผู้เดียว นั่นคือผู้เลื่อมใสศรัทธาทั้งหมดเจ้าสาวทั้งหมดจดจำเจ้าบ่าวผู้เดียวผู้ที่เป็นพระเจ้า เพราะนี่คือการจักรของราวัน ชันยาสซีไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ ทุกคนไม่มีความสุขในกระท่อมแห่งความทุกข์ ยุคเหล็กคือกระท่อมแห่งความทุกข์ ยุคทองคือกระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ ที่นี้มีความสุขในทุกย่างก้าว เวลานี้บาบา กำลังพาลูกไปสวรรค์ซึ่งเป็นอิสระจากความทุกข์ ที่นี้มนุษย์มีความสุขมาก เมื่อมีใครบางคนตายพวกเขาก็บ้าคลั่ง สิ่งเช่นนั้นไม่ได้เกิดขึ้นในสวรรค์ ไม่เคยมีการตายก่อนเวลาอันควรที่นั่นที่ภรรยาจะกลายเป็นหม้าย ที่นั่นพวกเขาจะสลัดเครื่องแต่งกายของพวกเขาและรับเครื่องแต่งกายอื่นๆ ในเวลาของเขาเอง พวกเขาสวมเครื่องแต่งกายของผู้ชายหรือผู้หญิง ดังนั้นพวกเขาจะมีนิมิตของสิ่งนั้น ในเวลาสุดท้ายลูกก็จะรู้ทุกสิ่งว่าใครจะกลายเป็นอะไร และแล้วในเวลานั้นลูกจะพูดว่าตลอดเวลาที่ผ่านมาลูกไม่ได้ใช้ความเพียรพยายามที่มากพอ คงไม่มีประโยชน์อะไรที่จะพูดสิ่งนี้ในเวลานั้น เพราะว่าเวลาได้ผ่านไปแล้ว เหตุนี้เองเวลานี้พ่อพูดว่า: ลูกๆ จงเพียรพยายาม! กลายเป็นมือขวาที่แท้จริงในงานรับใช้ และลูกก็จะไปสู่อาณาจักร อยู่อย่างไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ มีตัวอย่างมากมายว่าคนทั้งครอบครัวมาซ้องแะอยู่กับงานรับใช้อย่างไร กล่าวได้ว่าครอบครัวนั้นมีการกระทำที่ดีเช่นนี้ที่พวกเขาทั้งหมดไม่ว่างเว้นในงานรับใช้ของพระเจ้า แม่พ่อและลูกทั้งหมดต่างไม่ว่างเว้นในการทำงานรับใช้ นี่เป็นสิ่งที่ดีใช่ไหม? พวกเขาวิ่งตามกันมาเพื่อทำงานรับใช้ ลูกๆ ควรมีความกระตือรือร้นอย่างมากในการแสดงหนทางให้แก่มนุษย์เพื่อให้ดวงวิญญาณเหล่านั้นมีความสุข ลูกได้แสดงหนทางให้กับผู้คนมากเท่าไร? เมื่อลูกหว่านเมล็ด ลูกก็สร้างปวงประชา ไม่มีใครเกิดมาเป็นราชา อันดับแรกพวกเขาเป็นปวงประชาและจากนั้นด้วยความเพียรพยายามพวกเขาก็สามารถกลายเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่จากไม่มีอะไรเลย เมื่อคนอื่นเห็นว่าลูกยุ่งอยู่กับการทำงานรับใช้ พวกเขา ก็จะมีอาการกระตือรือร้นเช่นเดียวกัน: ทำไมฉันไม่ควรทำความพยายามด้วย? มิฉะนั้นสิ่งนี้ก็จะกลายเป็นสถานะของลูกในทุกวงจร หลายคนจะมาและสำนึกผิดเสียใจกับสิ่งที่ทำไป ลูกจะไม่เห็นความทุกข์ที่ได้รับประสบการณ์ในช่วงเวลาอื่นในชีวิตของลูก เพราะไม่ทำตามศรัทธา เพราะมีการกระทำบาปไว้มากมาย ลูกจะได้เห็นความทุกข์เช่นนั้นในเวลาสุดท้าย อย่าได้

ถามเลย! บาบาส่งให้ลูกเห็นวิธีที่ง่ายมาก: เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อและชี้หนทางให้แก่ผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกเป็นของศาสนาเทพ เช่นที่มีชาวคริสต์และชาวอิสลามเหล่านั้น ดังนั้นลูกก็คือผู้ที่ เป็นของศาสนาเทพ พวกเขามีสัญญาที่ดีที่สุด ไม่มีศาสนาอื่นใดที่เป็นเหมือนของลูก ลูกอยู่อย่างบริสุทธิ์เป็นเวลาครึ่งวงจร สวรรค์และนรกได้รับการจดจำ ไม่มีใครเข้าใจว่าสวรรค์คืออะไร พ่อมาในบาร์เทนและปลุกลูกๆให้ตื่น นี่เป็นเรื่องของ 5000 ปี ผู้ที่เป็นชาวสวรรค์ก็กลายเป็นชาวนรก และเวลานี้พ่อมาเพื่อทำให้ลูกไปเป็นชาวสวรรค์ที่บริสุทธิ์ เจ้าบ่าวผู้เดียวมาและพาเจ้าสาวทั้งหมดของท่านไปสู่กระท่อมที่เป็นอิสระจากความทุกข์ของท่าน ดังนั้นก่อนอื่นใดบอกทุกคนให้จดจำระลึกถึงพ่อ มิฉะนั้นในขณะที่กำลังนั่งที่นี้สติปัญญาของพวกเขาก็จะเร่งร้อนไปทุกหนแห่งอยู่เรื่อยๆ นี่คือสภาพของพวกเขามุ่งหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน บาบามีประสบการณ์ ธุรกิจที่ดีที่สุดคือพ่อค้าเพชรพลอย เป็นไปด้วยความยากลำบากมากที่พวกเขาสามารถแยกแยะระหว่างเพชรพลอยแท้และเพชรพลอยเทียม สักจะถูกซ่อนอยู่ที่นี้ ไม่มีอะไรเลยนอกจากความไม่จริงหรือความหลอกลวงในทุกหนแห่ง สิ่งนี้ก็ถูกกำหนดไว้ในละครเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกทั้งหมดเป็นนักแสดงในละคร ไม่มีใครสามารถจากละครนี้ไปได้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นชั่วนี้รันดร์ ทุกสิ่งต้องทำด้วยความเข้าใจ ลูกยังคงเล่นบทบาทของลูกต่อไป และจากนั้นลูกก็จะเล่นบทบาทเดิมซ้ำอีกครั้งหลังจากวงจร ลูกจะได้เห็นว่าผู้คนยังคงตายต่อไปอย่างไร การทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ดวงวิญญาณทั้งหมดจะไปสู่ดินแดนนิพพาน ลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูก โดยการอยู่อย่างไม่วางไว้ในงานรับใช้ผู้คนมากมายก็จะได้รับประโยชน์ จะเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์อย่างมากถ้าทั้งครอบครัวเริ่มทำตามความรู้นี้ อัจจะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะได้รับการปลดปล่อยจากงานที่น่ากลัวในเวลาสุดท้ายและจากความทุกข์ทั้งหมด เวลานี้เริ่มต้นทำตามศรัทธาของพ่อ ทำงานรับใช้เพื่อทำให้ผู้อื่นหัดเทียบกับตัวลูกเองตามศรัทธา
2. จงกลายเป็นมือขวาของพ่อในงานรับใช้: แสดงหนทางให้แก่ดวงวิญญาณเพื่อให้พวกเขามีความสุข ให้ประโยชน์แก่ทุกคน

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ที่สูงที่สุดที่ทำตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดและดูแลให้อยู่เส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุดเสมอ
ลูกที่อยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยอยู่เสมอโดยคิดว่าตนเองเป็นสีดำที่แท้จริงของรามนั่นคือผู้ที่ดูแลสิ่งนี้จะอยู่อย่างมีความระมัดระวังและร่าเริงแจ่มใสโดยอัตโนมัติ ตั้งแต่เข้าจรดคำเก็บความรู้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยเหล่านี้ไว้ในสติปัญญาของลูกที่ลูกได้รับให้ปฏิบัติตามตั้งแต่เข้าจรดคำ พิจารณาตนเองว่าเป็นสีดำที่แท้จริงและอยู่ในเส้นของกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยและลูกจะได้รับการกล่าวหาว่าเป็นบุคคลสูงสุดที่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ระเบียบวินัยสูงสุด

คติพจน์: อย่าเข้าไปสู่งานรับใช้แบบสุดหัวหรือสุดโต่ง จงรักษาความสมดุลของงานรับใช้และความพยายามของตัวเอง

*** โอม ชานติ ***

สาระ: ลูกที่แสนหวาน เวลาของการทำลายล้างขณะนี้ใกล้เข้ามาแล้ว ดังนั้นจงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว และไม่ใช่ผู้ที่มีร่างกายใดๆ

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกที่มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว?

คำตอบ: 1. โยคะของสติปัญญาของพวกเขาไม่สามารถตรงไปสู่ผู้ที่มีร่างกายได้ พวกเขาไม่ได้เป็นคู่รักหรือที่รักของกันและกัน 2. ผู้ที่มีความรักที่แท้จริงจะได้รับชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ การได้รับชัยชนะหมายถึงการเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินีของยุคทอง 3. ผู้มีสติปัญญาที่มีความรักจะอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด 4. พวกเขาตื่นขึ้นมาในเวลาอมฤตทุกวันและจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรัก 5. พวกเขาให้กระดูกของเขาเพื่องานรับใช้เหมือนกับดาดีชีรีชีทำ 6. สติปัญญาของพวกเขาไม่เร่ร่อนไปกับเรื่องทางโลก

เพลง: ท่านจะไม่พราจากเราและจะไม่มีความทุกข์ในหัวใจของเรา

โอมซานติ สิ่งสร้างทางปาก เครื่องประดับของสกลบรรพมหิน ทำสัญญานี้เพราะความรักของพวกเขาเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกเข้าใจว่านี่คือเวลาของการทำลายล้าง พ่ออธิบายแก่ลูกๆว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ผู้ที่มีความรักเชื่อมโยงกับพ่อในเวลาของการทำลายล้างจะกลับมามีชัยชนะ นั่นคือพวกเขากลายเป็นนายของยุคทอง ซึ่งบาบาได้อธิบายแก่ลูกว่าทั้งราชาและปวงประชากลายเป็นนายของโลก แต่มีความแตกต่างอย่างมากในตำแหน่ง ยิ่งลูกมีความรักต่อพ่อมากเท่าไรและยิ่งลูกจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไรลูกก็จะยิ่งได้รับสถานภาพที่สูงมากเท่านั้น บาบาอธิบายว่าโดยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ภาระของบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกสามารถเขียนได้ว่าผู้ที่ไม่มีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้างจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ไม่มีเรื่องของความกลัวเกี่ยวกับการเขียนเรื่องนี้ พ่อพูดว่า: พ่อเองบอกลูกว่าพวกเขาจะถูกนำไปสู่การทำลายล้างและผู้ที่สติปัญญาที่มีความรักจะได้รับชัยชนะ บาบาบอกทุกสิ่งกับลูกอย่างชัดเจนโดยสมบูรณ์ ไม่มีใครในโลกนอกจากลูกที่มีความรัก พ่อพูดว่า: ลูกๆ เขียนคำสรรเสริญที่แตกต่างกันของดวงวิญญาณสูงสุดและศรีกฤษณะแยกกันเพื่อสามารถพิสูจน์ได้ว่าใครคือพระเจ้าแท้จริง นี่คือสาระสำคัญใช่หรือไม่? ประการที่สองบาบาถามว่า มหาสมุทรแห่งความรู้ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ หรือน้ำในแม่น้ำคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์? คือคงคาแห่งความรู้หรือคงคาแห่งน้ำ? สิ่งนี้ง่ายมาก ประการที่สามเมื่อลูกจัดนิทรรศการก่อนอื่นลูกควรส่งคำเชิญไปยังผู้ที่อยู่ในกิตะพัชชารา มีพวกเขาจำนวนมากมาย ลูกควรเชิญพวกเขาเป็นพิเศษโดยเฉพาะ ก่อนอื่นลูกควรเชิญผู้ที่ศึกษาศรีมหากวตีกิตะเพราะพวกเขาคือผู้ที่ลื้มและพวกเขาคือผู้ที่ทำให้อื่นลื้มด้วยเช่นกัน ลูกควรเชิญพวกเขามาและตัดสินด้วยตัวเขาเองแล้วทำอะไรรักตามที่พวกเขารู้สึกว่าถูกต้อง แล้วผู้คนจะสามารถเข้าใจได้ว่าเราแม้กระทั่งเชิญผู้ที่ศึกษากิตะและบางที่เราก็กึ่งแค่เทศน์กิตะเท่านั้น สวรรค์ลูกก่อตั้งด้วยกิตะ มีการยกย่องกิตะอย่างมาก แต่ไม่ใช่กิตะของหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อบอกลูกเพียงสัจจะเท่านั้นและไม่มีอะไรเลยนอกจากสัจจะ ไม่ว่าผู้คนจะตีความหมายอะไรก็ตามที่ผู้คนให้มานั้นล้วนผิดทั้งหมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีใครพูดสัจจะ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสัจจะกับลูก ไม่ใช่ความจริงที่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่ง พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำไปสู่การทำลายล้างและจะยังคงเกิดขึ้นเช่นนั้นต่อไปทุกวงจร นี่เป็นสิ่งแรกและเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ลูกต้องอธิบาย พ่อพูดว่า: ยาดาวาส(นักวิทยาศาสตร์) มีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก พวกเขา กำลังทำการเตรียมการสำหรับการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามผู้ที่สติปัญญาที่เป็นหินไม่สามารถเข้าใจสิ่งใดเลย ลูกก็มีสติปัญญาเป็นหินเช่นกันและเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่สูงส่ง เป็นสิ่งที่น่าประหลาดว่าลูกมีสติปัญญาที่สูงส่งและเวลานี้กลายเป็นผู้ที่สติปัญญาที่เป็นหินได้อย่างไร พ่อถูกเรียกว่าผู้ที่เต็มไปด้วยความรู้และผู้ที่มีความเมตตา ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะให้ประโยชน์กับตนเองอย่างไรแล้วจะให้ประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? ผู้ไม่ได้ดูดซับความรู้จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น เพียงผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้เท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พวกเขาคือผู้ที่พอรัก สิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งนั้น เนื่องจากพวกเขาไม่รักพ่อพวกเขาจึงไม่ได้รับสถานภาพ ไม่ว่าเขาจะเป็นลูกจริงหรือลูกเลี้ยง ถ้าพวกเขาไม่มีความรักในสติปัญญาในเวลาของการทำลายล้าง ถ้าพวกเขาไม่ทำตามพ่อ พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พวกเขาต้องการคุณธรรมที่สูงส่งเช่นกัน ลูกไม่ควรพูดโกหก พ่อพูดว่า: พ่อพูดสัจจะกับลูก ใครก็ตามที่ไม่รักพ่อจะไม่ได้รับสถานภาพ ลูกต้องพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกอย่างเต็มที่เป็นเวลา 21 ชาติเกิด ก่อนอื่นเชื้อเชิญผู้ที่มาจากกิตะพัชชาราให้มายังเมลาและนิทรรศการเพราะพวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ศึกษากิตะจะต้องจดจำ

กฤษณะอย่างแน่นอน แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย กฤษณะเปล่าๆแล้วราได้ไปไหน? พวกเขาให้วินา(เครื่องดนตรีประเภทสายของอินเดีย)แก่สรัสวตีและขลุ่ยแก่กฤษณะ ผู้คนบอกว่าอัลลาห์สร้างพวกเขา แต่พวกเขาไม่รู้จักอัลลาห์ สิ่งนี้หมายถึงบาร์ต เคยมีอาณาจักรของเทพในบาร์ต ภาพลักษณ์ของพวกเขาก็ได้รับสักการะบูชาอยู่ในวัด พวกเขาวางรูปปั้นของกษัตริย์ ฯลฯ ไว้ด้านนอก นกนั่งบนรูปปั้นและทำให้รูปปั้นสกปรกด้วยมูลที่ถ่ายออกมา พวกเขาวางตำแหน่งที่ตั้งของลักษมีและนารายณ์และราเด่และกฤษณะในสถานที่ชั้นหนึ่ง! พวกเขาถูกเรียกว่าจักรพรรดิและจักรพรรดินี คำว่า“king”เป็นคำภาษาอังกฤษ พวกเขาใช้เงินหลายแสนเพื่อสร้างวัดเพราะจักรพรรดินั้นบริสุทธิ ราชาราชินีและปวงประชาทั้งหมดมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นลูกที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและจากนั้นก็เป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นสิ่งแรกคือการจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกฝึกฝนที่จะจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกจะสามารถซึมซับความรู้นี้ได้ เมื่อไม่มีความรักต่อผู้เดียว ความรักของลูกก็เชื่อมโยงกับผู้อื่น มีลูกสาวบางคนที่มีความรักต่อกันและกันอย่างมากจนพวกเขาไม่มีแม้กระทั่งความรักให้กับชีพบบา! ชีพบบาพูดว่า: ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ หรือลูกต้องกลายเป็นคู่รักและเป็นทั้งรักของกันและกัน? และแล้วลูกก็ลืมพ่ออย่างสมบูรณ์ ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความพยายามสติปัญญาไม่แยกออกจากผู้อื่นเลย แทนที่จะจดจำระลึกถึงชีพบบา ลูกกลับจดจำกันและกันทั้งวันทั้งคืน เมื่อบบาพูดถึงชื่อของพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นคนทรมาน พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาเลยที่จะเริ่มดูหมิ่นบบา เมื่อลูกดูหมิ่นบบานี้ ชีพบบา ก็จะไต่ยีนโนไม่ช้าเช่นกัน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนกับบราห์มา ลูกก็ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนกับชีพบบาได้ ถ้าไม่มีบราห์มา ชีพบบาก็ไม่สามารถแม้แต่จะไต่ยีนลูก ด้วยเหตุนี้พ่อบอกลูกให้ไปถามบบาที่มีตัวตน ลูกที่ดีบางคนไม่ยอมรับบราห์มาบบาเพราะพวกเขารู้สึกว่าบราห์มาคือผู้เพียรพยายามเช่นกัน ทุกคนคือผู้เพียรพยายามแต่ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ บางคนเข้าใจเมื่อลูกอธิบายให้แก่พวกเขา ในขณะที่บางคนไม่มีโชคพวกเขาก็จะไม่เข้าใจสิ่งใดเลย พวกเขาไม่กลายเป็นผู้ที่เฝ้าแต่ทำงานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ในปัจจุบันหลายคนปรากฏตัวออกมาแล้วบอกว่าชีพบบาเข้ามาในพวกเขา ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากในสิ่งนี้ มายาเข้ามาในพวกเขามากมาย แม้แต่ผู้ที่ศรinarayณ์เคยเข้ามาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้วในวันนี้ ไม่มีอะไรเกิดขึ้นจากการที่พวกเขาเพียงแต่เข้ามาในลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพวกเขาพูดว่าคนนี้หรือคนนั้นเข้ามาในพวกเขา นั่นคือมายา ถ้าลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะได้รับการอะไร? ลูกจะสามารถประกาศสิทธิในสถานภาพหรือซึมซับความรู้ได้อย่างไรหากลูกไม่มีโยคะโดยตรงกับพ่อ? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวอย่างสม่ำเสมอ พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านบราห์มาผู้เดียวเท่านั้น การสร้างเกิดขึ้นด้วยบราห์มา จำเป็นต้องมีตรีมูรต้อย่างแน่นอนเช่นกัน บางคนมีความโกรธเมื่อเห็นรูปภาพของบราห์มา พวกเขาโกรธเมื่อไต่ยีน 84 ชาตเกิดของกฤษณะ พวกเขาแม้กระทั่งฉีกรูปภาพนั้น พ่อได้ทำภาพเหล่านั้นขึ้นมา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: อย่าลืม เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อต่อไป แม้แต่ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ต้องไม่ร้องไห้ในความทุกข์ระทม อยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่จดจำพ่อต่อไป ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะสามารถได้รับสถานภาพที่สูงขึ้นได้ เพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้แก่ลูก ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มีความรู้ทางจิต มีเพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ พ่อเท่านั้นที่ถูกเรียกว่าผู้ให้การหลุดพ้น มีอะไรที่จะต้องกลัวในสิ่งนี้? พ่ออธิบายให้กับลูกๆ แล้วลูกก็ต้องอธิบายให้กับผู้อื่น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะได้รับการหลุดหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ อาณาจักรของราม (พระเจ้า) อยู่ในยุคทองไม่ใช่ยุคเหล็ก มีเพียงอาณาจักรเดียวในยุคทอง ลูกทุกคนตามลำดับกันในการที่สติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ ผู้ที่ไม่สามารถซึมซับความรู้กล่าวได้ว่ามีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างและไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพได้ ทุกคนต้องถูกทำลาย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก! ชีพบบาพูดว่า: จงเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่มีความรักในช่วงเวลาของการทำลายล้าง นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ดังนั้นหากลูกไม่มีความรักในเวลานี้ ลูกจะไม่ได้รับสถานภาพ พระผู้เป็นเจ้าพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ให้กระดุกของลูกเพื่องานรับใช้เช่นเดียวกับที่ดาดีชีรีชีทำ เมื่อมีลางร้ายครอบงำพวกเขา ความซาบซึ้งของพวกเขา ก็หายไป และจากนั้นพายุมากมายหลายประเภทก็มาเรื่อยๆอย่างต่อเนื่อง แล้วพวกเขาก็พูดว่าจะดีกว่าถ้ากลับไปหาพ่อแม่ทางโลกเพราะพวกเขาไม่สนุกกับที่นี่อีกต่อไปแล้ว มีละคร,ภาพยนตร์และอื่นๆมากมายที่นั่น ผู้ที่เคยชินกับทุกสิ่งเหล่านั้นไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ มันเป็นเรื่องที่ยากสำหรับพวกเขา ไข่ม่มเป็นไปไม่ได้ที่จะประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยความเพียรพยายาม ลูกควรอยู่อย่างมีความสุข บบบาเองพูดว่า: พ่อไม่สนุกเลยถ้าพ่อไม่ได้ตื่นแต่เช้าและนั่งในการจดจำระลึกถึง เพียงแค่การเอนกายอยู่บนเตียงเฉยๆ ก็เป็นไปได้ที่ลูกจะสัปหงก เมื่อลูกนั่งลงในการจดจำระลึกถึง จดดีๆมากมายจะปรากฏออกมาและจะมีความสุขอย่างมาก เหลือเวลาอีกเพียงไม่กี่วัน เรากำลังประกาศสิทธิของอำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ ถ้าลูกนั่งและจดจำสิ่งนี้ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะเพิ่มขึ้น เมื่อลูกคิดถึงสิ่งเหล่านี้ในตอนเช้าความสุขนั้นก็จะคงอยู่ตลอดทั้งวันเช่นกัน ถ้าไม่มีความสุข สติปัญญาของลูกก็ไม่มีความรักต่อพ่ออย่างแน่นอน ในเวลาอมฤตมีการอยู่อย่างสันโดษที่ดีมาก และดังนั้นจึงจดจำพ่อมากเท่าไร ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะเพิ่มสูงขึ้นมากเท่านั้น มีลางร้ายในการศึกษานี้เมื่อลูกลืมพ่อ หากลูกต้องการประกาศสิทธิในมรดกจากพ่อจงรับใช้ด้วยความคิด คำพูด และการก

กระทำของลูก ใช้ชาติเกิดสุดท้ายของลูกนี้ในการทำงานรับใช้นี้ หากลูกยังคงวุ่นวายในเรื่องอื่นๆทางโลกแล้วลูกจะสามารถทำงานรับใช้นี้ได้เมื่อใด? ด้วยการทิ้งทุกสิ่งไว้จนถึงพรุ่งนี้ ลูกจะตายและไม่สามารถทำอะไรได้ พ่อมาเพียงเพื่อพาลูกไปสวรรค์ หลายคนจะตายที่นี้ในสงครามและหลายคนจะประสบกับความทุกข์มากมาย ไม่มีสงครามที่ไหน ทั้งหมดนั้นหมายถึงเวลาสุดท้ายเมื่อทุกสิ่งต้องถูกทำลาย ผู้ที่เป็นลูกกำพร้าจะตายในลักษณะนี้และผู้ที่เป็นของพระผู้เป็นเจ้าและพระผู้เป็นนายจะประกาศสิทธิในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขา ลูกต้องอธิบายที่นิทรรศการเช่นกันว่าลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกด้วยตัวรายได้ของลูกเอง และด้วยร่างกายจิตใจและสมบัติของลูก เราไม่ได้ขอทานสิ่งใดเพราะไม่มีความจำเป็น พวกเราพี่น้องชายหญิงมากมายกำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยกัน คุณสะสมเงินเป็นล้านและนำมาซึ่งการทำลายล้างของตนเอง ในขณะที่เราสะสมเงินทุกบาททุกสตางค์และกลายเป็นนายของโลก นี่เป็นเรื่องที่มหัศจรรย์มาก! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสต์กับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาอมฤต นั่งในสันโดษและจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรัก วางเรื่องทางโลกทั้งหมดไว้ก่อน และขiongแวงตนเองในงานรับใช้ของพระเจ้า
2. ให้หัวใจของลูกจริงแท้ต่อพ่อ อย่ากลายเป็นคู่รักหรือเป็นที่รักของกันและกัน เชื่อมความรักของลูกกับพ่อผู้เดียวและไม่ใช้ผู้ที่มิร่างกายใดๆ

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นผู้ที่เพียรพยายามอย่างง่ายดายโดยการเรียนรู้ความหมายของคำว่า "swarth" (swa – ตนเอง, rath – พาหนะ) และอยู่ในสภาพที่สม่ำเสมอและมั่นคงอยู่เสมอ ปัจจุบันความผูกพันยึดมั่นที่ผู้คนมีต่อกันนั้นไม่ได้มาจากความรัก แต่มาจากความเห็นแก่ตัว มีความผูกพันยึดมั่นเนื่องจากความเห็นแก่ตัวและเนื่องจากความผูกพันยึดมั่นนั้นพวกเขาจึงไม่สามารถละวางจากกันได้ ดังนั้นจงรักษาสภาพภาพของตัวเองให้มั่นคงในความหมายของคำว่า "swarth" นั่นคือก่อนอื่นจงสังเวาพาหนะของตัวเอง เมื่อ "swarth" นั้นจากไปแล้วลูกก็จะละวางได้ เมื่อรู้ความหมายของคำๆเดียวนี้ลูกก็จะเป็นของผู้เป็นหนึ่งเดียวตลอดไปและมีความสม่ำเสมอและมั่นคง นี่เป็นความพยายามที่ง่ายดาย

คติพจน์: โดยการอยู่ในรูปที่เป็นเทวดานางฟ้าของลูก จะไม่มีอุปสรรคใดสามารถสร้างผลกระทบต่อลูกได้

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกที่แสนหวาน เพราะสติปัญญาของลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของโลกที่ลูกได้รับจากพ่อ ลูกจึงถูกเรียกว่าผู้คงแก่จรแห่งการหยั่งรู้ในตนเอง
- คำถาม:** การนิยดาอะไรที่พ่อทางจิตให้แก่ลูกทางจิตเพื่อให้ลูกบริสุทธิ์
- คำตอบ:** นั่นคือ “มานมานะบาฟ” ไม่มีใครนอกจากพ่อทางจิตสามารถให้การนิยดานี้ได้ พ่อพูดว่า ลูกที่แสนหวาน จดจำพ่อ! เท่านั้นเอง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ดวงวิญญาณจะกลับมาบริสุทธิ์ ไม่มีความจำเป็นที่ต้องศึกษาเล่าเรียนภาษาสันสกฤต ฯลฯ สำหรับสิ่งนี้ พ่อพูดกับลูกโดยตรงด้วยภาษาฮินดี เมื่อลูกจิตวิญญาณมีศรัทธาว่าพ่อทางจิตกำลังให้วิธีที่จะกลับมาบริสุทธิ์แก่ลูก ลูกก็จะเฝ้าแต่ละทังกิเลส

โอมซานติ ความหมายของ “โอมซานติ” ได้อธิบายแก่ลูกๆ ดวงวิญญาณให้คำแนะนำของตนเอง รูปแบบของนั่นคือความสงบ และสถานที่อยู่อาศัยของนั่นคือ ดินแดนแห่งความสงบที่เรียกว่าอาณาเขตสูงสุด ดินแดนเหนือเสียง (นิพพาน) ด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า ละทิ้งสำนึกที่เป็นร่าง กลับมามีสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ท่านคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ไม่มีใครรู้ว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณและพวกเขามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของตนเอง เวลานี้ละครกำลังจะจบลงและเราต้องกลับบ้าน เหตุนี้เองบาบาจึงพูดว่า จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกปลดปล่อย ในภาษาสันสกฤต สิ่งนี้เรียกว่า “มานมานะบาฟ” พ่อไม่พูดสิ่งใดกับลูกด้วยภาษาสันสกฤต พ่ออธิบายด้วยภาษาฮินดีเท่านั้น รัฐบาลต้องการให้มีเพียงภาษาฮินดีเท่านั้น อันที่จริง พ่อก็อธิบายด้วยภาษาฮินดีเท่านั้น อย่างไรก็ตาม เวลานี้ เพราะมีศาสนา ลัทธิ และนิกายต่างๆ มากมาย ภาษามากมายจึงถูกสร้างขึ้นมา ในยุคทอง ไม่มีภาษามากมายเช่นนี้ ผู้ที่อยู่ในภูจาราทก็มีภาษาที่แตกต่างกัน ไม่ว่าผู้คนจะอยู่ในหมู่บ้านใด พวกเขามีภาษาของตนเอง มีมนุษย์จำนวนนับไม่ถ้วนและภาษามากมายนับไม่ถ้วน ในยุคทองมีเพียงศาสนาเดียวและภาษาเดียวเท่านั้น เวลานี้ลูกมีความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกอยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งนี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ ไม่มีคัมภีร์ที่บรรจุความรู้นี้ ไม่ได้เขียนถึงช่วงเวลาของวงจรอย่างถูกต้องแม่นยำและพวกเขาไม่รู้เกี่ยวกับสิ่งนี้ มีเพียงโลกเดียวเท่านั้น วงจรโลกก็เฝ้าแต่หมุนไปเรื่อยๆ โลกใหม่ก็กลับมาเก่าและโลกเก่าก็กลับมาใหม่ สิ่งนี้เรียกว่าวงจรของการตระหนักรู้ในตนเอง ผู้ที่มีความรู้ของวงจรนี้ถูกเรียกว่าผู้คงแก่จรของการตระหนักรู้ในตนเอง ดวงวิญญาณมีความรู้ของวงจรที่โลกนี้หมุนไปได้อย่างไร และแล้วพวกเขาก็วาดภาพของกฤษณะและวิษณุคงแก่จรของการตระหนักรู้ในตนเอง เวลานี้พ่ออธิบาย พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆ พ่อเท่านั้นที่ให้ความรู้ของตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของโลกแก่ลูก นี่คือการตระหนักรู้ในตนเอง คงแก่จรไม่ใช่สิ่งใดที่มีความรุนแรงที่ใช้สำหรับตัดคอ สิ่งที่เขาได้บันทึกไว้ทั้งหมดนั้นเป็นเท็จ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถให้ความรู้แก่ลูก เมื่อบราห์มา วิษณุ และชางก้าถูกเรียกว่าเทพ มนุษย์ก็ไม่สามารถถูกเรียกว่าพระเจ้า คำสรรเสริญของพ่อไม่อาจเป็นคำสรรเสริญของเทพได้ พ่อสอนราชาโยคะแก่ลูก ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าลูกๆ ควรได้รับคำสรรเสริญเดียวกันกับพ่อ ลูกๆ คือผู้ที่มาใช้ชาติเกิด พ่อไม่ได้มาใช้ชาติเกิด ลูกๆ จดจำพ่อของเขา สูงสุดเหนือสิ่งใดคือพระเจ้า ท่านบริสุทธิ์เสมอ ลูกๆ กลับมาบริสุทธิ์และแล้วกลับมาไม่บริสุทธิ์ พ่อบริสุทธิ์เสมอ ลูกๆ ต้องการมรดกของพ่ออย่างแนนอน ประการแรก ลูกต้องการการหลุดพ้น และแล้วการหลุดพ้นในชีวิต ดินแดนแห่งความสงบถูกเรียกว่าการหลุดพ้น และดินแดนแห่งความสุขถูกเรียกว่าการหลุดพ้นในชีวิต ทุกคนได้รับการหลุดพ้น ขณะที่ผู้ที่ศึกษาความรู้นี้เท่านั้นจะได้รับการหลุดพ้นในชีวิต มีการหลุดพ้นในชีวิตที่แท้จริงในบาร์ต ที่เหลือทั้งหมดอยู่ในดินแดนของการหลุดพ้น มีเพียงดินแดนของบาร์ตเท่านั้นในยุคทอง นั่นเคยเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ บาบาอธิบายว่า วัดจำนวนมากที่สุดสร้างให้กับลักษมีและนารายณ์ เบอล่าและผู้คนที่สร้างวัดเหล่านั้นไม่รู้ว่ลักษมีและนารายณ์ได้รับอาณาจักรของตนได้อย่างไร หรือพวกเขาปกครองอาณาจักรนั้นนานเพียงใดหรือพวกเขาไปไหนหลังจากนั้น พวกเขาไม่รู้สิ่งเหล่านี้เลย นั่นเป็นเหมือนกับการกราบไหว้ตุ๊กตา สิ่งนั้นเรียกว่าความเลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้ และแล้วกลายเป็นผู้ที่กราบไหว้ มีความแตกต่างอย่างมากระหว่างการเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้และการเป็นผู้กราบไหว้บูชา ต้องมีความหมายบางอย่างในสิ่งนี้ ผู้ที่ข้องแวะในกิเลสถูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่มีความโกรธไม่ได้ถูกเรียกว่าผู้ไม่บริสุทธิ์ ผู้ที่ข้องแวะในกิเลสถูกเรียกว่าไม่บริสุทธิ์ ลูกได้รับน้ำทิพย์ของความรู้ในเวลานี้ พ่อเท่านั้นคือ มหาสมุทรแห่งความรู้ บาบาอธิบายว่า บาร์ตนี้เคยสะโตประธาน ดินแดนที่สูงส่งที่สุด ขณะที่เวลานี้ตาโมประธาน สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูกเวลานี้ ไม่มีอาณาจักรที่นี่ เป็นการปกครองของประชาชนโดยประชาชน ในยุคทองมีผู้คนน้อยมาก เวลานี้มีผู้คนจำนวนมากมาย มีการเตรียมการสำหรับการ

ทำลาย เผลอต้องกลายเป็นดินแดนของเทวดานางฟ้า แต่ไม่มีใครรู้อะไร พวกเขาคิดว่านี่คือ นิวเดลี ใครจะเปลี่ยนโลกเก่านี้
ไม่มีใครรู้อะไร นี่ แม้กระนั้นสิ่งนี้ก็ไม่ได้ถูกเขียนไว้ในคัมภีร์ใด พ่อเท่านั้นที่อธิบายทุกสิ่ง เวลานี้ลูกๆ กำลังเตรียมการสำหรับ
โลกใหม่ ลูกกำลังเปลี่ยนจากเปลือกหอยไปเป็นเพชร บาร์ตสันเนื้อประดาตัว ไม่มีศาสนาอื่น เวลานี้มีศาสนานับไม่ถ้วน
ทุกคนจดจำพ่อผู้ที่มีความเมตตาเวลานี้ พวกเขาลืมว่าบาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งความสุข มองดูสภาพของบาร์ตเวลานี้ ที่
เคยเป็นสวรรค์ ที่เป็นสถานที่เกิดของพ่อ ดังนั้น ตามละครแล้ว พ่อรู้สึกเห็นใจบาร์ต บาร์ตคือดินแดนเก่าแก่โบราณ ได้
กล่าวไว้ว่า ที่จริงแล้ว 3,000 ปีก่อนพระคริสต์ บาร์ตเคยเป็นสวรรค์และไม่มีศาสนาอื่นเลย เวลานี้บาร์ตได้ตกไปสู่ดิน
อย่างสิ้นเชิง ผู้คนร้องเพลง ดินแดนบาร์ตของเราเคยสูงส่งที่สุด มีชื่อที่รู้จักกันว่า สวรรค์ (heaven) ไม่มีใครรู้จักคำ
สรรเสริญของบาร์ต พ่อเท่านั้นที่ได้มาและบอกลูกเกี่ยวกับเรื่องราวของบาร์ต เรื่องราวของบาร์ตหมายถึงเรื่องราวของโลก
สิ่งนี้ถูกเรียกว่าเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริง พ่อเท่านั้นที่อยู่ที่นั่นและอธิบายว่าเคยมีอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์
เมื่อ 5,000 ปีที่แล้วอย่างแน่นอน ภาพลักษณ์ของพวกเขายังคงอยู่ แต่พวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไร
อะไรมีอยู่ก่อนยุคทอง อะไรมีอยู่ก่อนยุคบรรจบพบกัน นั่นคือ ยุคเหล็ก นี่คือนครบรรจบพบกันเมื่อพ่อต้องมา พ่อต้องมา
เมื่อโลกเก่าต้องถูกทำให้ใหม่ พ่อมาเพื่อให้โลกที่ไม่บริสุทธิ์กลับมาเป็นบริสุทธิ์ ผู้คนได้กล่าวว่าพ่ออยู่ทุกหนแห่งและมาใน
ทุกยุค ด้วยเหตุนี้เอง พวกเขาจึงสับสน ลูกเท่านั้นที่รู้จักยุคบรรจบพบกัน คุณคือใคร บนกระดานเขียนว่า ประชาบิดา
ราห์มากุมารและกุมารี ใครคือพ่อของบราห์มา คำตอบคือ ชีวา ผู้ที่สูงส่งที่สุด หลังจากท่านก็มีบราห์มา และแล้วก็เป็นสิ่ง
สร้างที่ถูกสร้างขึ้นผ่านบราห์มา แน่แน่นอนว่า บราห์มาถูกเรียกว่าพ่อของปวงประชา ชีวาไม่ได้ถูกเรียกว่าพ่อของปวง
ประชา ชีวาคือ พ่อที่ไม่มีตัวตนของทุกดวงวิญญาณ พ่อมาที่นี่และนำลูกมาเลี้ยงผ่านประชาบิดา บราห์มา พ่ออธิบายว่า พ่อ
เข้ามาในผู้นี้ ลูกกลายเป็นบราห์มินผู้ที่เกิดทางปากผ่านบราห์มา พ่อทำให้ลูกเป็นบราห์มินผ่านบราห์มา และแล้วก็ทำให้
ลูกกลายเป็นเทพ เวลานี้ลูกกลายเป็นลูกๆ ของบราห์มา บราห์มาเป็นลูกของใคร ท่านคือพ่อชีวาผู้ไม่มีตัวตน ท่านมา เข้าผู้
นี้ นำลูกมาเลี้ยงและทำให้ลูกกลายเป็นสิ่งสร้างที่เกิดทางปาก พ่อพูดว่า พ่อเข้ามาในผู้นี้ในเวลาสุดท้ายจากหลายชาติของ
เขา ผู้นี้เป็นของพ่อและได้ทำการสละละทิ้ง การสละละทิ้งของอะไร ของกิเลสทั้งห้า ไม่มีใครจำเป็นต้องละทิ้งบ้านหรือ
ครอบครัวของลูก ขณะอาศัยอยู่ที่บ้านกับครอบครัวของลูก ลูกต้องอยู่อย่างบริสุทธิ์ จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่องและบาป
ของลูกจะถูกปลดปล่อย นี่คือนิยามที่สิ่งเจือปนจะถูกขจัดออกไปจากลูก แล้วลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนา ในหนทางของ
ความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าลูกจะลงอาบในแม่น้ำคงคา สรงเวโยไฟบูชายัญ และทำทาสีขาวเพียงใด ลูกต้องลงมาอย่าง
แน่นอน ลูกเคยสะอาดปรารถนาและเวลานี้ตาโมปรารถนา ดังนั้น ลูกจะกลับมาสะอาดปรารถนาอีกครั้งหนึ่งได้อย่างไร ไม่มีใคร
นอกจากพ่อสามารถชี้หนทางนี้แก่ลูกได้ พ่อบอกลูกทุกสิ่งอย่างง่ายดายมาก จดจำพ่อผู้เดียวอย่างต่อเนื่อง พ่อกำลังพูดกับ
ลูกดวงวิญญาณ พ่อไม่ได้พูดกับชาวภารตหรือชาวฮินดี นี่คือนิยามที่แท้จริง ในคัมภีร์พวกเขามีความรู้ทางโลก นั่นเป็น
จิตวิญญาณที่ต้องการความรู้ เพราะจิตวิญญาณได้กลับมาไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณต้องการการนิยามทางจิต พ่อถูกเรียก
ว่าศัลยแพทย์ทางจิตที่เป็นนิรันดร์ พ่อมาและให้คำแนะนำของตนเอง พ่อคือศัลยแพทย์ทางจิตของลูก เพราะลูกดวง
วิญญาณไม่บริสุทธิ์ แม้ว่าร่างกายของลูกจะมีโรคภัยก็ตาม เวลานี้ ผู้คนของบาร์ต นั่นคือทั้งโลกเป็นชาวนรก พ่ออธิบายว่า
ลูกจะกลายเป็นชาวสวรรค์ได้อย่างไร พ่อพูดว่า พ่อมาเพื่อให้ลูกๆ ทั้งหมดไปเป็นชาวสวรรค์ ลูกยังเข้าใจด้วยเช่นกันว่า
ลูกเคยเป็นชาวนรกอย่างแท้จริง ยุคเหล็กถูกเรียกว่านรก เวลานี้คือตอนจบของนรก เวลานี้ผู้คนของบาร์ตตกอยู่ในก้นบึ้ง
ของนรก ลูกไม่สามารถเรียกสิ่งนี้ว่าเป็นอำนาจการปกครอง พวกเขาเฝ้าแต่รบรา ทะเลาะเบาะแว้งกันเอง เวลานี้พ่อกำลัง
ทำให้ลูกมีค่าควรแก่การไปสวรรค์ และลูกควรจะได้รับฟังพ่อ ผู้คนไม่รู้จักรักคัมภีร์ศาสนาของตนเองหรือของพ่อของพวกเขา
พ่อพูดว่าคือ พ่อ ไม่ใช่ศรัทธาผู้ที่ทำให้ลูกบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ กุศณะคือดวงวิญญาณบริสุทธิ์อันดับหนึ่ง เขาถูก
เรียกว่าทั้งผู้ที่นำเกลียดและสวยงาม ดวงวิญญาณกุศณะเวลานี้กลับมานำเกลียดเพราะการใช้ชาติเกิด ด้วยการนั่งอยู่บน
กองไฟของต้นหาราคะ ดวงวิญญาณได้กลับมานำเกลียด เหตุใดพวกเขาจึงแสดงรูปของจกัธอัมบาที่มีสีดำคล้ำ ไม่มีใครรู้
สิ่งนี้ เช่นที่กุศณะถูกแสดงให้เห็นเป็นสีน้ำเงินเข้ม ในทำนองเดียวกัน พวกเขาได้วาดภาพจกัธอัมบาสีดำคล้ำ เวลานี้ลูก
นำเกลียด และแล้วก็จะกลับมาสวยงาม ลูกสามารถอธิบายว่า บาร์ตเคยสวยงามมาก ถ้าลูกต้องการเห็นความงามของ
สวรรค์ ลูกไปดูแบบจำลองของสวรรค์ที่อยู่ในอัมเมียได้ เคยมีพระราชวังทองคำที่ประดับด้วยเพชรพลอยในสวรรค์ เวลานี้
มีพระราชวังที่ทำจากหิน ทุกคนตาโมปรารถนา ลูกๆ รู้ว่าชีพบบาและบราห์มาดาอาศัยด้วยกัน ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงถูกเรียก
ว่าบัพดาตา มรดกได้รับจากชีพบบา ถ้าลูกพูดว่าลูกได้รับมรดกจากดาตา และแล้วชีวามีอะไร มรดกได้รับจากชีพบบา
ผ่านทางบราห์มา ดินแดนของวิษณุถูกก่อตั้งขึ้นผ่านบราห์มา เวลานี้คืออาณาจักรของราวัน ทุกคนนอกจากลูกๆ แล้ว
คือชาวนรก เวลานี้ลูกอยู่ในยุคบรรจบพบกัน เวลานี้ลูกกำลังเปลี่ยนจากผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้กลายเป็นผู้ที่บริสุทธิ์ และแล้วลูก
จะกลายเป็นนายของโลก ไม่ใช่ว่ามนุษย์คือผู้ที่กำลังสอนทุกสิ่งนี้แก่ลูก ใครพูดมูรลีแก่ลูก ชีพบบา พ่อมาจากอาณาเขต
สูงสุดเข้ามาสู่โลกเก่าในร่างแก่ๆ นี้ ถ้าใครมีศรัทธาเช่นนี้ เขาไม่สามารถหยุดเขาเองจากการมาพบพ่อ เขาจะพูดว่า ขอให้

ฉันได้พบกับพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดก่อน เขาไม่สามารถคอยได้ เขาจะพูดว่า พาฉันไปหาพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัด ผู้ที่ทำให้เราไปเป็น
นายของสวรรค์ในทันที ให้ฉันอย่างน้อยที่สุดไปและดูว่าใครคือพาหนะที่โชคดีของชีพบาบา ผู้คนเหล่านั้นตกแต่งม้า พวก
เขามีสายคาดเอวเป็นสัญลักษณ์ นั่นคือ พาหนะของโมฮัมหมัดผู้ก่อตั้งศาสนานั้น ผู้คนของบาร์ดแต่มดล็กให้แก้ววและ
วางวุ้นไว้นวด พวกเขาเชื่อว่าชีวาชีว ไม่ใช่ทั้งชีวาและขางก้าที่ชีว ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งใดเลย ชีวาไม่มีตัวตน ดังนั้นท่าน
จะชีวได้อย่างไร ท่านต้องมีชาจึงจะนั่งบนวได้ นั่นคือ นั่นเป็นศรัทธาทั้งหมดเลย อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่
พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตีมน้ำทิพย์ของความรู้ที่ลูกได้รับจากพ่อและทำให้ผู้อื่นดื่มด้วยเช่นกัน เพื่อที่จะกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้จากผู้
กราบไหว้ให้ละทิ้งกิเลส
2. เชื้อฟงพ่อ ผู้ที่ทำให้ลูกมีค่าของการไปสวรรค์ และทำทุกสิ่งที่ท่านบอกลูกให้ทำ จงกลับมาเป็นผู้ที่มีศรัทธาในสติปัญญา
อย่างเต็มที่

พร: ขอให้ลูกเป็นดาวที่โชคดีด้วยการปลุกเร้ารูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกและกลับมาเป็นอิสระจากวงจรของ
การมาและไป
เวลานี้ปลุกเร้าสภาพที่สมบูรณ์พร้อมและรูปที่สมบูรณ์พร้อมของลูกและรูปนั้นจะอยู่ในการตระหนักของ
ลูกอย่างต่อเนื่อง และแล้วลูกจะเป็นอิสระจากวงจรของบางครั้งที่มีสภาพที่สูงและบางครั้งก็มีสภาพต่ำ
(วงจรของการมาและไป) ซึ่งหมุนไปเมื่อลูกเข้ามาในวงจรของการจดจำบางครั้งและการลืมบางครั้งซ้ำๆ
ผู้คนต้องการเป็นอิสระจากวงจรของการเกิดและการตายในขณะที่ลูกกลับมาเป็นอิสระจากสิ่งที่ไร้
ประโยชน์และกลายเป็นดวงดาวที่โชคดีส่องประกาย

คติพจน์: การได้รับอภินิหารจากอุปสรรคใดๆ หมายความว่ามีความหมายในเพชร

*** โอม ขานติ ***

สาระ: ลูกที่แสนหวาน เช่นที่บาบาเป็นมหาสมุทรแห่งความรัก และไม่มีใครในโลกสามารถรักลูกได้มากเท่ากับพ่อ ดังนั้นลูกๆ ต้องกลายเป็นเช่นพ่อด้วยเช่นกัน อย่าได้ขุ่นมัวกับใครๆ

คำถาม: ด้วยความจิตใจที่ปรารถนาความสุขของลูกจะสูง?

คำตอบ: เวลาที่เรากำลังเติมเต็มอารมณ์ด้วยเพชรพลอยของความรู้และแล้วเหมือนทั้งหมดจะเต็มเปี่ยม ที่นั่นในยุทธอง, เราจะสร้างปราสาททองคำ 2) สกิลบราห์มินของเราที่สูงส่งที่สุด เรากำลังรับฟังเรื่องราวที่แท้จริงของนารายณ์ที่แท้จริง, เรื่องราวของความเป็นอมตะและถ่ายทอดสิ่งนี้แก่ผู้อื่น ถ้าลูกมีความคิดเช่นนั้นต่อไป, ปรารถนาความสุขของลูกจะคงอยู่สูง

โอมชานติ ลูกๆ นั่งในการทรงจำระลึกถึงพ่อ ลูกได้รับศรัทธาที่ นั่นคือหนทางที่สูงส่งที่สุด การจารึกของการจดจำระลึกถึงนั้นหวานชื่นอย่างยิ่ง ลูกๆ เข้าใจต่างลำดับกันไป,ตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ ลูกจะพบความหวานกว่าของท่าน เพราะท่านคือหัวน้ำหวาน (Saccharine) เพียงพ่อผู้เดียวที่รักลูก ขณะที่เหลือทั้งหมดคือลูก ทั้งโลกเฝ้าแต่ไม่ยอมรับซึ่งกันและกัน พ่อรักลูกและเพียงลูกๆ รู้จักพ่อเท่านั้น พ่อพูดว่า: ไม่ว่าพ่อเป็นอะไร ไม่ว่าพ่อเป็นอย่างไร พ่อยิ่งใหญ่! ให้บอกพ่อ: พ่อของลูกยิ่งใหญ่เพียงใด? ลูกพูดว่าพ่อเป็นเพียงจุดและไม่มีใครรู้จักพ่อ ลูกๆ ลืมพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าเช่นกัน ลูกพูดว่า บนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา ลูกเคยกราบไหว้ภาพลักษณ์ที่ใหญ่โต เวลาที่เราจะสามารถจดจำจุดได้อย่างไร? เพียงจุดเท่านั้นที่ควรจะจดจำจุด ดวงวิญญาณรู้ว่าพวกเขาเป็นจุดและพ่อของเราเป็นเช่นจุดเช่นกัน ดวงวิญญาณกลายเป็นประธานาธิบดีหรือดวงวิญญาณกลายเป็นผู้รับใช้ ดังนั้นเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาท พ่อแสนหวานที่สุด ทุกคนจดจำพ่อ: “โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ผู้จัดความทุกข์และประทานความสุข ได้มา!” ลูกๆ เวลาที่มีศรัทธาว่าผู้เดียวคือผู้ที่ลูกเรียกว่าจุดนั้นละเอียดอ่อนมาก แต่การยกย่องของท่านยิ่งใหญ่! แม้ว่าผู้คนร้องเพลงยกย่องท่านว่าเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และมหาสมุทรแห่งความสงบ พวกเขาไม่เข้าใจว่าพ่อมาและให้ความสุขอย่างไร ลูกแต่ละคนลูกๆ ที่สุดแสนหวานสามารถเข้าใจว่าใครทำตามศรัทธามากเท่าไร ลูกได้รับศรัทธาเพื่อทำงานรับใช้ ผู้คนมากมายป่วยและเป็นโรค มีผู้คนมากมายผู้ที่สุขภาพดี ลูกผู้คนของบาร์ตราว่าทุกคนในยุคทองมีช่วงชีวิตเฉลี่ย 125 ถึง 150 ปี พวกเขาทั้งหมดมีชีวิตที่เต็ม นี่คือโลกที่สกปรกอย่างยิ่งและเป็นเพียงช่วงสุดท้ายสำหรับระยะเวลาอันสั้นเท่านั้น แม้เวลานี้ผู้คนเฝ้าแต่สร้างบ้านพักสำหรับการจารึกแสงบุญที่ใหญ่โต (ดรามชาลา) พวกเขาไม่รู้ว่าโลกนี้จะดำเนินต่อไปอีกนานเท่าไร พวกเขาใช้แผนรูปกับการสร้างวัด วัดเหล่านั้นจะคงอยู่อีกนานเพียงใด? ลูกรู้ว่าวัดเหล่านั้นกำลังจะถูกทำลาย บาบามาไม่เคยห้ามลูกที่จะสร้างอาคารใดๆ ลูกสามารถเปิดโรงพยาบาลพร้อมกับมหาวิทยาลัยในในห้องเดียวกันของบ้านของลูกเอง ลูกสามารถได้รับสุขภาพที่ดี, มีความมั่งคั่ง และมีความสุขเป็นเวลา 21 ชาตเกิด ด้วยความรู้นี้โดยไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ สิ่งนี้ได้อธิบายแก่ลูกแล้วด้วยเช่นกันว่าลูกได้รับความสุขอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาตาโมประธานลูกสัมผัสกับความทุกข์มากขึ้นมากเท่าที่ผู้คนกลับมาตาโมประธาน ความไม่สงบและความทุกข์จะเฝ้าแต่เพิ่มพูนขึ้นในโลกมากตามนั้น ผู้คนจะสัมผัสกับความทุกข์อย่างมาก และแล้วจะเป็นการร้องของชัยชนะ หลังจากนั้นลูกๆ จะเห็นการทำลายในทางปฏิบัติที่ลูกเคยเห็นในนิมิต ผู้คนมากมายจะเห็นนิมิตของการสร้างด้วยเช่นกัน ลูกสาวเล็กๆ เคยมีนิมิตมากมาย พวกเขาไม่มีความรู้ใดๆเลยแน่นอนโลกเก่าจะถูกทำลาย ลูกๆ รู้ว่าเพียงพ่อเท่านั้นที่มาและให้มรดกของสวรรค์ของลูกแก่ลูก อย่างไรก็ตาม ลูกๆ ควรจะทำความเพียรพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง พ่อหนึ่งท่านและอธิบายทุกสิ่งเหล่านี้แก่ลูกๆ ผู้คนเหล่านั้นไม่รู้ว่าเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ประทานและพ่อได้มาให้กับลูก ผู้คนพูดว่า: ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ได้มา! โปรดมาและชำระเราให้บริสุทธิ์! พ่อพูดว่า: ก่อนอื่น ลูกเคยรู้จักและสะโตประธาน! เวลาที่ลูกได้กลับมาตาโมประธาน เวลาที่สิ่งนี้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าลูกเคยปกครองโลก ก่อนนั้น ลูกไม่รู้ว่าคุณเคยเป็นนายของโลกแน่นอนลูกจะกลับมาเป็นเช่นนั้นอีกครั้ง ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์จะซ้ำรอยอีกครั้ง พ่ออธิบายแล้วว่าพ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์และแล้วลูกได้ลงบันไดมา 84 ชาตเกิด รายละเอียดเหล่านี้ไม่ได้กล่าวไว้ในคัมภีร์ใดๆ ชีพบาบาเคยศึกษาคัมภีร์ใดๆ หรือไม่? ท่านลูกเรียกว่าผู้ทรงอำนาจของความรู้ ผู้คนเหล่านั้นศึกษาคัมภีร์และกลายเป็นผู้ทรงอำนาจของคัมภีร์ พวกเขาร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, โปรดมา! พวกเขาไปอาบน้ำในแม่น้ำคงคา ในความเป็นจริง ความเลื่อมใสศรัทธาเป็นไปสำหรับผู้ครองเรือน พ่อหนึ่งท่านและอธิบายกับลูกว่าพวกเขาไม่รู้ว่าใครคือผู้ประทานการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ พ่ออธิบาย: ลูกร้องเรียกหาพ่อ: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โปรดมา! พ่อชำระลูกให้

บริสุทธิ์ พ่อมาที่นี่เพื่อสอนลูก ไม่ใช่ว่าลูกนั้นต้องร้องขอพรหรือความเมตตา พ่อเป็นครู เหตุใดลูกจึงร้องขอพรหรือความเมตตา? ลูกเคยได้รับพรมาหลายชาติเกิด เวลานี้ได้มาและกลายเป็นนายของสมบัติของแม่และพ่อ ลูกควรจะได้รับพรอื่นใดอีกหรือ? ทันทีกี่ที่เกิด เขากลายเป็นนายของสมบัติของพ่อเขา ลูกควรจะร้องขอพรทางร่างของลูกให้มีความเมตตาหรือ? ที่นี่ ไม่มีเรื่องของความเมตตา ลูกเพียงแต่ต้องจดจำพ่อ ไม่มีใครรู้ว่าพ่อเป็นจุด เวลานี้พ่อบอกลูกสิ่งนี้ ทุกคนร้องเรียก: “พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุด, พระเจ้า, พ่อ!” ดังนั้นท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ใช่ไหม? ท่านสูงสุด ที่เหลือทั้งหมดคือดวงวิญญาณ พ่อสูงสุดมาและทำให้ลูกทัดเทียมกับท่าน ไม่มีสิ่งอื่นใดเลย สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของใครหรือว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดผู้สร้างสวรรค์มาทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์? เวลานี้ลูกเข้าใจเหตุใดภคฤๅษณ์กำลังแสดงให้เห็นว่าเขาถือลูกโลกของสวรรค์ ช่วงชีวิตของบางคนเริ่มต้นเมื่อเขาออกมาจากครรภ์มารดาขณะเป็นทารก ศรีภคฤๅษณ์ใช้ 84 ชาติเกิดเต็ม 84 ชาติเกิดของเขาถูกนับจากช่วงที่เขาออกมาจากครรภ์ สิ่งนั้นใช้เวลา 30 ถึง 35 ปีที่จะกลายเป็นลักษณะและนาราย ดังนั้นผู้ที่ 30 ถึง 35 ปีต้องหักจาก 5000 ปี ลูกไม่สามารถคำนวณสิ่งใดได้กับชีพบบาบา ไม่มีการกำหนดเวลาสำหรับช่วงที่ชีพบบาบา จากตอนเริ่มต้นพวกเขาเคยได้รับนิมิต มุสลิมเช่นกันเคยเห็นสวนดอกไม้ ฯลฯ ไม่มีใครได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้น พวกเขาจะไปเข้ามานโดยตนเองขณะที่เพียงแต่นั่งที่บ้าน ผู้คนอื่นทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างเข้มข้นมาก! พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายให้แก่ลูกเป็นการส่วนตัว ลูกๆ รู้ว่าบาบามาจากดินแดนทางไกล ท่านเข้ามาในผู้นี้และสอนเรา อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกไปข้างนอกความซาบซึ้งก็ลดลง ถ้าลูกได้จดจำสิ่งเหล่านี้ พรหมของความสุขของลูกก็จะสูงและลูกจะถึงสภาพอยู่เหนือบ่วงกรรมของลูกด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตามสิ่งนั้นใช้เวลา เวลานี้มองดูดวงวิญญาณศรีภคฤๅษณ์เต็มไปด้วยความรู้ในชาติสุดท้ายของเขา และแล้วเมื่อเขาออกมาจากครรภ์, เขาไม่มีความรู้แม้กระทั่งเล็กน้อย พ่อมาและอธิบายให้กับลูกว่าภคฤๅษณ์ไม่ได้เป่าหุ้ย เขาไม่ได้มีความรู้ ถ้านายของโลก ลักษณะและนารายไม่มีความรู้แล้ว บัณฑิต นักบวชและชั้นยาสซี ฯลฯ จะมีความรู้ได้อย่างไร? พวกเขาแสดงให้เห็นว่าภคฤๅษณ์ลอยมาบนใบโพธิ์ในมหาสมุทร และเขาทำสิ่งนี้และสิ่งนั้น สิ่งทั้งหมดนั้นเป็นเพียงนิทานที่พวกเขาได้เขียนขึ้น “เมื่อเขาว่างเท้าของเขาในแม่น้ำคงคา แม่น้ำคงคาก็ลดลงไป” ให้คิดว่าผู้คนสร้างจินตนาการของเขาขึ้นมาอย่างไร! เวลานี้พ่ออธิบาย: อย่าได้เชื่อสิ่งใดที่ผิดที่ผู้คนพูด ผู้คนมากมายศึกษาคัมภีร์ ฯลฯ พ่อพูดว่า: ให้ลืมทุกสิ่งที่ลูกได้ศึกษามา! ให้ลืมแม้กระทั่งร่างของลูก ดวงวิญญาณละร่างกายและใช้ร่างอื่นเพื่อเล่นบทบาทของเขาด้วยชื่อ รูป ดินแดนและเครื่องแต่งกายที่แตกต่างกัน พ่อพูดว่า: นี่คือการแต่งกายที่สกปรก ทั้งดวงวิญญาณและร่างกายไม่บริสุทธิ์ ดวงวิญญาณกล่าวได้ว่าน่าเกลียดและสวຍงาม เมื่อดวงวิญญาณเคยบริสุทธิ์, เขาสวຍงาม และแล้วด้วยการนั่งอยู่บนกองไฟของตัณหาหาคะ เขาก็กลับมาเก่าเกย เวลานี้เขาถูกทำให้นั่งบนกองไฟของความรู้โดยพ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและอัลลอยจะถูกขจัดออกไป อัลลอยถูกปะปนในดวงวิญญาณ ในเวลาสุดท้ายยุคเหล็กลูกยากจน และแล้วในยุคทอง, ลูกจะสร้างพระราชวังที่ทำด้วยทองคำเป็นความมหัศจรรย์ว่าที่เพชรมีค่ามากเท่าไรที่นี่ ที่นั่นเพชรมีค่าเช่นหิน เวลานี้ลูกกำลังเติมอารมณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยของความรู้จากพ่อ มีการเขียนไว้ว่าธาตุของเพชรพลอยนำออกมาจากมหาสมุทร รับมากเท่าที่ลูกต้องการจากมหาสมุทร! แม้กระทั่งเหมืองก็กลับมาเต็ม ลูกเคยมีนิมิต พวกเขาแสดงถึงการละเล่นของมายา, เจนี่ เขาเห็นอิฐทองวางเรียงรายที่นั่น (ในอาณาเขตละเอียดอ่อน) และเขาคิดว่าควรนำอิฐนั้นกลับไปกับเขา อย่างไรก็ตามเมื่อเขาลงมา ก็ไม่มีอะไรที่นั่น ที่นั่นลูกจะสร้างปราสาทด้วยอิฐทอง ลูกควรจะมีความคิดเช่นนั้นที่พรหมของความสุขของลูกจะขึ้นสูง ให้คำแนะนำของพ่อ ไม่มีใครรู้ว่าชีพบบาบาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วเช่นกัน ลูกรู้ว่าพ่อมาเมื่อ 5000 ปีที่แล้วและสอนราชาโยคะแก่ลูก ทุกวงจรท่านสอนลูกเท่านั้น ผู้ที่มาและกลายเป็นบราห์มินและแล้วจะกลายเป็นเทพ พวกเขาสร้างภาพลักษณ์รูปแบบต่างๆมากมาย พวกเขาได้ทำให้ลูกที่อยู่บนสุดของบราห์มินหายไปจากนั้น สกูลบราห์มินได้รับการจดจำว่าเป็นสกูลที่สูงส่งที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาเป็นบราห์มินทางโลก ขณะที่ลูกเป็นทางจิต ลูกถ่ายทอดเรื่องราวที่แท้จริง นี่คือการบรรยายของนารายที่แท้จริง เรื่องราวของความเป็นอมตะ บาบาได้บอกลูกถึงเรื่องราวของความเป็นอมตะและทำให้ลูกเป็นอมตะ ดินแดนของความตายนี้จะถูกทำลาย ชีพบบาบาพูดว่า: พ่อมาเพื่อพาลูกกลับบ้าน ที่นั่นจะมีดวงวิญญาณมากมาย! เมื่อดวงวิญญาณกลับบ้าน ที่นั่นไม่มีเสียง เมื่อมีฝูงผึ้งรวมกันจะทำให้เกิดเสียงรบกวนอย่างมาก! ผึ้งทั้งหมดบินข้างหลังราชินีผึ้ง มีความเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างมากในบรรดาผึ้ง ตัวอย่างของเสียงร้องของแมลงเม่านำมาจากที่นี่ด้วยเช่นกัน ลูกเปลี่ยนจากมนุษย์ไปเป็นเทพ ลูกส่งเสียงความรู้ให้กับผู้ที่ไม่บริสุทธิ์และพวกเขาจะกลายเป็นนายของโลกที่บริสุทธิ์ ของลูกอยู่ในหนทางครอบครัว และในนี้ด้วยเช่นกันส่วนใหญ่จะเป็นแม่ ดังนั้นมีคำกล่าวว่า “ขอคารวะต่อแม่” บราห์มากุมารี่คือผู้ที่ทำให้ผู้อื่นได้รับมรดกของเขาเป็นเวลา 21 ชาติเกิดจากพ่อ พ่อให้มรดกของความสุขอย่างต่อเนื่อง ผู้ที่ทำงานรับใช้และศึกษาอย่างดีจะกลายเป็นนาย เป็นราชาหรือคนรับใช้อะไรเป็นสิ่งที่ดีที่กว่ากัน? ในเวลาสุดท้ายลูกจะรู้ทุกสิ่งว่าลูกจะกลายเป็นอะไร และแล้วจะมีการสำนึกผิด: เหตุใดฉันจึงไม่ทำตามศรัมัท? พ่อพูดว่า: ให้ทำตามศรัมัท! ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกจะรับห้องจากใครบางคนเพื่อเปิดเป็นศูนย์ แต่ในเวลาเดียวกัน เขาก็เฝ้าแต่ทานเนื้อสัตว์ ฯลฯ อยู่เรื่อยๆ ผู้นั้นควรจะเป็นดวง

วิญญาณบุญ ในขณะที่ผู้อื่นจะเป็นดวงวิญญาณบาป ดังนั้น สถานที่นั้นจะไม่กลายเป็นอาศรม ถ้าหากลูกกำลังสร้างสวรรค์ในบ้านของลูก ลูกต้องอยู่ในสวรรค์ด้วยเช่นกัน อย่าได้เพียงแต่ขึ้นอยู่กับพร ให้จดจำพ่อ! ท่านจะชำระลูกให้บริสุทธิ์และพาลูกกลับบ้านไปกับท่าน ลูกควรมีความสุขอย่างมากว่าลูกถูกลืดอกเตอร์รางวัลใหญ่! มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ บาปของลูกจะถูกเผาตามนั้น ไม่มีใครในโลกสามารถรักลูกได้มากเท่ากับที่พ่อรักลูก พ่อถูกเรียกว่ามหาสมุทรแห่งความรัก ลูกต้องกลายเป็นเช่นพ่อด้วยเช่นกัน ถ้าลูกทำให้ใครเป็นทุกข์หรือทำให้ใครชุนมัว ลูกจะตายในความทุกข์ บาบามาได้สาปแช่งลูกด้วยการพูดสิ่งนี้ แต่อธิบายให้กับลูกเถย) ให้มีความสุขและลูกจะคงอยู่อย่างมีความสุข! ให้รักทุกคน! บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกัน อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตึกกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้เชื่อในสิ่งที่ผิดที่พูดโดยผู้อื่น ให้ลิ้มสิ่งใดก็ตามที่ผิดที่ลูกได้ศึกษามาและเวลานี้ให้ฝึกที่จะกลับมาปราศจากร่าง
2. อย่าได้เพียงแค่อันอยู่กับคำพร! จงทำให้ตนเองบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน! ให้ทำตามพ่อในทุกชั้นตอน! อย่าได้ทำให้ใครเป็นทุกข์! อย่าได้ทำให้ใครชุนมัว!

พร: ขอให้ลูกกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสมบูรณ์พร้อมด้วยการได้รับความสำเร็จในทุกความคิดและการกระทำของลูก
ความสำเร็จในความคิดของลูกจะทำได้เมื่อความคิดที่ลูกสร้างขึ้นนั้นมีพลัง ผู้ที่สร้างความคิดมากมายไม่สามารถรักษาสิ่งเหล่านั้นไว้ได้ และเหตุนี้เอง สิ่งสร้างของลูกใหญ่ขึ้นมากเท่าไร ลูกก็ยังมีพลังน้อยตามเท่านั้น ดังนั้น ก่อนอื่น หยุดสร้างความคิดที่ไร้ประโยชน์และแล้วลูกจะประสบความสำเร็จ วิธีที่จะบรรลุความสำเร็จในการกระทำของลูก คือการรู้ตอนเริ่ม ตอนกลาง และตอนจบของการกระทำก่อนที่ลูกจะกระทำสิ่งนั้น โดยการทำเช่นนี้ลูกจะกลายเป็นภาพลักษณ์ของความสมบูรณ์พร้อม

คติพจน์: ผู้ที่ปกป้องตนเองจากความทุกข์และการหลอกลวงในเวลาที่เหมาะสมคือผู้ที่สามารถใช้ความรู้ (ผู้ที่มีความเข้าใจ)

*** โอม ชานติ ***

วิธีการไตร่ตรองและวิธีเพิ่มพลังในการไตร่ตรอง

วันนี้พ่อผู้เป็นพ่อค้าเพชรได้มาพบกับเพชรพลอยอันล้ำค่าของท่านเพื่อดูว่าทุกดวงวิญญาณที่สูงส่งได้สะสมเพชรพลอยแห่งความรู้มากมายเพียงใด นั่นคือเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ลูกได้ปลูกฝังในชีวิตของลูกในทางปฏิบัตินั้นมากมายเพียงใด แต่ละเพชรพลอยแห่งความรู้มีค่ามากกว่าหลายล้าน ดังนั้นลองคิดดูสิว่าลูกได้รับเพชรพลอยแห่งความรู้ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้มากมายแค่ไหน พ่อผู้เป็นพ่อค้าเพชรได้เติมอารมณ์ของสติปัญญาของลูกทุกคนด้วยเพชรพลอยมากมาย ท่านได้ให้เพชรพลอยแห่งความรู้แก่ลูกทุกคนเท่ากันและในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามยิ่งลูกใช้เพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านั้นเพื่อตัวเองและผู้อื่นมากเท่าไร เพชรพลอยเหล่านั้นก็ยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น บัพดาตาเห็นว่าแม้ว่าพ่อจะให้ลูกทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน แต่ลูกบางคนก็เพิ่มเพชรพลอยของพวกเขาในขณะที่คนอื่นไม่ บางคนก็เต็มเปี่ยม, เปี่ยมล้น บางคนมีสมบัติที่ไม่มียึดจำกัด บางคนกำลังใช้สิ่งเหล่านั้นตามเวลา บางคนกำลังใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่องานและเพิ่มสิ่งเหล่านั้นหลายล้านเท่า บางคนไม่สามารถใช้เพชรพลอยเหล่านั้นเพื่องานได้มากเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้พวกเขาจึงไม่เข้าใจคุณค่าของเพชรพลอยมากเท่าที่ควร สติปัญญาของลูกได้ซึมซับสิ่งที่ลูกได้รับ แต่ลูกไม่สามารถสัมผัสกับการได้รับความสุข ความเบิกบาน พลัง ความสงบและสภาพที่เป็นอิสระจากอุปสรรคอย่างที่คุณควรทำได้ด้วยการใช้สิ่งเหล่านี้ เหตุผลสำหรับสิ่งนี้คือการขาดพลังในการไตร่ตรอง เพราะการไตร่ตรองหมายถึงการทำให้สิ่งนั้นเข้ามาในชีวิตของลูกและการซึมซับสิ่งนั้น การไม่ไตร่ตรองหมายความว่าสติปัญญาของลูกเพียงแค่อิ่มซึมเท่านั้น กลุ่มแรกใช้สิ่งเหล่านี้สำหรับงานทุกงานและในทุกการกระทำของชีวิตของพวกเขาไม่ว่าจะใช้เพื่อตนเองหรือเพื่อผู้อื่น กลุ่มหลังเพียงแค่อัดจำสิ่งเหล่านี้ด้วยสติปัญญาของพวกเขา นั่นคือพวกเขาซึมซับสิ่งเหล่านี้ในสติปัญญาของพวกเขา

ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกเก็บสมบัติทางกายภาพไว้ในตู้เซฟหรือตู้เก็บของของลูกและลูกไม่ได้ใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่ถูกต้องหรือตลอดเวลา ลูกจะไม่สัมผัสกับความสุข แต่ลูกมีความมั่นใจในหัวใจของลูกว่าลูกมีสมบัตินั้น สมบัติจะไม่เพิ่มขึ้นหรือลูกจะไม่ได้รับประสบการณ์ ในทำนองเดียวกันถ้าสติปัญญาของลูกเพียงแค่อัดจำเพชรพลอยแห่งความรู้ ถ้าลูกเพียงแค่อัดจำสิ่งเหล่านั้นและพูดซ้ำว่าประเด็นนั้นดีมาก ในช่วงเวลาสั้นๆลูกมีความซาบซึ้งที่ดีของประเด็นที่ดีนั้น อย่างไรก็ตามลูกต้องนำเพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านั้นไปใช้ในทางปฏิบัติในชีวิตของลูกและในทุกการกระทำเพราะความรู้ไม่ใช่เพียงแค่เพชรพลอยเท่านั้น แต่ความรู้คือการรู้แจ้งและความรู้คือพลังเช่นกัน ดังนั้นถ้าลูกไม่ใช้สิ่งเหล่านั้นด้วยวิธีนี้ในทางปฏิบัติสิ่งเหล่านั้นจะไม่เพิ่มขึ้นและไม่มีประสบการณ์ใดๆ ความรู้คือการศึกษาลำเรียนและเป็นอาวุธสำหรับการต่อสู้ที่สูงส่งด้วยเช่นกัน นี่ก็คือคุณค่าของความรู้ การรู้คุณค่าของสิ่งเหล่านั้นหมายถึงการใช้สิ่งเหล่านั้นสำหรับงานและยิ่งลูกใช้สิ่งเหล่านั้นในงานมากเท่าไร ลูกก็จะมีประสบการณ์ในพลังมากขึ้นเท่านั้น ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกไม่ได้ใช้อาวุธในเวลาที่ถูกต้องอาวุธนั้นก็ไร้ประโยชน์ นั่นคือไม่มีคุณค่ามากขนาดนั้นอีกต่อไป ความรู้เป็นอาวุธเช่นกัน แต่ถ้าในเวลาที่ต้องกลายเป็นผู้เอาชนะมาแล้วลูกไม่ได้ใช้อาวุธ ลูกก็ลดคุณค่าของอาวุธนั้นลงเพราะลูกไม่ได้ใช้ประโยชน์จากมัน การใช้ประโยชน์จากบางสิ่งหมายถึงการรักษาคุณค่าของสิ่งนั้น ลูกทั้งหมดมีเพชรพลอยแห่งความรู้เพราะลูกทั้งหมดมีสิทธิ์ แต่ลูกเต็มเปี่ยมตามลำดับกันไป ลูกได้รับการบอกว่าสาเหตุหลักคือการขาดพลังในการไตร่ตรอง

พลังในการไตร่ตรองคือพื้นฐานที่จะได้สัมผัสว่าสมบัติของพ่อเป็นของลูกเอง เมื่ออาหารย่อยแล้วก็จะกลายเป็นเลือด เพราะอาหารจะแยกจากกัน เมื่อย่อยแล้วก็จะกลายเป็นของลูกเองในรูปของเลือด ในทำนองเดียวกันด้วยพลังในการไตร่ตรองลูกจะได้สัมผัสว่าสมบัติของพ่อเป็นของลูกเอง ลูกจะได้สัมผัสกับสิ่งเหล่านั้นอย่างเป็นสิทธิ์และเป็นสมบัติของลูก ก่อนหน้านี้บัพดาตาเคยบอกว่าเมื่อลูกบดส่วนผสมของตัวเองเท่านั้นที่ลูกจะรู้สึกถึงความซาบซึ้งนั้น นั่นคือด้วยการใช้สมบัติของพ่อด้วยพลังในการไตร่ตรองของลูก ลูกจะมีประสบการณ์ของการบรรลุผลและความซาบซึ้งของลูกจะเพิ่มขึ้นในช่วงเวลาที่ฟังบบา ลูกมีความซาบซึ้ง แต่ทำไมถึงไม่มีตลอดเวลา? เหตุผลก็คือลูกไม่ทำให้สิ่งเหล่านั้นเป็นของลูกด้วยพลังในการไตร่ตรอง พลังในการไตร่ตรองหมายถึงการไปสู่ส่วนลึกที่สุดของหาสมุทร ไปสู่การสำรวจตนและไปสู่ส่วนลึกของทุกเพชรพลอยแห่งความรู้ ลูกไม่ต้องพูดซ้ำ แต่ถามตัวเองว่า 1) นัยสำคัญของทุกประเด็นคืออะไร 2 และ 3) ลูกต้องใช้ทุกประเด็นในเวลาใดและด้วยวิธีใด 4) ด้วยวิธีการใดที่ลูกต้องใช้ทุกประเด็นเพื่องานรับใช้ผู้อื่น ดังนั้นจงรับฟังทุกประเด็นและคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ พร้อมกับการไตร่ตรอง จงเข้าไปสู่ความหวานชื่นของนัยสำคัญด้วย หลุดหายเข้าไปใน

ประสบการณ์ของความซาบซึ้ง ใช้สิ่งเหล่านี้เมื่อพบอุปสรรคต่างๆจากมายาหรือเมื่อลูกมีปัญหาต่างๆของธรรมชาติ: ถามตนเอง ตามสถานการณ์หรือตามอุปสรรค ประเด็นใดก็ตามที่ลูกไตร่ตรอง เพชรพลอยแห่งความรู้เหล่านั้นจะทำให้ลูกสามารถเป็นผู้เอาชนะมายาได้หรือไม่? สิ่งนั้นเกิดขึ้นในทางปฏิบัติหรือไม่? นั่นคือลูกกลายเป็นผู้เอาชนะมายาหรือไม่? หรือลูกคิดว่าลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะมายา แต่ลูกกลับต้องมาลำบากตรากตรำหรือเสียเวลาไปโดยเปล่าประโยชน์หรือไม่? นี่เป็นการพิสูจน์ว่าวิธีนี้ไม่ถูกต้อง และด้วยเหตุนี้เองลูกจึงไม่ประสบความสำเร็จ ลูกต้องการวิธีการและการฝึกฝนเพื่อใช้สิ่งเหล่านี้เช่นกัน ในทำนองเดียวกันนักวิทยาศาสตร์สร้างระเบิดที่ทรงพลังมาก พวกเขาเชื่อว่าด้วยสิ่งเหล่านี้พวกเขาจะได้รับชัยชนะอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามหากบุคคลที่ใช้ระเบิดเหล่านั้นไม่รู้วิธีใช้ แมว่ามันจะเป็นระเบิดที่ทรงพลัง แต่ถ้าตกลงมาที่นี้หรือที่นั่น พวกเขาก็จะสูญเปล่า สาเหตุคืออะไร? วิธีการใช้นั้นไม่ถูกต้อง ในลักษณะนี้เพชรพลอยแห่งความรู้ทุกเม็ดมีคุณค่าอย่างยิ่ง สถานการณ์และอุปสรรคจะไม่สามารถดำเนินต่อไปได้เมื่อลูกมีเพชรพลอยแห่งความรู้และพลังแห่งความรู้ อย่างไรก็ตามหากลูกไม่ประสบชัยชนะก็จะเข้าใจได้ว่าลูกไม่รู้วิธีใช้อย่างถูกต้อง ประการที่สองโดยไม่มีการฝึกฝนการไตร่ตรองอย่างสม่ำเสมอ เมื่อลูกพยายามใช้สิ่งเหล่านั้นในเวลาที่เป็นทันที ลูกจะถูกหลอกหลวง ลูกมีความประมาทว่าลูกมีความรู้ในสติปัญญาของลูกอยู่แล้วและลูกจะใช้มันในเวลาที่ต้องการ อย่างไรก็ตามลูกต้องมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและฝึกฝนเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน มิฉะนั้นผู้ที่เพียงแค่อ้างอิงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้จะได้รับสมญาว่าอะไร? กุมภกรรณ เขาไม่ระมัดระวังอะไร? เขาเพียงแค่มองคิดว่า ให้สิ่งเหล่านั้นมาและฉันจะได้รับชัยชนะ ดังนั้นเป็นความไม่ระมัดระวังที่คิดว่าสิ่งนั้นจะเกิดขึ้น เมื่อถึงเวลาจะหลอกหลวงลูก ดังนั้นเฝ้าแต่เพิ่มพลังในการไตร่ตรองทุกวัน

ไม่ว่าจะเป็นหลักสูตรทบทวน (สัจธรรมูรี) หรืออะแวคมูรีที่ลูกได้ยินทุกวัน เพื่อที่จะเพิ่มพลังในการไตร่ตรอง ให้สติปัญญาของลูกซึมซับประเด็นพิเศษหนึ่งจุดทุกวัน และฝึกฝนด้วยวิธีทั้งสี่ประการที่บาบาได้บอกกับลูก ในขณะที่เคลื่อนไหว ในขณะที่ดำเนินทุกการกระทำ ไม่ว่าจะเป็นไปเพื่อตนเองหรือการกระทำเพื่องานรับใช้ ขอให้มีการไตร่ตรองตลอดทั้งวัน ไม่ว่าลูกจะอยู่ในธุรกิจหรือลูกไปยังที่ทำงาน หรือไม่ว่าลูกจะรับใช้ที่ศูนย์ เมื่อใดก็ตามที่สติปัญญาของลูกว่างเพียงเล็กน้อย ให้เพิ่มการฝึกฝนการไตร่ตรองซ้ำแล้วซ้ำเล่า งานบางอย่างมีลักษณะเช่นนั้นที่ในขณะที่ลูกทำงานนั้น ลูกสามารถคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ได้ในเวลาเดียวกัน เป็นเวลาน้อยมากที่ลูกจะต้องทำงานที่สติปัญญาของลูกต้องให้ความสนใจใส่ใจอย่างเต็มที่ มิฉะนั้นสติปัญญาของลูกสามารถทำงานทั้งสองอย่างต่อไปได้ หากลูกกำหนดเวลาเช่นนี้ในตารางเวลาของลูก ลูกสามารถหาเวลาได้มากในระหว่างนั้น ไม่ใช่ว่าลูกต้องหาเวลาพิเศษเพื่อใช้พลังในการไตร่ตรอง ลูกสามารถทำสิ่งนั้นได้แม้ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปมา หากลูกมีเวลาอยู่อย่างสันโดษนั้นเป็นสิ่งที่ดีมาก จงเข้าไปสู่ส่วนลึกของความกระจำซัดในทุกประเด็น; เข้าสู่การขยายตัวและลูกจะสนุกสนานเพลิดเพลินกับตัวเองเป็นอย่างมาก แต่ก่อนอื่นทำให้ตนเองมั่นคงในความซาบซึ้งของประเด็นนั้น แล้วลูกจะไม่รู้สึกเบื่อ มิฉะนั้นลูกเพียงแค่อ้างประเด็นนั้น แล้วลูกพูดว่า “ตอนนี้ทำสิ่งนี้แล้ว; ตอนนี้ฉันควรทำอะไร?”

เมื่อลูกดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกบางคนทำให้บาบาหัวเราะ: เราควรคิดยังไง? วงจรของเราจบสิ้นภายในห้านาที! พวกเขาไม่รู้ว่าสัมผัสกับสภาพนั้นอย่างไร และดังนั้นพวกเขาจึงเพียงแค่วิดความรู้ซ้ำๆ: ยุคทอง, ยุคเงิน, ยุคทองแดงและยุคเหล็ก, หลายชาติเกิด, ช่วงชีวิตนี้, เวลาที่มากขนาดนี้ แค่นี้เอง แล้วมันก็จะจบลง อย่างไรก็ตามการกลายเป็นผู้ดวงกมลจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองหมายถึงการได้สัมผัสกับสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้และทรงพลัง เวลานี้จึงฝึกฝนทุกประเด็นที่จะอยู่อย่างมั่นคงในความซาบซึ้งของประเด็นนั้นและกลายเป็นผู้รู้ที่สำคัญของประเด็นของความรู้ นั้นเป็นประเด็นหนึ่งของวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเองที่พอลกล่าวถึง ในทำนองเดียวกันจงไตร่ตรองแต่ละประเด็นและทุกประเด็นของความรู้ และฝึกฝนที่จะมีประสบการณ์เป็นครั้งคราว ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้นที่ลูกนั่งอยู่ตรงนั้นเป็นเวลาครึ่งชั่วโมงเพียงแค่อ้างไตร่ตรองสิ่งนั้น เมื่อใดก็ตามที่ลูกมีเวลาให้สติปัญญาที่มีการฝึกฝนการไตร่ตรอง เมื่อสติปัญญาของลูกอยู่อย่างไม่ว่างเว้นกับพลังในการไตร่ตรองลูกก็จะกลายเป็นผู้เอาชนะมายาโดยอัตโนมัติและง่ายดาย เมื่อมายาเห็นว่าลูกกำลังยุ่ง เธอจะถอยห่างออกไปโดยอัตโนมัติ ถ้ามายามาและลูกต้องต่อสู้เพื่อขับไล่เธอออกไป และบางครั้งก็มีชัยชนะและบางครั้งก็พ่ายแพ้ นั่นคือความเพียรพยายามของสภาพที่ดิ้นรน ตอนนี้เป็นเวลาของความเพียรพยายามอย่างเต็มที่ เป็นเวลาของการโอบอ้อม ดังนั้นจงให้สติปัญญาของลูกไม่ว่างเว้นอยู่กับพลังในการไตร่ตรอง ด้วยพลังในการไตร่ตรองนี้ จงดูดซับอยู่ในพลังแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกจะมีประสบการณ์นั้นอย่างง่ายดาย การไตร่ตรองทำให้ลูกเอาชนะมายาและเป็นอิสระจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ ที่ใดไม่มีการสูญเปล่าและไม่มียุติกรรม ลูกจะมีสภาพที่ทรงพลังโดยอัตโนมัติ สภาพของการอยู่อย่างหลุดหายไปในการรัก

ลูกบางคนคิดว่าลูกมีสภาพที่เป็นเมล็ดเล็กน้อย หรือสภาพของการจดจำระลึกถึงที่มีพลัง หรือที่ลูกมีประสบการณ์หลังจากให้ความใส่ใจอย่างมากมายเท่านั้น ลูกได้รับการบอกถึงเหตุผลสำหรับสิ่งนี้เมื่อครั้งล่าสุดเช่นกันว่ามีรอยร้าวบางอย่าง พลังของสติปัญญาของลูกสูญญเปล่า บางครั้งลูกจะมีความคิดไร้ประโยชน์และบางครั้งลูกจะมีความคิดธรรมดา การทำให้สติปัญญาของลูกอยู่กับการทำงานที่ลูกกำลังทำนั้นเรียกว่าการมีความคิดธรรมดา ในเวลานั้นลูกไม่มีพลังของการจดจำระลึกถึงหรือพลังในการไตร่ตรองที่จำเป็น และลูกทำให้ตนเองพอใจด้วยการพูดว่า: วันนี้นั้นไม่ได้ทำบาปใดๆ ไม่มีการสูญเสียใดๆ และฉันไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใคร อย่างไรก็ตามลูกมีความคิดที่ทรงพลังและการจดจำระลึกถึงที่ทรงพลังหรือไม่? ถ้าลูกไม่มีสิ่งเหล่านี้ก็เรียกว่าความคิดธรรมดา ลูกแสดงการกระทำ แต่คาร์มาและโยคะไม่ได้ไปด้วยกัน ลูกกลายเป็นผู้ที่แสดงการกระทำ แต่ไม่ใช่คาร์มาโยคี ดังนั้นในขณะที่ดำเนินการกระทำให้มีประสบการณ์ของพลังในการไตร่ตรองหรือพลังของการหลุดหายเข้าไปในสภาพนั้นเสมอ พลังทั้งสองนี้เป็นพื้นฐานของการทำงานรับใช้ที่ทรงพลังเนื่องจากผู้ที่ไตร่ตรองมีการฝึกฝนนั้นพวกเขาจึงสามารถสร้างสภาพใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาต้องการ ด้วยการมีการเชื่อมต่อ รอยร้าวจะจบสิ้นลง และไม่ว่าประสบการณ์อะไรก็ตามที่ลูกต้องการ - ไม่ว่าจะเป็นสภาพที่เป็นเมล็ดหรือสภาพเทวดานางฟ้า - ลูกสามารถสัมผัสประสบการณ์กับสภาพอะไรก็ตามที่ลูกต้องการได้อย่างง่ายดาย เมื่อลูกมีความรู้ในสำนักของลูกแล้วโดยการจดจำความรู้ ลูกจะจดจำผู้ประทานความรู้ที่นั่นโดยอัตโนมัติ ดังนั้นลูกเข้าใจไหมว่าลูกต้องไตร่ตรองอย่างไร? ลูกได้รับการบอกว่า บาบาสจะบอกลูกเกี่ยวกับการไตร่ตรองในบางประเด็นแก่ลูก ดังนั้นวันนี้บาบามาบอกวิธีการไตร่ตรองแก่ลูก พื้นฐานของการได้รับชัยชนะเหนืออุปสรรคของมายาอย่างสม่ำเสมอและประสบความสำเร็จในงานรับใช้อย่างสม่ำเสมอคือพลังของการไตร่ตรอง ลูกเข้าใจไหม? อัจชะ

ถึงลูกที่มีความรู้ของมหาสมุทรแห่งความรู้ทุกคน ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งกลายเป็นผู้เอาชนะมายาอย่างง่ายดายและสม่ำเสมอด้วยพลังในการไตร่ตรอง ถึงผู้ที่เพิ่มการฝึกฝนพลังในการไตร่ตรองของพวกเขาและผู้ที่ที่มีประสบการณ์ของสภาพที่หลุดหายเข้าไปในความรัก ถึงผู้ที่รู้คุณค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้เสมอ ถึงผู้ที่ใช้พลังของความรู้ในทุกการกระทำ ถึงเพชรพลอยพิเศษอันล้ำค่าที่อยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งเสมอ ด้วยความรัก การจดจำระลึกถึง และนมัสเต จากบัปเตดา

อะแนกบัปเตดาพบกลุ่ม :

ลูกทำให้ตัวลูกเองมีประสบการณ์ว่าเป็นดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างจริงจังหรือไม่?! เวลาเคลื่อนไปข้างหน้าด้วยความเร็วที่รวดเร็วมาก ในขณะที่เวลากำลังก้าวไปข้างหน้า ผู้ที่กำลังจะไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาต้องใช้ความเร็วเท่าใดเพื่อไปให้ตรงเวลา? มีเวลาเพียงเล็กน้อยและยังมีอะไรอีกมากมายที่จะต้องให้ได้มา ดังนั้นถ้าลูกต้องการได้มามากมายในเวลาอันสั้น ลูกต้องทำสิ่งนั้นอย่างรวดเร็ว ลูกกำลังมองเห็นเวลาและลูกก็รู้ถึงความเร็วของความเพียรพยายามของลูกด้วย ดังนั้นถ้าเวลากำลังเดินไปอย่างรวดเร็วและความเร็วของลูกไม่เร็วแล้ว เวลาซึ่งเป็นสิ่งสร้างจะเร็วกว่าลูกซึ่งเป็นผู้สร้าง เป็นสิ่งที่ดีสำหรับสิ่งสร้างที่จะเร็วกว่าผู้สร้างหรือไม่? ผู้สร้างควรอยู่ข้างหน้าสิ่งสร้าง ตอนนี้เป็นเวลาที่จะกลายเป็นดวงวิญญาณที่เพียรพยายามอย่างจริงจังและสม่ำเสมอและเคลื่อนไปข้างหน้า หากในขณะที่กำลังเคลื่อนไปข้างหน้า ลูกหยุดดูจากข้างทางแล้ว ผู้ที่หยุดจะไม่ถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้ตรงเวลา สิ่งดึงดูดใจของมายาคือจากข้างทาง ผู้ที่หยุดชมจากข้างทางจะสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของพวกเขาได้อย่างไร? ดังนั้นจงเป็นผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังเสมอและเคลื่อนไปข้างหน้าต่อไป อย่าคิดว่าถึงอย่างไรลูกก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกอยู่แล้วเพราะยังมีเวลาเหลืออยู่พอสมควร ถ้าลูกเคลื่อนไปด้วยความเร็วอย่างช้าๆโดยคิดในลักษณะนี้ลูกจะถูกหลอกลวงในเวลานั้น ชนสการของความเพียรพยายามอย่างเข้มข้นเป็นเวลาที่ยาวนานจะให้ประสบการณ์ของความเพียรพยายามอย่างจริงจังในเวลาสุดท้ายแก่ลูก ดังนั้นจงเป็นผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นเสมอ ไม่ใช่บางครั้งเข้มข้นและบางครั้งอ่อนแอ อย่าอ่อนแอเมื่อมีสิ่งเล็กน้อยเกิดขึ้น ในกรณีนี้ลูกจะไม่ถูกเรียกว่าผู้เพียรพยายามอย่างจริงจัง ผู้เพียรพยายามอย่างจริงจังไม่เคยหยุดนิ่ง แต่จะโอบยิบ ดังนั้นจงกลายเป็นนกที่โอบยิบและสัมผัสประสบการณ์กับสภาพที่โอบยิบเสมอ ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นและทำให้พวกเขาเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจังต่อไป ยิ่งลูกรับใช้ผู้อื่นมากเท่าไร ความจริงจังและกระตือรือร้นของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องมากขึ้น

ในช่วงเวลาแห่งการอำลา: ดาดีแจงก็ลาบัปเตดาก่อนที่จะเดินทางไปต่างประเทศ

มีความจริงจังและกระตือรือร้นเป็นอย่างดีมากสำหรับงานรับใช้ในแผ่นดินนี้และในต่างแดน ที่ใดมีความจริงจังและความ

กระตือรือร้นที่นั่นก็จะมีความสำเร็จ จงใส่ใจเสมอว่าประการแรกคุณมีความจริงจังและความกระตือรือร้นและมีพลังของ
ชุมชนด้วยเช่นกัน เมื่อคุณมีพลังของความรักและพลังของความร่วมมือ คุณก็จะประสบความสำเร็จตามนั้น นี่คือทუნา เมื่อ
ทუნาดีมันก็จะให้ผลผลิตตามนั้น อย่างไรก็ตามหากลูกทำให้ทუნาดีชั่วคราวและหวานเมลิ็ดในทუნานั้น ลูกจะได้รับผล
ในช่วงเวลาสั้นๆ ลูกจะไม่ได้รับผลตลอดเวลา ดังนั้นก่อนที่จะได้รับผลของความสำเร็จ จงตรวจสอบทუნาเสมอ
อย่างไรก็ตามไม่ว่าลูกแต่ละคนจะทำอะไร ลูกก็สะสมสิ่งนั้นอยู่แล้ว ลูกได้รับความสุขในเวลานี้ และลูกจะได้รับต่อไปใน
อนาคตด้วยเช่นกัน อัจชะ

พร: ขอให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสม่าเสมอด้วยการตระหนักรู้ถึงสามวลีด้วยกัน: การทำลาย, การหล่อหลอม และ
การเชื่อมโยง (เชื่อมต่อ)

สาระสำคัญของการศึกษาและคำสอนทั้งหมดอยู่ในสามสำนวนนี้: 1) บ่วงพันธะต้องถูกทำลาย 2) ชั้นส
การและธรรมชาติของลูกต้องได้รับการหล่อหลอม 3) ลูกต้องเชื่อมความสัมพันธ์ทั้งหมดกับพ่อผู้เดียว
สำนวนทั้งสามนี้จะทำให้ลูกได้รับชัยชนะอย่างสมบูรณ์ สำหรับสิ่งนี้จงตระหนักไว้เสมอว่า: สิ่งใดก็ตามที่
สูญสลายที่ฉันมองเห็นด้วยตาเหล่านี้ได้พังทลายไปแล้ว แม้ในขณะที่เห็นสิ่งเหล่านี้ให้มองเห็นความ
สัมพันธ์ใหม่และโลกใหม่ของคุณอยู่เรื่อยๆ และลูกจะไม่มีวันพ่ายแพ้

คติพจน์: สิ่งซื่อบอกของโยคีคือ เขาหรือเธอจะสะอาดและชัดเจนอยู่เสมอ

*** โอม ขานติ ***

- สาระ:** ลูกๆที่แสนหวาน โลกนี้จะกลายเป็นสุสาน ดังนั้นอย่าผูกหัวใจของลูกไว้กับโลกนี้ จดจำดินแดนแห่งเทวดา นางฟ้า
- คำถาม:** เหตุใดจึงไม่มีใครในโลกที่จะมีโชคเท่ากับลูกๆที่ยากจน?
- คำตอบ:** เพราะลูกที่ยากจนได้กลายเป็นลูกโดยตรงของพ่อซึ่งลูกได้รับมรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ มีเพียงลูกที่ยากจนเท่านั้นที่ศึกษาสิ่งนี้ แม้ว่าคนรวยจะศึกษาสิ่งนี้เพียงเล็กน้อย แต่พวกเขาก็แทบจะไม่จดจำพ่อ ในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่จดจำใครนอกจากพ่อ ดังนั้นลูกคือผู้ที่มียศที่สูงสุด
- เพลง:** ผู้คำจุนของหัวใจไม่ควรจะขาดตอน

โอมชานติ พ่ออธิบายกับลูกๆ และลูกๆเข้าใจว่าโลกนี้จะกลายเป็นสุสานอย่างแท้จริง เมื่อก่อนนี้โลกนี้คือดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าและเวลานี้โลกนี้กลับมาเก่าที่เรียกว่าสุสาน ทุกคนต้องถูกฝังอยู่ในสุสานนี้ ทุกสิ่งเก่าจะถูกฝัง นั่นคือทุกสิ่งจะกลายเป็นฝุ่น เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ โลกไม่รู้สิ่งนี้ บางคนในต่างประเทศตระหนักดีว่าตอนนี้ดูเหมือนว่าถึงเวลาแล้วที่ทุกสิ่งจะถูกฝัง ลูกๆรู้ว่าบาปของเราผู้ก่อตั้งดินแดนแห่งเทวดานางฟ้าได้มาอีกครั้งหนึ่ง ลูกๆเข้าใจด้วยเช่นกันว่าหากลูกผูกหัวใจของลูกกับสุสานนี้ลูกจะต้องประสบกับการสูญเสีย เวลาลูกได้รับมรดกของความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดเหมือนที่ลูกได้รับเมื่อวงจรที่แล้ว สิ่งนี้ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกๆในทุกย่างก้าว เพราะสิ่งนี้คือ”มานมานะบาฟ” ด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้อาศัยอยู่ในดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า บาร์ตเคยเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า ไม่มีดินแดนอื่นใดกลายเป็นดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นี่คือการโอฬารตระการตาของมายาราวัน ทั้งหมดนี้จะคงดำเนินต่อไปอีกสักกระยะหนึ่ง นี่คือการแสดงปลอมๆ มายาไม่จริงและร่างกายก็ไม่จริง ทั้งหมดนี้คือความโอฬารตระการตาของเวลาสุดท้าย เมื่อเห็นสิ่งทั้งหมดนี้ผู้คนคิดว่าเวลานี้เป็นสวรรค์และมันเคยเป็นนรกมาก่อน พวกเขายังคงสร้างตึกที่ใหญ่โตต่อไป การแสดงทั้งหมดนี้เกิดขึ้นมาเมื่อ 100 ปีที่ผ่านมา โทรศัพท์ ไฟฟ้า เครื่องบิน ฯลฯ ทั้งหมดได้รับการประดิษฐ์คิดค้นขึ้นในช่วง 100 ปีที่ผ่านมา มีการโศกอย่างมากมาย! เหตุนี้เองพวกเขาคิดว่าเวลานี้คือสวรรค์ เบลีเก่าเป็นเช่นไร? เวลานี้ดูซิว่าเขาสร้างนิวเคลียร์ได้แค่ไหน! พวกเขาแม้กระทั่งตั้งชื่อว่า “นิวเคลียร์” บาปู คานธีจี ต้องการให้มีอาณาจักรของราม ดินแดนแห่งเทวดานางฟ้า นี่เป็นความโอฬารตระการตาเพียงชั่วคราว พวกเขาสร้างอาคารที่ใหญ่โตและน้ำพุ ฯลฯ! สิ่งนี้เรียกว่าสวรรค์ปลอมๆเป็นระยะเวลาชั่วคราว ลูกๆรู้ว่าสถานที่ที่ไม่ได้เรียกว่าสวรรค์ นี้เรียกว่านรก ที่นั่นไม่เคยมีการแสดงของนรก นี่คือการแสดงเพียงชั่วคราว เวลานั้นทุกสิ่งจะจบสิ้น เวลานั้นพ่อพูดกับลูกๆ ประการแรกจดจำดินแดนแห่งความสงบ มนุษย์ทั้งหมดแสวงหาความสงบ พวกเขาสามารถหาความสงบได้ที่ไหน? ทั้งโลกตั้งคำถามว่า: จะสามารถมีความสงบในโลกนี้ได้อย่างไร? มนุษย์ไม่รู้สิ่งนั้น อันที่จริงแล้ว พวกเขาคือผู้ที่อยู่ในดินแดนแห่งความสงบ เราดวงวิญญาณอยู่อย่างมีความสงบในดินแดนแห่งความสงบและแล้วเรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา มีเพียงลูกๆเท่านั้นที่รู้สิ่งนี้ เวลาลูกกำลังเพียรพยายามที่จะไปสู่ดินแดนแห่งความสุขผ่านดินแดนแห่งความสงบ สิ่งนี้อยู่ในสติปัญญาของลูก แต่ละคนว่าลูกดวงวิญญาณเวลานี้จะไปบ้านของลูกดินแดนแห่งความสงบ ไม่มีเรื่องของความสงบที่นี่ นี่คือโลกแห่งความทุกข์ ยุคทองคือโลกที่บริสุทธิ์และยุคเหล็กคือโลกที่ไม่บริสุทธิ์ เวลาลูกๆได้รับความเข้าใจในสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแล้ว ผู้คนของโลกไม่รู้สิ่งใดเลย ได้เข้าไปอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วว่าพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังบอกลูกถึงความลับของตอนเริ่มต้น กลาง และตอนจบของวงจรโลก พ่ออธิบายด้วยเช่นกันว่าผู้ก่อตั้งศาสนาและผู้ก่อตั้งศาสนาของพวกเขาได้อย่างไร เวลามีผู้คนมากมายในโลกนี้ มีผู้คนมากมายในบาร์ตเท่านั้น เมื่อบาร์ตเป็นสวรรค์มีความมั่งคั่งมากและไม่มีศาสนาอื่น ลูกๆได้รับการทำให้สดชื่นทุกวัน จดจำระลึกถึงพ่อและมรดกของลูก สิ่งนี้ยังคงดำเนินต่อไปบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธาเช่นกัน พวกเขาขึ้นขึ้นไปยังบนเพื่อจดจำระลึกถึงพระเจ้าอยู่เสมอ พวกเขาบอกว่าพระเจ้าหรืออัลลาห์อยู่บนนั้น อย่างไรก็ตามไม่มีอะไรเกิดขึ้นด้วยการจดจำระลึกถึงท่านในลักษณะนั้น พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งว่าพวกเขาจะได้ประโยชน์อะไรจากการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่รู้ว่าความสัมพันธ์ของพวกเขากับท่านคืออะไร ในช่วงเวลาแห่งความทุกข์ พวกเขาร้องเรียกหา โอ้ ราม! เป็นดวงวิญญาณที่จดจำ อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่รู้ว่าความสงบและความสุขคืออะไร เวลานี้ได้เข้ามาอยู่ในสติปัญญาของลูกแล้วว่าลูกทั้งหมดคือลูกของพ่อผู้เดียว ดังนั้นเหตุใดจึงมีความทุกข์? ลูกจะได้รับมรดกของความสุขอย่างสม่ำเสมอจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด สิ่งนี้แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนในรูปภาพ พระเจ้าคือพระเจ้าแห่งสวรรค์, พ่อ, ผู้ก่อตั้งสวรรค์ พ่อมาในบาร์ตเท่านั้น แต่ไม่มีใครเข้าใจสิ่งนี้ ศาสนาเทพก่อตั้งขึ้นในยุคบรรจบพบกันอย่างแน่นอน สวรรค์

จะได้รับการก่อตั้งในยุคทองได้อย่างไร? อย่างไรก็ตามผู้คนของศาสนาอื่นไม่รู้สิ่งเหล่านี้ เพียงพอที่เต็มไปด้วยความรู้เท่านั้นที่อธิบายว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปก่อตั้งขึ้นมาได้อย่างไร โดยการพูดว่าระยะเวลาของยุคทองนั้นยาวนานนับแสนปี เขาก็ทำให้มันห่างไกลออกไปมาก ลูกๆต้องอธิบายด้วยการใช้รูปภาพ เคยมีอาณาจักรของลัทธิและนารายณ์ในบาร์ต ผู้คนไม่รู้ว่พวกเขาได้รับอาณาจักรของพวกเขาได้อย่างไรหรือเมื่อใด พวกเขาเพียงแค่พูดว่าพวกเขาเคยเป็นนายของยุคทอง ผู้คนไปร้องขออยู่เบื้องหน้าของภาพลักษณ์ของเขาและดังนั้นพวกเขาจึงได้รับบางสิ่งเป็นระยะเวลาชั่วคราว แม้กระทั่งผู้ที่ให้ทานหรือทำบุญก็ได้รับผลบางอย่างเป็นระยะเวลาชั่วคราว หัวหน้าสภาหมู่บ้านที่ยากจน (ปัญญาต์) จะมีความสุขมากพอๆกับหัวหน้าสภาหมู่บ้านที่ร่ำรวย แม้แต่ผู้ที่ยากจนก็คิดว่าตนเองมีความสุขมาก ดูสถานที่ที่คนยากจนในบอมเบย์อาศัยอยู่สิ! ลูกๆเข้าใจว่าไม่ว่าใครจะเป็นมหาเศรษฐีมากแค่ไหนเขาก็ยังมีความสุข ลูกจะพูดว่าไม่มีใครโชคดีเท่าลูกอีกแล้ว เราเป็นของพ่อโดยตรงจากผู้ที่เราได้รับมรดกของการหลุดพ้นจากบาปและความไม่บริสุทธิ์ บุคคลที่มีชื่อเสียงไม่สามารถประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงได้ ผู้ที่ยากจนกลายเป็นผู้มั่งคั่ง เวลานั้นลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนในขณะที่ผู้คนเหล่านั้นจะยังคงอยู่โดยปราศจากความรู้นี้ พวกเขาอาจจะศึกษาเล็กน้อย แต่พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อได้ ในเวลาสุดท้ายลูกจะไม่จดจำสิ่งใดนอกจากพ่อผู้เดียว ลูกรู้ว่าทุกสิ่งจะถูกฝังในสุสาน ควรอยู่ในสติปัญญาของลูกว่าธุรกิจ ฯลฯ ที่ลูกทำอยู่ในตอนนี้เป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆเท่านั้น คนมั่งคั่งสร้างบ้านพักผู้จาริกแสวงบุญ (ธรรมศาลา) ฯลฯ พวกเขาไม่ได้สร้างสิ่งเหล่านั้นเพื่อธุรกิจ หากไม่มีบ้านพักของผู้จาริกแสวงบุญแล้ว ผู้คนจะอยู่ที่ไหน? ด้วยเหตุนี้ที่คนมั่งคั่งจึงสร้างบ้านพักของผู้จาริกแสวงบุญ บ้านพักนั้นไม่ได้มีไว้ให้นักธุรกิจไปทำธุรกิจที่นั่น บ้านพักผู้จาริกแสวงบุญสร้างขึ้นในสถานที่จาริกแสวงบุญ เวลานั้นศูนย์ของลูกเป็นสถานที่ที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ที่ใดก็ตามที่ลูกมีศูนย์อยู่ สถานที่เหล่านั้นเป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ที่ผู้คนจะสามารถพบความสงบและความสุข ก็ตะพาพชาลาของลูกนี้ใหญ่มาก นี่คือแหล่งแห่งรายได้ของลูก ลูกหาได้มากมายด้วยสิ่งนี้ นี่คือนบ้านพักสำหรับผู้จาริกแสวงบุญสำหรับลูกๆ ด้วยเช่นกัน นี่เป็นสถานที่จาริกแสวงบุญที่ใหญ่ที่สุด ลูกกำลังได้รับมรดกที่ไม่มีขีดจำกัดของลูกจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีสถานที่จาริกแสวงบุญที่ยิ่งใหญ่ไปกว่านี้ ลูกเช่นกันเข้าใจว่าลูกไม่ได้รับสิ่งใดเลยด้วยการไปจาริกแสวงบุญเหล่านั้น ผู้เลื่อมใสศรัทธารับน้ำทิพย์จากที่วัดด้วยความรักอย่างมากเพราะพวกเขาเชื่อว่าด้วยการดื่มน้ำทิพย์นั้นหัวใจของเขารจะถูกทำให้บริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามนั่นเป็นเพียงน้ำ ที่ที่พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดก เวลานั้นลูกกำลังได้รับสมบัติที่มีค่าของเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลายจากพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด โดยทั่วไปผู้คนไปที่ซางก้า และกำลังคิดว่าจำแห่งความเป็นอมตะถ่ายทอดเรื่องราวให้กับปารวตี เหตุนี้เองพวกเขาจึงขอให้ซางก้าเดิมอาภรณ์ของเขา ลูกกำลังเดิมอาภรณ์ของลูกด้วยเพชรพลอยแห่งความรู้ที่ไม่สูญสลาย ไม่ใช่จำแห่งความเป็นอมตะจะนั่งและถ่ายทอดเรื่องราวให้กับคนเดียวเท่านั้น ต้องมีผู้คนมากมายอย่างแน่นหนาและพวกเขาจะอยู่ในดินแดนแห่งความตาย ไม่จำเป็นต้องถ่ายทอดเรื่องราวในอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน พวกเขาได้สร้างสถานที่จาริกแสวงบุญมากมายหลายแห่งที่นักบวชนักบุญและซันยาสีขาลาไป ผู้คนหลายแสนคนไปที่อมานาถ (วัดที่สร้างให้แก่จำแห่งความเป็นอมตะ) สถานที่ที่มีจำนวนผู้คนไปมากที่สุดคือกุ่มกเมลาที่พวกเขาอาบน้ำในแม่น้ำคงคาเพราะพวกเขาเชื่อว่าเขาจะกลับมาบริสุทธิ์ ในความเป็นจริงที่นี้เป็นกุ่มกเมลา ผู้คนไปที่เมล่านั้นเป็นเวลาชาติแล้วชาติเล่า แต่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ด้วยการทำเช่นนั้น เพราะเป็นเพียงเมื่อดวงวิญญาณกลับมาบริสุทธิ์แล้วเท่านั้นที่จะสามารถกลับบ้านได้ เพราะความไม่บริสุทธิ์ปกของทุกคนจึงถูกตัดออกไป ดวงวิญญาณได้รับปึก ด้วยการอยู่ในโยคะดวงวิญญาณสามารถบินได้เร็วที่สุด หากดวงวิญญาณมีปัญหกรรมในอเมริกาหรือลอนดอนเขาจะบินไปที่นั่นอย่างรวดเร็วมาก ดวงวิญญาณไปถึงที่นั่นในหนึ่งวินาที อย่างไรก็ตามเมื่อดวงวิญญาณกลับมาอยู่เหนือบ่วงกรรมจึงสามารถไปสู่ดินแดนแห่งการหลุดพ้นได้ เมื่อถึงตอนนั้นดวงวิญญาณต้องมาสู่วงจรของการเกิดและเกิดใหม่ที่นี่ เช่นที่ละครยังคงดำเนินต่อไปเรื่อยๆ ดังนั้นดวงวิญญาณก็เช่นกัน ดวงวิญญาณบินไปเรื่อยๆ ไม่มีอะไรที่รวดเร็วเท่ากับดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณมากมายทั้งหมดจะไปยังโลกที่ไม่มีตัวตน ดวงวิญญาณไม่ได้ใช้เวลานานจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง ผู้คนไม่เข้าใจสิ่งเหล่านี้ สิ่งนี้เข้ามาในสติปัญญาของลูกว่าแน่นอนจะมีดวงวิญญาณน้อยนิดมากในโลกใหม่และพวกเขาจะอยู่อย่างมีความสุขมากที่นั่น จากการใช้ 84 ชาติเกิดเวลานี้ดวงวิญญาณเหล่านั้นไม่มีความสุขอย่างมาก เวลานั้นลูกรู้เกี่ยวกับวงจรทั้งหมดแล้ว สติปัญญาของลูกทำงานกับสิ่งเหล่านี้ สติปัญญาของคนอื่นไม่ทำงานในลักษณะนี้ ประชาบิดาบรรพมาได้รับการจดจำ ลูกกลายเป็นกุมารและกุมารีในวงจรที่แล้วเช่นกัน ลูกรู้ว่าลูกคือลูกๆของประชาบิดาบรรพมา บาบากำลังก่อตั้งสวรรค์ผ่านเรา เมื่อลูกกลับมาจะมีคำตามลำดับตามความพยายามที่ลูกทำ โลกเก่าจะถูกทำลาย ตรีมูรติได้รับการจดจำที่นี่ พวกเขาเก็บรูปภาพของตรีมูรติไว้เช่นกัน ภาพลักษณ์ของชีวาไม่ได้ปรากฏในนั้น กล่าวกันว่า: การก่อตั้งด้วยบรรพมา ใครเป็นผู้ดำเนินงานนี้? ชีพบาบา! การหล่อเลี้ยงเกิดขึ้นโดยวิษณุ ลูกบรรพามีนเวลานี้กลับมาจะมีคำแก่การกลายเป็นเทพ เวลานั้นลูกกำลังเล่นบทบาทเหล่านั้น และจากนั้นลูกจะเล่นบทบาทนั้นอีกครั้งหนึ่งในวงจรต่อไป เวลานั้นลูกกำลังกลับมาบริสุทธิ์ ลูกพูดว่า: คำสั่งของบาบา คือ: เอาชนะศัตรูต้นหาราคะ! จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น

อย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้ง่ายมาก ลูกๆได้เห็นความทุกข์อย่างมากบนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ไม่ว่าจะเป็นความสุขเล็กๆน้อยๆ อะไรก็ตามนั้นเป็นเพียงช่วงเวลาชั่วคราวเท่านั้น ผู้คนได้นิมนต์บนหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ความปรารถนาของพวกเขา ได้รับการตอบสนองเป็นช่วงเวลาเพียงชั่วคราวเท่านั้น คือพ่อผู้ที่ไม่ให้มิตที่ลูกมี เป็นสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตแต่ละวินาทีที่ได้ถูกถ่ายไว้แล้วในละคร ลูกไม่สามารถพูดได้ว่าละครเพิ่งถูกบันทึกไว้ในเวลานี้ ไม่เลย ละครนี้ถูกกำหนดไว้แล้วชั่วนี้รันดร์ อย่างไรก็ตามมีนักแสดงมากมาย พวกเขาแต่ละคนมีบทบาทที่ไม่สูญสลาย ไม่มีใครได้รับการหลุดพ้นตลอดไปชั่วนี้รันดร์ ชันยาสีพูดว่าพวกเขาจะหลอมรวมเข้ากับแสง พ่ออธิบายว่าลูกคือดวงวิญญาณที่ไม่สูญสลาย ดวงวิญญาณคือจุด จุดที่แสงเล็กเช่นนั้นมีบทบาทของ 84 ชาติบันทึกไว้ในตัวเขา วงจรนี้ยังคงหมุนต่อไปเรื่อยๆ ผู้ที่มาเล่นบทบาทของเขาก่อนหน้านี้คือผู้ที่ใช้ 84 ชาติเกิด ไม่ใช่ทุกคนสามารถใช้ชาติเกิดได้มากมายขนาดนั้น ความรู้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครนอกจากลูกๆ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกรู้ว่าลูกกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ พ่อกำลังทำให้เราบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ พ่อกำลังให้มรดกแห่งความสงบและความสุขแก่เรา ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ในยุคทอง พ่อพูดว่า: ขอให้ลูกมีชีวิตที่ยืนยาว! ขอให้ลูกมั่งคั่ง! ผู้ที่อยู่ในบนหนทางสันโดษไม่สามารถให้พรเช่นนั้นได้ ลูกๆกำลังได้รับมรดกของลูกจากพ่อ ยุคทองและยุคเงินคือดินแดนแห่งความสุข ไม่มีใครรู้ว่ามีความทุกข์ได้อย่างไร มีสิ่งซึ่งบอกว่าเทพไปสู่หนทางบาปได้อย่างไร ที่จำกัดนาถบุรี พวกเขาแสดงภาพลักษณ์ของเทพที่สวมมงกุฎ ฯลฯ แต่พวกเขาก็สร้างภาพลักษณ์ที่สกปรกด้วยเช่นกัน นั่นคือเหตุผลที่พวกเขาสร้างรูปเคารพนั้นจากหินดำ ซึ่งเป็นข้อพิสูจน์ว่าเทพไปสู่หนทางแห่งบาป ที่พวกเขา กลับมาน่าเกลียดอย่างสมบูรณ์ในเวลาสุดท้ายได้อย่างไร เวลานั้นลูกรู้ว่าตามแผนของละครบาร์ตันนั้นเคยสวยงามมากแค่ไหนและจากนั้นต้องกลับมาตาโมประธานอย่างไร เวลานั้นลูกได้รับความรู้ในยุคนั้นพบกัน พ่อเต็มไปด้วยความรู้ ผู้เดียวนั้นเป็นทั้งสามสิ่งสำหรับลูก พ่อ ครู และ กูรู ของลูก ควรอยู่ในสติปัญญาของลูก เสมอว่าชีพบาบา กำลังสอนลูก นี่คือการศึกษานี้ที่ไม่มีขีดจำกัดซึ่งลูกกลับมาเต็มไปด้วยความรู้ ลูกรู้ทุกสิ่ง ผู้คนเหล่านั้นพูดว่าพ่ออยู่ในทุกหนแห่ง ลูกพูดว่าพ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ มีความแตกต่างของกลางวันและกลางคืน เวลานั้นลูกกลายเป็นนายที่เต็มไปด้วยความรู้ตามลำดับกันไป พ่อสอนลูกทุกสิ่งที่พ่อรู้ ลูกบอกทุกคนด้วยเช่นกันว่า: จดจำพ่อและจะได้รับมรดกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด อัจชะ

ถึงลูกๆที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่ลูกจะสดชื่นแจ่มใสและเพื่อที่ลูกจะทำให้ผู้อื่นสดชื่นแจ่มใส จงอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อและมรดกและเตือนผู้อื่นด้วยเช่นกัน
2. อย่าผูกหัวใจของลูกกับโลกเก่านี้นี้ จดจำดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ทำให้ตนเองมีค่าแก่การกลายเป็นเทพ

พร: ขอให้ลูกมีมงกุฎและนั่งบนบัลลังก์หัวใจและด้วยสำนึกของความรักซึ่งและเป้าหมายของลูก จงทำให้ประสาทสัมผัสทางกายของลูกทำงานภายใต้คำสั่งของลูก ในยุคนั้นพบกันลูกทุกคนได้รับมงกุฎและบัลลังก์จากบัพดาตา มิมงกุฎของความบริสุทธิ์และมงกุฎของความรับผิดชอบ มีบัลลังก์อมตะและบัลลังก์หัวใจด้วยเช่นกัน เมื่อลูกสวมมงกุฎสองชั้นและนั่งบนบัลลังก์สองชั้น ลูกจะจดจำความรักซึ่งและเป้าหมายของลูกได้โดยอัตโนมัติ แล้วประสาทสัมผัสของลูกก็พูดว่า "ขอรับเจ้านาย!" คำสั่งของผู้ที่ทั้งมงกุฎและบัลลังก์ไปแม้กระทั่งคนงานของพวกเขาจะไม่เชื่อฟัง

คติพจน์: การมีความคิดที่อ่อนแอทำให้ลูกเป็นผู้มีคำถามมากมาย ไม่ใช่เป็นผู้ที่มีความสุขในหัวใจ

*** โอม ชานติ ***